

BARTOLI

COMMENTARIA
IN TRES LIBROS CODI-

cis doctissimi viri Do. Petri Pauli Pa-
risij Cardinalis admodum reueren-
di non paucis additionibus
nuper illustrata, ac-
curateque ca-
stigata.

LVGDVNI,

M. D. LII.

BARTOLI

COMMENTARIA
IN TRES LIBROS CODI-

cis doctissimi viri Do. Petri Pauli Pa-
risij Cardinalis admodum reueren-
di non paucis additionibus
nuper illustrata, ac-
curateque ca-
stigata.

LVGDVNI,
M. D. LII.

Administration rerum publicarum. 42
Agentibus in rebus. 62
Agricolis & censibus. 45
Alexandria primatibus. 42
Annonis ciuilibus. 41
Annonis & tributis. 13
Apochis publicis & descriptionibus. 16
Apparitoribus magistrorum militum & priui legys eorum. 67
Apparitoribus praefecti urbis. 67
Apparitoribus praefectorum praetorio & priui legys eorum. 67
Apparitoribus proconsulis & legati. 67
Aquaeductu. 44
Argenti precio quod thesauris infertur. 33
Athletis. 29
Auri publici persecutoribus. 33
Auro coronario. 33
Bonis vacantibus de incorporatione. 9
Canone frumentario urbis Romae. 41
Canone largitionalium titulorum. 17
Capiendis & distrahendis pignoris tributo rum. 16
Capitatione ciuium censibus eximenda. 49
Castrensianis & ministerianis. 62
Castrensium peculio militum, & praefecti annonae. 64
Castrensium peculio omnium palatinorum. 63
Clasibus. 39
Cohorta & principum cornicu. 67
Collatione donatorum & relatorum & c. 18
Collatione aru. 19
Collatione fundorum fiscalium, & c. 53
Colligatis & carthopatri & numularijs. 39
Colonis Illyricanis. 50
Colonis Palaestinis. 50
Colonis Thracensibus. 50
Comitibus consistorianis. 59
Comitibus & archiatris sacri palatii. 59
Comitibus & tribunis scholarum. 59
Comitibus, qui prouincias regunt. 59
Comitibus rei militaris. 59
Commeatu. 65
Conditis in publicis borreis. 18
Conductoribus & procuratoribus & c. 53
Consulibus & non spargendus & c. 58
Conuentendis fisci debitoribus. 6
Cupressis ex luco. 54
Curiosis & stationarijs. 62
Curia publico. 67
Debitoribus ciuitatum. 43
Decanis constitutio Graeca. 63
Decretis decurionum super immunitate quibus dam concedenda. 27
Decurionibus & eorum filijs. 19
Delatoribus. 11
Defertoribus & occultatoribus. 66
Dignitatibus. 54
Discussoribus. 19
Diuersis officijs & apparitoribus. 68
Diuersis praedjs urbanis & rusticis. 53
Domesicis & protectoribus. 59
Erogatione militaris annonae. 64
Execotione & translatione. 65
Exactoribus tributorum. 15
Exactoribus & exactoribus. 68
Excusationibus artificum. 32
Excusationibus munerum. 27
Expensis publicorum ludorum. 44

Potioribus ad munera non vo. 38
Praebendo salario. 31
Praedjs decurionum. 25
Praedjs & omnibus rebus. 23
Praedjs tamiacis, & de his qui & c. 35
Praefectis praetorio siue urbis. 53
Praepositis agentium. 58
Praepositis laborum. 61
Praepositis sacri cubiculi, et de omnibus, & c. 59
Priuilegijs domus Augusta & c. 53
Priuilegijs eorum qui in sacro pala. mili. 63
Priuilegijs scholarium. 63
Primicerio & secundicerio & notarijs. 58
Primipilo. 68
Principibus agentium. 62
Professoribus & medicis. 28
Professoribus qui in vrbe. 59
Proximis sacrorum scriniorum. 59
Publica leuitia vel consulum nunciatores, & c. 68
Quando & quibus quarta pars debetur ex bonis decurionum & c. 24
Quemadmodum ciuilia munera inducuntur. 17
Quibus ad conductionem praedi. 53
Quibus muneribus excusantur hi, & c. 29
Quibus muneribus vel praestationibus, & c. 28
Qui aetate & professione se excusant. 28
Qui militare possunt. 63
Qui morbo. 28
Quo quisque ordine conueniatur. 43
Reis postulatis. 29
Re militari. 63
Sententijs aduersus fiscum latis retractan dis. 9
Silentiarijs & decurionibus eorum. 59
Si curialis relicta ciuitate rus habitare maluerit. 25
Si liberalitatis imperialis socius. 13
Si post creationem quis decesserit. 32
Si propter inimicitias creatio facta sit. 32
Si seruus aut libertus ad decurionatum aspirauerit. 23
Solutionibus & liberationibus debitorum. 44
Spectaculis & scenicis & lenonibus. 44
Stratoribus. 62
Studijs liberalibus urbis Romae & Constanti nopolitanae. 40
Sumptuum recuperatione. 32
Sumptus iniuncti muneris ad omnes pertinere collegas. 44
Susceptoribus, praepositis & arcarijs. 32
Superexactoribus. 16
Superindicto. 14
Tabularijs, scribis & logographijs. 32
Thesauris. 13
Tractatorijs & statinis. 67
Tyronibus. 66
Vacatione publici muneris. 27
Venatione ferarum. 41
Vendendis rebus ciuitatis. 42
Venditione rerum fiscalium cum prima com. 8
Vestibus oloberis & auratis. 66
Veteranis. 39
Veteris numismatis potestate. 59
Vt dignitatum ordo. 18
Vt nemini liceat in emptione specierum se excusare, & de munere sit comicia. 18

Finis.

Incipit Lectura domini Barto-

li super tribus libris Codicis: vna cum additiōibus iuris vtri usq; doctorū clarissimorū domini Angeli de Perusio, ac domi ni Alexandri de Imola, & apostillis domini Benedicti Vadi de foro sempronij iuris vtriusq; professoris, & nouiter cū sum marijs ante leges & §§. appositis.

Mnes gaudentes

floridam aetatem faciunt: & spiritus tristis desiccatur ossa: Prouer. xvij. Cum igitur diu fuerim graui corporis infirmitate grauatus & propter hoc a consueto gaudio speculationis doctrinae cessauerim: cognoui quod in me vires corporis non poterant restaurari, nisi aliquantulum efficeretur animus meus gaudens. Hoc autem considerari facile esse posse, si auditoribus meis, quibus propter infirmitatem seruire non valeui, aliquid utilitatis afferre possem: legendo id, quod eis esset acceptum: mihi quae & eis nouum, & per consequens delectabile, Ideo tres libros Codicis legere destinaui, vbi multa sunt in cognita, & per antiquos doctores neglecta, secundum usum tamen frequentat. Hanc igitur lectionem quilibet videns, si in aliquo non bene dictum reperierit, humiliter corrigat: in his quae benedicta sunt, mecum Deo gratias agat.

In nomine domini Iesu Christi

eiusque matris Mariae virginis gloriosae, necnon beatorum Antonij, & Nicolai & Hieronimi totiusque caelestis curiae. Amen. Quia vbi Christus non est fundamentum, ibi nullius boni operis superest aedificium. i. q. i. cum Paulus dicat. ut ibidem patet. & i. ad Cor. iij. Fundamentum aliud nemo potest ponere, praeter id quod positum est: quod est Christus. Ideo in principio trium librorum & lectione, eius auxilium inuoco, sub cuius ditione omnia sunt posita, quae sub ascendente & descendente sole sunt constituta: vt in auct. vt omnes ob. iud. prouin. col. v. circa prin. ver. haec considerantes. hoc praemisso venio ad Rub. Barto.

De iure fisci. Rubrica.

- 1 Respublica propter dissensiones, & crimina minuitur: bursa cois augetur. Bursa communis & fiscus idem sunt.
2 Ius publicum dicitur quod omnibus patet, & quod ad publicam bursum pertinet.
3 Respublica & fiscus an sint idem. & nu. 7. 9. & 10.
4 Sola ciuitas Romana habet fiscum, & non alia: & an in dubio intelligitur de Romana. & numero 6.
5 Respublica accipitur quatuor modis.
6 Libellus agentis nomine vniuersalis Reip. quod praecedat sicut si ageret nomine fisci.
7 Ciuitas non habet fiscum. Et quid sit fiscus.
8 Municipia non habent fiscum, nec episcopatus.
9 Ciuitas quae non habet fiscum, non habet tacitam hypothecam.
10 Fiscus quid sit in specie: ubi quicquid ad commodum pecuniarium imperij pertinet.
11 Respublica nomine continentur omnia quae ad iurisdictiones, et honores imperij pertinent.
12 Respublica habet duo patrimonia.
13 Procurator fisci, & procurator camerae idem est.
14 Camera fisci, & imperatoris quando sint idem.
15 Procurator caesaris & procurator fisci, non sunt idem.
16 Fiscus semper est diues, & soluendo, & quasi fixus dicitur.
17 Hic titulus a titulo de priuilegio fisci in quo differat.
18 Titulus de iure dotum quod differat a titulo de priuilegio dotis.

Gloss. rubricam ad praecedentia duobus modis continuat. Primò quia occasione criminum, de quibus dictum est s. praecedenti libro augetur fiscus: ideo posuit hic rubricam de iure fisci. Sed contra hanc continuationem oppo. primò: nam propter delictum minuitur fiscus. I. si quis ingenuam. §. in ciuilibus. ff. de cap. & postli. reuer. f. So. Respublica in vniuersali ppter dissensiones & crimina diminuitur: bursa aut cois. quae est id quod fiscus augetur, vt i. d. ca. Secundo continuatur sic: Dicitur est s. de iure publico circa crimina: nunc de iure publico circa bo-

na fisco quaerenda: sed est differentia vt in glo. vult dicere: quia in praecedenti libro ius publicum assumitur, scilicet quod communiter omnibus patet: quia omnes possunt de publico crimine accusare: sed hic accipitur publicum quod ad publicam bursum pertinet. A 2o in summa istius tituli continuatur alio modo: Dicitur est supra in praecedentibus de iure priuatorum: nunc videndum est de iure fisci. Circa rubricam istam quaerenda sunt quaerenda. 1 Primò quaero quid sit fiscus. Pro cuius declaratione primò videndum est an Respublica & fiscus sint idem. Et videtur quod a publicae Romanorum, vt hic dicit glo. & sic videtur idem fiscus & Respublica. & videtur hic glo. quae incipit, occasione. Pro hoc videtur tex. in l. inter publica. §. ff. de verbo. sig. glo. expressius. ff. de bo. pos. l. non est ambigendum. in princ. Praeterea procurator fisci, & procurator Reipublicae videtur idem. l. ij. C. de mo. mul. facit ff. de off. fi. aff. l. in. vbi de hoc. In contrarium, quod Respublica & fiscus non sunt idem, videtur tex. ff. de po. in pig. ha. l. si pign. de b. aedil. edil. l. §. illud de bo. pos. l. non est ambigendum. de manu. l. iij. §. nihil. & ff. de iur. fisci. non intelligitur. §. si in locis. ff. de legatio. l. sciedum. in prin. Instit. de re. di. ui. §. thesauros. circa fi. Bar.

2 Additio. Adde f. Bal. in l. constitit. de praed. iud. & ibi duo verba per Bart. & dicit Bald. in l. prophanum. in ij. col. s. de iudi. quod sola ciuitas Romana habet fiscum, & non alia, per illum tex. & vide Bald. in praemio Digestorum. Alex. f. Solutio. dicitur quod Respublica debet accipi quatuor modis. Primo, p. toto vniuersali Imperio. Secundo, pro Respublica Romanorum. Tertio, pro Republica cuiuslibet ciuitatis. Quarto, pro Republica cuiuslibet municipij: vt no. i. auct. de haere. & fal. in prin. colla. j. Barto.

3 Additio. f. Respublica quomodo accipitur in dubio: an intelligatur de Romana, videtur quod no. Bal. in l. ij. C. commu. de vsu. Et an ciuitas dicatur Respublica, vide Bal. in l. ij. in fi. s. de sen. quae si cer. quan. profe. per Bal. in praemio Digestorum. circa prin. Alex. f. Fiscus & Respublica an idem sint, adde Bald. in rubrica. C. de haere. ved. & in c. j. de fe. Marchig. vbi dicit quod Respublica est puti vita in corpore humano: fiscus est prout stomachus in homine: quia est faccus ipsius Reipublicae. Et in quo differat, vide Bal. in l. j. in fi. de poena iudi. qui male iudi. & in l. j. de haere. vel act. v. Ciuitas a fisco in quo differat. Bar. l. ite veniunt. §. ait senatus. de peti. haere. in primo notabili, & c. Cy. in l. macipia. de seruus fugi. vbi dixit per illum tex. quod fiscus & Respublica idem sunt. & idem Bar. in d. l. j. de poena iudi. quod limita vt ibi per eos. & Fulgosius in l. macipia. & vide Bar. in l. licitatio. §. fiscus. de publicanis. vbi fisco non tenet soluere vectigal. Respublica sic. & per Cy. in praemio Digestorum, in prin. vbi dicit quod non sunt idem numero, sed quod habent idem priuilegium. ita sequitur ibi Ang. Alex. de Imol. Primò ergo modo si accipimur Respublicam, p. toto vniuersali imperio: & tunc verum est quod fisco & Respublica sunt: idem sicut species est idem cum suo genere, per l. si quod earum. §. interemptum. ff. de leg. iij. na posito fisco, ponitur & Resp. non e contra: sicut posito homine ponitur animal, non e contra. Ita debet intelligi haec glo. & gl. in d. l. non est ambigendum. & l. inter publica. §. j. cum simi. & per hoc patet quod praecedit libellus si quis ageret nomine vniuersali Reipublicae, sicut si ageret nomine fisci. l. ij. in prin. ff. eo. vbi dicitur agi nomine Reipublicae. & l. fiscus. la. ij. in prin. glo. j. co. ti. & l. si seruus plurium. §. ij. aa ij

Pro cocor. Aduerte officialis seu thesaurarius qn aliqd acquirat...

credi nuncio, si portat birretum signatu. Idem Bar. in leu. qui. s. ff. como. vbi dicit...

ram: l. j. de offi. pc. Cas. quod est veru: quia hac poena non pot inferri ipsi procuratori...

Additio. Sed pone q procurator meus, cui dedi liberam potestatem, egit contra meum debitore...

in ver. per portorium. de priuil. vbi dixit bellissimè, q etiam merus executor datus a Papa vel Imperatore non debet...

Vitas. Duobus modis legit. Secundum primam lect. h. d. Procurore fisci agere ante tempus...

Facultas. Alias defensionis facultas. Ista est no. lex, & breuiter hoc intedit. Contra fisci licet...

Additio. Hoc est veru in naturali defensione: secus in ciuili. Bal. in l. vt vim. ff. de iust. & iur. & scias...

senfa est licita, vt C. qu. a. li. vni. sine iur. se vin. l. j. & h. facit s. co. l. phibit. i. pri. Venio ad secundam partem ex qua habeo...

Acquisitio, dic q fit diuisio inter haeredes a praelati, & ipsam ecclesia. Casus est iusta glo. qua approbat ibi Archi. xij. q. iij. c. si...

Additio. Vtrum quaesita per officialem fisci vel praelati, praesumantur quaesita de bonis fisci, vel de bonis ecclesiae...

Vbi in contractibus. Qui in fraude fisci paratis contrahit, puni in quadruplum. h. d. Opp. s. l. pxima...

Vper creandis. Forma & lex data & consuetudo antiqua in electione officialium est seruanda. h. d. Ad euentiam praemittere...

Additio. Vide qd no. Bal. in l. j. ad fi. C. d. neg. gest. dum alle. l. idem. q. id. l. abeo. ff. de madati. licet in...

Secunda. Videtur Car... cum bona relinquatur non capaci...

Additio. Item ista lex optime facit pro desponsatis...

Defrens. et non probans punitur. Iudex ex officio potest causam...

Monente. Qui defert ex necessitate officij, vel ex praecepto iudicis...

Additio. In hac lege no. tex. ibi, Secunda. q. sexta appellatur in bona...

Villa. Qui ad sua defensionem alium nominat, non videtur deferre...

Additio. Notandum quod si quis nesciret aliquem esse bannitum...

Additio. Item ista lex optime facit pro desponsatis...

Lex varia. Qui venit ad defensionem Reipublicae...

Mnesiudices. Delator non admittitur sine patrono...

Additio. De hoc est casus in l. j. in fi. nisi no. appel. ff. de hoc...

ad hoc Bal. hic, et in l. Gallus. §. j. ff. de libe. et posthu. ubi dicit...

Eruium. Seruus punitur, si dominum deferat, praeterquam in crimine laesae maiestatis...

Additio. Haec lex est in argumentum de statuto, quod occidens bannitum...

De petitionibus bonorum sublati. Rubrica. Deprehensus in crimine dicitur...

Visquis. Bona quae deferuntur in fiscum, nempe potest sibi impetrare...

Additio. Nota textus in hac lege, ibi: deprehensus, &c. Nota quod appellatur deprehensus...

Additio. Facit ad statutum dicens quod si iudex deprehenderit aliquem...

fugitui. in ver. deprehendant. Adde istis a quod no. Bar. Ange. & alij in l. ij. eo. tit. &...

Additio. Vt puta si statutum diceret, quod nullus magnus possit arengare...

Additio. Quid autem importat ista concessio motu proprio, vide plenius per Canonistas...

Additio. De hoc vide Bart. & Alex. plenius in l. ij. ff. quod quisque iur. Item non potest pbari per testes...

1 Secta. Videtur Car... 2 Defrens. et non probans punitur. 3 Iudex ex officio potest causam...

1 Additio. Notandum quod si quis nesciret aliquem esse bannitum... 2 Additio. Item ista lex optime facit pro desponsatis...

1 ad hoc Bal. hic, et in l. Gallus. §. j. ff. de libe. et posthu. ubi dicit... 2 Eruium. Seruus punitur, si dominum deferat...

1 Proditor. Vide Fe... 2 Pro soluto Bar... 3 Et deprehendat. Adde do. Alex. de Imo...

Et sic notarius non tenet pena falsi. Adde qd licet hoc, quod hic dicitur, sit verum; puniuntur tamen alia corpora...

postulatione: vt j.l. proxi. quae generaliter loquitur; sed proprio motu Principis possunt concedi, etiam si non possideretur...

Leges Codicis non continuantur. Maior si punitur, multo fortius punitur et minor. Qui dant operam rescriptis illicitis, puniuntur.

Mne. Nullus admittit ad impetrandas res delatas in fiscu siue fiscales: & impetras & officiales curiae principis, q in his impetrationibus opera daret, vel scriberent...

Adde Bar. hic, & l. pe. C. com. diui. Sed q maior debeat facere parte minori, habemus auctoritate antiqui testamenti: qa Abraham fecit parte, & Lot eleget...

Adde Bald. in l. iij. s. com. diu. Alex. Adde Bald. in l. i. s. com. diu. Alex. Adde Bald. in l. i. s. com. diu. Alex. Adde Bald. in l. i. s. com. diu. Alex.

Adde Bald. in l. i. s. com. diu. Alex. Adde Bald. in l. i. s. com. diu. Alex. Adde Bald. in l. i. s. com. diu. Alex. Adde Bald. in l. i. s. com. diu. Alex.

Adde Bald. in l. i. s. com. diu. Alex. Adde Bald. in l. i. s. com. diu. Alex. Adde Bald. in l. i. s. com. diu. Alex. Adde Bald. in l. i. s. com. diu. Alex.

Authoritas unius sancti fulcita auctoritate testamenti ueteris, praesertim constitutiua papali, etiam in decisionibus causarum. Haeres non capax in statusu punitur...

S, cuius. Grauius tacite de restituendo non capax, si se deferat, lucratur tertiam; dimidia, & facta diuisione habebit optionem...

Adde Bar. hic, & l. pe. C. com. diui. Sed q maior debeat facere parte minori, habemus auctoritate antiqui testamenti: qa Abraham fecit parte, & Lot eleget...

Adde Bar. hic, & l. pe. C. com. diui. Sed q maior debeat facere parte minori, habemus auctoritate antiqui testamenti: qa Abraham fecit parte, & Lot eleget...

Adde Bar. hic, & l. pe. C. com. diui. Sed q maior debeat facere parte minori, habemus auctoritate antiqui testamenti: qa Abraham fecit parte, & Lot eleget...

Adde Bar. hic, & l. pe. C. com. diui. Sed q maior debeat facere parte minori, habemus auctoritate antiqui testamenti: qa Abraham fecit parte, & Lot eleget...

Adde Bar. hic, & l. pe. C. com. diui. Sed q maior debeat facere parte minori, habemus auctoritate antiqui testamenti: qa Abraham fecit parte, & Lot eleget...

liberalitatis imperialis socius sine haerede decesserit. Rubrica. Decedere sine haerede, quando quis intelligatur ubi quod in fundo sine filijs...

Vbemos Inter socios imperialis liberalitatis factae etiam inter viuos est locus iuri accrescendi, etiam post dnum vtriusque quae sit. h. d. Quaro quomodo intelligat quis decedere sine haerede...

De thesauris. Rubrica. Gloss. continuat rubricam duobus modis. Secunda vera: quia prima proprie est adaptatio ad inferiora...

Non licet ut arte magica et similibus sacrificijs. Superflui impetratur, quod a iure communi conceditur. Sententia uel contractus quae annullatur ipso iure, quis non debet petere quod annulletur...

Emo. Quarere thesaurum in proprio omnibus licet: in alieno vero suo nomine nullo modo licet: & si thesaurus inuentus fuerit a fortuna, inter inuentore & dominum diuiditur...

Adde Bald. in l. i. s. com. diu. Alex. Adde Bald. in l. i. s. com. diu. Alex. Adde Bald. in l. i. s. com. diu. Alex. Adde Bald. in l. i. s. com. diu. Alex.

est impetrare a principe, qd a iure coi con cedit. facit. ff. ad munic. l. j. in fi. Et sic est argumentum qd qn lex annullat contractum vel finiam ipso iure, non debet peti a iudice...

Additio. In tex. ibi: studio. No. verbu pro statutis dicitur, si qs studiosus percussit aliquem, in tui puniatur, qd ille dicat studiosus percussit...

Additio. Intelligo glo. scdm And. de Bar. de directo & vtili. Ponitur em ad differentiam vtilis tm, qd continet appellatione sui, vt hac gl. Sed nūquid directu dnum sine vtili contineat appellatione sui...

Additio. Intelligo glo. scdm And. de Bar. de directo & vtili. Ponitur em ad differentiam vtilis tm, qd continet appellatione sui, vt hac gl. Sed nūquid directu dnum sine vtili contineat appellatione sui...

Additio. Intelligo glo. scdm And. de Bar. de directo & vtili. Ponitur em ad differentiam vtilis tm, qd continet appellatione sui, vt hac gl. Sed nūquid directu dnum sine vtili contineat appellatione sui...

Additio. Intelligo glo. scdm And. de Bar. de directo & vtili. Ponitur em ad differentiam vtilis tm, qd continet appellatione sui, vt hac gl. Sed nūquid directu dnum sine vtili contineat appellatione sui...

Additio. Intelligo glo. scdm And. de Bar. de directo & vtili. Ponitur em ad differentiam vtilis tm, qd continet appellatione sui, vt hac gl. Sed nūquid directu dnum sine vtili contineat appellatione sui...

Additio. Intelligo glo. scdm And. de Bar. de directo & vtili. Ponitur em ad differentiam vtilis tm, qd continet appellatione sui, vt hac gl. Sed nūquid directu dnum sine vtili contineat appellatione sui...

Adde post no. hic ne fallaris qd iste titulus non habet locum in thesauro in pecunia aurea vel argentea...

Et tributum. Ad qd vide Fel. in ca. ad audientiam de prescri. in vij. col. vide istum...

Collectas. vide do. Alex. de Imo. in c. xi. n. parte. In emphyteuta...

Decimarum obligatio est realis. Dominus qui locavit fundum suum ad pecuniam...

Onus aeris alieni est personale: & ideo inter haeredes diuiditur...

Onus annona & tributorum est reale: prout quis possidet, & fructus percipi oneratur...

Nota qd praestatio annona respicit res: & sic videtur qd sit obligatio realis...

Quid de decimis. dicit An. de Bar. quod respiciunt res, quia dicunt esse tributa...

Casus est in l. si sine herede. Lucius. ff. de adm. tut. Alex. Adde Bar. in repe. l. placer. C. de fac. san. eccl. & in l. priuata...

teptor madati regis. Na mandatum Principis, lex est generalis, si est clausum in corpore iuris...

Circa rubricam quarit gl. quid appelletur annona, & qd tributum. Dic vt in ea. Quae autem differetia sit inter vestigal & tributum...

Quid est tributum: p Bal. in l. si. in j. col. C. sine censu vel reliquis...

Prastatio annona est realis obligatio. Decimarum obligatio est realis. Dominus qui locavit fundum suum...

Onus aeris alieni est personale: & ideo inter haeredes diuiditur pro haereditariis portionibus...

Nota qd praestatio annona respicit res: & sic videtur qd sit obligatio realis...

Quid de decimis. dicit An. de Bar. quod respiciunt res, quia dicunt esse tributa...

Casus est in l. si sine herede. Lucius. ff. de adm. tut. Alex. Adde Bar. in repe. l. placer. C. de fac. san. eccl. & in l. priuata...

Casus est in l. si sine herede. Lucius. ff. de adm. tut. Alex. Adde Bar. in repe. l. placer. C. de fac. san. eccl. & in l. priuata...

Quid autem in feudatario: an teneat soluere ipse collectas vide Bal. in c. i. per quos fiat inuesti. & vide And. de lser. in tit. que sint regalia...

Onus collectarum subit, qui fructus recipit. si pendentes. sed si qd. ff. de usufr. Vide Lud. in l. inter quos. §. dani. de dam. infec. Et adde qd pro hoc dicto videtur casus in l. si sine herede...

Indictiones. Ad onera realia non tenentur quod in plus, qd de re possideat. h. d. Glo. hic dicit qd triplex est genus munerum...

Omnes. Omnes debent soluere qd princeps imponit: & officiales non possunt augere, vel diminuire. h. d. qd No. qd officialis non potest remittere collectas...

Onus aeris alieni est personale: & ideo inter haeredes diuiditur pro haereditariis portionibus...

Nota qd praestatio annona respicit res: & sic videtur qd sit obligatio realis...

Quid de decimis. dicit An. de Bar. quod respiciunt res, quia dicunt esse tributa...

Casus est in l. si sine herede. Lucius. ff. de adm. tut. Alex. Adde Bar. in repe. l. placer. C. de fac. san. eccl. & in l. priuata...

Casus est in l. si sine herede. Lucius. ff. de adm. tut. Alex. Adde Bar. in repe. l. placer. C. de fac. san. eccl. & in l. priuata...

locis. Gl. exponit, i. pro magnitudine locorum. quasi dicat, ille, qd possidet magna praedia, plus debet portare qd ille, qui possidet parua...

Allegatur iste tex. qd si sit guerra in aliqua puincia, propter qd sit oppressa victualibus: & in alia sit fertilitas & abundantia...

Rescriptum in quo immunitas conceditur a muneribus ordinariis, non valet. h. d. De hoc videtur in l. euacuatis. j. de decur.

Ad operandum, vel ad portandum non debet quod longius mitti: sed debet non itineris adhiberi. In tex. ibi: ad institutas, i. reficiendas...

Tributum debens, illud portat suis expensis. Tutor non imputatur si non exegit debitum, in quo oportebat eum plus expendere quam id, quod perciperet...

Mediterranea. Non est faciendum id, in quo plus expenditur, quam de modo percipitur. h. d. Bar.

Nota hic qd si debeo tibi tributum, debeo portare ad domum tuam meos sumptibus. Adde ad hoc no. in l. p. locis. s. e. & Bal. in l. accepta...

Vide omnino l. sed an vltro. ff. de nego. gest. Alex. Vel si non refecit domum, in qua plus expendisset quam valeret. Barto.

Vide Ang. in l. si vacatia. de bo. vac. in xj. co. Alex. Et si non fecit inuentarium eo casu, in quo plus expendere in confessione eius qd esset utilitas...

Summarie, in aut. nisi breuiores. s. de a sent. ex breui. reci. i. qn plus expeditur in scripturis qd sit valor cae. No. & intelligi qd hoc verum si ponat: quia si postea non cederet, iusta esset appellatio...

Rescriptum in quo immunitas conceditur a muneribus ordinariis, non valet. h. d. De hoc videtur in l. euacuatis. j. de decur.

Ad operandum, vel ad portandum non debet quod longius mitti: sed debet non itineris adhiberi. In tex. ibi: ad institutas, i. reficiendas...

Tributum debens, illud portat suis expensis. Tutor non imputatur si non exegit debitum, in quo oportebat eum plus expendere quam id, quod perciperet...

Mediterranea. Non est faciendum id, in quo plus expenditur, quam de modo percipitur. h. d. Bar.

Nota hic qd si debeo tibi tributum, debeo portare ad domum tuam meos sumptibus. Adde ad hoc no. in l. p. locis. s. e. & Bal. in l. accepta...

Vide omnino l. sed an vltro. ff. de nego. gest. Alex. Vel si non refecit domum, in qua plus expendisset quam valeret. Barto.

Vide Ang. in l. si vacatia. de bo. vac. in xj. co. Alex. Et si non fecit inuentarium eo casu, in quo plus expendere in confessione eius qd esset utilitas...

Vide Ang. in l. si vacatia. de bo. vac. in xj. co. Alex. Et si non fecit inuentarium eo casu, in quo plus expendere in confessione eius qd esset utilitas...

Et summarie. Vide Per. de Suz. in l. sed si susceperit. s. si libertus. ff. de iud. & Spe. in tit. de iur. ver. sed quid si nauta. & de lib. concep. §. decimo. Ver. l. iij. Facre. Vide ut latet & not. per do. Soc. in c. lxxvij. inc. no inutiles sed necessaria ver. confirmant pmissa. & ver. circa prima plures. cu ver. seq. in ij. parte, charta xxxij. vbi etia qbus actioibus & remedijs breuioribus & magis sumarijs possit p dnm expelli ibi in ver. circa tertia questionem principalem. cu ver. seq. & an requirat libellus sollemnis aut qualis qualis petio, ibi: in ver. via aut breuiter. Et an qm pro eius expulsiōe impetrada officij iudicis requiratur citatio & coram quo, ibi: in ver. si an in tali impetratione cu ver. seq. char. xxxij.

consuetudo seruanda erit, per hunc tex. Ad hoc facit l. j. s. quae sit lo. cofue. tibi: absq; vlla mora. no. ad statuta dicentia q; debi...

Additio. Hic l. alle. Bal. in l. etia. in iij. col. in ver. non restat. s. de exec. rei iud. & p hac l. dicit Bal. in l. j. si propter publi. pen. q; si Rex exactori committit q; copel...

Quid diuina. Si domus imperialis vel ecclesia res tributarias licite emerit, & tributaria non soluta...

Additio. Et ratio est: quia prohibendo emptorem, prohibet venditoribus: cum ista sint correlatiua: vt l. j. ff. de in die addic. in gl. ibi posita. Vnde supposito q; ecclesia sit...

Vicquid. Qui plus exigit, in duplu exigit: & propter consuetudine capitaliter punitur. No. q; dicit, restitui protinus oportet...

me. causa. sed postq; fuit exactum, debet restitui protinus ei, a quo exactum est. Not. q; propter consuetudine delinquenti...

Additio. In tex. ibi: perferueret. no. istu tex. q; presuppofito q; de crimine poena pecuniaria veniat imponenda: tñ si sit inquisitio contra homine tanq; talia facere...

De capiendis, & distrahendis pigno. tributo. Rubrica. Iudex potest prius deuenire ad res quam ad personam in executionibus.

Atisfit. Hae lex facit multum ad id quod dixi xi. s. titu. i. l. ij. videlicet q; sit in potestate iudicis prius venire ad res q; ad personam: vt l. sacrilegij. s. ff. ad l. iul. pen. Bar. Aduerte, quia imo necessario primo veniendū est ad res, q; ad capturā perso...

De apochis publicis, & de descriptionibus. Rubrica. Aestimū de nouo factum in ciuitate quando habeat vires. Instrumenta quietationum debent causam continere, quando sunt ab his qui donare non possunt.

Lex inferiorum. Aestimū non antequam effectū, q; praesidiūbus intimes, & per eos recipiā. Itē susceptores seu thesaurarij debent de suscepto facere cautio...

Additio. Et ideo sint cauti debitoribus q; recipiūt refutationē a tutore vel curatore, vel ab alijs admistratorib; vt semp faciāt i refutatione inseri cām. aliās nō tenent, vt hic. Rō. q; administratores sine cā refutare nō pōt. l. p...

Additio. No. de die & cā apponēdi. ff. de acc. l. libello. rō. s. de exac. tri. l. apparitores. ff. de exce. doli. l. ij. s. de trasac. l. cū hi. s. cause. et s. mā. l. p. diuersas. cū si. No. q; l. subuenit aequaliter inopib; sicut & locupletib; & in orb...

Additio. Et ita allegat eam Bal. in l. ij. in vj. col. vers. sed qualiter. de iure emphy. Alex. Exceptio debitoris publici de soluto statim impedit iudicium. Facta per unum non potest alius infringere.

summatim coueniri, & exigi: vt l. pen. s. d. a conue. si. deb. ita exceptio de soluto iudicium statim impedit, vt hic.

Additio. Not. q; id qd vnus fecit, alij non pōt infringere. arg. q; quis non pōt retractare facta p aliū epm: vt s. sen. rescin. nō pos. l. j. Ar. q; si qs fuerit clauri, seu camerarius, & semel reddiderit rōnes: & inde est facta apochā, nō tenet ampli reddere rōnē. Ang. Quærit gl. licet soluens nō possit scoueniri p se, an possit cū alijs q non soluerūt. glo. nō bñ firmat se: vide eā super vers. letari. Breuiter dicas sic: Aut est on reale, aut psonale. Si personale, aut consistit in la bore persona tm: & q; vnū non pōt expediti, expedit p alios: vt l. honor. s. si. de mu. & ho. Aut consistit in præstatiōe pecuniæ, vel alteri rei: & tūc aut imponit on ciuitati simpliciter, aut cuilibet de ciuitate. Præmo casu, nō est dubiū q; illud qd nō pōt soluere vnū, soluat tota ciuitas: q; adhuc hæc eadē ciuitas remanet obligata. l. pponēbat. ff. de iud. & l. licet. qd cuiusq; vnuer. no. Secūdo casu vnū p alio nō tenet ipso iure. ff. de le. ij. l. legatorū in prin. & j. vt nullū vicariū p alio. l. j. li. xj. Sed possibile esset q; ppter defectū nō soluētū fieret vnū superindictū nouū, & sic p cōsequē aliq; grauaent: vt s. de supindict. in rubro & nigro. & ita loquitur hæc gl. & l. actores. s. ti. ij. Si verō est on reale: q; p b' soluit tributū: tunc ppter vnū nō soluētū aliq; cogunt soluere, sed ei assignabitur possessio p qua solueret: vt j. de omni agro deserto. l. j. li. xj. & s. tit. iij. l. fin. dixi. s. tit. iij. l. actorem. Bar. Quando plures sunt obligati, & vnū eximif: aliq; tenentur pro eo exempto. vide Bar. in l. iij. s. actor. de re. iu. vbi aliter loquitur est. & cū illo transeūt aliq; excepto domino meo, q; de hoc plenē discutit in l. ab omnibus. in prin. de lega. j. vbi & aliter locutus est. & ibi vide Bal. Rapha. & Imo. & do. meū. & vide Barto. in l. si. de mune. & honoribus. vbi de directo tenit contrarium eius quod dixi in d. s. actor. Alexan.

Additio. Nec istis obstat l. si. mista. ff. d. mu. & ho. & ibi Bar. q; intelligit nisi lege vel statuto deputati ibi essent ad officium exigēdi collectas, cū hoc q; bona deficiētium spectant ad infos exigere debēt. ita loquitur iste tex. & vide quæ scripti in l. j. de omni agro deserto. li. xj. Alexan. Qui probat se proximis tribus annis soluisse, quando presumatur retro soluisse. & nume. 3. Probatio contra instrumentum in scriptis, licet non admittatur nisi per scripturam: tamen admittitur contra presumptionem, quæ resultat ex instrumento, non tamē ex ipso comprehenditur. Recipiens sicut annuatim ab aliquo per longum tempus pro fundo, pro quo soluens non potest ostendere qualiter illum teneat, nisi probando solutionem, an sibi præiudicet. cum seq. & nume. 5. Venditor qui scit emptorē ingredi in possessionē rei emptæ, videtur sibi rē tradere. Locator, qui finito tempore locationis solutionem recepit, videtur rem relocare. Soluens aliquo tempore usuras, tenetur in futurum soluere. Præstatio viginti annorum facta, tenetur an præiudicet domino, remissiuē. Presumitur de præterito ad plus præteritum, & de presenti ad præteritum. Prescriptio probatur probando quod in initio, sine & medio quis possedit.

Vicunque. Qui ostendit se tribus proximis annis soluisse, retro soluisse præsumitur, nisi contrarium probet. h. d. Nota mirabilem legem. Additio. Limita hæc legem, nisi ista solutio trina esset facta vni semel pro tribus annis, sed una Cy. & Bal. in l. ij. C. de do. promif. Alex. Hanc l. limita vt p Bal. in l. ij. de dot. promif. adde hæc l. pcedere in quocunq; cōsu tributario, vel emphyteuticario secundū dominos de Rosa decisione cñ. secundū ordinē nouissimū. Alex. Idem dicit glo. in l. ij. de iure emp. in solutione canonis pro prædio emphy. Vltimō no. q; licet cōtra instrumentū in scriptis nō admittatur probatio in contrarium, nisi per scripturam, vt l. generaliter. s. de non nu. pecu. Bart. Additio. Adde Bal. in l. iuris gentium. s. quod ferē. ff. de pac. & gl. in l. reos. s. cū in tabulis. in vers. cc.

2 Pro parte. Tu vide ad propositum coru...

videat. de duo. reis. Ale. Tñ contra præs...

sultantē ex instrumento, licet nō contentā in eo pōt per testes...

Securitatibus. Huic legi conor. l. in cōtracti...

Additio. Adde Bal. in l. iuris gentiū. §. quod ferē. ff. de...

Istam rubricam expone, id est, de regulari præsatione tribu...

Additio. Nota tex. nec obliuiscaris, q si aliquis tene...

Mnem. Quod particulares axactores exigūt, de...

1. quidā ex parte. Itē, quia locator q finito tēpore...

Neque. Susceptorib' ad prouinciā missis nō debet...

Additio. In tex. ibi, vicena. Not. t ex isto text. iudicem...

Additio. In tex. ibi, vicena. Not. t ex isto text. iudicem...

10 signata. Vltimō nota præsumptionē de prætérito ad plus...

Ræcepimus. Si literæ iudicis aliquid vltra ve...

pro episcopis qui eorū officio descendū suos clericos. Bartol.

Perarum. Prosequere hanc legem, vt in gl. t Not. arg. pro il...

Illud. Electio & defensio susceptoris spectāt ad proconsu...

Is nostræ. Qui falsum instrūm immunitatis...

Additio. In tex. ibi: minuēda. t Nota legē quia videt...

1 Aggeres dicuntur munitiones que sunt iuxta ripam fluminis.

Ræcepimus. Si literæ iudicis aliquid vltra ve...

Er Bithyniam. Municio viarū, & aggerum...

De operæ a collatoribus exigantur. Rubrica.

Habitantes in cluso Perusino collatores dicuntur.

Vm ad quamlibet. Rectores debent se ipsos inspicere p blica frumenta. h.d. + Not. q tutor vnus magni patrimonij vel aliquis possit in magna administratiōe excusatur si negotio præponat aliquem sufficientē factōrē: vt s.l. prox. in fin. & l. argentum. ff. cōmo. tamē inspicere debet per se ipsum an sint fracta tecta, ita quod ibi non pluatur: aliās non est diligens ad ministrator: vt hic.

Viii. Species in horreis publicis depositas nullus debet in suam vtilitatē convertere: aliter de portabitur. Nota contra furantes lardum vel granum cōis, vt deportentur, & eorum bona publicentur. Bart. Rubrica. Ut nemini liceat in emptione specierum se excusare. Rubrica. Collectam pro emendo granum tempore carissia, tenetur soluere diuites, & pauperes. & nu. 3. & est onus patrimoniale. Respublica si habet granum ad vendendum, omnes tenentur emere: nec aliquis excusatur, licet ei necessarium non sit. & nu. 4. & est munus patrimoniale. Munus impostum a ciuitate quod quis uendere cogatur frumentum est munus patrimoniale. Ecclesia an possit cogi uendere frumentum per ciuitatem. Ciuitas quando cogit subditos uendere frumentum, intelligitur iusto pretio. Impunitus si conceditur a collectis, non censetur concessa ab his, que imponuntur. cessatis causa.

Voties. Desecunda parte istius rubricæ. nihil habetis in nigro: sed de hoc habetis in l. i. & ij. in prin. ff. de va. mu. l. ista rub. summat. l. & gl. ponit tribus modis casum. + Primo, qd tuiuites qd pauperes tenentur soluere collectā pro emendo granum tempore carissia, licet diuitibus hoc nō sit necessarium. + Secundo modo qd si respublica habet granū vel aliud ad vendendū, qd oēs debent emere: nec aliquis excusatur, licet ei necessarium nō sit: & hoc etiā habet locū in sale vrbis. Tercio dicitur in gl. Opp. de l. iij. §. cura. ff. de mu. & hono. Glo. soluit qd hic loquitur de munere patrimoniali, s. de cura emendi: ibi loquitur de cura personali, s. de expēsa quæ debet fieri emendo. Hoc præmissio qd hæc lex de patrimonialibus loquat. Quæro de qua cōparatiōe frumenti loquit hæc lex. Rñdeo qd glo. intelligit tribus modis. + Primo modo de pecunia quæ cōfertur pro emptiōne frumenti, & aliarū specierum: quo casu nota qd licet emptiō videat principaliter venire in fauorē pauperum, & indigentium: tamen onus est patrimoniale: & sic etiā diuites cōpelluntur. Ratio, qd ad publicā vtilitatē pertinet. Nā sine pauperibus ciuitas non esset pfecta. l. iij. ff. de nundi. + Secundo modo loquit hæc lex de munere quo quis emere cogit, & munus est personale: certe nō credo qd de tali munere loquat hic: sed debet intelligi qd si scilicet habet multū de frumēto, ita qd conseruari non potest: tunc imponit oibus subditis necessitatē emēdi: & illud est primoniale, vt ille q plus habet, p emere cogat. Si emē intelligeres de munere personali, hoc est de cura emendi, multū excusaret: qd est contra istū titulū. & istū casum nota, quia sæpe occurrit. + Tercio loquitur de munere, quo quis vendere tenentur. Nota etiā qd istud onus est primoniale, vt patet ex solutiōne cōtrarij §. facti. & sic q plus de frumēto colligit, plus de frumēto vendere cogatur. + Vt etiā q ecclesia ad hoc possit cogi, vt hic in fi. & §. de excac. trib. l. i. ff. de v. n. & est munus primoniale non fordidū. Iusto tamen pretio debet + quis cogi vendere, nō viliiori: vt l. fi. in prin. ff. ad l. lul. de anno. Quod dixi de ecclesia, intellige salua tamen determinatione sanctæ matris ecclesie: & tit. de eccl. tit.

Additio. Nota quia per istū text. dixit Dyn. in l. si ex toto. in prin. de l. si alicui est concessa immunitas a collectis: nō tñ censet concessa ab his quæ imponuntur ex aliqua necessitate, puta guerra, vt probat iste text. Ange. Rubrica. De collatione donatorum & releuatorū aut translatorum, seu aduocatorum. Rubrica. Aestimū alicuius si est diminutum, potest per superiorem augeri. Quis non potest aestimū suum minuire.

Ibi: secundo modo. pro oznamēto huius Dispositio. dicitur V. Abilco. m. cc. correst. c. 17 n. 31. quoniam cogit & alio. ill. qm.

Dispositionem. Casum pone vt in gl. notat. In hac lege dicuntur duo. + Primo qd si aliqua prædiā sunt releuata, hoc est libera, & aestimū eorū est minutū, postea pot augeri p superiorē, vt hic facit Imperator. + No. qd nō licet alicui suas possesiones releuare: hoc est, aestimū minuire, vt hic in ver. nulli. qd intellige, nisi ex cā superuenienti: vt l. forma. ff. de cen. Bar. Rubrica. De collatione aris. Aurum pro ære solui potest quando Respublica ex hoc non leditur.

Aeris. Pro ære potest solui aurum tantum valoris. h. d. + No. qd pot solui aurū pro ære. Intellige quando respublica ex hoc nō leditur: vt plenē no. ff. de solu. l. Paulus. & ibi dixi. Rubrica. De discussionibus. Quæro, quis dicatur discussor. Dic vt in gl. rubricæ, s. ille, qui discutit patrimonialiter alterius, vt eum ponat in aestimo. Ita loquitur hic in tit. Bar. Aestimatori incumbit onus probandi se iuste aestimasse. & nu. 1. Arbitratores, qui lādunt partes, tenentur.

Voties. Si aestimator malè aestimat, ipse tenetur. h. d. Quæro, hic dicitur in discepta tiōe qualiter fiat ista disceptatio. Rñdeo, corā superiorē, ad quē reclamat ille, qui sentit se grauati. + Et de agri. & c. l. i. per auctores. Secūdo + no. qd onus probandi incumbit officiali aestimanti seu mensuranti. + Vltimo no. qd arbitratores, qui lādunt partes tenentur, faciunt mens. fal. mo. dice. per totum Bar.

Additio. No. istū casum q licet pro scriptura præsumat in dubio: si tñ scriptura ferat contra me, quod patrimonij valeat mille: & ego nego tm habere in patrimonio, qd ei, qvult scripturā de aestimo patrimonij, scubit onus probandi primonij tm valere: & nō mihi, q nego valere tantū. Pro hoc ff. de proba. l. cū de lege fal. C. de iud. del. l. scim. §. licet. Et hæc no. cōtra mēsores agrorū, q retulerūt tot iugera esse si negaret tot esse, incomberet eis onus probandi tot esse. Ange. Pars nō pot cogi iterū facere instrumentum, si de contractu apparet protocollū. Notarius potest cogi ut iterum faciat instrumentum, si primum quis amiserit. Pars cogitur facere iterum instrumentum, si protocollum non apparet. Debitor, qui producit duo instrumenta, refutatiois cuiusdam quantitatis pecunie, q probat duplicem solutionem, & tanquā indebitum potest repetere.

Ne casu. Ita lex legitur in gl. pluribus modis, secundum primam lect. h. d. Licet solvens tributa, apocham de soluto perdidit: potest tamen ex libris communis solutionem probare. h. d. Vel dic secūdo, si in libris communis de solutione apparet: non potest peti ab officiali vt iterum faciat apocham de recesso, si primū quis amisit. h. d. facit l. si quis ex argentarij. §. fin. ff. de eden. + Ex secunda lect. no. qd si apparet protocollum de contractu: non potest cogi pars vt iterum faciat instrumentū publicum, & illud reddat: nisi de prima perditione doceatur. Vnde potest cogi notarius vt iterum faciat instrumentum, si primum quis amiserit: vt l. si quis ex argentarij. §. fi. ff. de edē. Istum tex. alleg. pro singulari Bald. in l. seruo. §. si a primo. de leg. i. qd geminata quittatio facta debitori, facit ceteri debitorum bis solutum: et ideo debitorem semel solutum repetere: et ita alleg. Lud. in singularibus suis in litera q. no. primo. Ad cuius veritatem vide omnino Bal. in l. cum centum. de adi. leg. & in l. cum tacitum. de verb. obliga. Alexan. + Secundo nota ex contrario sensu huius legis, quod si protocollum non inuenitur, quod tunc potest cogi pars vt de nouo faciat instrumentum, vt lex dicit. Ad hoc facit §. de lib. cau. l. sicut instrumenta. quod ibi not. ff. solu. mat. l. ij. circa prin. & quod ibi no. in gl. mag. & ff. de noua. l. si pupillus. & de adm. tut. l. chirographis. & ibi no. Bar.

Additio. In gloss. ibi: se bis soluisse. + Not. quod si debitor producit duo instrumenta refutatiois cur

betis scire q aggeres dicuntur quædam munitiones, quæ sunt iuxta ripā fluminis, ne flumen excrefcens fluat per limites, & sic in rubrica de Ni. aggeri. nō rēp. + Er nota hunc casum, qd alsiduis est: nam pluries fuit hic de facto hoc anno tēpore guerra: quia mādatum erat tali vililæ vt faceret foueas, muros, & steccaros tali castro. nam pro modo patrimonij, nō per capita, fieri debet. Intex. ibi: ceteris. l. in reparatiōe fontū, & pontūm, fossarum, murorū, & similia. Oppo. qd qui libet debet munire viam ante domū suā, non autē debet fieri de publico: vt l. ædi. les. ff. de via pub. quæ est Græca: & quidam non habet eam. & ideo + distingue, quædam est via publica: quæda priuata. Primo casu, si quidem via est itra muros ciuitatis: quilibet debet eam munire iuxta domū suā: vt in contrario. Si verō est extra ciuitatē: tñ debet fieri munitiō & resectiō ex pecunijs communis imponendo collectā pro quantitate patrimonij: vt hic, & §. de sacrofan. eccl. l. ad instructionē. & in auf. de eccl. titul. §. ad hæc sancimus. colla. ix. Quæda sunt viæ priuata: & hæc potest duobus modis intelligi: vno modo in via, prout est ius eundi: & dicitur feruius: & tunc resectiō incumbit illi qui habet viam, ille enim qui debet viam, solum debet pati vt leg. resectiōis. ff. communia prædiō. cum simi. Secundo modo accipitur via priuata, hoc est, facta ex collationibus priuatorum: & tunc idē: quia ad illos priuatos pertinet resectiō. ff. ne quid in loco publico. l. iij. §. viarū. & de hoc doct. dicitur in l. nemine. de sacrofan. eccl. + Quilibet tenetur purgare viā iuxta domū suā. Sed an istud habeat locū in conductore domus: Bar. in d. l. actuarioris. not. dicit sic: Aut gratia habitat: & tenetur etiā expēsis proprijs purgare viam: & hoc est verum. Aut non habitat gratis, sed pensionē soluit: & expensis pensionis tenetur mundare. Sed pone q præcepti conductori vt salget viam lapidibus: an tunc fiet expensis pensionis? Et Bar. ibi q sic, dato etiam q gratis habitet: quia illud quod statuitur in munitione temporalī non habet locum in munitione perpetua. quod etiam sequitur lo. de Platea in §. conductor. Inst. lo. cati. Videas etiam Bar. in l. ad instructionē. C. de sac. fan. eccl. qd onus spectat etiā ad ecclesiā. Alexan. Quæro, dicitur hic ceteris huiusmodi, & c. de quibus loquitur: Rñdeo, de vijs, & pontibus: vt d. l. ad instructionem. & d. §. ad hæc sancimus. Itē de muris: vt C. de ope. pu. l. omnes. Bart.

De conditis in publicis horreis. Rubrica. Frumentum nouum non debet uendi, nisi prius uendatur uetus. Fructus corrupti licite miscentur cum incorruptis. Aromatarij miscentes ceram corruptam cum incorrupta, non dicuntur ceram falsare. Nobilis dicitur qui est prudens, & uirtuosus, & remittit.

Mnia. Non debet tangi de fructibus nouis, do nec consumantur antiq. Item licitū est commiseri fructus corruptos cū incorruptis: & ad prædicta per superiorē officialis sufficiens deputeat. h. d. Tres habet partes, vt colligitur ex summario. Secunda pars ibi: & si forte. Tercia ibi: ad istud. + Nota qd non debet nouū frumentū vendi, nisi prius vendatur uetus. & sic si tutor alicuius contrafaceret, tenetur. debet enim fructus secundum qualitatē temporū vendere. quædam primo tempore: quædam secūdo tempore seruari: vt l. i. §. cui. §. quæri potest. versi. qui legatorū. ff. vt in poss. lega. + Secundo nota qd licet miseri corruptum cum incorrupto. quod tene menti: quia forte dicerēt laici qd esset peccatum: quod non est verum: vt hic. Bart.

Additio. + Nota istū tex. pro aromatarijs, maximè qui miscent cerā corruptā cū incorruptā: ad hoc vt velamento non corruptæ corrupta vendatur: vt non dicitur tur ceram falsare, cū nō peccauerint. casus hic. + Item not. tex. qd ille dicatur nobilis, qui est prudens & uirtuosus. Sed aliter determinauit in l. j. de dig. lib. xij.

Tutor unius magni patrimonij, uel positus in magna administratione excusatur, si negotio præponat aliquem factorem sufficientem.

iusdā quātitatē pecuniæ, q per ista instrumēta probat duplicem solutionem: & sic tanq̄ indebitū possit repetere. Ad qd facit l. solutione. cū glo. ff. de exhiben. arg. citi tabulas. §. quod si iā. ff. de fur. quod tene menti. Ang. + An notarius cogat ipse restituere instrumentū deperditū. Dic q sic dūmodo iuretur de calūnia, per no. per Bar. in l. fi. de bo. au. iud. pos. & vide Ange. in auf. de hære. & fal. in prin. in iij. b. col. vbi dicit, q cautela est qd fiat mentio in scdo de refectione. Et an de resecto instrumentū debeat solui gabella, vide in cō filijs extraor. Ange. cō sil. xlv. & Bar. con soluit qd nō. Cui adde d. Ant. in c. ij. in gl. ij. de iud. quod pars tenet reficere vnū instrumentum in forma deperditi. vide Bal. in l. vnica. §. ne autem. in j. col. de ca. du. tollend. Alexan.

Er singulas. Ab onere discedendi a scutiendi, & aestimandi patrimonialia, nullus excusatur, nec militans. hoc dicit.

De decurionibus, & eorum filijs. Rubrica.

Additio. Sed an decuriones hodiernis temporibus iudicentur, prout de istis. quod sic, in l. diuo. §. de quæstio. Alex. Istam rubricā continua vt in gloss. Quærit gl. quare dicunt decuriones: dicit vt in ea. + No. qd cōsiliarij ciuitatum, dicuntur hodie decuriones: vt in hac hac gloss. quā no. Quæro quid differat decurio a curial. Dic vt in gloss. + Execusio quod fiat contra principalem antequam agatur contra fideiussores. Pater consentiens filio officium suscipienti, pro filio obligatur. Fideiussor officialis conuenitur non excusio suscipiant. Pater qualiter dicatur consentire filio officium suscipienti. Pater presentia in priuatis, quando ipsum obliget. Pater absens potest filio officiali consentire. Pater an teneatur pro filio magistratum extra ordinem gerentem remissiue ad glossam.

Sic cum te. Pater si ad decurionatū filij consentit, tenet pro eo, & hæres eius prius facta excusatione de principali. h. d. + Nota prius fieri excusationē contra principalem q̄ ventat contra fideiussores. + Itē no. qd pater tenetur pro filio, si cōsensit. Ad istud notabile opp. de i. iure nostro. §. de fideiuss. So. Dicit gloss. specialē hic. Ratio, quia facillē pater obligat eo ipso qd scit, & non cōtradicit. Ita dicit gl. vlt. quā no. certē licet in pre hæc ratio concludat: tñ idem potest esse in quolibet alio fideiussore: vt l. iij. in fin. ff. de administ. re. ad ciui. perti. + Dic ergo qd specialē est in fideiussore officialis: vt no. in l. j. §. de cō. fi. deb. Rasio, quia tales fideiussores videntur indēnitatē promittere: vt d. l. j. qd si indēnitā non apparet, nisi principali discussio. dixi in d. l. j. + Quæro qualiter dicat pater cōsentire filio. Dicit gl. eo ipso qd scit. Et intellige verū in munere publico. sec. i. priuato: vt no. §. qd cū eo. l. j. & l. si filij. ff. de tu. & l. Luci. Titij. ff. de adm. tu. Et ideo si istud esset factū inter duos priuatos presentē pte vni, pater alteri propter hoc nō obligaret: vt not. in d. l. Luci. & l. j. §. in gl. pe. ff. qd iussu. Oportet em qd tñ pater spālter se obliget. Hoc etiā examināui plenē in l. si cū do. §. transgrediatur. ff. sol. mat. + Quæro an pater possit filio cōsentire absente. Rñdeo, sic: vt l. honores. §. fi. ff. de decu. per quā legē dicit doct. qd filio agēte in iudicio pater absens vt cōsentire. + Quæro, qd si filius decurio factus est magistratus, & gessit Rempublicā, an pater teneatur: Dic vt in gloss. Bart.

Expense que debentur ratione victorie debentur officio iudicis. Rectores ciuitatis possunt consilium eorum auctoritate conuocare: & de necessitate hoc facere habent, quando incumbit faciendum. Concilium conuocatur auctoritate superioris, uel antiquioris decurionis. Concilium ciuitatis quando non est conuocatum auctoritate superioris, quādo ualeat. Concilium ciuitatis conuocatur etiam sono campanæ, uel uoce præconis, & secundum consuetudinem.

Antiquior. Adde quae ad hoc habent...

Officialium & syndi coru. Tu dic breuiter...

Nota ex hac lege quod Rectores ciuitatis possunt conuocare concilium eorum autoritate...

Additio. Vide quod no. Bart. in l. vniuersa. C. de prec. Impe. offe. Alex. Adde l. nulli. & ibi gl. & Bar. esse veru...

citati illi absentes, vt hic et vult Bar. Sed qd si citati sunt, & non lunt venire...

Additio. No. de citatione per tuba, vel campana. adde qd dixi in l. no pot. ff. de iudi. & vide qd glo. notat in c. grau. de sen. excom.

Additio. Adde Bald. in l. ij. C. de ede. & ibi dicit, quod in actibus publicis non habeat locu proclama...

Vm decurionatus. Nota qd excusatio potest fieri per actum contrarium.

becillitas est in renuciatioe. l. doli. §. diuersum. ff. de noua. & l. si iudex. ff. de minori. & l. si iura. ff. de in inte. resti. mino.

Vm adoptiuum. Filius adoptiuus habet priuilegiu filij decurionis. hoc dicit Bartol.

Additio. Ista lex est argumentu qd si mihi fuit coecefum feudum, & filijs per rescriptu principis, quodd illud transit ad filios adoptiuos.

Illios. Filij familias possunt esse consiliarij: & pater tenetur pro eis si consenserit.

Xpertes. Illiteratus potest esse decurio. h. d. Ista lex facit ad id quod no. in l. i. §. de sen.

licet. Vnus frater non tenetur pro alio in officio delinquente: licet bona non sint diuisa.

Infamia. Qui perdit visum, non perdit officium. Secus si infamaretur. h. d. Quero vtrum infamia adimat honorem ipso iure...

Nalbo. Qui habet filios, praefertur non habenti. hoc dicit Bartol.

Additio. No. patrē habere honore ppter filiu, vt hic: & filij propter patrē. s. eo. l. cu adoptiuu.

Additio. An ista lex habeat locu i filijs naturalib' raturu: tex. qd sic. in l. qui filiu. de iure delib. & l. ex facto. §. si quis rogatus.

l. vltra. Qui excedit annum septuagesimum, habet excusationem a muneribus personarum libus. h. d. Declara istam legem vt in glossa.

Muneribus. Illud quod dicitur qd p ses sua snia non pot dare excusatione...

Ec infames. No. qd veru, immunitas, denotat priuilegiu, non poena.

Emo. Nullus iudex potest immunitatem a muneribus concedere: sed solus princeps ex causa.

Niuerfos. Consiliarij non debent exercere officium tabellionatus. h. d. Ratio, quia officium tabellionatus est vile.

Additio. Vide et p Bal. in l. ij. §. i. pe. col. de iusti. & iur. & ibi etiā p Bar. Alex. Puto tñ qd si fecit instrumenta, valerēt, licet non deberet facere.

Additio. De hoc in Spe. de instr. edi. §. restat. ver. quid de liberto. No. qd statuta dicētia q nullus notarius, nisi sit in matricula descriptus, faciat instrumenta...

Additio. An clericus possit esse tabellio, vide Bar. & doc. i. l. feru. ff. de testa. Et ad no. hic p Bar. vide Bal. i. l. ij. ad fi. de sentē. & iterlo. o. iudi. in strum tñ prius factu deberet authenticari...

Additio. An clericus possit esse tabellio, vide Bar. & doc. i. l. feru. ff. de testa. Et ad no. hic p Bar. vide Bal. i. l. ij. ad fi. de sentē. & iterlo. o. iudi. in strum tñ prius factu deberet authenticari...

Duodecim liberorum numerus. Adde autem tale privilegium durabit mortuus filius. Alex. plenè in l. scindu. s. ff. qui satisf. cog. & in l. i. c. d. o. e. s. ff. c. maritus. ff. solut. matr. & dominii meum Phil. Decii consil. suo xliij. col. ij. ver. quarto facit. volu. j.

trahere, secundum Bart. in l. j. s. ff. penes. ff. de tabu. exhi. Sed an valeat statutum, quod clerici, qui non possunt aliàs exercere officium, tas bellionat, possint, & instrumentis suis datur talis fides, ac si scripta essent manu publici notarij. dic q sic, vt Bald. dicit in l. j. in xij. co. C. de summa tri. vbi allegat text. in c. dilecti. de fide instrum. vbi optimus casus. Item adde quod in favore ecclesie sue potest clericus instrumentum conscribere. Exem-

plu, si scribit testamentum vnius, qui instituit ecclesiam suam heredes. Ita voluerunt Io. And. & do. Ant. in c. cum inter nos. de reg. iur. de quo dicto facit festum do. Matheslanus in suis notabilibus no. lxxxvj. Et quid in monacho, an oia predicta habeat locum in eo: vide Bart. & ibi dixi in d. s. ff. penes. & ad pe. dictum vide Ro. in suis singularibus in litera n. in vj. not. Alex.

Actor accusans contumaciam rei, non debet recedere a foro, nisi licentiatu. Ambasiator quis cogi potest ut sit, & debet portare literas de licentia & mandato sue ciuitatis.

I quis. Consiliarij non debent recedere a ciuitate sine licentia: aliàs puniuntur. hoc dicit Bartol.

Additio. Hec lex allegatur quod actor accusans contumaciam rei, non debet recedere a foro, nisi licentiatu. Facit gl. in l. i. finita. s. Julianus. de dam. infect. & ibi Ang. de Aret. & in l. properand. s. j. C. de iudi. & quod habet in c. j. extra, de do. & cotu. Alex. Nota quod quis potest cogi suscipere ambasiat: vt hic no. in glo. & patet in text. ibi dum dicit, cogit. Secundo nota quod ambasiatores debent portare literas, per quas appareat, vt de licentia, & mandato suæ, ciuitatis vadant: vt hic colligitur secundum vnam lecturam, prout dicit quod habere literas debent: potest tamè aliter intelligi: sed non curo. Bart.

Ad magistratum. Si acceptando officium fuerit quis contumax, habebit: & contumax duplicato tempore habet officium exercere. hoc dicit Bartol.

Privilegia exemptionis debent intelligi sine damno aliorum. Rescriptum, quo conceditur immunitas, non valet, & quando, num. 4. Ciuitas vel concilium non potest concedere immunitatem: & quando, num. 6. Rescriptum concedens immunitatem, quid continere debeat.

Acuatis. Rescripta concedentia immunitatem sunt cassa. nec valent, etiam si consensu decurionum, vel curie fuerunt concessa. hoc d. Bartol.

Additio. Hec lex allegatur quod privilegia exemptionis debent intelligi sine damno aliorum. Cum lege ista concordat l. j. s. ff. si quis ad principem. ff. de iur. in loco publ. & l. omnes. s. de anno. & trib. & l. actores. de exact. trib. Alexan. Nota duo. Primò, quod non valet rescriptum, quo conceditur immunitas. Secundò, not. quod ciuitas vel concilium non potest ciui concedere immunitatem. Ad primum opponitur de excusa. mu. per totum de vac. mu. l. j. Sol. Lex bene potest concedere: vt in contra. rescriptum non valet, vt hic. bene intelligo, nisi esset dictum, non obstante tali lege: vt l. i. s. ff. contra ius vel vti. publ.

Additio. Adde Bald. in l. omnium per illum tex. de vect. & commiss. & rescriptum non potest remittere datia, gabellas, & collectas. Alexan. Quæro quid debet continere rescriptum concessum non obstante tali lege, ad hoc vt habeatur plena immunitas. Respõdeo, debet dici a muneribus personalibus & realibus. In dubio enim talia realia non intelliguntur remissa: vt l. iij. de mune. pa. Item debet dicere a muneribus & oneribus: aliàs ab oneribus non haberet immunitatem: vt l. cui muneris. ff. de muneris. & honoribus. Item debet dici ordinarijs: aliàs & extraordinarijs: in dubio solum crederetur extraordinaria esse remissa: vt l. his qui. & l. in honoribus. s. qui muneris. ff. de va. & excu. mu. & videtur tangi per gloss. Dixi de hoc in l. ij. ff. de iure immunitatis. Bartol.

Additio. Item debet dici a muneribus & oneribus: quia licet aliàs quis habeat immunitatem a muneribus: non tamen habet a oneribus. l. cui muneris. ff. de mun. & hono. Ange. Venio ad secundum dictum: dicit hic quod curia, vel ciuitas

non potest concedere immunitatem contra. ff. de pac. l. inter debitorum. & l. epistola. s. pactum. Dicit gl. fateor quod non potest iudicium sicut: sed in preiudicium sui sic, vt in contrarijs. Quod intelligitur quod potest concedi hæc immunitas venientibus de nouo ad ciuitatem: sed ciuib' suis immunitatem concedere non potest: vt d. l. ij. ff. de iure immu. vbi plenè dixi. Possit etiã suis concedi ex causam vt puta quod doctor, vel medicus, vel similibus. aliàs non: vt j. de decu. l. j. Bar.

Additio. In hac materia adde text. & ibi Bartol. in l. j. de mul. & in quo loco. & Bal. in l. ij. s. sine cen. vel reliquis. Alexan.

Potestas ciuitatis potest expendere de ere communis in capiendis officialibus communis fugiuos: que expense per captiuos reficiuntur.

Ircensium. Index ciuitatis facit officiales suos fugientes ad curiam reuocari, expensis ipsius fugientis. hoc dicit Bartol.

Additio. Nota argu. ex ista lege quod Potestas ciuitatis potest expendere de ere cois pro persequendo & capiendis officialibus communis fugientes: ipsis tamè captis omnes expensæ per ipsos debent refici, & restitui. Bartol.

Vrales. Decuriones habent immunitatem ab extraordinarijs muneribus. hoc dicit & dixi in l. j. s. de immu. nemi. conce. Dic vt ibi.

Os. Qui non sequitur conditionem patris, sequitur conditionem matris. hoc dicit.

Successor in officio an teneatur pro debito predecessoris. Venientes de nouo in collegio, non tenentur pro debito ante contractio. Ciues nouiter recepti non tenentur ad collectas, que pro debito veteribus imponuntur.

Rouidendum. Nouiter creatus decurio, non tenetur pro debitis predecessorum. h. d. In text. ibi: susceptorum, i. eorum qui iuicerunt in decurionatus ordinem, secundum Dy. Glo. vero aliter exponit susceptores, secundum expositionem glo. Bar. in l. j. s. ferenda. ff. de magistrat. coue. per illum tex. & per istum tex. arguit contra officiales, qui maiorè partem processuum relinquunt successoribus, vt puniantur si non expulerunt illos, quos potuerunt. Alex.

Additio. Nota quod successor in officio, non tenetur pro debito predecessoris. Hanc questionem ponit lac. de Bel. in aut. vt nulli ius di. s. hoc verò iubem' . col. ix. dixi in l. ciuitas. ff. si cert. pet. l. eundem expositionem Dy. Et idem in ciuibus, & vide Bar. in l. j. s. si heredes. in fin. ff. ad l. fal. & l. incola. ff. ad municipal. vide Bald. in apostil. in l. j. ad si. quod cuiusq' vni. no. vbi ponit aliquas regularitates, pulchras questiones. & adde Bar. in suo tractatu repræsentariu. in iij. q. j. prin. prope fi. Alex. Nota quod qui de nouo veniunt in collegium, non tenentur pro debito ante contractio. quod facit vt ciues nouiter recepti non teneantur ad collectas, que pro debitis veteribus imponuntur. Ita not. Dy. ff. ad municipi. l. incola. & ibi allegat hanc legem. Bar.

I quis. Duodecim liberorum numerus excusatur a muneribus realibus. h. d. Bartol.

Existens extra iurisdictionem sui iudicis, ab eo uocari non potest.

Vrales. Officialis non cogitur exire locum, in quo seruire tenetur: nisi ex causa. h. d. Dico tamen quod eis posset iniungi vt custodiã facerent in ciuitate, vel alia, per quæ officium non impediretur: vt dixi s. de immu. ne. conce. l. j. Et nota quod ille, qui est extra iurisdictionem sui iudicis, ab eo uocari non potest. Bar.

Intrans religionem, ueram excusatur a muneribus ciuitatis.

Vidam. Qui prætextu fidei religionis onerat ciuitatis euitat, retrahuntur: & qui loco eorum substituitur, bona sua capiunt. h. d. Hoc est verum in religione fidei: sed si intraret religionem veram, tunc excusaret: vt l. q sub preteritu. s. de sac. fan. ecll. An autem possit effici monachus dic vt gl. & no. extra. d. obli. ad ratocin. p. totu. De hoc videtur in d. l. q sub preteritu gl. quã ibi no. d. his q voluit ista miera euitare.

Privilegio competentem ratione originis quando quis renunciare possit. Filius quando sequatur patris conditionem, & quando aut.

Privilegio. Privilegium, quod quis habet extra ordinem, perdit per contrarium consensum. & hoc primò. Item inspicitur conditio patris potius quam aui. & hoc secundò. Oppo. de leg. assumptio. ff. ad municipi. Sol

Soluti iuri, quod quis habet ex origine potest renunciare in quibus facit pro se, non autem in iudicio ciuitatis, vt in contra. Ad secundam partem oper. Dic vt i. ea. d. dicit. arg. contra. ff. de sena. l. liberos. Gl. no soluit. Tu dic quod ibi p nepotis non fuit adstrictum curiali conditioni. hic sic: & solue etiam eodem modo vt præcedet contrariu. Bar.

Additio. Nota ex fine huius legis, quod qui habet privilegium ex persona patris, & aui, patris privilegium remanente, ipse perdit privilegium: nec id consequitur ex persona aui. Quod intelligitur verum, quoniam perdit antequam nascere. Sed si post etiam natiuitatem perdidit: tunc ex persona aui, cum fuerit iam adeptus, retinet privilegium ex persona aui. l. emancipatu. i. ff. de senato. Ang. impositioni & solutioni collectarum non prescribitur.

Uilus. Et prosequere legem istam vt habes in gl. et dicit in ea. Bar.

Additio. Non valet privilegium, quod quis munera non subeat. h. d. No. tex. ibi: qualibet prerogatiua. quia hic est arg. quod non prescribitur impositioni, et solutioni collectarum, cum hic dicit prerogatiua. nam prescriptio dicitur prerogatiua. l. apparet. s. pe. de itine. actuq' priua. contra quod vide quod non. in simili per Dy. in l. si pupilli. s. ff. de ne. gest. & vide per Cy. in l. fi. C. noua vesti. Ange. Consilium ciuitatis facit syndicum.

Procuratores. Decuriones debent exercere actiones reipublice. h. d. Quæro qualiter intentabunt actiones? Gl. dicit, p syndicum constitutum ab orbibus ciuitatis. subaudi, vel a duabus partibus: vt j. e. l. notationu. Et per hoc dico, quod de iure specialiter spectat ad consiliu facere syndicum, ad mouendas actiones, & alia faciendæ: nec est opus adunantia generalis, siue aræga, vt dixi s. e. l. ij. Bar. Et not. in hac lege vnã gl. in scdm Ro. in litera e. no. cxxxij. q. quoniam vnuerstitas indiget procuratore ad agendum, & illi de vnuerstitate sunt in discordia in constituedo procuratorem, quod decuriones ciuitatis possunt agere sine mandato. Adde gl. in l. nulli. quod cuiusq' vni. quæ dicitur quod tali casu Potestas habet mandatum a legibus. quod no. Alex.

Quis extrahi potest de domo ut acceptet officium, etiam si non sit curialis.

Ex omnibus. Potest quis extrahi de domo, vt accipiat officium, & occultator punitur. h. d. Facit l. munerum. s. defensores. de mune. & hono. & in s. iudicandi. et in s. interim. in aut. de defenso. ciui. & in l. sciend. s. ff. de le. electus in ambasiatore cogit acceptare officium. facit etiã tex. in l. ij. quod quisq' iuris. bona gl. in l. liberti. ff. sol. mat. q dicit quod si aliqs eligat ad temporalia officia suæ ciuitatis, principè est cõpellendus acceptare. Alex. Nota quod licet aliàs quis non possit extrahi de domo, vt l. satisq' . et l. pleriq' . ff. de in ius voc. l. nemo. de reg. iur. tñ vt acceptet officium, in quo est electus, potest extrahi, vt hic. quod no. l. t. i. maleficijs: vt no. in dictis legibus. Adde quod ultra hic dicta dat cautela vt quis extrahi possit de domo, etiã p debito. de qua p Bart. in l. cum in eo. aliàs est l. sacrilegij. ff. ad l. lul. pecu. quæ sequit' Pet. de Anc. et Imol. in l. i. de iudi. & vide Ro. & Ang. latè & d. Alex. in l. pleriq' . ff. de in ius voc. & Aret. In fin. de act. in s. ff. Alex. Quæro quid si non est origine curialis: an poterit de domo extrahi. Hic glo. dicit forte quod non: puto tamen idem quocumq' modo ad publicum vocetur officium. arg. s. eo. l. si ad magistratuum. in fin. nec refert vtrum origine, vel quomodo sit aliquis curialis: vt l. quotiescumq' . j. eo.

Abricenses. Etiam de collegio fabricensium curialis extrahitur: et collegium punitur. h. d. Bar.

Decuriones et alij in dignitate possit non torquentur. Consuetudo quod in dignitate possit torquantur, non est seruanda. Iudici male facienti, uel officium suum male administranti licet resisti potest.

Mnes. Primò dicit decuriones non esse cruciandos in corpore. Secundò, punit iudices contra facti in corpore. Tertio, ceteros officiales. Secunda ibi: quod si quis tertia ibi: & officium. Nota quod decuriones & alij in dignitate possit non sunt torquedi. Secundò, no. quod consuetudo contraria non est seruanda. quod est notandum. Facit contra officiales, qui puniunt clericos propter consuetudinem. non enim est seruanda. Tertio, no. possit resisti iudici male facienti vel aliàs officium suum male administranti. facit s. de iur. fili. l. prohibitu. Bar. Limita hæc l. non procedere in crimine læsæ maiestatis, & prodicionis populi. l.

fallaciter. C. de aboli. & no. Bal. in l. decuriones. C. de quæsti. & sequit' Aret. in tractatu malefactoru. i. verbo, fama publica. in materia torturæ. in vj. q. vbi ponunt casus, in quibus psonę priuilegiatę torquentur. Itē limita vt supra in margine scripti, quod sub iugo. Adde tñ quod in casibus, in quibus posset torqueri, quod primò est degradadus antequam torqueat. Tex. est ling. in l. si exem. tra. de malef. & mathem. ibi: psonę dignitatis exuti. quæ p singulari alle. Ro. in quod dā suo sermone incipiente manifestissimū. Et adde quod talis & tate virtutis est talis de gradatio quod doctor & miles ac syn. licite ad eadē nunq' aspirare possunt, dictu singulari Bal. per illum tex. de liber. & eorū libe. Et de ista de gradatiōe adde bonū tex. & ibi Bar. in l. ij. §. ignominia. ff. de infam. & Bar. in l. j. in ij. col. de poen. & Bald. in l. officiales. in ij. col. C. de epi. & cle. & per Bar. in l. q cū vno. s. exerci. ff. de re mili. p la. But. Cy. & Bal. in aut. p̄sbyter. C. de epi. & cle. & Aret. in practica malefactoru. in ver. caput a spatulis, in vlt. col. Itē in ver. secundò no. Non valet consuetudo quod miles vel decurio possit torqueri. Adde quod nec valet statutū dictās quod quilibet possit capi non obstante priuilegio. nā tale statutū non extendit ad tales psonas, vt voluit Aret. post Raph. in l. miles. in prin. ff. de re iud. Et est ratio, quia priuilegium vel statutū non intelligit' tollere priuilegia inserta, & clausa in corpore iuris, nisi aliud exprimat, vt dicit glo. in aut. qua in puincia. vbi de cri. agi opor. in ver. priuilegiu. post mediū. & ibi doc. & in corpore vn sumit. & in s. si igit' ambo. in verbo, ex priuilegio. et no. gl. in l. ij. §. lega. & in l. hæres absens. de iudi. & Bar. in extraua. in ver. no ob. Idē adde in eodē versi. q. talis consuetudo excusat a pœna, vt est gl. in c. deniq' . iij. dif. & idē glo. & doc. in c. cū venerabilis. de cõsue. & probat in l. j. in fi. de abige. & in l. etiã. de lib. cã. & per doc. in l. pe. ff. de adul. & Bar. in cōsi. inci. cõiugamus. & Ro. in l. j. s. si quis simpliciter: de ver. obl. gl. sing. in c. qm cõtra. de reg. iur. in vj. & do. Abb. in c. de quarta. sup. gl. fi. de p̄scrip. & Imo. in cle. j. de reb. eccle. no alia. Aduerte tñ quod id quod dicit' mala consuetudine non esse seruandã. hoc verū qñ annullat & phibet actū fieri, vt hic, & expressè, consuetudine in contrariu. secus verò si solū actū prohiberet, & non consuetudine in contrariu: quia consuetudo in contrariu ualeret, p d. l. de qbus. de legi. Adde tñ do. Abb. in c. cū venerabilis. dicit quod talis consuetudo licet excuset a pœna tali, non tamen excusat qñ ad Deū. Idē dicit, si talis consuetudo est contra ius naturale & contra bonos mores naturales. xxij. q. seq. c. fallacia. Et ad prædicta vide Ro. in singularibus in litera c. in not. quin. & est bona glo. in c. ij. & ibi doc. de tempo. ordi. Et mala consuetudo etiam longqua, & longo tempore obseruata non valet, & seruari non debet. voluit Ange. per illum tex. vt nulli iudi. s. j. Alexan.

Officium procuratoris vilissimum est. Procurator ad iudicia, an possit fieri aliquis officialis.

I quis. Consiliarius non debet constitui procurator: & constituens & constitutus punitur. h. d. Et forte non faciunt malè Pêrusini, qui non solunt quod aliquis notarius vel aduocatus habeat officium prioratus, vel camere, per rationem huius legis. Nota quod officium procuratoris est vilissimum: et ideo nullo modo aduocati volunt esse procuratores. Et aduerte: quia hæc lex cit procuratorem aliquem officialem. dic vt s. ne liceat potestiori. & de his qui potentio. no. per totum. Bar. Ad hoc facit bonus text. in l. milites vbi rure se. C. locati. quod intellige nisi esset procurator principis: quia diceretur tunc habere nobile officium. tex. est in l. nemo perfectus. j. de digni. lib. xij. secundum Lud. vt ibi dixi. Alex.

Habens ius eligendi illud non perdit, si stetit per ceterum annos quod non eligi: quia non expediebat.

a Cōqueri. adde bal. in l. iudemus. j. col. C. ad Treb. & Paul. de ca. in cōf. lxx. et An. Barb. in suo cōf. in- incip. primo dic. & c. quod est post confil. Alex. l. ij. parte.

b Idē fit in presen- tia cōfanguineorum vel amicorū. Ad d. an decretum iudicis. de quo hic. suppleat cō- sensum cōfanguinei. vel amicorū p statu- tū reqstū. qn nolunt cōfentire. vide Bal. in ru. s. de cōtrahe. emp. qd. xxiiij. Et qd si per statutū reqserēt con- sensus & decretū iudicis. not. idē in l. si fu- riosi. s. de nupt. & Ant. Cor. sing. suis in ver. consensus.

c In l. ea quidē. Adde quæ ibi habetur per Sal. & quod p Fel. in c. porro. de sen. exc. & in c. confuit. ad ff. 3 de offi. deleg.

præsumit dispēfare. si scit. vt l. quidā con- fulebant. ff. de re iud. no. s. de nupt. l. impe- riales. vel si est verisimile q dispēfator sci- ret. vt l. Barbarius. præal. Si autē dispēfa- re non poterat. vitiaf electio. vt hic. Bart.

Additio De hoc dic vt per Inn. in c. veniens. de si. presbyt. & per Bar. in l. quidā cōfulebant. ff. de re iud. Facit quod no. gl. & doc. in l. si. s. fi. cō- tra ius vel vti. pub. & vide quæ no. glo. & Ioan. an. in c. ij. de schif. & in c. j. de æta. & qual. in vj. & quod no. in c. nihil. de elect. & quod no. gl. in c. statutū. de rescri. in vj. & tex. in l. itē Vlpian. ff. de excu. tu. & Pe. de anc. in cle. j. de preh. in vj. col. & gl. in c. statutum. in prin. in ver. canonici. & glo. in ver. literarum. de rescri. lib. vj. per Ange. & Imo. in d. l. quidā cōfulebat. Alex.

Additio Adde q si sciuisset ipsū seruum. verisimile est q ei libertatem donasset. ex quo vocavit eū ad dignitatē. Ang. † Et per hāc l. pōt re- probari opt. Inn. quæ dicit q iudex non potest se excusare allegādo infamiā. nisi opponat ab alio. per l. nec infames. s. ti. j. & hoc no. in c. sciscitatus. extra de rescrip. Vnde vides q iste puniē. si parat se eligi indignū. debet enim manifestare cōditionē suā. Tex. est vnā cū gl. ff. de re mil. l. q cū vno. s. ij. & iij. Nec ob. l. nec infames. quia dico q infamiā nō est immunitas. nō enim potest dicere deo esse immunis. qa sum infamis. sed deo dicere non possum esse iudex. quia sum infamis. & hoc est verū. si eius infamiā est cognita p aliū: quia fuit cōdemnatus: aliās nō debet suā turpitudinē manife- stare. vt l. & elegāter. s. j. ff. de pig. act. & l. q iurasse. s. i. pater. ff. de iureiur. & ibi dixi. † Itē no. q iusta causa credēdi est fa- ma publica: qd facit ad multa. & maximē si accusator nō pro- bat maleficiū: reus verō pbat se nō cōmisisse maleficiū: & pu- blica fama erat q ille cōmiserat maleficiū q excusat a calūnia & fallitate: qd est verū. nisi tpe accusationis esset publica fa- ma in cōtrariū: nā tunc sequēs fama tollit effectū primē: vt l. ij. s. j. ff. quis or. in bo. pos. & facit l. si. ff. de hæc. insti. Et hoc vult dicere tex. hic dū dicit. habet & c. intelligit tūc cū fuit electus. facit s. de test. l. j. & no. gl. hic in fi. hæc omnia tene mēti. Bart.

De prædys decurionum sine decreto non alienandis. Rubrica.

- 1 In Italia consilarij & decuriones ueniunt res suas libere.
- 2 Decretum quando petitur interponi. debent cause sigillatim exprimi. & solemniter probari. & n. 3.
- 3 Decretum iudicis interpositum in contractu uenditionis quod tollat remedium l. ij. de rescin. uend. item tollit exceptionem doli uel metus.
- 4 Occulte dicitur fieri quod fit sine decreto. quando decretum est necessarium.
- 5 Emptor ex contractu nullo non lucratur fructus.

LEX I.

Siquis Decuriones non possunt vendere bona immobilia sine decreto: aliās nō valerēt dicitio. & emptor perdit pretium. & restituit rem cū fructibus. h. d. Ante oia sciēdū est q istas leges vsus nō approbavit. † In Italia enim decuriones & cōsiliarij veni- dunt res suas libere. prout eis placet. Dicit tamen gl. no. quōd qn petitur interponi decretū. debent cause sigillatim expri- mi vt hic. & l. magis puto. s. non pasim. ff. de rebus eorum.

Additio Vide de hoc Bal. in c. j. in prin. iij. col. qui feur- dar. pos. & quod no. in l. quicūq. s. fi. de pub. Alex. † Item no. q dicitur causa debet solēniter probari: aliās non tenet decretū: vt l. j. s. hæc verba. ff. ne vis fiat ei. & l. cum s. vero. s. subuentū. de fidei cō. lib. s. istam l. alleg. Bal. in l. si. in octauo contrario. C. de edic. diui. q protestatio iudicialis sem per debet continere causam. aliās nō valet: vide ibi per eū. & quæ habentur in l. nō solum. s. morte. ff. de ope. no. nū. Alex.

Additio Item no. q decretū operat ne quis possit conqueri de dece- ptione vltra dimidiam iusti pretij. vt hic in tex. no. ibi: vt nec immoderate venditor. nec emptor cuius sit conditio inue- niatur iniustus: & ad hoc est necessaria cōfirmatio iudicis: vt l. vendam. m. iudicādo. & consule dō. fm. albidus sup. c. cum aq. & de emp. & vendi. qd vide as. i.

habuistis in l. si quis spōtaneos. s. ti. ij. Itē operatur decretum vt qd nō possit de dolo vel metu cōqueri. vt hic. Item si fiat in præsencia cōfanguineorū. vel amicorū b: l. transactionē. s. de transact. & l. non est verisimile. ff. quod met. caus. Bar.

Additio Videtur gl. in cōtrarium in l. si quidē. de præ- di. mi. vide ibi Bart. nisi dicas q ibi erat mis- nor: & sic illud decretū nō cōfirmabat cōtractū: sed certē etiā hic ad validitatē cōtractus requiritur auctoritas iudicis: & vide do. M. in l. pacta nouissima. C. de pact. & vide Bar. & Bal. in l. j. C. de præcrip. xxx. an. An autē hoc sit verū. si nō admittatur probatio in cōtrarium. lo. de Imo. & Moder. in l. si quis cum aliter. de ver. ob. tenēt q admittat iuxta materiā l. siue posside- tis. de proba. quod tñ latius proficij. in d. l. si qs cum aliter. s. de ver. ob. Alex. & de Spec. in ti. de emp. & ve. s. nunc dī- cendū restat. ver. & breuiter scias. vbi dicit q semper præsu- mit pro decreto iudicis qd oia requisita interuenerint. qd vo- luit etiā Bald. in l. c. ij. s. prator. ff. de trafac. & l. quæcūq. s. fi. de publ. & l. nō aliter. de adop. & in l. quæcūq. C. de bon. quæ lib. & in l. si. de prædijs mi. Facit ad hoc l. ab ea pre. de pbat. & c. in pntia. extra e. Bald. in l. c. te de pba. & l. j. s. qd obseruari. de iur. cal. in v. col. in ver. qro de ista q. vide in cōf. dñi Alexā. nu. iij. in j. col. in ver. no. pulchram limitationē ad l. ij. C. de re- fcin. v. Sed cōtra hāc pōt adduci text. in l. si qd. C. de pdi. mi. vbi minor restituit aduersus cōtractū suū cū decreto. Sed for- tē pōt rñderi scdm qd dicit gl. in l. ait ptor. qd tñ. ff. de mino. videlicet q text. d. l. si quidē loquitur in vñditione necessaria. puta ex cā rei iudicate: iō nimirū si facilis restituit minor. Secus autē in venditione voluntaria. in qua si iudicis auctoritas interuenit. nō restituit. cogita de rōne diuersitatis. adde in co- qd dicit hic Bar. Bal. in l. trā. C. de traf. & cū opi. Bar. hic trāfit do. Abb. in c. dilecti. ad fi. de emp. & vendi. sed Bal. tenet con- tra Bar. in l. ij. C. de rescin. ven. in lect. & repe. & Imo. & Ro. in l. si quis. cū aliter. s. do. Abb. in c. nō iam. de emp. & ven. tenēt etiā cōtra Bar. quia licet decretū excludat præsumptionē dece- ptionis: nō tñ excludit probationē in cōtrariū. sicut in mino- re vendente cū decreto. tñ audiū in restitutione. in l. si prædiū. & l. magis puto. s. pen. de reb. eo. Ad idem sim do. Abb. in c. j. de reb. eccles. non alie. in vj. cum opi. Bar. transit etiam Ange. hic. Alex. † Item not. q occulte dicitur fieri. quando aliquid fit sine decreto. quando decretum est necessarium: vt habuis- stis s. de his qui ex pub. ratio. l. ij. & ibi dixi.

Additio Quid dica occulū. vide per Bal. in l. ea quidē. de dem. de accu. & ibi dixi. Et ad Bar. adde cū- dem in l. sciāt. s. de his q ex pu. ratio. & tenet gl. in c. si. in ver. clandestine. de clandest. despō. per Ang. in l. in tacitis. in prin. de leg. j. per Bar. in l. nō intelligit. in §. tacita. de iur. fisci. per Bar. in l. pupillus. s. fi. de autho. tut. Alex. † Item no. q vbi cōtra- ctus est nullus. emptor non lucratur fructus. vt habuistis s. de fide instrū. & iur. hastræ fil. l. j. in fi. & quod ibi dixi. Bar.

Additio Hoc verum de extantibus. vt hic. An autem teneatur de cōsumptis. dic vt l. si fundum. s. de rei vendic. Ang.

- 1 Casus. in quibus necesse est decretum interponere.
- 2 Debitor ciuitatis potest eius curatori soluere. & soluendo liberatur.
- 3 Procurator constitutus ad exhibendū non potest confitendo liberare debitorem.
- 4 Confessio procuratoris. qui confitendo liberat debitorem licet non praeiudicet domi- no: tamen praeiudicat confitentī.

LEX II.

Maec venditio. Venditio rerum & liberatio debitorū ad curiam pertinē- tium. non debet fieri sine decreto curie: & quicquid res- digitur. debet reuolui ad curiam: & eodē modo debet fieri lo- cationes. Scire debes q lex pcedens & sequēs loquitur de vñditione rerū curialium: hæc lex loquit de vñditione rerum ipsius curie. hoc est totius collegij. Hoc pmissio casus est cla- rus. Glof. j. facit multas remissiones. quam no. f. qualiter ven- dantur res curiæ & res ecclesie. & similitium locorum. Barto.

Additio Not. ex ista gl. omnes. in quibus est necesse decretum interponi. cum eorum res vendun- tur. Item adde alium. s. minorē. cuius res sine decreto nō alie- nātur. C. de præd. mi. per totum: nisi in casibus quādo decreto opus

opus nō est. In eadē ibi. sed Pla. no. istā opi. Pla. q licet cura- tori ciuitatis possit solui & solutionē recipiēdo liberet debito- rē tñ tūc est necesse q decretū iudicis interueniat. p hāc legē. De quo p doc. in l. ciuitas. ff. si cer. pe. † Et per hoc dico q pro- curator cōstitutus ad exigendū nō pōt cōfītēdo liberare debi- torem dñi. nisi forte decretū iudicis interueniat. vt hic. vnde tōrem dñi. nisi forte decretū iudicis interueniat. † Et licet in præ- semper sis cautus. vt decretū facias interponi. † Et licet in præ- iudiciū fisci vel dñi talis confessio nihil operet: tamen opera- tur in præiudiciū cōfitentis. s. de cōueni. fi. de l. ij. & l. ij. & ibi tur in præiudiciū cōfitentis. s. de iure ha. fil. & s. ne fil. rem quā ven. euin dixi s. de fide instrū. & iure ha. fil. & s. ne fil. rem quā ven. euin cat. l. j. facit quod no. ff. de pub. l. si. s. si quis professus. Ange.

- 1 Verbum uenditio. in casu huius l. strikē accipitur. & est speciale.
- 2 Pretium proprie adaptatur ad contractum uenditionis.
- 3 Requiritur causa cognitionem delegari non possunt.
- 4 Instrumenta que celebrantur per concilium ciuitatis. debent dicere. conuocato con- cilio ad sonum campanæ & c. in quo fuerunt omnes uel maior pars.
- 5 Sententia iudicis requiritur in confirmatione uenditionis.

Vriales Decuriones nō possunt vñdere sine de- creto: alios autē cōtractus nō prohiben- tur celebrare: & decretum non potest interponi sine consensu maioris partis decurionum.

Additio Vide p Bar. in l. ij. C. de vsu. p emp. & quod no. Imo. in l. si filius familias. in §. diu. ff. de leg. j. Alex. † No. q verbū vñditionis. hic accipit strictē. qd est spe- cia listimū. vt dicit gl. aliās secus: vt l. statuliberi à cateris. s. fi. de statuliber. Not. q verbū pretij. proprie ad cōtractū em- ptionis referit cōtra in l. ij. s. j. ff. de cōtra. hen. empt. & qd no. in l. j. s. pe. ff. de super. fi. qd tñ examina vt dixi plenē in q. quā dī- s. putati. quæ incipit. publicanus quidā. & c. † Adde ad hoc tex. iuxta si. ff. de cōtra. hen. emp. & adde q vbi est pretium. ibi intelligitur esse vñditio. vt voluit gl. hic in ver. intelligi. & no. Bal. in l. si culpa. ff. de rei vē. vide Bar. in cōf. incip. in Christi noie amē. super primo pñcto dico gabella. Adde tñ q aliqua do emptio. quæ habet pretij ponitur pro locatione: & hoc qn emo aliquid annuatim. vel ad certū tēpus. scdm Bar. in l. corē. s. qui mmaximos. in j. col. ff. de publi. & ibi scripsi. Item adde no. Bal. in l. q se patris. C. vnde lib. q vbi princeps recipit pre- tij pro feudo. & in rescripto dicit. indulgem. tale feudū præ- sumitur vñditio. adeo q nō pōt amplius vasallus feudo priuati- ri. Cui adde in materia tex. & ibi gl. in l. si quis ante. ff. de acq. pos. vbi verū pretij nēdū referit ad vñditionē. sed etiā ad loca- tionē. adde l. apud Celsum. s. sed cū. de doli excep. & in l. dotē. ff. de iur. dot. & ibi dixit Bal. q stāte statuto q de pretio cuius- libet rei deducto in contractu soluat gabella q statutū pñdis- cū restringit ad cōtractū vñditionis. Quod tñ intellige vt ibi habes p eū. & q in dubio. vbi fit mētio de pretio. præsumit em- ptio & vñditio. tenet Bal. in l. Gallus. s. & qd si tantū. ff. de lib. & posth. vbi alleg. gl. in l. illicitas. de offi. præs. nisi esset pretij quātitas parua: qa paruitas pretij facit præsumi donationē. se- cundū eū. per l. j. s. j. in gl. de superficie b. vel nisi omnino ex- primeret alia expressio tituli. vt in celsiōe actiōis pro aliquo pretio. scdm Io. And. in add. Spec. in tit. de celsiō. ac. in addit. quæ incipit. rigorosum. de quo p Bal. oīno in l. p diuersis. in ij. q. C. mād. Adde Sal. in l. Caius. de inter. act. vbi dicit q nisi p- be certū pretij. nō est probata vñditio. qd no. Alexā. Quæro circa scdm partē quid vult dicere tex. q ille. qui cōparuit. nō debet dispēditū habere ratioē persone vel causæ. vel theatricalis liberalitatis. Dicit gl. q emptores talis prædiorū aliquid cōue- nerāt dare ad ludū theatri. Hoc nō placet: qa si cōueniret da- re ad ludū. licet deberet dare: vt l. legatū. ff. de vsur. leg. Alex. Dic ergo q decuriones. quorū requirebat cōfensus. vel præ- ses. cuius requirebat decretū. volebāt ab emptore aliqd solui noie eius vel ratioē persone vel causæ vel ad ludū theatricalē: si- cut dicimus q dño solui aliquid. qñ cōfentit emphyteutæ: vt l. si. s. de iure emphy. qd hic Imperator probat. † Quæro quid vult dicere tex. cū dicit nec ex tabella decretum recitari. dicit gl. i. per delegatū: quia causæ que cognitionē desiderat. nō pos- sunt delegari: vt l. nec iniqua. s. vbi decretū. ff. de off. procōf. sed recordor me aliter inuenisse hūc tex. positi in quibusdam scriptis antiquis. scilicet q olim cōtueuerūt vocari decuriones

(ad sonū tabellæ. sicut facit ecclesia in die Veneris sancti. Dicit ergo Imperator q nō sufficit decuriones esse vocatos ad sonū tabellæ. nisi saltem duæ partes sint præsentes. Vnde facit q nō sufficit in instrumentis. si dica cōuocatis & ordinatis decu- rionib' ad sonū cāpanæ. & c. Sed regriū q dica in quo fue- runt oēs vel maior pars: vt s. ti. pxi. l. noiationū. An autē noia cōsiliariorū debet scribi. dixi in l. j. ff. de albo scribē. & ibi vide quæ dixi. Duæ partes cōuocādorū requiruntur in collegio vel vniuersitatis cōuocata. adde l. nulli. & ibi glo. & Bal. ff. qd cuiusq. vni. & de hoc vide in l. j. C. de albo scri. & Spec. in ti. de syndi. in prin. idē tenet. Dicit tñ Ang. ibi q stāf notario dicit interfuisse duas partes. alleg. Io. And. & ibi p eū in l. si. de ven- rebus ciui. Alex. Itē not. q ex hac lege dā materia inueniēdi fraudes. vt pōsint decuriones in fraudē donare. vel pmutare. de qua fraude si cōstaret. nō valeret act' ille. ar. l. sed lul. s. mu- tui. ff. ad Mace. Sed qa act' hui' alienatiōis cōstare nō pote- rat. & curiales nimis depauperabant. facta est hodie vna cōsti- tutio. p quā oēs actus huiusmodi alienatiōis sunt phibiti fieri sine decreto: vt i authē. de nat. lib. cu. depu. s. cōdēna. coll. iij. quā cōstitutionē quidā libri nō habēt. & gl. de ea nō facit men- tionē. vñ pone hic vnā aūf. quā ibi trado p hæc verba quæ se- quunt: Hodie vñditioes simplices. & oem actū alienationum immobilū cōiungētē vult noua cōstitutio decreto subiacere. exceptis donationibus propter nuptias. † Item no. in fi. l. ad confirmandū venditionē præferri sententiam iudicis. quod facit ad id quod dixi in l. si quis spontaneos. s. ti. ij. facit etiam quod in decreto ponantur hæc verba. Dicitur iudex dicit sen- tentiam cōfirmauit. & suā auctoritatē interposuit. Confir- mare enim est decretū interponere. vt hic in fi. quod tene men- ti. & dicit aut. quilibet vestrum ponat in libro suo. Barto.

Quando & quibus quarta pars debetur ex bonis decurionum: & de mo- do distributionis eorum. Rubrica.

De prima parte rubricæ tractatur in l. j. & ij. De secunda parte rubricæ tractatur in l. fi. & aliquid in l. ij. Bart.

- 1 Ius optimum dicitur habere qui habet actionem.
- 2 Ius bonum. qui habet exceptionem.
- 3 Ius melius. qui habet exceptionem & iudicis officium.

Sideurionū Si extraneus succedit ali- cui decurioni. debet curia habere quartā. h. d. † No. de significatiōe huius verbi. iure optimo. Tunc enim dicitur quis habere ius optimū. cū pro eo prosequēdo habet actio- nem. bonum autem ius dicitur habere. cum quis potest se ex- ceptione tueri: vt l. quāuis. s. de vsur. Melius autem ius dicit- tur habere. qui exceptionem & iudicis officium habet: vt l. bo- nā fidei. s. de vsu. & hoc no. ad q. de illo qui in aliām rē transtu- lit. & promisit facere bonum ius. melius. vel optimū: ad quid teneatur responso patet ex prædicitis. Barto.

Additio In lege ista de significato huius verbi. iure o- ptimo. tūc enim dicitur quis habere ius opti- mum. cum pro eo prosequendo habet actionem. bonum autē ius quis habere dicitur. cum quis potest se exceptione tueri: vt l. quāuis. s. de vsur. melius autē ius quis dicitur habere. qui ex- ceptionem & iudicis officium habet. l. in bona fidei. s. de vsur. & hæc ad quæstionē faciunt de illo. qui in aliū rem transtulit & promisit facere ius bonum: melius vel optimum. Nam ad quid teneatur. patet ex prædicitis. Ang.

- 1 Nam si promittit bonū cedere ius. liberatur transferendo tale ius. ex quo cōpetat exceptio. Si verò promittat melius. li- beratur transferendo ius. ex quo teneatur iudicis officio. Si verò promittit cedere optimū. nō liberatur. nisi cedat actionē efficacē. Ita voluit gl. sing. hic. & Bar. de quo etiā hic per Ang.
- 2 Adde tamen gl. huic similem in l. j. s. de vsuris. & quod not. in l. si fideiusor. s. j. in verbo. positi. s. de pigno. Alex.
- 3 Verbum. p articula. intelligitur de quarta.
- 4 Partis appellatione uenit dimidia.
- 5 Pars adiecta parti. facit partem partis.
- 6 Diuisio non est faciēda de qualibet re. ne patrimonium corrumpatur.
- 7 Filius non potest pro sua legitima possessionem rerum hereditariarum propria au- thoritate acquirere. & m. 4.
- 8 Heres in casu huius legis facit diuisionem. aliās diuisio fit iudicis officio.
- 9 Electio in diuisione in casu huius legis dirimitur sorte. aliās inter priuatos iudex

Dimidia. Ad bal. in l. scimus. in prin. et in §. illud. C. de inoff. test. & Card. in cle. §. ij. de eta. & qua. & Felin. in c. pastoralis. de of. dele. in ii. col. & d. Soci. in cōsi. ccxv. inci. vifa pradicta facta. ver. nec ob. circa fi i ij. parte. chart. xcj.

assignare potest cui vult. Ratio quare expediat a comunione recedere. Actio ad exhibendum quod non detur pro immobilibus: quia de se patet.

electio potest in forte ponere. ar. l. si. in prin. §. cōia de le. Bart.

Additio. Sed Bal. in l. scimus. in iiij. co. C. de do. tenet q̄ praeferatur habēs maiorē partem: dixi in l. j. §. de his q̄ se defe. & in l. pe. §. similiq; mō. post Bal. §. eo. ti. de don. Alex. No. ratione quare expediat a cōione recedere: q̄a naturale vitū est, vt in tex. ista tñ ratio nō vrget; q̄a ex hoc minor possēt prouocare ad diuisionē: sed nō potest: vt l. si. puillorū. in prin. ff. de reb. eo. nisi habeat sociū vltra cōm mō dū rixofum: vt §. de fac. san. ecc. l. iubemus. in prin. ibi: pradia diuidunt, &c. & ibi p Cy. Expediit inter cōsortes diuide- re, & a cōione recedere. quod nō. quia cōmunio cōsuevit exci- tare discordias, & ideo solet cōcludi q̄ licet cōsortes in simul steterint per xxx. ann. nō per hoc dicūt diuisioni p̄scriptum, s̄m Bal. in l. si. fin. reg. & no. gl. in l. si. C. cōi diu. Item nō valet pactū q̄ iter cōsortes nō fiat diuisiō. in l. si. nō forte. §. si cētū. ff. de cōdi. inde. Item nec valet p̄ceptū testatoris q̄ filij stēt in cōione. l. si. §. Lucius. de leg. ij. & in l. sed si hoc. §. si. de cōdi. & demon. s̄m Bar. in l. stipulationes nō diuiduntur. ff. de verb. ob. & in l. si cōuenerit. per illum text. pro soc. & per l. M. auius. §. in fundo. de leg. ij. de quo per Bar. & Bal. n. l. Lucius. §. impe- rator. eo. ti. Dixit tamen gl. nō. in l. pe. cōi diu. & ex quo con- sertes per x. vel xx. annos possederūt diuisim fundū, dicitur inducta diuisiō. Facit l. si filius. de pet. har. ergo eodem modo debet esse ecōuerso si steterint per xxx. annos simul, vt dicat inducta cōmunio: tamē quod §. dixi, est verū: nec obli. glo. in l. pen. quoniam cessat ratio: quia cōmunio incitat discordias, cū diuisio tollat. Præterea dicta gl. fecūdum doc. ibi pedit, quā do tractatur de modico praeiudicio: aliā aut si per illa diuisio- nam possessionē induceret magnū praeiudiciū cōforti, nō ha- beret locū gl. illa s̄m eos. arg. l. diuus. de in integ. rest. Item in ver. ex hoc ver. vide Bal. prope fi. Insti. de suspe. tu. Alex. No. & in ver. sed vbi. q̄ res immobiles per se patent, & p eis non potest agi ad exhibendum. dixit gl. Ex hoc sequitur q̄ leges loquentes de oblatione & consignatione non habent locum in rebus immobilibus, vt §. de do. añ nup. dos data. & de vfur. l. accepta. & quod ibi not. in gl. j. ff. sol. mar. l. si mora. & ibi glo. & Item nota q̄ ab eo qui facit partē alicuius pōderis seu heres ditatis, potest petere is, cuius interest, qualiter æstimat dictas res, seu ptes rerū: & debet ei dici, vt in hoc ver. ibi: sub aspectu.

Lex Ii. Eminimus Curiales, debent habere quartā extraneo succedēte curia- li: nō tñ de singulis reb⁹, sed facta omniū diuisiōe, prout hec lex exprimit. h. d. vsq; ad §. ad filiorū. No. primò q̄ dicit par- ticulā, i. quartā rei, vt dicit gl. j. Idem in l. si quis in suo. §. de inoff. test. vbi appellat minusculā. q̄d procedit ex ratione: q̄a ap- pellatione partis intelligit de dimidia: vt l. nomē filiarū. §. portionis. ff. de verb. sig. sed particula, & similia diminuūt me- dietatē partis, vt hic. Pro hoc facit q̄ pars adiecta parti facit partem partis: vt l. v. §. si plures. ff. de dā. infect. & ibi dixi. P̄dicta vera, nisi ratione adiūcti aliud appa- reat. Secūdō nō. q̄ nō debet fieri diuisio cuiuslibet rei, ne patrimonij corrupta- tur. ff. de lega. j. l. nō amplius. §. si. cū l. seq. facit q̄d nō. §. ad l. fa. l. ij. Itē no. q̄ ille, q̄ debet habere quartā, nō potest p̄pria autho- ritate possessionē ingredi, vt hic, cū dicit curiā nō posse sua autoritate occupare. Sed cōtra hoc op. de eo q̄d nō. in l. nō dubiū. §. de legibus. vbi licet hærēdiuierfa- li totū occupare propria autoritate nemine possidēte: vt l. cū hærēdes. in prin. ff. de acq. pos. facit q̄d nō. §. l. si. de edi. di. Ad. tol. ergo eadē rōne ei, cui cōpetit pars honorū. vt l. itē veniūt. §. ait senat. de pe. hær. & l. j. si pars hær. pe. Sol. Illud est verū, q̄ alicui est debita certa portio rei simplicit̄ & indeterminatē, sic- cus si nō simplicit̄ & determinatē, vt hic. Non em debet curia habere partē cuiuslibet rei: sed hærēs debet facere diuisionē. Itē est i electiōe hærēdis vtū velit noīa apud se retinere, data alia p̄te curiē an velit ea cōiter exigī, vt in verbo, exigēdi. Ad idē q̄d d̄r de legatario, q̄ nō potest licite occupare legatū immi- nētē Falcidia: vt §. quo. leg. l. j. & ff. e. p totū. Ex his puto q̄ si lī⁹ p sua legitima nō soluta n̄ possit possessionē sua authorita- te occupare: q̄a nō debent sibi simplicit̄ & indeterminatē in qualibet re, cum debeat sibi a re alieno deducto. nescit quātū sit: ideo dico q̄ si ingrediāt, nullius partis possessio ei querit: quia sua legitima incerta est ratione loci: quia pro in diuiso: vt l. M. auius. §. duobus. ff. de leg. ij. Itē rōne quotā: quia nescit vt r̄ quartā, tertā, vel mille sima pars pradæ ei debeat: ppter incertitudinē aris alieni: vt in l. si fideicommissi. ff. de vfur. & l. j. §. hær verba. ff. si cui plus quam per l. fal. ergo possessio nō que- ritur. l. ij. §. incertam. & l. locus. ff. de acq. pos.

Additio. Adde Bal. in l. si quis in suo. de inof. testa. & q̄d no. Bal. in l. iubemus. in j. co. C. ad Tre. Alex. Cum forte dirimit cuius sit electio, adde Bal. l. i. iubem⁹. C. de fac. san. eccl. & Lud. in suis singul. in litera s. not. xxj. in ad- di. a cuius fortuna sortis nō appellat. Bal. in l. si. in prin. C. cōia de leg. & ibi ponit an sit peccatum fortes opponere. Et dicit q̄ nō: pro quo bona gl. in c. qm Abbas. in gl. ij. in fi. de offi. dele. & in c. in nostra. in gl. j. extra de testi. Alex. No. etiā q̄ hær- res debet diuidere: hoc puto sp̄ale: aliā totū hoc expediretur officio iudicis, si partes nō cōcordat: vt d. l. nō amplius. §. si. cū l. seq. de leg. j. & Insti. de iudi. §. si familiarē. Itē nō. q̄ cuius sit electio dirimit forte: hoc potest dici sp̄ale hic. In alijs autē diuisio- nibus inter priuatos iudex potest assignare quā partē vult cui vult: vt d. §. si familiarē. non tñ debet dare electionē minori: nisi in casu. §. de his qui se deserunt. l. j. de met. l. ij. cuius tamen sit

Curiales vel fore- minae nuptae curialibus, vel extranei curiales succedant in totum non curiales vel curialibus non nuptae quartā dare curiae debent; & cui nubent trienniu exp- atur

Additio. Hoc procedit, quando tutor nō redarguit q̄ dolosē omiserit, ponere quādā in inuenta- rio. sed vbi dolosē redarguit: tunc rerū immobilū sine dubio copā facit: vt hic. Qm dānū populi nō est, q̄d latere nō pōt. Mobilis aut nō facit, si tutor paratus est iurare q̄ res quas in inuētariū posuit, sunt tātā æstimationis: aliā sic, per tex. istū. & si tutor aliqua ponere in inuētariū p dōlū omiserit, nō pōt administrare. l. tutor qui repertorū. ff. de admini. tuto. & l. in. §. arbit. tutel. Ange. Nota q̄ hic dicit, iuramento hærēdis, cui est credendum in istis reb⁹ minutis, & mobilib⁹: facit q̄ habemus in l. scimus. §. in cōpuratione. §. de iure delibe. & de his qui ad ecclē. confu. l. p̄sentī. ff. si cui plus quā per l. fal. l. diuus. & quod ibi dixi. Nota ex versū. quod si s̄p̄e. modū diuidendū res mobiles, & quod quando fiunt diuisiones, de- bent esse partes. quae omnia tene menti.

Ad filiorum Descendentes masculi curiales vel fore- minae nuptae curialibus, vel extranei curiales succedant in totum non curiales vel curialibus non nuptae quartā dare curiae debent; & cui nubent trienniu exp- atur

Statutū. h. d. Not. q̄ ista cōditio, si nupserit, habet tempus limi- ratū, in quo debet impleri trienniu post pubertatē. q̄d nō. Se- cūndō, nota casum mirabilē, sicut in quibusdā partibus sum- cum dō, nona castra habētia magna territoria, & dāt in emphy- teusim possessiones vsq; ad tertiā generationē masculinā vel foeminā nubentē in territorio monasterij. Hic habes casum q̄ spectat trienniu post pubertatē, an nubat, & cui: quod nota.

Additio. In tex. ibi: integras opes. iste tex. coniuncto text. j. proximi. ibi: nullaq; parte. facit ad q. dicit testator, instituo mihi Titiu, & si Titius sine hærede decesserit, integra portio deuīat ad talē. modo est quaestio an Titius institutus possit quartā Trebellianicā detrahere. Videtur q̄ nō: q̄a integritas est cōtraria diminutioni. Itē hoc videt̄ p̄- bari per istum tex. Nā qñ lex voluit ad filios curialū integras opes peruenire, statuit q̄ diminutio nō possit fieri per dimi- nutionē quartā. Ita etiā in casu proposito. Et ita hoc anno fuit consultū per quosdā doctores: licet nō per hær legē. & ego dis- cam, & dicebā cōtrariū: quā Trebellianicā nō potest prohiberi, nisi certa forma, vt in au. sed cū testator. C. ad l. fal. Cū ergo il- lūc auf. forma non sit seruata, patet q̄ detractioni locus erit. Hoc probō per l. q̄ totā. ff. ad Treb. vbi rogatus restituere totā hærēditatē, Trebellianicā deducit, per l. cū vīrū. C. de fideicō. cū gl. sua. vbi rogatus restituere quicquid de hærēditate ad eum peruenit, detrahit Trebellia. Per pradicta patet q̄ ista lex nō obli. vide l. decem. cū sua gl. ff. de fideicom. lib. quā fortiter determinat ista q. & vide quod dicit̄ per doc. in l. prator ait. ff. de no. ope. num. & quod dixi in au. de hærē. & fal. in §. si verō expressim. Ang. & Vide Bald. in l. scimus. C. de nup. Alex.

Iquis. Hæc lex seipfam summat: ideo non summo- eam. + Ex ver. nullo obstaculo, &c. nota q̄ filius exclusus à curia per priuilegiū nō obstat alijs. Et pro hoc facit q̄ filius, q̄ est frater minor, q̄ propter arctitudinē regulā nō succedit: vt in c. exiui de paradiso. extra. de verb. si- gni. in Cle. nō propter hoc facit partē alijs filijs, sicut illis, qui propter poenā eximunt: vt l. j. in fi. ff. de bo. pos. cōtra tab. & l. si necem. §. si deportatus. ff. de bo. lib. Per hoc dico q̄ filie, q̄ de- cedit cū filio fratre minore, videt̄ decedere sine filijs, & sic con- ditio fideicommissi sub illa cōditiōne relicta videt̄ extare. Hoc posui plenius in libro Minoritarū, quē cōposui. & Spec. tāgit de sta. mo. in ver. tertio quæro. & in ver. quarto quæro. Barto.

Additio. Sed salua reuerentia ego credo cōtrariū pro- nunc. Paria enim sunt filii nō posse succede- re, vel nolle succedere. Sed ego video q̄ substitutio facta ali- cui, si decesserit sine filijs, euanescit si decessit cū filio, qui nō- lit esse hærēs. lex facta. §. ex facto. ff. ad Treb. Ita ergo euane- scit, si cū filijs decesserit, qui insuccessibiles sint absq; suo deli- cto, vt in casu proposito. Nō obstat q̄ filius frater minor habe- tur pro mortuo: q̄a verū est quō ad quēdā: naturaliter tñ viuūt. Vnde cū cōditio fuerit cōcepta ī casu si sine filijs decesserit: & naturaliter sit verū filii supereffe: patet q̄ ista cōditio deficiat: & sic substitutus nō admitteret̄. debet enim cōditio in forma specifica impleri: vt l. M. auius. & l. hærēdi. ff. de cōdi. & demō. Venient ergo proximiores eius, cui est facta substitutio talis hoc casu. Ang. & cōditio, si decesserit sine filijs, nō dicit̄ de- ficere, si filius efficiatur frater minor. Adde q̄d nō. Dy. & Bar. in l. cum pater. §. hærēdi. in vltimis verbis, de leg. ij. vide Ang. hic tenentem cōtra Bar. Alex. No. ex ver. ad hoc sancimus. ibi: per maritū eius, &c. q̄ mulier quæ tenetur ad aliqua perso- nalia curiæ, videtur seruire curiæ per maritum. Barto.

De imponenda lucratiua descriptione. Rubrica. Vide glo. rubricæ, & eam nota.

Statutum quod de contractu soluatur gabella, comprehendit etiam cōtractus fa- ctos inter ascendentes & descendentes. & ibi quando non. Extraneus quis dicitur. Satus rei venditæ non mutatur, ubi persona non mutatur.

Descriptionis. Diuiditur in duas partes. Pri- mō ponit summariū. Secundō illud declarat. Secunda ibi: vt si pater. Secūda subdi- uiditur: q̄a primò ponit qñ relinquitur cōiūctis per- sonis ascēdētibus vel descēdētibus. Secūda qñ relinquit̄ alijs. Tertia declarat quæ sint causæ lucratiuæ: & quæ non. Quarta ponit quanto tēpore durat onus filiquarū. Secunda ibi: cōtra- rii. Tertia ibi: lucratiuas. Quarta ibi: res verò. Ad euidentiam scias q̄ olim curialis non poterat vendere, sed donare sic: vt l. si. tit. ij. & qñ donabatur, fuit imposta vna gabella q̄ ille, qui recipiebat ex donatione vel alio titulo lucratiuo, debebat sol- uere quatuor silicas: & ista est descriptio quæ imponitur titū- lis lucratiuis. Hoc præmissō Imperator dicit q̄ ista descriptio imponit possessionib⁹ tātū, nō hominib⁹: id est mācipijs si alie- nentur, nec alijs rebus mobilibus. Itē nō habet locū in cōtracti- bus, qui fiunt inter ascēdētes & descēdētes: in alijs autē sic, vt hic dicit in principio huius legis. Ex quo nō. arg. q̄ in cōtra- ctibus inter ascēdētes & descēdētes non debet solui gabella. tamē si rectē inspiciat̄, cōtrariū innuit̄ hic. Nā verba generalia, per quæ talis gabella est imposta cōprehendūt ascēdētes & descēdētes. sed Imperator hoc statuēdo eos liberauit: vt ibi: liberamus. ergo ante tenebantur. arg. de l. decē. de verb. obli. Additio. Vide Ange. & Imol. in l. in suis. ff. de libe. & posthu. & in l. si seruo. de hærēdi. insti. & Bar. in l. si emācipata. de iur. & fac. igno. Alex. Gabella an solui debeat de cōtractibus factis inter ascēdētes & descēdētes: vide de Imo. in l. in suis. de lib. & posthu. & ibi Ang. facit quod ha- betur in c. pastoralis. de decimis. vbi dicit q̄ licet de omni lu- cro debeat solui decima, nō tñ soluetur de hærēditate patris. adde Ang. in au. de nup. in §. si verō expectet. Alex. Et ideo nisi statutū eos exciperet, tenerentur. & ita est Perusij statutū. Fateor tñ q̄ si gabella esset imposta de eo quod transferit titū- lo lucratiuo tantū: tūc inter eos nō haberet locū, per rationem huius legis in fi. quia nō videt̄ lucrari: sed magis videt̄ recipere solutionē debiti. facit §. de codicil. l. si. + Secūdō nō. q̄ licet aliā dicit̄, q̄ omnis extrane⁹ est, q̄ nō est in potestate: vt l. vnica. §. extraneū. §. de rei vxō. act. tñ hic dicitur extraneus omnis q̄ qui nō est de ascēdētibus. Nota q̄ licet aliā extraneus tri- bus modis dicit̄: primo in materia successiōnū dicit̄ omnis il- le, qui nō est de ascēdētibus vel descēdētibus, secūdū Bar. hic. & est tex. in l. scripto. ff. vnde liberi. & voluit Areti. in l. ex fa- cto. §. si qs rogatus. ff. ad Treb. Itē secūdū l. j. §. extraneū. C. de rei vxō. ac. Itē dicitur omnis ille, qui nō est de cognatione: vt l. si emācipati. C. de colla. facit l. j. C. cōmuni vtri. iud. adde Bar. & ibi dixi in l. si domus. §. si. ff. de lega. j. & in l. cōmuni diuisi- dūdi. in prin. ff. cōmuni diuisi. & Bal. in c. j. ver. sed pone. quae- bus modis seu. amitta. Lud. in l. stipulationes nō diuiduntur. ff. de ver. obli. Alex. Itē nota q̄ vbi nō mutatur persona, non mutatur status rei venditæ. Hic videtur casus talis quæstio- nis: + Duo fratres accipiunt ab ecclēsia emphyteusim: vel ac- cepit pater, qui decessit duobus filijs relictis. Querit an vnus possit alteri alienare partem suā. Videtur quod sic. Nam ratio propter quam non licet alienare, est: quia ille, in quem aliena- tur, nō obligat ecclēsiæ actione personali: vt §. de iur. emphy. l. fina. Sed ista ratio cessat hic: quia alter frater, cui alienatur, est æquē obligatus ecclēsiæ actione personali: ergo licet sibi alienare. facit l. voluntas. §. de fideicom. dixi in l. si mihi & Ti- d d

Filius. Ad huc? tex. materia vide d. Alex. de Imo. in l. libert. §. si ad muni. vbi et de Bal. & adde Bald. in l. c. de par. qui fi. dit. & in l. c. de lib. & eorum lib.

tio. de ver. obl. Gul. de Cu. ponit ista que- stione in l. cum hi. §. si vni. in ij. rifo. ff. de transac. qui tn. §. facit contra predicta. Facit qd no. in l. frater a fratre. de codi. inde. Item no. ex §. lucratiuas. qui dicantur tili lucratiui. De hoc plene dixi. & ibi gl. in l. apud Cellum. §. de auctor. ff. de do-

- li excep. & ibi ponunt quedam causa que dicuntur quasi lucratiuas.
- 6 uæ. Nota qd dos & donatio propter nuptias no dicuntur tili lucratiui, qd est verum respectu accipientis: sed respectu eius pro quo datur, bene est titulus lucratiuus: vt l. si. §. ff. que in frau. credi. & not. in l. Mauius. ff. sol. mat. Item nota qd si quis propter in gratitudinem reuocat donationem, no dicitur illam retrahere ex causa lucratiua. Et sic repetens rem quam de dit, sine nouo contractu non dicitur illam habere ex causa lucratiua. Materiam autem causarum lucratiuaru plene exposui in l. Mauius. §. duobus. ff. de legat. ij. in repet. quam feci de illo §.
- 8 Item not. ex versu. res vero. qd res ecclesie que semel est facta alienabilis, est semper alienabilis. Idem in oī re prohibita alienari, vt l. pater. §. quid decim. ff. de leg. iij. No. tex. ibi: ad primordium tituli: ad id qd cotidie allegat, qd a primordio tituli posterior format euentus. Item nota qd res que semel est facta emphyteutica, semper durat emphyteutica. Vltimo scias qd decuriones possunt alienare vel donare sine decreto. qd est hodie correctum s. tit. ij. l. si. per illam aut. qua fecit ibi signa-
- 11 ri. Item nota ex ver. contra quo qd. qd quoties actus no priuilegiatus causatur ab actu priuilegiato ratione contractus sumitur natura illius, ad cuius primordium emanauit, secus si sumitur primordium ab eo, qui est causa honoris inducendi. Bartol.

Additio. In versu. si verò. in text. ibi: reuertatur ad lucrum, nota qd maritus, qui lucratur dotem propter adulterium vxoris, non dicitur eam habere ex causa lucratiua. Iste tex. probat aperte qd maritus, qui ex forma statuti lucratur tertiam partem dotis muliere decadente sine filijs in matrimonio, non dicitur eam habere ex causa lucratiua: & ideo non erit necesse quod illud lucrum insinuari faciat neq; etiam quod soluat gabellam, que soluitur pro rebus prouenientibus ad aliquem ex causa lucratiua. Angelus.

De prebendo salario. Rubrica.

- 1 Habens arbitrium generale non potest salarium constituit.
- 2 Bannum factum a Potestate, quod qui capiat malefactorem, habeat centum, non ualet.

LEX vnicia.

Vili salarium. Hac lex summat seipsam. Ex qua nota qd requiritur datur arbitrium generale, non potest esse vigore cedere salarium. Sed oppo. ff. de decur. l. decurionibus. & ff. de decre. ab ord. fa. l. ambrosa. Sol. Constituit salarium medicis, & doctoribus, & similibus potest, vt in contrariis: non autem alijs, nisi ex speciali causa concederetur. Gul. de Cu. al. legat hanc legem. Quidam potestas fecit mihī bannum, qd si a liquis capiat talem malefactorem, t habeat centum, qd tale bannum non ualet, nisi fiat per commune. De hoc dixi in l. j. ff. de iusti. & iur. facit j. de nauil. l. cum nauarchorum. Hic non sunt alia. Vide Bar. in l. ij. de nauicularijs. lib. xj. qui simpliciter tenet qd ualet: licet tamen non ualet, nec detur aliquod præmium capienti: tamen si potestas fecit sumptus in capiendo, potest repetere, scdm Bart. in l. j. in fin. prin. de iusti. & iur. per l. mulier. ff. de capti. Ad qd Bar. & Bal. in l. fin. C. de statutis & imaginibus. Adde ad hoc Bal. in c. domino guerram. in tit. hic finitur lex. deinde incipiunt consuetudines feudi. vbi dixit quod hoc etiam habet locum in priuata persona faciente expensas in capiendo. & vide in l. ij. de nauicularijs. ALEXAND.

Si curiales relicta ciuitate rus habitare maluerit. Rubrica.

- 1 Habituus ruri, ne uocetur ad consilia, potest reuocari & puniri.

LEX vnicia.

Curiales. Omnes curiales reuocantur ad ciuitatem & ad curiam: & locus, in quo in rure habitant publicatur. hoc dicit. Et not. qd quando quis vadit ad habitandum in rure, ne vocet

ad consilia, potest reuocari, & puniri. Bar.

De municipibus & originarijs.

Rubrica.

Super rubrica quaerit gl. differentiam inter municipem & originarium. Respondit gl. qd munciceps est genus, originarius est species. Idem no. in l. ciues. j. tit. j. & dicam latius ibi.

1 Idem est dicere Florentinus, & natus de Florentia.

2 Ciuitas originis præfertur in muneribus & honoribus. Forum si quis sortitur in ciuitate originis & domi ciliij, ad quid sortiat, remissiuè.

LEX I.

Ute. In loco originis & incolatus cogitur quis subire munera. h. d. Not. ex eo quod dicit Biblium origine, quod idem est dicere Florentinus vel Perulinus & natus de Florentia, de Perusio. quod declara vt dixi plene in l. j. ff. eo. ti. quaerit gl. quid si in vtraq; ciuitate vocetur quis ad munera & honores: que ciuitas præferatur. dicit glof. qd ciuitas originis, de quo dic vt dixi j. tit. j. l. ciues. & l. cum neque. j. tit. prox. Sed quero quo ad quæ sortitur quis forum in vtraque ciuitate. glof. tractat ff. eo. l. assumptio. §. si. & ibi plene dixi. & l. ij. s. de iurisd. om. iud. & ibi lac. de Are.

- 1 Ratio quare quis sortiat forum ratione manumissionis.
- 2 Verbum ciuis respicit ciuitatem. Verbum Lombardus prouinciam.
- 3 Ciues eiusdem ciuitatis qd duo esse possunt, & tamen non erunt prouinciales.

LEX II.

Vt proponis. Sortitur quis forū ex persona sui manumissoris, licet de origine sortit quis forū ex persona eius ex qua nascitur, vt j. l. p. xi. ita ille qui manumittit me, videt in mundū producere ciuilitatem: quia ante non erat: vt l. qd attinet. ff. de reg. iur. merito ex ex eius persona sortit quis forū. Decidit opp. qd hac dictio ciuis proprie respicit ciuitatem: verbū autem per quod significatur puincia est: vt dicit Lobarus, Tuscius, similes no cōgruūt huic dictioni, ciuis: sed dicit quædam cōditio personæ, vt hic, dū dicitur, eius cōditionis, &c. Sed sicut in ciuitate dicit quis ciuis: ita à prouincia dicitur quis prouincialis: vt l. puincipales. ff. de ver. sig. & ideo potest esse, ego & tu sumus ciues eiusdem ciuitatis, & no sumus eiusdem puincipales, vt cōtigit in hac ciuitate Perusij, que habet castra que sunt in ducatu Spoletano, & ciuitas est in Tuscia: & natus ex isto castris Perulinus: vt l. qui ex vico. ff. de no. tamen est Tuscus. & hoc plene declarauit. ff. de l. j. Sed quaerit gl. de duabus quaestioibus. Dic vt in ea. Bar.

- 1 Filius sequitur originem patris & auis, non aliorum.
- 2 Idem in adoptiuo.
- 3 Filius non sequitur domicilium patris non constitutum origine.
- 4 Filius an sequatur conditionem patris facti ciuis ex conuentione, remissiuè.
- 5 Natus in aliqua ciuitate quando sequatur illam originem ut propriam.
- 6 Casus, quibus filius sequitur conditionem patris.
- 7 Filius legitimatus per principem sequitur patris conditionem.

LEX III.

Ulios. Filius sequitur originem patris, non matris, nisi ex alia causa ciuitati matri sit adstrictus. h. d. Sed opp. quia sequitur quilibet sit ciuis illius loci, vñ Adam vel Noe natus est, qui fuerunt patres nostri, quod est absurdum: dicit glof. sequitur originem tantum patris, non aliorum, vt plene dixi. ff. eo. l. assumptio. in fi. & verum est quod sequitur originem patris & auis, no aliorum, vt ibi plene dixi. Sed quaerit quid sit in filio adoptiuo: & dicit idem vt in glo. Item quaerit glof. vtrum filius sequatur patris domicilium no constitutum origine. glo. dicit qd no, & bene. Sed hic quaeritur quis sequatur conditionem patris qui est ciuis ex conuentione. & de hac q. dixi in l. assumptio. ff. eo. in fi. dicit vt ibi. Ad secundum dictum oppo. qd si aliquis est natus ex origine matris ex aliqua ciuitate, sequitur illam ciuitatem ex origine propria, vt l. ciues. j. tit. j. Sol. Glof. concedit quod illam sequitur vt propriam. quod tene mentis. Possit tamen dici qd nec propriam sequitur, si ibi fuit natus vel fortuitu, vel vt moris est, cum mater ad domū propriam rediret. Ad hoc ergo vt quis ratione propriae originis sequatur locū, oportet qd sit natus in aliquo loco, in quo parentes constituerunt domicilium, nec erāt ibi tanquam transeunt

transcutes. facit s. de cap. & postli. reuer. l. j. vbi reuersus cū matre recuperat ciuitatem, licet mater fuerit apud hostes & perierit. hoc autē no firmo. De hac q. Bal. & Ange. & Rasmus. in l. huiusmodi. §. si legatus. de leg. j. vbi tenet qd non sit ciuis. de quo in l. cetera. §. sed si paruerit. de leg. j. per Are. & Rasmus. qd non sit ciuis, quoniam assumptio originis veritate, no si cione cōtrahit, secundū eū in l. assumptio. in prin. ad municip. Nota pro eo quod hic dicitur, facit lex facta. §. rerū. ff. de hære. Nota pro eo quod dicitur de leg. ij. l. hæres absens. de iudi. in Cle. ne Ro infli. & l. que sit. de leg. ij. l. hæres absens. de iudi. in Cle. ne Ro mani. de elec. glo. in c. Romana. de fo. cope. in vj. Alexā. Item oppo. qd sequat conditionem matris: vt j. de murie. l. hi qui. Sol. fallit in quibusdam casibus, quos dicit vt in glof. Quærit gl. quid in filio legitimo per principem. glo. dicit idem quod in adoptiuo. & vide eam, de quo dixi in l. assumptio. ff. ad municij.

1 Mulier alibi nupsit de sine esse ciuis ciuitatis propria: & quo ad que muneria.

2 Reuocari originis uel incolatus, an quis possit.

Rigine. Ista lex seipsam summat. Sed oppo. j. de muli. & in quo l. j. Solu. Dicit glo. hoc fallit ibi propter matrimonium. Nota qd mulier nupta alibi definit esse ciuis ciuitatis propriae originis, quod intelligitur ad ea muneria que habet ea auocare à seruitijs vbi, quo ad alia autem remanet ciuis: vt ff. eo. l. si. §. itē rescripserunt mulier. quā q. habui de facto quando reperi illā l. ideo & potest adde no. per Bar. in l. i. §. idē rescripserunt. ff. de mu. & hono. & per hoc limita Bar. in l. j. de priuile. scholarium. lib. xij. secundū do. Mar. in tractatu de principe. in tit. de priuile. Alex. Sed quero vtrum renunciari possit origini patrie vel incolatus. Et responde vt in gl. quā vide, & not. eā bene. Bar.

Quis. Hæc lex dicit idem quod prima: ideo eam vide per te.

De incolis, & vbi quis domicilium habere uideatur, & de ijs qui studiorum causa in aliena ciuitate degunt. Rubrica.

- 1 Domicilium questum constitutione mutari potest: & domicilium mutans tenetur ad onera iam imposita, non ad onera noua.

LEX I.

Ontibi. Qui domicilium trātulit no potest reuocari ad munera. h. d. Not. qd domicilium questum cōstitutione potest mutari: qd post qd qd mutauit, no potest vocari ad munera. qd intellige ad munera noua: sed ad collectas & ad munera iam imposita tenetur: vt l. incolæ. ff. eo. & ibi dixi. Quærit glof. de vna q. dicit vt in ea. Barto.

1 Scholaris, qui causa studij sit in aliqua ciuitate, etiam si per mille annos staret, non adipsitur domicilium.

LEX II.

Ecipsi. Scholares no debent constituitur domicilium in loco, in quo student, nisi in illa ciuitate per decem annos steterint, vel alia ratione constituerint. idem in patre filij visitante. h. d. Dixi in l. lex Cornelia. §. de muni. ff. de iniur. Intelligere hæc l. secundū Dy. in dubio. Na si esset certū qd staret in illa ciuitate vt scholaris causa studendi: tunc etiā per mille annos no adipisceret hic domicilium: vt ff. de leg. ij. l. quæ sit. in prin. & dixi in d. §. domum. Glo. quaerit de duabus quaestioibus. Dic vt in ea.

1 Habituus in territorio no uocatur ad munera ut ciues, sed ut comitateses.

LEX III.

Stverum. Breuis est hæc lex, & ideo non eget summatario. Et oppo. de l. pupillus. §. in colā. ff. de ver. signi. Dicit gl. intellige qd habitant in territorio no tanq; states, sed tanq; necessarii: alias esset idem quod habitare in ciuitate. Et idē tenet glof. vbi qd. Vel dico, quod habitantes in territorio no vacantur ad honores, & munera, vt ciues: vt l. ciues. ff. eo. incolæ tamen sunt & vocantur ad honores, vt comitateses secundū formā l. j. §. ne rust. ad aliquod officium. lib. xj.

1 Forensi possidenti aliquid in ciuitate uel territorio quando possint iudici munera, & ad collectas tenentur.

Vm neque. Propter solā possessionem quis no potest iudici onus custodie: neq; potest iudici collecta qd est

verū: vt l. rescripto. in fi. ff. de mu. & hono. a no. j. tit. j. sup rub. fallit in usurario: vt l. si. §. patrimoniorū. ver. sed & eos. ff. de mu. & ho. Itē fallit in aliquibus ciuitatib; qd fecerunt aliqua tributaria prædia propter collectas, vel alia onera, ita quod collecta sit onus reale: vt d. l. h. d. §. patrimoniorū. cū §. seq. & j. tit. ij. l. ij. Itē fallit in ciuitatib; quæ de hoc habuerunt priuilegium: vt d. §. patrimoniorū. cū §. seq. & ideo ciuitates qd hoc habuerunt ex cōsuetudine cuius cōtrarij memoria no extat, qd imponerent collectas forensibus possidentibus in territorio suo, hoc potuerunt facere, cū talis vsus sit similis priuilegio: vt l. hoc iure. §. ductus aquæ. ff. de aqua quoti. & aesti. & l. si. C. no ua uac. infli. non quoti. Adde Barr. in l. j. in v. col. de mu. & in quo loco. Alexan.

Verbum patria, & uerbum ciuitas, idem important. In patria. Hæc lex est clara: & not. qd uerbum patria, & uerbum ciuitas, idem importat. Simile s. tit. j. l. ij. circa quod uide qd dixi in l. vxor. §. legauerat. ff. de leg. ij. hic non sunt alia. Bar. Vide per doc. in l. si hæres. §. j. de lega. j. & in c. Rudolphus. de rescri. vbi dicit duplicem esse patriam. Alexan.

Riuilegio. Clara est, et breuiter hoc dicit: Origo & domicilium faciunt quem vocari ad munera, nisi per priuilegium aliud sit expremssum. hoc dicit Barto.

- 1 Munciceps est genus: ciuis & incola sunt species.
- 2 Ciuis alij originarijs, alius non originarius.
- 3 Munciceps etiam dicitur natus in aliquo castro libero & exempto.
- 4 Baptizatus in aliqua ciuitate ibi sortitur etiam forum.
- 5 Potestas ciuitatis efficitur ciuis illius ciuitatis.
- 6 Abbas alicuius ecclesie in aliqua ciuitate, an ibi efficiatur ciuis, remissiuè.
- 7 Monachus an efficiatur ciuis illius ciuitatis, ubi sit monachus.
- 8 Capitulum alicuius ecclesie an sit ciuis ciuitatis, remissiuè.
- 9 Incola quis efficitur, ubi habet maiorem partem fortunarum suarum. Item ubi quis constituit sedem suam.
- 10 Peregrinari dicitur, qui non est in loco sue habitacionis.
- 11 Vxor alicuius ratione patrimonij dicitur ciuis.
- 12 Vocatus ad honores & munera in loco originis, & in loco incolatus, cui parere tenetur remittit ad glossam.

Quies quidem. Hæc lex diuiditur in partes duas. Primò ponit qualiter quis efficitur ciuis. Secundò qualiter efficitur incola. Secunda incipit ibi: incola verò. sed circa primā partē quaero qd est differentia inter municipes, ciues, & incolas. Dicit gl. qd munciceps est genus: ciuis & incola sunt species. Idem no. j. tit. ij. sup rub. Itā dī co qd ciuis subdividitur in duas alias species: quia alius originarius: vt s. tit. j. sup rub. alij no originarius, sed per alios modos, qui hic ponuntur. Bart. De hoc per Barto. in l. j. §. habitare. ff. de ijs qui dese. vel effu. Et qd dicit legitimus ciuis, Vide Bal. in l. j. de patri. qui filios distrax. qui alle. tex. in l. sed si acceptos. §. si. de iure fil. ff. Alex.

Additio. Vide Ant. de But. in proemio Decree. in viij. col. Alex. Sed quero: aliquis est natus in aliquo castro libero no subiecto alicui ciuitati. qd appellabit, cū nomē ciuis sibi no cōueniat: Rñ. qd stat in noie generali, & vocabitur munciceps. Ita loquit Rubri. s. de magistris municipa. Additio. Vide Bar. in l. j. in ij. col. ad muni. Alex. Sed quaeritur: hic dicitur origo, qualiter intelligitur. Dic vt l. filios. s. tit. j. Sed quero vtrum per baptismū quis sortiat forum in ciuitate. Videtur qd sic: quia sicut per manumissionem quis sortitur forum, & dicitur nasci: ita per baptismum. Dic vt ff. eo. l. j. Itē quero, dicitur hic manumisso, qualis d d ij

Bartolus super tribus libris Codicis.

¶ Poteste miles. In fe...

tet intelligatur. Dic vt...

ratione pot cōcedi infanti dignitas...

9 renfis. Dixi in d.l.j. ff. eo...

¶ Societas non tribuit uacationem munerum.

L E X III.

¶ Interualla. Frater propter fratrem...

¶ Additio. Vide Bar. in l. assumptionis...

¶ Societas non tribuit uacationem munerum.

L E X III.

¶ Quilia. Hec lex est clara...

¶ Additio. Adde Barto. in l. libertus...

¶ Societas non tribuit uacationem munerum.

L E X III.

¶ Vi immunitatem. Nota qd immunitas...

¶ Additio. Et istam gl. alle. Ang. in l. cōtra...

¶ Societas non tribuit uacationem munerum.

L E X III.

¶ Non videtur. Onus alimētandi equos...

¶ Mulieres. Mulieres ex persona maritorum...

¶ Societas non tribuit uacationem munerum.

L E X III.

¶ Eques. Aetas vel numerus liberorum...

¶ Additio. In text. ibi: decreuit...

¶ Societas non tribuit uacationem munerum.

L E X III.

¶ Professio. Philosophi non debent...

¶ Additio. ¶ Et per hoc dicebā...

¶ Societas non tribuit uacationem munerum.

L E X III.

¶ Tiam. Minores non excusantur...

¶ Additio. ¶ Et per hoc dicebā...

¶ Additio. ¶ Infans potest esse miles & Rex...

¶ Coprehendunt sub verbis. sed dubiū est...

¶ Vantum. Superindictiones sunt munera...

¶ Coprehendunt sub verbis. sed dubiū est...

¶ Quomodo. Quomodo munera indicantur...

¶ Coprehendunt sub verbis. sed dubiū est...

¶ Vm te. ¶ Nō debet quis eodē tēpore...

¶ Coprehendunt sub verbis. sed dubiū est...

¶ Munitio. Munitio est munus patrimoniale...

¶ Coprehendunt sub verbis. sed dubiū est...

¶ Munitio. Munitio est munus patrimoniale...

¶ Coprehendunt sub verbis. sed dubiū est...

¶ Munitio. Munitio est munus patrimoniale...

¶ Coprehendunt sub verbis. sed dubiū est...

¶ Munitio. Munitio est munus patrimoniale...

¶ Coprehendunt sub verbis. sed dubiū est...

¶ Munitio. Munitio est munus patrimoniale...

¶ Coprehendunt sub verbis. sed dubiū est...

¶ Munitio. Munitio est munus patrimoniale...

¶ Coprehendunt sub verbis. sed dubiū est...

¶ Munitio. Munitio est munus patrimoniale...

¶ Coprehendunt sub verbis. sed dubiū est...

¶ Munitio. Munitio est munus patrimoniale...

¶ Coprehendunt sub verbis. sed dubiū est...

¶ Munitio. Munitio est munus patrimoniale...

¶ Coprehendunt sub verbis. sed dubiū est...

¶ Munitio. Munitio est munus patrimoniale...

¶ Coprehendunt sub verbis. sed dubiū est...

¶ Munitio. Munitio est munus patrimoniale...

¶ Coprehendunt sub verbis. sed dubiū est...

¶ Munitio. Munitio est munus patrimoniale...

¶ Coprehendunt sub verbis. sed dubiū est...

¶ Munitio. Munitio est munus patrimoniale...

¶ Coprehendunt sub verbis. sed dubiū est...

¶ Munitio. Munitio est munus patrimoniale...

¶ Coprehendunt sub verbis. sed dubiū est...

¶ Munitio. Munitio est munus patrimoniale...

¶ Coprehendunt sub verbis. sed dubiū est...

¶ Munitio. Munitio est munus patrimoniale...

¶ Coprehendunt sub verbis. sed dubiū est...

¶ Munitio. Munitio est munus patrimoniale...

¶ Coprehendunt sub verbis. sed dubiū est...

¶ Munitio. Munitio est munus patrimoniale...

¶ Coprehendunt sub verbis. sed dubiū est...

¶ Munitio. Munitio est munus patrimoniale...

¶ Coprehendunt sub verbis. sed dubiū est...

¶ Munitio. Munitio est munus patrimoniale...

¶ Coprehendunt sub verbis. sed dubiū est...

¶ Munitio. Munitio est munus patrimoniale...

¶ Coprehendunt sub verbis. sed dubiū est...

¶ Munitio. Munitio est munus patrimoniale...

¶ Coprehendunt sub verbis. sed dubiū est...

¶ Munitio. Munitio est munus patrimoniale...

¶ Coprehendunt sub verbis. sed dubiū est...

¶ Munitio. Munitio est munus patrimoniale...

¶ Coprehendunt sub verbis. sed dubiū est...

¶ Munitio. Munitio est munus patrimoniale...

¶ Coprehendunt sub verbis. sed dubiū est...

¶ Munitio. Munitio est munus patrimoniale...

¶ Coprehendunt sub verbis. sed dubiū est...

¶ Munitio. Munitio est munus patrimoniale...

¶ Coprehendunt sub verbis. sed dubiū est...

¶ Munitio. Munitio est munus patrimoniale...

¶ Coprehendunt sub verbis. sed dubiū est...

¶ Munitio. Munitio est munus patrimoniale...

¶ Coprehendunt sub verbis. sed dubiū est...

¶ Munitio. Munitio est munus patrimoniale...

¶ Coprehendunt sub verbis. sed dubiū est...

Sed & reprobari. Et ibi vide Nicol. de Nea. qui refert qd eps Capuanus faciebat examinari reuertetes ex studio doctores: et fuerat insufficientes la cerabat eis priuilegiu. Vide gl. in c. veniam. xxv. q. ix. que dicit qd si apparet electu ad alium rumore presentiu eu doctu, non esse doctu, debet cassari electio. Facit qd no. Io. an. in addi. ad Spe. in rub. de pb. vbi ponit de vasallo q putabat robust? & no erat: qa pot feudo priuari. Itē facit etiā qd no. Io. An. in add. Spe. in ru. de iure pat. super ru. vbi singula riter tractat qd eps q ordinauit aliquē ad sacerdotiu, pot eum repellere ppter insufficiētiam ab ecclesia curata, non solū adpta, sed etiā ad pmoū fctū et ad curā per rōnes de qbus per eū q fuerit Old. licet ipse non dicat confi. xciij. b. Collecta. Ad Frāci. de Alber. in suo cōfili. in Dei noie amē, pūct? talis est magister Cechinus & c. c. Vexari. Adde q nec torqri, vt p Cy. in l. milites. C. de qō. nisi prius degradet, vt est tex. in l. si de male. et mathe. ibi dignitate exutus. adde q no. in apo. ad istu. l. j. nu. ij. in ver. nō pot. de decur. lib. xij. vbi pono cōsuetudinē in cōtra rtiū nō valere per tex. in l. oēs iudices. v. bi dixi in apo. ad istu. 3. de decur. isto lib.

Vm facultates. Diuitiū filiorū non onerāt patrē. h. d. & lex sequēs dicit hoc. Sicut pater, ita & mater excusat pp numerū liberorū. h. d. Hic nō sunt alia.

Os qui. Numerus liberorū excusat patrem non filium, si sufficiens reperit. Itē ppter paupertatē a munerib' excusat. h. d. Bar. De professoribus & medicis. Rubrica. LEX I.

Vm te. Medic' donec sit in exercitu habet immunitatē a muneribus personalibus nō post, nisi alio priuilegio, vel alia causa excusetur. h. d. Reprobatus semel non potest iterum doctari.

Rammaticos. Doctor q utiliter scholaribus pot reprobari h. d. in summa. & facit ad l. ff. de exc. tu. l. sed & reprobari. a. No. hāc legem cōtra insufficientes doct. vt possit reprobari, nō ob stāte qd receperit insignia doctorat'. Bar. Additio. Adde q semel reproba tus nō pot postea iterum doctorari, scdm Bal. in l. ij. in fi. pillū tex. C. de lib. & corū lib. Alex. Not. contra doctores legētes ad pōpā, & cōtra doctores indoctos: & iō dicit gl. in c. cū beatissimi mus. xxiiij. q. j. qd monet scholares audire optimum magistrū. Et adde ad hoc gl. in l. nulli. de decu. quā dicit q indoctus non pot facere aliu doctore. & Bal. ibi exclamat cōtra doctores indoctos. & adde tex. in l. j. & ibi Bar. de studijs libe. artiū. facit Bal. in c. j. in prin. quo tpe miles. vbi dicit q indocti incumbūt cathedrā, nō insidēt & Cy. in l. munus. & ibi Ang. de acq. pos. C. Bal. in l. j. q & aduer. quos. vbi dicit in de fecto deleg. bon. lo. tristo. sede abācha. facit in c. multi sacerdotes. xij. dif. in verū. q malē sedēt. Ang. in l. j. s. in iū. vbi pueritiā. ff. de post. vbi dicit q indocti debent dicit legū dolores. & Ang. in l. eū quē te mere. de iud. vbi dicit Bar. in l. j. de ann. ci. ui. q nescit legere dato q habeat scholares nō debet hēre salarium. vbi glo. dicit q scholaris doct' pferēdus est doctori igno rati. gl. in cle. ij. in ver. honore. de magist. qd assumēs gradū doctorat' indigne pec cat mortaliter. ad qd c. si laic'. xxxviii. dif. plus d. Frā. Tigr. de Pisis in l. semp. s. fi. di xit q indoctus pot expelli de collegio il lius artis & do. Dñi. in c. quā de epis. xx xviiij. dif. vbi dicit q carens libris oppor tunis non meretur doctore dicit. Alexand.

Nec intra. Non sufficit esse de collegio, medicorū, nisi spāliter immunitas sit concessa. Bart. Doctores legum habent immunitatem etiam a patri monialibus. Collecta non potest imponi doctoribus. Doctores nō pnt capi psonaliter nec aliquo mō uexari.

Additio. Ad hoc facit qd not. Bal. in l. j. in fi. qui bo. ce. prof. & lmo. in l. miles. ff. de rei. u. & vide Bar. & doc. in l. si libertus. cū l. seq. ff. de in ius voc. Alex. Et idē medici donec sunt in exercitio, vt l. j. s. e. dixit enim habere dignitatē. Adde gl. in l. lege lul. la. ij. in l. oratores. ad l. lul. de vi pub. & hāc l. intellige in illis q legerūt in publicis & cōsuetis studijs, sec' si in priuatis locis ciuitatis: qa nō hnt doctorū pri uilegiū, vt in aut. habita. C. ne fil. p pa. per Ang. post gl. i. pō. Digestorū. Alex. Vide tñ q hāc l. nō vēdicit libi locū, nisi in doctoribus actu legētib', nō in alijs. Et no. gl. quā est not. 1. Doctores debent pracellere alios in moribus & scientia. 2. Doctores debent esse approbati. 3. Requisita in approbatione doctorum.

Magistros. Non debet quis admitti ad docēdū, nisi prius fuerit approbatus & examinatus in moribus & scientia, & alia habuerit que requirunt in actu doctorat'. h. d. + No. q doctores pracedere debēt alios in morib' & sciētia: & ideo ppter defectū morū & sciētiarū possunt licitē reprobari. + Secūdō no. q doctore bet esse approbatus. Sed aduertē: qa ad hāc approbationē requirū presentatiō & iuramentū doctore. l. nemini. 3. de aduo. diuer. iu. Secūdō examinatio & approbatio doctorū vt hic, q doctores de iure cōi debēt esse septē, vt l. si quis. j. c. sed in hac ciuitate Perusij ex priuilegio summi pōtificis sufficiunt quatuor. Item requirū licētia seu decretū superioris, vt hic, cū dicit decretū curialū merei: vt extra de magi. c. j. & ij. cle. Bar.

Additio. Et no. q licet requirat q examinatus reperit fuerit peritus, vt hic. & l. nemini. C. de aduo. diuer. iu. tñ fallit si sit parū doctus, cū spes sit qd possit pficere: qa poterit doctorari. Ita dicit not. Inn. in c. cū in cūctis. circa prin. de elec. & sequit' Lu. in s. de viro. l. si verō. in iij. chart. ff. sol. mat. Alex. Scholares nō debēt actu legere & magistri. Bar. in l. j. de præpo. agē. in reb. istā alle. d. A bb. in l. ij. de magist. q episcopus cū capitulo pot doctoratū conferre, & idem host. in summa de magist. s. pō. in prin. & vide Mathesil. in l. oēs populi. & Bar. in l. generaliter. de in ius voc. & no. gl. i. cle. ij. in gl. mag. vltra med. & idem firmat d. A bb. in c. est verū. de fo. cōpe. & hoc de iure cōi. adde d. A bb. in c. cū apostolica. in iij. no. de his quæ fiunt a præl. licet de cōsuetudinē nō seruet. Et ibi dicit, debēt esse septē. Tenuit etiā Bal. in l. si qs alleg. & d. A bb. in c. proposuisti. de pb. cōtrariū vide tēnuisse Bar. in l. si. de profes. vrb. Cōstan. vbi dicit q requirunt nouē. Sed po test dici q ibi speciale. & vide d. A b. vbi pxi. & adde q debet præsentari per suū magistrū, vt l. j. c. de of. mag. off. debet magister morigera. alij reprobari pot. c. j. in prin. ibi. pbarā artis. ff. de ven. inspi. & in c. oīs ætas. xij. q. j. pbatissimē mori. & in c. fraternitatis. de frug. & malefic. in c. gloria epī. xij. q. ij. dum Crates ille Thebanus & c. & no. gl. in c. cū literis. de in integr. rest. Alex. + Et no. hāc lex qua vides oia quæ requirunt ad hoc vt quis possit doctorari: requirūt etiā q dētur ei insignia, & quod est hoc hodie expressum extra de mag. in c. ij. Bar.

Additio. Itē si quis notorie est peritus, vt est glo. xlvij. dist. c. de petro. & xxiij. dist. c. qui episcopus. & Io. an. in c. cōstitutus. de off. Archi. xxiiij. dist. c. si qs presbyter. bene facit xxiiij. dist. c. nullus ordinet. & c. ad apostolicā. de reg. & vide Ant. in c. proposuisti. de prob. Alex. 1. Gerens se pro doctore cum non sit, tenetur poena falsi. 2. Doctores debent habere uirum fortitudinis.

Reddatur. Qui se gerit pro doctore cum nō fuerit examinatus nō excusat a muneribus. secus si fuerit approbatus. h. d. No. quod dixi in sumario. & licet de eo loquat qui assumit habitum doctoratus philosophiæ: tamē de iure idem videt in qualibet alia sciētia: argu. s. eo. l. medicos. idē plus qui gerit se pro doctore, cum nō sit tenet de crimine falsi, vt ff. ad l. Cor. de fal. l. eos. in s. fi. Facit quod no. Bar. in l. j. de digni. in xj. co. in ver. sequit' in diffinitione illicita. Quid si postquam portauit insignia, & habitum doctoratus, postea efficitur doctore, an noua insignia eadem debeat habere? Dic' sufficere q portet solita. j. q. ij. quidā. ver. si forte. secundū lect. glo. vlti. vbi vide Alex. & Ro. in litera i, in nu. lxxx. & Bal. in l. j. C. de suffrag. Alex. Item not.

doctores debent habere virtutem fortitudinis, & vim fortunæ patienter sufferre. quod no. 1. Medici non debent recipere ab infirmis promissionem: et si recipiunt cassantur. 2. Aduocati non debent recipere promissionem a clientulo lite durante.

Rchiatri. Medici qui salariū cōsequuntur ex publico, ita paruis: sicut magnis seruire tenentur; sed salariū ab infirmis nō debēt recipere nisi cū sanati fuerint. h. d. + Not. q medici nō debent recipere ab infirmis promissionē, vt hic: & si receperūt cassantur. ff. de va. & extra ordi. cog. l. medicos. Et sic + aduocati nō debent recipere promissionē a clientulo lite durate, vt l. quisquis. 3. de postu. licitē tamē accipiunt quod eis offert. + Habētes salariū de publico recipientes a seruatis puniuntur poena quadrupli, vt in c. militare. ad fi. xxii. q. j. Ro. in lit. pe. no. xciiij. Alexan. 1. Septem doctores requiruntur in approbatione alicuius doctoris.

Subrogari. Non debet in locū magistri defuncti alius subrogari, nisi fuerit approbatus. & licet subrogetur in numerū nō subrogatur in gradum. h. d. + No. q septem doctores debent aliquem approbare. de quo dixi s. eo. l. magistros.

Rammaticos. Magistri scientiarum qui fuerunt palatini, habēt perpetuā immunitatem ab omnibus muneribus, ipsi & eorū filij, & coniuges. Barto. De athletic. Rubrica. 1. Bonus ille presumitur qui ter se bene habuit in aliquo exercitio. 2. Scholaris ter examinatur antequam doctoretur. Vnica.

Thletis. Qui trib' praelijs fuerit coronatus quorū vnū Romæ fuerit excusat a muneribus. h. d. + Ad euidentia pmitte qd cōsuetudo erat, & adhuc est qd qn fuerit torneamēta, hastiludā similia q ei q se melius habebat imponebat signū victorię aliquid sup caput. dicit gl. hic. Si qs fuerit ter coronatus iustē nō praece, debet habere immunitatē. & vide literā. + Ex qua no. q ter bene se habuerit in aliquo exercitio, bonus psumit' quod facit ad multa. & ex hoc inuēta est cōsuetudo q scholares ter examinent. Primō a suo doctore presentate. Secūdō in priuato examine. Tertio in publico examine. Facit qd dixi s. c. i. l. magistros. + Hoc forte nō pcederet in scholari perito, qui doctorari debet sine examine, vt dicit do. A b. in c. in cōsti tutis el ij. de ap. facit c. de petro. xlvij. di. & xxiiij. dist. c. nullus. & ideo dicit ibi Vgoli. q nō examināt qui de curia Romana accipiunt, cū tales sint notori. Facit etiā c. ad apostolicā. de regu. & Ro. quia frustra sit demōstratio rei certæ demōstratē l. j. ff. de do. præle. quod tñ intellige, nisi esset data forma q in do ctorando requireret examē: quæ forma esset seruanda c. cū dile cti. de rescrit. Faciūt no. per Ange. & Ro. in l. hac cōsultissima. Cui testa. fa. pos. gl. in l. j. & in l. j. ff. de li. & posth. cū si. Alex.

De his qui non implectis stipendijs sacramento soluti sunt. Rubrica.

Gnominiæ. Infamia remouet quem ab honoribus, non a muneribus & grauaminibus. hoc dicit. 1. Pleni dicitur quod naturaliter est pleni nō id quod impletur iuris dispositione.

Vm ob prouectā. Missus causariē ante finē militiæ cōsequitur immunitatē a muneribus: non tñ habet priuilegia veteranorum. h. d. De quo priuilegio habemus rubricā. ff. de pri uile. vete. & hāc lex habet locū in militibus templi. Barto. Additio. In tex. ibi pleno. + No. q non dicitur esse plenum, nisi id quod naturaliter pleni est: nō autem id quod impletur per dispositionem iuris. l. fi. C. de his qui ueniam æta. impetrauerunt. Ange.

Eteranis. Duobus modis legitur hęc lex. Primo sic dicit: Priuilegia veteranorum con sequitur, qui viginti annis militauerit in legione, vel

vexillatione. secus si in cohorte. Ad eui dentia præmitte qd est differētia inter alā, cohortē, & legionē. l. ij. s. exercitū. & ibi not. s. de his qui nō. infa. hoc præmissio casus est clarus. Sed hāc lectura non placet: quia nō pot militari in legione, quin militetur in cohorte: cū legio in se cohortē cōtineat. Vnde pone casum fm alia le. fm qd h. d. Qui xx. annis militauerit i legiōe, vel vexillatu, ille priuilegia veteranorū cōsequit'. & ideo q in cohorte militauerit, non habet necessē hoc a pncipe ipetrare. Bart.

Quibus muneribus excusantur ij, qui post impletā militiā vel aduocationē per provincias suis cōmōdis uacantes cōmorat'ur: & de priuilegijs eorū, & de cōductoribus uectigalium fisci. Rubric. 1. Rubrica statuti concedens aliquod priuilegium, licet nigrum non dicat, priuilegium debetur. Et dicitur rubrica esse de textu. 2. Promittens scribere librum, tenetur scribere rubricas.

Additio. In rubrica de primis partibus rubricæ nigrū non tractat sed tantūmodo de conductoribus uectigalium. & sic de vltima parte. + & sic facit q. cōiuncto nigro, q si in statuti reperiatur aliqua rubrica cōcedēs aliquod priuilegium, præsupposito q nigrū nō faciat aliquā mētionē de eo in tex. tñ virtus rubricæ est tanta q illud priuilegium cōsequatur ille cui concessum est. Pro hoc facit glo. quā in proemio sexti. vbi gl. dicit rubricas esse de textu. & ideo + qui promittit tex. scribere: tenetur etiā scribere rubricas. Adde quā dixi in aut. de incest. nup. vbi de hoc Ange. 1. Conducens uectigal publicum, habet immunitatem. 2. Diçtio haud, cum aspiratione ponitur pro non.

Onalios. Principales conductores nō cōductores cōductorū uectigaliū habēt immunitatē. h. d. + No. q hi qui conducunt uectigal publicum habent immunitatem. Item q hęc diçtio haud, ponitur pro non, vt hic. Sed + tunc debet esse cum aspiratione: de quo tangitur per glo. ff. de sol. l. j. super ver. cōtrouersia. & in corpore de non alien. s. si verō in perpetuum. ver. ijsdem poenis. Bart.

Conditio. Libertini non habent excusationem a muneribus. h. d. Sed oppositur supra, si seruus vel liber ad decur. aspir. l. j. Sol. Ad honores & dignitates nō possunt vocari: vt ibi. sed ad munera, & ad alia grauamina bene possunt vocari.

De infamibus. Rubrica. 1. Nobilis condemnatus de falso, qui ex forma statuti perdit nobilitatem, remanet nobilis quantum ad maioritatem poenarum.

Nfames. Personæ infames remouentur a dignitatibus, non a muneribus realibus, vel personalibus. h. d. + Et per hanc legem dico q licet quis fuerit condemnatus de falso, propter qd definit esse nobilis ex aliqua lege vel statuto: tñ adhuc remanet nobilis quātū ad maioritatē poenarū, & ad ea, in quib' nobiles magis grauāt q plebei. de quo dixi in l. j. de digni. Bar. in l. quis in graui. s. de his. ff. ad Syl. q vbi cum aliquis magnus nobilis efficitur ex forma statuti popularis, prout est Florentiæ, q dicitur amittere nobilitatē quo ad cōmōda, non

dd v

Bartolus super tribus libris Codicis.

1 Recipiens dignitatem ad postulationem & procuracionem, non habet immunitatem a muneribus: secus si a libertate.

2 Pacto an fieri possit ne immunitas a l. concessa locum habeat.

3 Immunitas concessa officio quando durat, etiam officio finito.

4 Præfides provincie qualiter coadmet concilium, seu parlamentum uniuersale provincie.

5 Præfides provincie non potest facere constitutionem: tamen contrarium seruant præfides nisi ab ecclesia.

Omnes qui dignitates suffragio recipiunt, non habent vacationem a muneribus. Propter dignitatem: sed si legatus fuerit, habet propter legationem. h. d. l. ita est singularis lex: & ideo not. Adde Bar. in l. si seruus. §. si verò. de turt. in quaestione illa de danis datis ambasiatoribus: vt non restat restat si ambasiata fuit pcurata. & p. Bar. in l. inter causas. §. no oia. ff. mandati. Facit c. ij. de temp. or. di. in vj. & in l. qui contra de incest. nup. vbi ignoratia pcurata non excusat. & Bar. in l. j. in prin. si quis test. liber esse ius. fu. fa. cit Gul. dictum in l. contra. ff. de legi. qui dicit, q. cuius sciens p. sio ne secreta q. minus valere debeat, v. dicit carius, q. illa malitia cum non excusat. Vide lo. And. & Imo. in c. significasti. de pigno. ri. & Spe. in titu. de iudi. in ver. illud aut. vbi dicit, q. si nunciatus missus a domino captata tñ opera, & non requisitus in itinere fuit captus, non teneat dñs eum redimere. Vide Innoc. in c. licet. el. iij. de iureiurando. de illo qui in bello amisit equos vt non teneatur dñs eos restaurare, si ipse affectauit. Alexā. Sed op. po. vide q. isti & similes excusant: vt ff. de va. mu. l. legato. §. comites. & l. eos. s. de excu. mu. Huius timore hęc lec. huius legis variatur. Nam contraria loquunt in eo qui recipit dignitatem ex mera libertate. Hic verò in eo, qui recepit ad postulationem, & procuracionem. arg. ff. quod quisq. iur. l. iij. in princ. Et nota hanc lect. & facit s. de petit. bono. sub. l. j. & quod ibi not. & de excus. tuto. l. tria onera. ibi dum dicit, non affectare.

6 Præfides provincie non potest facere constitutionem: tamen contrarium seruant præfides nisi ab ecclesia.

7 Concilium conuocari debet in loco publico.

Impediti vt sint in concilio. Item nota q. ambasiatores debent portare literas suæ ambasiatorie. ad quod facit quod dixi s. de decu. l. si quis decurio.

De excusationibus artificum. Rubrica.

Artifices dicuntur etiam discipuli. LEX I. Artifices. Artifices hic expressè habent immunitatem a personalibus muneribus, tam discipuli, quàm magistri. h. d. Nota hoc bene: quia quod dictum est de magistris, & de discipulis dictum esse intelligitur: vt oēs dicatur artifices. qd. facit ad ea quæ dixi in l. legatis seruis. §. ornatricibus. de lega. iij. De posterioribus ad munera non uocandis. Rubrica.

Lex vnica. Ipse. Iusta causa est appellandi, si alter prius debeat nominari. h. d. Pone casum vt s. quemad. ad ciui. mu. l. pen. & fi. Alias p. one, rector debet esse de natione Romana: & si eligitur de natione Tuscorum: certè licitè appellatur.

Si propter inimicitias creatio facta fuerit. Rubrica.

Lex vnica. Propter. Creatio facta de aliquo propter inimicitias, facit aliquem, si vult, posse appellare. h. d. Nota q. eo ipso q. quis est electus ab inimico suo, præsumitur electus propter inimicitiam, vt dicitur in teste, qui tulit testimonium contra inimicum, q. eo ipso intelligitur tulisse testimonium propter inimicitiam: vt l. ob carmen. §. fin. de testa.

De sumptuum recuperatione. Rubrica.

Lex vnica. Vneribus. Electus, qui habet excusationem recuperat sumptus factos in lite ab eo cum nominante.

Lex vnica. Ante. Onus subeundi munera non transit ad hæredem mortuo patre. hoc dicit.

De tabulariis scribis, &c. Rubrica.

Nota q. nomina quæ ponuntur hic in rub. exponuntur in glo. & ponuntur alia nomina. Dicit vt in ea.

Lex I. VII. Notarij, qui ad aliquam militiam vel aliud officium transeunt, remouentur & reuocantur ad curiam intra quinquennium, non postea. h. d.

Additio. Sumo argu. ex ista lege, quod tabellio inuitus potest rogari de instrumentis: si tamè ante quinquennium tempore quo officium exerceri cepit, rogetur. secus autem si postea. Ange. Adde Ange. hic, & Ro. in not. ij. in litera N. Adde q. notarius non cogitur propter multitudinem contractuum conficere instrumentum. Dicit Bart. in l. j. ff. iur. aduersus nautas. & Ioan. And. in addi. Spe. in rub. de fide instr. & Bald. in rub. C. eo. titu. & in l. qui test. in fi. de test. & Ro. in l. j. solu. mat. Item non cogitur notarius, quado est effectus decurio, aduocatus vel clericus, in l. uniuersas. & ibi post Bar. s. de decu. Adde tamen q. si potest cogi notarius, & recusat, potest officio priuari. Bald. in l. prouidendum. de decu. C. de postu. Alexand.

Decurio licet non debeat officium tabellionatus exercere: tamen si exercet, instrumenta non sunt irrita. LEX I. Vicunque. Si decurio non assumpserit, priuilegium decurionatus amittit.

Additio. Nota ex hac lege, q. licet decurio non debeat tabellionatus officium exercere, vt l. vnus uersos. de decu. tamen si exercet, instrumenta per se facta non sunt irrita. quod facit ad q. de qua in c. j. ne clerici. vel mona. Prohibitus esse tabellio, licet sit in quasi possessione tabellionatus, & conficiat instrumenta: tamen instrumenta non tenent, secus si non sit prohibitus. Practica probandi tabellionatus, & eius quasi possessionem. Lex, Barbarius. quod loquatur in eo, qui erat in quasi possessione officij ex dispositio ne populi, qui eum liberum facere poterat. Quem non esse notarium probare debet opponens. Notarius debet esse liber homo: tamen dicitur seruus publicus. nume. s. Notarius rogatus instrumentum, qui sciebat se rogare non posse, tenetur parti ad interesse. Ignorans non punitur. Notarius an ex suis stipulationibus omnibus acquirat. Libertus an possit esse tabellio. remissiuè. Decuriones possunt esse tabelliones. Item aduocati. Item clerici. Notarij que iura scire debeant. Instrumenta quid continere debeant. remissiuè ad glo. Notarius quando possit conficere instrumenta per alium. Iudex uel aduocatus an tenetur accipere & consulere super aliqua questione.

Lex III. Generali. Seruus non potest esse tabellio: & si dñs eius sciuerit tale officium assumere, parti ad interesse tenebitur: seruus verò sustigabitur. h. d.

Additio. Nota ex ista lege q. prohibitus esse tabellio, licet sit in quasi possessione officij tabellionatus, & conficiat instrumenta: non tñ propter istam quasi possessionem ne validabit instrumenta per ipsum facta. secus tñ esset, si qs in quasi possessione tabellionatus, qui non sit prohibitus, conficeret instrumenta, nec esset tabellio: vt notat Gul. in l. Barbarius. de offi. pratoris. Et ideo sit cautus aduocatus, dñs contra instrumenta opponit q. ille, qui scripsit instrumentum, non erat notarius, nec in possessione quali tabellionatus officij, vt faciat articulari q. tē pore dicti instrumenti confecti q. ille, q. scripsit, erat tabellio, & in quasi possessione tabellionatus officij, & p. tabellione habebatur & reputabatur ab oibus q. cognoscebatur eum, & qd. erat liber homo, & talis conditionis q. non prohibebatur esse tabellio: aliàs non sufficeret hoc solū articulare q. erat in quasi possessione tabellionatus officij, ex quo quasi possessio non sufficit in his, que sunt prohibitiua, per hanc legē. Non obstat dicta l. Barbarius, vbi sufficit ratione publicæ utilitatis quæ fuisse in quasi possessione, esto q. prohiberet: ga. ibi erat in quasi possessione ex dispositione populi, qui eum liberum facere poterat, & fecisset sciuisset, vt dixi supra in l. j. si seruus vel liber. ad decurionem. officij aspirauerit. Et vide qd. dixi in authen. de tab. post prin. & vide Inno. & in c. veniens. de ver. signi. in vj. & in c. primo. de fide instr. Sed q. probabit quod non esse notarium: an opponens, an aduersarius? Azo in Summa de fide instr. tenet q. opponens debet probare: maxime qn instrumentum producens est bonæ conditionis bonæ famæ: nec est consuetus circa talia versari malitiosè. Pro hac parte consuluat Fracif. Tig. Spe. verò tenuit contra. in ti. de instr. edi. §. restat. ver. sed qd. si producit. per Cy. in l. coparationes. C. de fide instr. p. Inno. extra de fide instr. in c. j. in authentico, de tabellio. circa principi. ponit hæc Ange. No. hic q. notarius debet esse liber homo. Secundo no. q. si notarius patiat se rogari de aliquo instrumentum, & sciat se habere aliquam qualitatē, vel defectū, propter quem instrumentum ab eo confectum non valeat, q. ipse tenetur parti ad interesse: quod est no. Itē nota quod ignorans non punitur. Sed modò opponit: quia notarius dicitur seruus publicus: vt l. non quau. ff. re pup. fal. fo. Sol. Est liber homo: tamè dicitur seruus publicus: quia publicè omnibus seruit, & ex eius stipulationibus omnibus queritur. dicit glossa, quod est no. nec distinguit inter stipulationes pratorias vel couentionales vel iudiciales. Sed quidā contra per c. q. de vsur. in vj. de quo dixi plenè in d. l. non quasi. Sed quæro vt trum libertus possit esse tabellio. Dicit vt in gl. notat,

¶ Per aliū. Adde Fel. in c. inter dilectos. de si. instru. & do. Alex. Bart. & Pau. de ca. in l. quodā. §. nihil inter- est. ff. de ed. & do. Ale- xan. de Imo. in consil. cxxix. j. parte. & d. So- cū. in cōs. lxxxij. incip. vills diligeret & ma- ture. ver. secundū prin- cipaliter. cū ver. seq. in j. parte. vbi etia qd requirat eo casu ne de falsitate suspicetur.

¶ Adde oīno ad hoc postū Lanfran. de Oria. in e. qm̄ contra falsam. ver. instrumē- torū pductiones. nu. xii. & qd ibi posui in apo. ad ipsam in ver- si. vterius quaro. ex- tra de proba.

¶ Non debet qd reser- uari in officio. Adde istū in l. j. v. oēs tā ci- uis. & in l. re scripto. ff. de mu. & ho. qd autē si fuit rescriptus: an debeat bis syndicari. 12 vide euudem in l. & ideo. ff. de verb. ob. & Alexan. in l. dies. ff. de- dam. infect.

¶ Item quaro vtrū decuriones possint esse tabelliones. Gl. dicit q non nec etiam aduocati. Tu dic q nō debēt esse, sed si al- sumāt illud officium, possunt: & valent ea que faciunt. Et simile dicit Cano. de cleri- cis: vt extra ne cle. vel mo. c. clericis. & dic- vt ibi. Itē quaro vtrū notarij debeāt scire iura. & dicit gl. q sic. qd intellige q nō requirat q sint doctores vel Legistæ, sed q sciāt bene officii notariat', vt sciāt sum- mā. & Florē. & alios libros eorū, & si hoc ignorēt imputet eorū imperitiæ. & in qua- tū læserūt partē, tenent partī, vt s. de ma- gi. cōue. l. si. & extra. de reg. iur. c. imperi- tū. lib. vj. & ibi p Dy. Adde Bald. in l. ex hoc iure. §. itaq. de vulg. & pup. q quā uis nesciāt discere quid importat clausula instrumētū: nō tñ hoc suspectū redditur. cōtrariū tñ voluit Bal. post Albe. de Ro- fate. in l. si. §. si. ff. ad Velleia. & in l. i. c. de here. vbi dicit instrumētū cassatū qa nota- rius nesciūt dicere quid esset Velleianū, de cuius renūciatiōe apparet in instrumē- to. Alex. Sed quero qd debeant cōtine- re instrumēta. glo. enumerat oīa. quā vide & signa. sed in hoc est multū aduertēdum quā sit ciuitatis cōsuetudo. Hoc idem voluit Bar. in l. quidā. §. nihil. ff. de edēdo.

¶ Nota hic q si p debēt soluere nō staret, q liberat a pec- na. etiā quā imponitur a lege: quia res nō incidit in commissum. Itē pōt petere apochā de soluto, ac si soluis- set. Sed cōtra hoc opp. sola oblatione nō cōtingit liberatio: vt l. qui decē. in prin. ff. de sol. ergo nō pōt petere apochā solutionis. Sed intellige q pecunia oblata erat perdata: & sic cōtingebat liberatio: vt d. l. qui decē. §. m. gl. Vel dic q obtulerat, deposuerat, & cōsignauit: vt l. oblatione. §. de solutionibus. ¶ Ex quo nota q si cut ille, qui soluit, pōt petere apochā de soluto: vt l. j. §. de apo. pub. & l. plures. §. de fide instru. ita ille qui nō soluit, sed obtulit eo casu, quo p oblationē cōtingit liberatio, & secuta admis- sione vel obsignatione facta pōt petere apochā de soluto. quod Cy. tēgit in d. l. obsignatiōe. qd nota quia forte nō probat hoc per alia legē melius. q̄ per istā. Bar. §. Adde Bar. in l. acceptā. de vsuris. in i. q. & Bart. in l. iij. ff. de cōdi. insti. & qd Bal. in l. i. c. ne lice. ter. puo. vbi dicit q vbi nō est dies, vel hora, sufficit q quis sit paratus soluere, licet nō offerat. Sec' si est apposita dies vel hora. ppria, vt nunc ad talē horā l. ratio. §. si. de act. empr. & etiā facit q si, creditor differat recipere, sufficit verbalis oblatio. l. si residuū. ff. de dista. pign. & l. fundū. ff. de rescin. v. c. alīs re- quireret realis oblatio. l. si rē. §. oīs. de pigno. act. & vide Bald. in l. j. & in l. acceptā. in v. q. & in l. si ex placito. de re. permu. vbi an in cōtractū innominatis sufficiat p implemēto cōtractus sola oblatio: vide doc. in l. prætor. §. si quis paratus. ff. de ope. no. nū. Adde qd dixit Bar. in materia oblationis. in l. qui decē. ff. de sol. in fin. sola oblatio facit, si quis tenet de casu, nunc tene- bit de oī culpa. & istud dicitur est dñi mei Are. i. l. qd te. ff. si cer. pe. in iij. q. c. tex. adducit in l. si arbiter. ff. de so. fm̄ vñū intelle- ctum. Adde Ange. vt exact. in l. i. d. dotis. in §. illo quoq. Alex.

Bal. in l. si. c. e. tit. subscri. tñ vel signū nō pōt alteri cōmittere in §. nos autē. in aut. de tabel. vide Bar. idem qd hic tenet in l. j. ad si. de offi. p. c. & le. Bal. in l. si quis. §. si. de edendo. & per do. la- tē in d. §. nihil. debet tñ nō cōmittēs instrūm alteri scribēdum se subscribere, & facere mentionē de impedimēto. fm̄ Ange. in d. §. nihil. qui alleg. tex. cū gl. in aut. de si. instr. §. in hīs. in verbo, ministrantiū, & Bar. in l. diuus. §. fenatus. ff. de fal. & Bal. in l. j. §. ne autē. de caduc. tol. p Ioan. andr. de instru. edit. §. instrumē- tū ergo. in ver. itē opp. Cū quo transit do. Ant. in c. inter dile- ctos. de fide instru. & Imo. in c. cū P. tabellio. e. tit. & p do. Car. in c. si. de offi. deleg. & Ang. in aut. de tabellī. in prin. in ij. colū.

Alex. Itē quærit gl. vtrū notarius possit conficere instrumē- tā: per aliū. Dicit gl. q nō, nisi in ciuitate Cōstantinopolita- na: vt in aut. de tabel. in prin. qd intellige nisi sit notarius mor- tuus vel aliter infirmatus & ita impeditus q scribere non pos- sit: qa nunc poterit per aliū: vt extra. de fide instr. c. cū P. tabel- lio. facit ff. de offic. eius cui mada. est iurisd. l. j. in prin. Sed nun- quid aliquid iudex vel aduocatus teneat accipere consiliū & cōsulere super aliqua quaestione. Vide gl. & tex. j. de pxi. fa. scri. in l. sacris. la. j. sed nūquid tabellio cogatur a principio re- gistrare instrumētū & postea publicare. Et videtur tex. hic fa- cere q sic. ar. quia dicitur seruus publicus. Et de hoc vide arg. quod colligitur. s. de defen. ciui. l. i. iubemus.

¶ Notarius officium non est dignitas.

Oethos. Hic ponit nomina quorundam officia- rum, q debēt illi officio obedire: & sunt obligati ipsū & filij eorū: nec debēt ad alia officia transi- re. h. d. ¶ Not. ibi text. honore alicuius priuilegi. & c. q nota- rius officii nō est dignitas nec honor. de qua dixi s. si seruus aut liber. ad decu. aspira. l. ij. vbi de hoc. Bart.

De susceptoribus, præpositis & arca. Rubrica.

Cōtinua hāc rubricā vt in gl. quā vide qd sit susceptor: & in quo differt iste titulus a titulo. s. de exac. trib. s. e. l. i. & ibi vide.

- Debitor liberatur a pona, quando per eum non fiat quod non soluat.
- Liberatio quando contingat sola oblatione.
- Apocham de soluto quando possit petere ille qui obtulit, sicut potest ille qui soluit.

Susceptores. Susceptores debēt a soluētē si- ne mora recipere: aliā punitur ipsi, & iudices, qui eos punire neglexerint. h. d. Diuide: quia primo præcipit susceptores sine mo- ra recipere. Secūdo prouidet volētī soluere. Tertio punit sit- sceptorē negligentē recipere. Quarto punit iudicē negligētē

Vxta. Ad nominatores susceptorū in subsidiū de- uenitur: nec licet ab eis emere. h. d. ¶ Nota q nō licet emere de bonis administratoris fisci: sed con- tra. s. rem alie. ge. l. j. Sol. l. i. in administratoris priuati: hic rei- publica. Facit j. de eroga. mi. an. l. opinatores. lib. xij. Barto.

Susceptores. Et debet solui, qui est officialis tēpore solutionis, nō ei, qui fuit tēpore, quo fieri debuit solutio. h. d. Not. hanc l. quia his diebus habui de facto: quam intelligo nisi officialis anti- quus, qui non exigit, totum soluit de suo: nam tūc sibi deberet fieri solutio: vt l. m. l. si opinatores. s. de exac. trib.

Eminem. Nō debet qs in officio cōfirmari, nisi primi officij rationē reddiderit. Itē officiales nō de- bēt esse ppetui, sed annales, sed ad plus biennales. h. d. ¶ Not. hic ex principio legis q nō debet qs refirmari in officio, nisi fuerit primū syndicatus. ¶ Itē nota ex ver. i. integro. p illis q dant pecuniā mercatoribus ad diuidendā partē lucri liciti, & damni fm̄ l. j. s. pro socio. q solum in fine anni possunt petere rationem a mercatoribus, & non ante. quod tene menti. Bar.

Additio. Vide etiam per Bal. c. pro socio. in rub. & l. i. m. ita singulariter per Sali. in l. aduersus. & in l. rationes. c. de admini. tut.

Verbum solidus a iure prolatum intelligitur de aureo. Consuetudo intelligit uerbum solidus, de minuto. Septuaginta duo solidi faciunt libram auri. Aurei Veneti, & Florentini habent octauam partem unciæ, & sic octo faciunt un- ciam. & xvj. faciunt libram.

Votiescunque. ¶ Istā lex est breuis & clara. Ex qua nota q dīco solidum, licet non exprimat auri, intelligi- tur de solido aureo. quod est verum, quando pro- fertur a iure: sed secundum consuetudinem in partibus istis intelligit de solido minuto, hoc est monetę minutę. nota

a no. q. lxxij. solidi faciunt libram auri: & si bene cōputes, quis- libet aureus habet sextā partē unciæ: hodie vero aurei Veneti & Florentini quilibet habet octauā partem unciæ: & sic octo faciunt unciam. & xvj. faciunt libram auri.

Additio. Vide Bar. j. in rub. de veteris numisma. pote. & que dixi post Bar. in l. Paulus. de sol. Alex. ¶ Gl. in l. quicumq. de seruus fugitiuis. & in §. si qs quinq. so- lidos. in x. col. de pace tenēda. & in l. si. ff. de in ius vocan. & in rub. j. de veteris numis. po. et in §. fin. Insti. de pona te. liti. Sed quando lex vel statutū facit mentionem de solidis, vel aureis: de quibus debeat intelligi, an de illis, de quibus fit mentio in l. si. ff. de in ius vocan. vide Bal. in l. si. in princ. c. communia de lega. & ibi gl. & in l. quicumq. in vlt. gl. c. de seruus fu. & in l. il- lud. in vlt. col. de sacrosan. ecclē. Bal. & Io. And. in addi. Spec. de instru. edi. §. porro. in si. per gloss. & doc. in c. ij. de malef. & Pet. de Anc. in Cle. si beneficiorum. & ibi gl. de deci. Alex.

Du minime. Hæc lex facit cōtra eos, qui tenent pecuniā cōis: & cū ea faciunt mer- cātias. Facit j. de his qui ex public. ratio. l. j. & ij. ¶ Adde Bald. a maiori parte fideicommissariorū tenet: licet in testamento dicatur q illud, quod fuerit per omnes approbatum teneat.

Exactores. Hic ponit ordo qualiter debet eligi susceptor vel exactor. facit s. de iure fisci. l. super creandis. & ibi no. & s. de ca. lar. tit. l. præcepti. §. illud etiam, & ibi dixi.

Additio. No. ex ista libi: omnium. q licet tex. dicat o- mniū. tñ gl. subaudit q sufficit consensus ma- ioris partis, p l. qd maior. ff. ad muni. ¶ Et hæc faciūt ad q- plura res sunt electi fideicommissarij in testamēto: & sunt apposita ista verba, q illud qd fuerit p oēs actū, obrineat plenā roboris firmitatē. certē. eo. mō valebit, si fuerit factū per maiorē partē, sicut p oēs. Itē facit ad q. ¶ Cōpromissum fuit ad plures vt illud quod iudicātū fuerit per ipsos, valeat, et debeat obseruari. Cer- tē quod fuerit iudicātū p maiorē partē, obseruari debet. Ang.

Modios. Primū præcipit modios vel mēsuras esse in vnaquaq. ciuitate æreos vel lapideos: ad quos in dubio recurritur. Secūdo punit committē- tes fraudes in mēsuris. Tertio ponit q̄tum nomine tributō- rum mēsuras debet solui. Secūda ibi: ita vt. Tertia ibi: & sub- motis. ¶ No. principaliter de mēsuris æreis & lapideis que obseruantur per vniuersitates. ¶ Item no. pœnam falsificantium pondera & mēsuras: de quo dixi plenē in l. arbitrio. §. de eo. ff. de dolo. & vide quæ ibi dixi quæ sunt notanda.

Additio. ¶ Hic est casus, q ille, qui promissit dare mille aureos, teneatur dare ad pondus statutū per commune ciuitatis, non obstante q diuersorum ponderū cur- rant florenti in ipsa ciuitate: sin autem certū pondus vel certa mēsuras non esset in comuni, sed essent diuersa pondera & diuersæ mēsuras: tunc recurrimus ad consuetudinē regio- nis: sin autem de consuetudine non apparcat, vel diuersæ consuetudines non apparent: tunc quod est minimum sequimur: vt l. semper in obscuris. ff. de reg. iur. Ange.

Susceptores. Istā lex est clara. Ex qua not. q quando sit æstimum, debet requi- ri defensor ciuitatis, cuius territoria æstimantur: & sic sufficit requiri syndicū villæ: nec est necesse q singuli de vil- la requirantur, et hoc quando sit æstimatio vilis: sed q quando ex aliqua causa æstimatur, prædiū vnus vel mēsurat, ille de- bet requiri, cuius prædiū æstimat: vt l. ij. & ij. §. si. regū. Itē istud æstimū debet assignari præditi: vt l. j. in prin. s. de apo. publicis.

Securitates. Istā lex est fortis, & modicæ utilita- tis: & tria dicit. Primū, quod secu- ritates factæ a susceptoribus de vino, quando sit, ra-

tio, debet eis imputari pro interitu, quātū cōtinetur in illa apocha, seu securitate de recepto. Secūdo ibi: & accepta. dicit gl. q rō acceptorū, & discussio rōnis debet fieri i apertū. qd no. in multis em ciuitati- bus reddi rō in cōsi. Tertio ibi: & oēs dicit q securitates quæ pferunt, dnt appro- bari & acceptari ab officialibus. q. d. non potest opponere exceptionem non nu- me. pe. c. de non nume. pe. l. in contracti- bus. §. j. & l. sin. s. de apo. pub.

Ialiquid. Nō pōt qs exer- cere officiū, in qd semel deliq. h. d. ¶ Not. hæc le- gē, ex qua colligit q notarij semel cōdē- nat' de falso instrū, nō pōt de cætero no- tariatus officiū exercere. Facit ff. de edē. l. si qs ex argētarijs. §. j. & ibi gloss. alleg. l. istā. ¶ Sed quero, qd si notarij est cōdēna- tus de falso aliā cōmissio, q̄ in officio no- tariat' an poterit exercere offm̄ notaria- tus: Dic vt dixi de ista q. & alijs i. l. ij. ff. ad l. iul. repetitū. & ibi plenē de hoc. ¶ Adde q requirit q sit cōdemnatus: aliā ex solo delicto nō est priuatus officio. in l. si quis decurio. in §. non fas- tis. c. de fal. vbi ad hoc pōderat Bal. & no. Innoc. in c. fraterni- tatis. de hære. & Bal. in l. j. in ver. tertio casu. ff. de testa. & in l. in exercendis. de fide instru. & in l. Casius. ff. de sena. & in l. ij. de sen. & in aut. habita. in x. colū. & c. si interpret. de l. corradī. Spe. in titulo de instrumē. edi. §. instrumētū ergo. ver. item opponitur q tabellio. & in §. restat. verficulo, quid si tabellio. & licet Bald. Insti. de testa. mili. §. si. dicat q cōdemnatus de falso, notarius non pōt noua instrumēta cōficere: tñ prius rogatus pōt authenticare, secūdum Ang. in l. si quis ex argētarijs §. j. ff. de edēdo. per gloss. in l. pe. in ver. documētis. in aut. de ta- bellio. & probat Barr. clarius in l. ad testitū. in prin. ff. de test. & ibi no. glo. & in c. officij. extra. de hæreticis. gl. in aut. de tabel- lio. §. pe. dicit, quod si cōficiat instrumētū ignorās, se pronun- ciat falsariū, quæ dicit quod fideliter. que allegat Bal. in l. i. i. v. bemus. §. si me. de sacrosan. ecclē. Et no. Bald. in l. cū arbiter. c. de sententiis. Itē ad de q iudex notario cōdēnato de falso pōt ex causa concedere facultatem cōficierendū instrumētorum. Barr. in l. si quis in principio testamētū. §. miles. de leg. ij. & vī- de in eodē. & quæ ibi scripsi. ff. ad l. iul. repe. Adde q valeret instrumēta cōdēnati absentis, vt Bar. in l. si ideo. ff. de euic. & in l. qui repudiatis. §. si. & ibi gl. & doc. ff. de inoff. test. & in l. contumacia. in v. colū. de re iud. Et in fine, an possit de nouo creari tabellio, qui fuit cōdēnatus de falso, & sic priuatus offi- cio: vide Bal. in l. ij. ff. de oper. libert. vbi cōcludit q non. Vide Bar. in d. l. eadē. & Ro. i. l. i. de i. l. i. de testi. c. de testi. mili. & l. ij. de fide instr. & in d. §. sane. & Iaco. de belui. in aut. de tabellī. in prin. in vj. q. per Imol. in l. infamē. de pub. vide tex. in l. Callipodius. §. si. aliā l. eum qui. ff. de sol. Alexan.

Duos. Hæc lex fortis est in text. & modicum valet. Diuide, quia primo dicit q in qualibet pro- piet auri: aliis alias species. & debēt esse duo notarij, seu nu- merarij, vt cuiuslibet susceptori detur vnus notarij numerarij. Secūda ibi: scire autē dicit q susceptor auri nihil habet cōmu- ne cū susceptore aliarū specierū. q. d. vnus non debet se intro- mittere de offō alterius: & quod debet solui vni, nō debet sol- ui alij. Et expone ibi. cum arce, i. scripijs. rōcinijs vbi alix spēs aliarū rerū extra aurū reponunt: qd prinet ad aliū susceptorē.

Duos. Hæc lex fortis est in text. & modicum valet. Diuide, quia primo dicit q in qualibet pro- piet auri: aliis alias species. & debēt esse duo notarij, seu nu- merarij, vt cuiuslibet susceptori detur vnus notarij numerarij. Secūda ibi: scire autē dicit q susceptor auri nihil habet cōmu- ne cū susceptore aliarū specierū. q. d. vnus non debet se intro- mittere de offō alterius: & quod debet solui vni, nō debet sol- ui alij. Et expone ibi. cum arce, i. scripijs. rōcinijs vbi alix spēs aliarū rerū extra aurū reponunt: qd prinet ad aliū susceptorē.

- a Vel credendū. Ad- de Fel. c. significasti. el.ij. de homici. ij. col. post prin. ver. non ibi periturum iudicio.
- b Staā dīcto vnus. Adde qđ not. in apo. ad ūstū. in l. Theopomp. in apo. in ver. di- ctovni. ff. d. do. pig. c. Antiqua. Vide que dixi s. in l. j. de muli. et in quo lo. circa princ. 2. iij. col. vers. itē fallit in ciuitatibus.

Tertia ibi: in ver. iudices. punit iudices in v. libris auri: & eorū officiales pœna capi tis si prædicta nō obseruarūt. q. d. si illud, qđ debet solui vni susceptorī, fecerit alter sibi solui, punitur pœna prædicta. No. ex si. huius legis, q. punit iudex, qui mandat pecuniā condēnationis alij solui, q. cui di ctat statutum. Facit quod dixi s. de cano. lar. l. præcipit. §. prouidentibus. Barto.

Additio. In tex. ibi: nihil. No. p. hiberi cōmissionem offi ciorum. Et ideo dico q. notarij deputati ad causas ciuiles, nō possunt scribere acta criminalia, nec ecō tra, propter cōmissionē officiorū quæ prohibita est p. hęc legē & ff. de offi. cō. l. vna. & s. de exac. trib. l. misis. qđ intelligit nisi ex cā necessitatis, vt plenē per Gul. in d. l. vna. et vide l. fi. de nu. lib. xij. ¶ Vltimō no. ex ista lege iudicē negligētē puniri cri minaliter, etiam ad pœnam corporalem. De hoc dixi de bo. vac. l. fi. & l. iudices. de anno. & tribu. Ange.

- 3 lib. xij. ¶ Vltimō no. ex ista lege iudicē negligētē puniri cri minaliter, etiam ad pœnam corporalem. De hoc dixi de bo. vac. l. fi. & l. iudices. de anno. & tribu. Ange.
- 4 Officia vilia non sunt danda decurionibus, sed vilibus personis. Stare ad custo diam portarum, est vile officium.

Vmilioribus. Primō dicit in genere decur siones non vexandos officii riones non vexandos officii vilibus. Secundō ibi: susceptionē. dicit q. officiu exigit dī collectā p. vestibus p. inet ad officiales p. cōsulis, vel ad eos, qui aliās hoc facere cōsueuerūt. Tertiā ibi: in horū, & c. dicit q. ad decuriones spectat de prædictis repetere rōnē, & inuenire ad hoc hominē sufficientē. Quarta ibi: neq. enim assignat rō nē. Ad euidentā sciendū est, q. pro exactiōe talis collectæ p. ves tibus erat cōstitutū certū salariū officialibus proconfulis seu alijs. Dicit ergo q. ratio p. dīctorū est: q. nō est equū decuriones sustinere dānū dīctę exactiōis nō factę, & alios habere lucrū. Sed alia rō colligit ex principio: q. est vile officiu. Quinta ibi: hęc igitur. Cōcludit ad prædicta ponēdo vnā exceptionem. et est clarus tex. ¶ No. bñ q. officia vilia nō sunt danda decurio nibus, sed alijs hominibus inferioribus subditis: vt stare ad cu stodias portarū, facere istas viles exactiōes, & similia. Facit q. dixi s. de mulie. & in quo lo. l. prima. Bar. §. Adde Bar. in l. iij. s. de mulie. & in quo lo. & limita vt ibi post eum dixi. Alex.

- De ponderatoribus, & auri illatione. Rubrica.
- 1 Ponderator uel estimator cōis statur super approbatione, uel improbatione.
- 2 Item imperio electo super viliatribus: an sint mortalia uel cicatrix remansura. Dicto vnus præpositi a communi statur.
- 3 Appellari & poterit a relatione estimatoris uel ponderatoris communis.
- 4 Duo estimatoris uel medici & eligi debent, quando proponitur electio a iudice.

Quoties. Hęc lex est clara: ex qua not. q. q. illi, q. præstet ponderi cōis Floren z, & improbat, vel approbat, est ei parendum: sicut in ciuitate Perusij est estimator publicus æquorū: & est ei credendū. Itē in quibusdam ci uitatibus de anno in annū proponunt quidā medici, q. habēt æstimare utrū vulnera sint mortalia: vel ex eis sit remāsura ci atrix: vel mēbri debilitatio: & sic est eis parendū, seu stādum vel credendū, vt hic. cū simi. ¶ Et aduerte: q. staā dīcto vni. b. qđ est verū qñ ille, cui statur, pponit a cōi totius ciuitatis. Bar.

Additio. Velsi eligeretur de partū volūtate. l. arbitro. ff. qui satisfare cogantur. & l. Theopompus. ff. de dot. prelega. ¶ Istum textum allegat Bal. in l. j. de ve teris numismatis potesta. ¶ Vñ tamen not. circa hoc quia li cet regulariter stetur, & fidē faciāt tales: nihilō minus poterit ab ipsorū relatiōe seu sentētia appellari, vt dixi in d. l. arbitro. in si. ponēdo practicā illius legis. Ang. ¶ Sed quādo a iudice proponeretur, deberēt eligi duo, si reperirent in ciuitate: vt s. de fid. instr. l. comparationes. & j. de re mi. l. semel. lib. xij. aliās vnus sufficit, vt in auz. de nō ali. aut permu. re. §. quod autem. ¶ Vide Aret. in trac. malef. super ver. cicatrix. Adde hic Bar. tol. in l. j. ff. de fca. in l. j. §. ff. de ver. ob. & Bal. in l. dīrectas. C. de testa. manu. & in procemio. ff. in princ. in ver. Item quæro, nos dicimus & c. Vide in c. significasti. de ho. per Doc. per Lu.

in d. l. j. §. fi. de verb. ob. Et nota q. statur dīcto vnus, si nō sunt plures in ciuitate, vt Barto. in procemio. ff. de quo in c. propo suisti. de proba. & in d. c. significasti.

De auri publici persecutoribus. Rubrica.

1 Solidus solutus susceptori pro libra, non potest sine licentia in massam redigi.

2 Exatores non possunt pecuniā exactam in aliam speciem sine licentia commutare. Et omne lucrū, q. faciūt, est Reipublicæ: & si illud retinet, contra cōscientiā retinet.

Vri. Hęc lex est fortis in tex. gl. tamen bene declarat, & h. d. Susceptoribus nō licet pecuniā acceptam sine licentia in massam redi gere: & habita licentia non debent hoc retardare. ¶ Not. q. licet solidus soluator pro libra au ri, nō potest susceptor redigere in massam sine licentia. ¶ Ex quo habes q. isti exatores publici, si exigunt pecuniā, non possunt eā redigere in florenos, vel florenos in pecuniā sine li centia. Et sic omne lucrū, quod perciperetur, deberet esse pu blicum. Et sic qui tale lucrū retinet, contra cōscientiā retinet: & fisco potest repetere, quod est no. pro istis exactiōis bus publicis.

Vilus. Pecuniā publicam nō pot. quis acci pere mutuo vel alio titulo, vel in sua vi litatem aliter conuertere. hoc dicit totus titulus.

Sciant. Susceptum per iudicē non potest in aliam vtilitatem transferri. h. d. No. ista l. con tra conseruatores monetæ, qui pecuniā communis deputatā ad solutiōnē salariorū doctorum arbitrio conuerterūt in alios vsus, puta soluendo stipendiaris. Ideo dicit Bart. in l. iubemus. s. de erog. milit. anno. q. thesaurarius negligens soluere salariorum, tenetur ad intercessum eorum, quod nota.

De auro coronario. Rubrica.

Ancillationem. In text. ibi: abs que consuetudis ne. Nota ex illo tex. arg. cōtra forenses: quia licet nō possint cogi de iure ad munera per sonalia, vt l. rescripto. in si. de mune. & hon. tamen si de consuetudine atiqua obseruatū est q. cogantur, habet locū istā pœna: vt l. quoties. ff. de verb. oblig. & tunc personalia munera eis indici pterit: & ideo po terit iudici ei onus custodia. Hoc etiam facit contra scholas res, qui licet ad onera personalia cogi non possunt, l. de pros fesso. & medi. tamen si de consuetudine eis imponuntur, pote runt cogi, per hanc legem. Bart.

De argenti pretio, quod thesauris infertur. Rubrica.

1 Aurum pro argento solui potest: & e conuerso in tributis.

Vbemus. Pro libra argenti possunt solui quinque auri. h. d. ¶ Not. q. po test solui pro argento aurū: & e conuerso. De quo plenē dixi ff. de sol. l. Paulus. do. Bart.

Additio. Licet non possit solui inuito creditore alia species pecuniæ: vt l. Paulus. de solu. tamen hoc fallit in tributo, vt dixit Ludouic. in l. diuortio. §. ob dos nationes. ff. sol. mat. Alex.

Renarchæ. Syndicos ad denunciandum maleficia, seu milites ad capiendum malefactoris consilium ciuitatis debet proponere, non iudex solus, siue Potestas ciuitatis, siue alius rector. De istis dixi in l. diuus. ff. de cu. re. hoc d. ¶ De istis syndicis etiam habes in l. ea quidem. de accu. & in lab. executores. ff. ad Turpil. & adde quod tales syndici debēt iurare eorum fideliter exercere officium, vt no. Ang. in l. i. va cantia. de bonis vacantibus. in primo not. Alexan.

Finis Libri x. Sequitur xj. Deno

De nauicularijs seu naucleris publicis transportantibus pu blicas species, & c. Rubrica.

Ditio nauicularijs, tribus modis sumitur.

1 Ditio siue de eius natura uerba distinguunt, & sensum coniungit.

2 Candelarij qui dicantur.

3 Negotiatores non dicuntur artifices.

De prima parte rubricæ, s. de lustrarijs, & c. nihil habemus in nigro. Simile est s. q. bus mune. excusant hi, qui post imple mili. & s. ad Treb. in rub. De secūda parte rub. l. de nau. tra ctat hic tit. & gloss. cōtinuat ad præcedentiā duobus modis, vt patet in ea. ¶ Quæro quare in rub. dicat de nauis. seu. nau. dicit q. hæc dicitio nauicularij, sumit tribus modis. Primō, p. factis naues. Secūdo, p. his qui maiorē præ suæ substatię pos suerūt in mercatiā nauis. Tertiō pro his qui ducunt naues. Ne ergo in rub. possit esse dubitatio, ponit de naucleris: & intelli git solū de ducētibus naues. ¶ Natura enim dicitiois siue, est proprie, vt licet verba disūgat, sensum tñ cōiūgit, vt duo pro eodē ponant, vt ibi Alex. siue Paris: vt not. i. simili i. l. j. s. de in iur. licet aliter ponat in l. si q. ita. ff. de aur. & argen. le. & ibi dixi. ¶ Quæro iuxta rub. statutū est hic q. candelarij gaudeant carta imunitate. Quæro mo q. intelligant cādelarij. Ex hac gl. vt q. tā illi q. faciūt cādelas, q. illi q. vēdūt, q. illi q. nō faciūt ne que vēdūt, sed maiorē præ fortunariū suarū posuerūt in illa mer catiā. à simili, sicut i hac gl. de nauicularijs dicit. Similē glo. ha bes in l. sem. §. negotiatores. ff. de iure immu. & fuit sumpta de summa Azo. sup. hoc tit. facta ad q. dico q. propriē loquēdo solū ille, q. habet notitiā faciēdi illā artē de cādelis, cōprehēdit.

Additio. Vide glo. in l. j. §. j. & ibi Ang. & Pau. de cast. ff. de trib. & qđ not. Bart. in l. legatū. de leg. iij. & Bart. in proæ. Digestorū. & Bald. in rub. C. de constit. pe. & Ang. in l. cū. ff. de inst. Alex. ¶ Et sic nota q. facientes artē per substitutū gaudēt privilegio immunitatis, secundum Bart. sed Lud. in not. xliiij. in litera p. alleg. tex. à nemine ponderatū in contrariū in l. si. circa prin. de excu. tu. Alexā. Et dicit cādelarijs p. priē: quia illud dicit nomē artificij: vt l. legatis seruis. ¶ Si ex officio. ff. de leg. iij. ¶ Negotiatores verō nō p. priē di cunt artifices: quia de iure gentiū q. libet scit emere & vende re: licet vnus cauti q. alius. Et appellat negotiatores ex fre quētiā: vt d. l. legatis in prin. nisi cōsuetudo regionis aliud in ducat: & iō illi appellabunt poti mercatores cādelarij, q. can delarij. Et iō in d. l. negotiatores isti mercatores nauis nō ap pellant nauicularij, sed potius negotiatores. & tene menti. ¶ Vide ad hoc quæ dixi in l. legatis in prin. de legat. iij. q. bus adde Bar. in l. mariti in prin. ff. de adul. & Bal. in procemio ff. in prin. in ver. Itē fallit in mercatore. Vñ vide dicitur, q. ille dicat mercator, qui solū vnā negotiatiōnē facit. & idē in arti fice. Idē voluit Bal. in rub. C. de cōsti. pecu. si. vbi videbit qui sub dubio forte videat tenere q. hoc casu ita debi sit mercator, si p. fellus est matriculā. adde Bal. i. trac. de cōstituto. i. fi. Alex.

- 1 Species violentiarum sunt, s. cū armis, & sine armis, cū iudicis autoritate, uel sine.
- 2 Nauicularij portantes res publicas, non possunt in loco detineri, tam ratione delicti quam debiti.
- 3 Literæ que dantur alicui, quod probant eius commissionem dantis literas.
- 4 Portans res emptas a republica, quod non habet immunitatem de qua hic.
- 5 Concessio dicitur, si officialis infert metum, ut extorqueat pecunias.
- 6 Portantes res principis non soluntur pedagium.
- 7 Statutum quod de contractu soluat gabella, comprehendit contractus, etiam a prin cipe celebratos.
- 8 Securitas, si est data ueniendi, quod intelligitur etiam data pro redeundo.

Villam. Nauicularij seu naucleris portantes res publicas, habent plenam securi tatem in eundo & redeundo. hoc dicit. ¶ Primō quæro quid vult dicere nullam vim. Respondeo, signum vnioersale requirit ad minus tria: vt l. in re mandata. s. mand. Vult ergo dicere, nullam vim, scilicet cum armis vel sine armis, cū iudicis autoritate, vel sine. Ista enim species violentiarum sunt: vt l. iij. in prin. & §. j. ff. quod met. cau. & hoc quantum ad propositum: licet aliam distin ctionem faciat gloss. in l. extat. ff. quod metus causa. ¶ Et per hoc dico quod isti nauicularij nō possunt detineri ratione de s. bti siue delicti aliās commissi in loco condēnationis de his

facta, vel repræsaliarū. Pro hoc facit text. a iste in si. ibi: omni securitate, & c. facit ff. de iud. l. ij. §. legatis. Quæro quid vult di cere delegatas species annotarias transfe rentes, & c. Respōdet glo. loquitur de his, quibus species sunt delegat. id est, com miltæ vt transferant à Comitibus horreo rum, id est, officialibus, qui præsumt hor reis publicis. Idem intelligo si committat ur eis ab eo, qui præest rebus principis: vt ff. de leg. l. princeps. ¶ Quæro qualis ter, cū sint in itinere, probantur istas spe cies esse sibi commissas portandas. Rñd. per literas sibi dadas. arg. s. de decur. l. si quis decurio. & l. si qua per calumniam. s. de epis. & cle. ff. de publi. l. si publicanus.

¶ Quæro quid si aliquis portabat res quas emit à Republica nō ex delegatio ne officialis publici. Respondeo non habet hanc immunitatē: vt l. licitatio. §. ff. de pub. ¶ Quæro quid vult dicere rex: ibi: nec concussiones perpeti. Respondeo. concussio dicitur quando officialis infert metum, vt propter hoc extorqueat pecu nias: vt l. j. ff. de cōcus. prohibet ergo istos nauicularios hoc pa ti. Quæro quid adijcit id, quod sequitur, nec ad aliud genus incommodi. Respon. vult dicere q. autoritate legis, vt occasi one gabellæ vel pedagij, seu vectigalis nihil ab eis accipiāt: vt l. licitatio. §. res exercitui. & §. seq. ff. de publ. ¶ Illi ergo, qui portant res Principis, non debent soluere pedagium. ¶ Sed quæro: hic loquitur in pedagijs quæ accipiuntur quando res exportantur: quid si in ciuitate est gabella cōtractuū: an cōtra ctus celebrati à fisco, vel à principe sint immunes ab ista ga bella, posito q. gabella sit licita: ar. quod no. s. ad l. Fal. l. j. §. ad municipiū. & qđ ibi no. ¶ Adde quod dicitur de fisco, an te neatur soluere gabellā, in l. licitatio. §. fisco. ff. de publicanis. & Bal. in l. emptor. ff. de heredi. vel act. ven. Alex. Sequitur in tex. venientes ac remeantes. ¶ No. hic arg. q. si alicui est data se curitas ueniēdi, dicit esse data securitas redeūdi. b. Posset dicit: imō facit cōtra: quia nō expressit in eūdo & redeundo, nisi necesse fuisset. Dico tñ cōtrariū vt s. nō em venit securē, q. non pot. redire: vt l. sciendū. ff. de leg. & ad Tre. l. de atate. & ff. de sepul. viol. l. vitimur. & ibi dixi. & plenē ff. ad l. Jul. ma. l. j. in prin. vbi ille, qui frangit istas securitates, tenet l. Julia maesta.

¶ Adde Bar. in l. si. de dignita. j. l. xij. vbi est casus in contra rium: sed est speciale secundū Bar. ibi. De hoc vide doc. in c. fi. de treu. & pace. vbi tenet q. sic, per illū tex. in c. magna. de vo to. in si. in l. si cui in prouincia. §. rādū. ff. ex quibus causis ma ior. & c. error. de iureiu. & c. statutū. §. pe. de rescri. in vl. & vo luit Ang. in l. vitimur. hic alleg. et in l. j. in prin. ff. ad l. Jul. ma. Cōtrariū tenuit Dñi. in c. disciplinā. xv. dist. linc. vbi dicit q. iura ra loquuntur per verbū eundi & redeundi simul: vt in d. c. sta tutū. §. pe. & in d. c. ego N. Vnde, dicit ipse, si verū esset q. verbum eūdi, cōprehēderet verbū redeundi, frustra in lege vel sta tuto poneretur. Igitur vbi tñ sequuntur primā opinionē tanq. veriorē. Nec obstat qđ dixit Do. in d. c. disciplina. quia illa ver ba ponuntur ad maiorē declarationem, secundum eum in d. §. pe. Pro hoc facit qđ dixit Bar. in l. j. ff. de acqui. re. do. in §. si qđ refert & sequitur Archi. in c. miror. xvij. q. iij. Adde q. saluus conductus etiam ad associantes extenditur. Ita voluit Bal. in l. administrantes. §. j. de excu. tut. & in consil. inc. saluus cōdu ctus fuit concessus q. habens saluū conductū pot. illuc mittere pro se sū vxorē vel aliū de familia, ad quē extendit saluus cō ductus. Idem Ang. q. concessus pro se & socijs extenditur etiā ad Iudæos, etiā socios: quia societas pot. contrahi cum Iudæis. l. quicum. C. de Iudæis. Ita dixi in d. l. vitimur. & in d. l. j. ad l. Jul. ma. vbi dicit q. hoc non haberet locum in Saracenis. Itē adde q. saluus conductus extenditur ad p. terita delicta, nō aut ad futura. Gl. in c. noli existimare. xxij. q. j. & Ang. in l. j. §. ff. de dolo. de quo vide per Ro. in l. iij. §. si quis seruum ff. de acq. pos. & Aret. in maleficijs. in verbo, fama publica. in ver. quin tō quæritur, committens ponit. vbi & quando habens saluum conductum capi possit, iudex an possit concedere accusato se

Siue. De qua dī ctione vide tu Fel. co piose, & no. in l. inter ceteras. circa princ. vers. circa materiā de re scrip.

Redeūdi. Adde Fe li. in c. fin. de treug. & pace. & ca. ego semp. de iureiu. & quod dixi in apof. in d. c. fi.

Tu vide istū in l. j. §. non fuit. ff. de do. qđ est verū pro prima vi ce, vt no. iste i. l. dotis. ff. de iure do. & in l. j. §. iij. ff. ad l. Jul. ma. Pan. alle. ti. de treug. & pa. & Alex. consil. xv. volu. iij. qualiter hoc intelligat. no. Ra pha. Cu. in l. si mihit et titio. & ibi per istū ff. de verb. obliga.

L. Jul. ma. Adde Gul. de Cu. in trac. de secu. ad fi.

a Suspectus. Adde Salu. in l. iij. C. de nau. feno. & Io. an. in addi. ad Spe. in tit. de cõ. sti. s. ver. pone ergo. in addi. sed incidit. & qd ad materiã hãc ha bet q. Albe. de Rosa. i tract. statutorii. ij. par te. iij. q. & per Alexã. in l. q. Romg. s. Calli machus. de verb. obl. fed qd de portante ex tra territorii aliquas merces prohibitas. & aliquas nō phibitas: an pdat oēs. s. prohibi tas & nō prohibitas. Dic q solū prohibi tas nisi statutum esset in cõtrariū. vt p Fel. in c. significauit. de iu de. ad fi. vbi etiã nonnulla alia ad materiã.

dantiam, vt veniat ad se excusandum, vel se informandum, s. curiam. vide per Imo. & doc. in l. is qui reus. ff. de pub. iud. quod no. Facit in l. cum indulgentia. de senten. passis. in vj. col. add. scripta in l. si. de fen. ten. passis. A lex. Oppo. ad fi. & videtur qd puniatur acrius, vt l. ij. j. cod. Solu. Dicit gl. hic in pœna applicada fisco: sibi parti. Contra hoc oppo. quãdã ad fscũ est maior pœna: quia incitit in pœnam læse maiestatis: vt l. j. i. prin. ff. ad l. Iul. ma. Sol. Si ibi int̄taret cõdictio ex illa l. i. haberet locũ illa pœna. si ex ista lege: haberet locũ ista pœna: vt l. quories. ff. de act. et obl. s. Practica cõficiendi rationes ab officialibus publicis. Administratoris sacramento statur in expensis minutis.

LEX III

Omperimus. Species, q̄ portandã suscipiunt. debet intra annũ portari, & a quo susceptã fuerint. apochã de soluto reportari. Primõ ponit vnũ incõueniens, quod dedit causam legis condendã. Secundõ circa illud dat remediũ. Secunda ibi: ideo q. Ex hac lege no. modum conficiendi rationes ab istis officia libus, qui multa recipiunt, & multa transferunt ad alios: debent enim ea, quã receperunt, scribere a quo receperunt nominatim, & ex qua causa: vt s. de exac. tri. l. apparitores. Item debent scribere cui dederunt nominatim: vt s. de susce. & arc. l. neminem. Debent etiam ponere diem receptionis, vt hic. Si enim ista singulariter non scripserint, non videtur ratio reddi quia non potest ille, cui ratio redditur eam intelligere, nec cõprehendere si aliquid machinationis in ea habitum sit, vt dicit tex. in d. l. neminem. Ratio enim quã non potest intelligi, nō videtur reddi: vt l. argentarius. s. edi. ff. de edend. Et hoc verũ nisi in expensis valde minimis, in quibus statur sacramento administratoris: vt l. scimus. s. in cõputatione. s. de iure delib. & de don. l. si quis pro redemptioe. & ff. si cui plus t̄ per l. Falci. l. diuus. Et aduerte quia de his rebus quas officialis dat alteri transferendas, debet reassignare literas de recepto, si ei fuerint præsentatã, vt hac l. alia non tenetur: sed habebitur regressus contra eũ, cui data fuerint res portandã, vt hic. Etenim iniungitur hæc necessitas. Quod intellige qd officiali datũ nō potest imputari culpa, q̄ minus idoneã personã commisit, vt l. eum qui. in fi. & l. argentũ. ff. cõmo. tenentur enim isti officiales de dolo, lata & leui culpa. ff. de adm. re. ad ciui. perti. l. magistratus. Quãrit an officialis, qui recipiunt, teneant dare apo chã de recepto. Gl. dicit qd sic, & bene. Hic nō sunt alia. Bart.

LEX IIII

a **A** B his. Qui contra nauicularios fecerit rapinã, tene tur in quadruplũ. h. d. Quãrit gl. qua actioe. Ex lege ista, quã concurret cum illa. De hoc vide Bart. in l. j. s. de pœnis fiscalibus & ibi no. & adde Bar. in l. sanctio legum. ff. de pœnis. & in l. hoc edi. in fi. de pub. Alexã. Quãro an in quadruplo insit simplum. Gl. tenet qd sic, & bene. Nam in du bicio vbicũq; lex vel statutum imponit pœnam dupli vel qua drupli simplum continetur. l. hoc edicto. in fi. ff. de pub. Bart. s. Id quod debet expediti per homines certã regionis, si non potest expediti debet per alios expediti. Et hoc sit expensis publicis, si illis culpa non possit adscribi. 2. Priores qui non possunt providere contra ordinamenta ciuitatis poterunt provide re necessitate emergente. 3. Rectores ciuitatum, necessitate publica imminente, ex iusta causa possunt constituere premium capienti, & præsentanti maleficio rem.

LEX IIII

Vm nauarcorum. Quando id quod per personas certę regio nis debet expediti, & non potest: debet per homines circumstantes expensis publicis explicari. h. d. Ad euidentiam scias qd populus Romanus habebat in ciuitate Alexandrina quẽ erat in Oriete horreos publicos, in quibus erant frumen ta & species multã quã debebant portari Romam per nauicularios Orientales intra certũ tempus sub certa pœna. Con

tigit quodam tempore qd casu istis deficiebãt naues & homi nes qui portarent. vnde illi de regione, qui portare debebant, circumuenerunt insulas circumstantes vt inuenirent naues & naucleros. Præfectus illius regionis conspexit qd illi non pote rant inuenire naues vt venirent in termino: & sic nauigiũ nō fieret, & illi in pœnam inciderent: propter quod coadunauit eos qui præerant prouincijs circumstãtibus, & naucleros alia rum prouinciãrũ: & his constituit certã mercedẽ: & fecit frumen ta, & alias species portare Romam: quod fuit relatũ prin cipi, qui hoc commendat, & dicit bene factum esse, & fieri pos tuisse. & hoc dicit, cõterus, id est, collegiũ inopia, i. propter ino piam. inuestigandã. i. inueniendã. classis, i. nauigiũ. No. disti genter qd qn id, quod per homines certã regionis debet expe diti: si non potest, debet expediti per alios. Item no. qd hoc sit expensis publicis, non eorum, qui hoc facere debebant. quod intelligo si illis nulla culpa potest imputari. aliã fecus vi. ff. ad l. Rho. de iac. l. si vehenda. s. j. facit j. de nau. & quod ibi not. in fi. Tertio no. qd hæc transmutatio, scilicet qd portetur per alios sit per rectorẽ illius loci: vt hic: nec hoc fit liberẽ sed causa cog nita, si necessitatem viderit imminere. sic ff. de vsufr. leg. l. le gatum. & de adm. re. ad ciui. perti. l. legatũ. Et istud facit ad quæstionem quã pridie hic erat, statutum est qd priores non possunt providere contra ordinamẽta facta per adunãtiã ge neralẽ. Item per adunãtiã erat datus certus modus in eligen dis Potestatis: & compertum fuit, qd si ille ordo seruaretur, ciuitas ista remaneret sine rectorẽ: consulum qd hoc casu emergente priores possint providere. nec dicerent facere con tra ordinationem adunãtiã generalis: vt hic, & l. legatum. ff. de vsufr. leg. l. utimõ no. qd pro necessitate publica imminen te potest rector ciuitatis iusta causa constituere minimum sa larium. & sic pœconium valet qd quicũq; ceperit talem male factorem, & præsentauerit, habeat a communi tantum. et hæc legem ad hoc allegat Guliel. in l. j. ff. de iusti. & iure. & ibi vide

1. Portans frumentum vel alias res prohibitas portari extra territorium: si cum salma reperitur per uiam insolitam, & non reẽtam, est suspectus. 2. Ambasiatores, qui vadunt per uiam transuersam, & non reẽtam, ut diu sent in ambasiata pro illo tempore salarium consequi non possunt.

1. Qui per reẽtam uiam non vadit & species publicas distrahit, pœna capitali punitur. h. d.

Vi fiscales. Qui per reẽtam uiam non vadit & species publicas distrahit, pœna capitali punitur. h. d.

Additio. Adde Ia. But. & Bal. in l. si quis non dicam ra pere. C. de epi. et cle. adde Bal. in l. si fgitui. de fer. fu. & per Bar. in l. cum proponas. de nau. feno. & quã ibi doct. optimẽ facit l. contem. s. dominus. & l. C. gar. de pub. A.

2. Lexã. Quid sit portari arma contra decretum, non tamen per officialem fuit reportus: an incidat in pœnã statuti: vide Ang. & Imo. in l. iij. s. Neratius. ff. de acqui. poss. per Are. in tractã tu maleficio rum, in verbo, ma. & Bart. in l. j. de litortibus & iur. ner. public. lib. xij. dat cautelam qd timens accusandi notificet officiali ad quem locum vadit: vt non præsumat contra de cretum ire. vide Bar. in l. cetera. s. si quis ad opus. de leg. j. Idẽ voluit Bal. in l. si fgitui. de feruis fugit. & Jac. But. & Bal. in l. si quis non dicam rapere. C. de epi. & cle. Alex. No. arg. imõ quasi est casus, qd si quis reperitur cum salma frumentũ, vel cũ alijs rebus vetitis portare extra territorium in aliqua via non reẽta, & non consueta, est suspectus: quod eas velit exportare contra decretum. Facit j. de cur. publi. l. si quis per publicum. ff. ad l. Cor. de fal. l. eos. in fin. secundum vnã lect. & hoc mo do potest practitari s. de ser. fu. l. si fgitui. vbi dicitur qd si fu gitiũs

gitiũs deprehendatur, &c. Quomodo enim poterit probari qd habuerit animum transeundi, cũ fuerit captus in actu traf eundũ? Respondeo, ex qualitate loci vbi captus est, vel inueni tus est: & dicit vt ibi. Jtem facit hæc lect. contra ambasiatores, qui ad hoc vt habeant maius salarium, & maiorĩ tempore stẽt in ambasiata, vadũt per uiam transuersam, & non reẽta, quod salarium consequi non possint pro illo tempore. Idem te nuit Bar. in l. pe. ff. de itinere actũq; priuato. & in l. non solum. s. diuus. ff. de exc. tu. & in l. j. s. si. ff. si quis cau. & in l. j. in prin. ff. de his qui deie. vel effu. vtrum debeatur salarium pro uia no ua longiori. Alexan.

3. Cives ciuitatis puniuntur pro delicto iudicis. Represalia possunt concedi propter iniustitiam a iudice denegatam.

Vdices. Hęc lex legitur duobus modis: si iudices patiuntur tempore rectę nauigationis nis naucleros in suo territorio commemorari: puniuntur ipsi & municipales. h. d. secundum vnũ intellectum: vel secũ dum alium intelligitur ex iudicibus, qui patiuntur naucleros detineri. & secundum hoc exponitur ibi morari, id est, detine ri. secundum And. de Barulo. No. qd propter delictum iudicis puniuntur omnes cives ciuitatis. Et facit qd propter negã tã iustitiã a iudice possint cõcedi represalia: cõtra omnes ci ues. de quo plenẽ dixi in lib. de represalijs. in v. q. principali.

De prædiis, & omnibus rebus nauiculariorum. Rubrica.

1. Bona nauiculariorum quibus oneribus subiacent. Continuatio patet. quãrit gl. de quibus nauicularijs loquitur. Rn. de portantibus species publicas, vt s. titul. j. in rubri. Quãrit gl. cui oneri erant subiectã res nauiculariorũ: nec declarat. Rn. nauicularij tenebantur portare merces publicas secundum formã l. cum nauarcorum. s. tit. j. Item si aliquid perdebatur culpa alicuius nauicularij debebat emendari ab omnibus nauicularijs, vt j. de naufra. l. i. Pro hoc erant obli gata omnes res nauiculariorum: & pro rata æstimationis stra rum rum quique contribuere debebat: vt in l. ij. in fi. & l. i. s. j. co. ideo ponitur hic ista rubrica.

LEX III

Domum. Etiam ad domum principis res nauicu larium traferunt cum onere suo. hoc dicit Bar. 1. Statutum potest prohibere contractum emptionis, & uenditionis. 2. Emens prædia rusticorum, quã obligata sunt maioribus oneribus, pro quibus te neantur. 3. Emens rem aliquam alij obligatã seam meliorauit, & euincatur per hypotheca riam, liberatur præstando primã æstimationem. 4. Pulchritudo edificiorum facit pulchritudinem urbis. 5. Magnanimus quis præsumitur ex magnitudine edificiorum. Practica probandi quem magnanimum & ingeniosum.

LEX IIII

Inhis. Pro rata rei q̄ peruenit ad aliquem de bonis nauiculariorũ, debet onus sustinere: nec pa trimoniũ vel persona ulterius aggrauatur. Itẽ inspicitur quatenus erat tẽpore quo ad eũ peruenit, non augmẽtũ postea accedẽs. h. d. iste ti. Fas i. licentia, seu facultas publica emẽdi & vendendi prohibet interceptare. i. cassare, seu annullare cõtractũ: & sic contractus remanet firmus. Domus. Pro euidentia huius verbi debetis scire: nã, vt quotidie obseruam, si sunt domus, in quibus soluit pẽsio, imponit eis onus pro quantita te pensionis: si erat domus, ex qua nulla percipiebatur pensio: imponit ei onus aliter secũdũ æstimationẽ eorũ qui adhuc im positã erãt, sic fiebat in domibus nauiculariorũ. Hoc præmis so dicit hic qd si ille, qui emit domũ nauicularij eã auxerit, ita qd percipiãt maior pensio, vel eã auxerit alio sumptu ad deco rãt ad p̄pam: vt si fecerit turrin, nō tñ aufẽt pẽsio qd ille em ptor nō teneat nisi secũdũ veterẽ pẽsionẽ: & habito respectu ad veterẽ qualitãtẽ, nō ad illud qd ipse in iuxit. h. d. Ex prin. huius legis no. ar. qd statutũ nō possit prohibere contractũ em ptionis & vẽditionis, cũ dicat qd licentia publica, quã est de iu regentiũ emendi & vendendi, impediat annullare contractũ. In contrariũ est text. s. de contrahen. empt. l. dudum. & l. si in emptione. s. j. ff. de contrah. emp. ibi: mores ciuitatũ, &c. Non obstat hic tex. quia Imperator vult dicere qd illa publica facultas fuit causa impulsus non annullandi cõtractum: nō tñ negãt qd possit si vult. Idem dixi in l. i. l. iusfa. s. diu. de lega. j.

Additio. Adde hic Bald. in l. ij. C. sine sensu vel reliq. & in

1. I. licet. C. de iure dot. A lex. Secũdõ no. arg. pro his, qui emunt prædia rusticorũ, quã sunt obligata maioribus oneribus, vt ipsi pro hoc non teneantur, nisi pro his rebus tantum, tñ in Italia supra hoc pro uident statuta. Ex sine no. casum mira bilem, qd si aliquis emit aliquam domum, vel rem alij obligatã, & eam meliorã uerit suis sumptibus, quod si ab eo euinca tur per hypothecariam, quod liberetur præstando primã æstimationem.

Additio. Istud mirabile dicitur se quĩt Paulus de Castro in

1. l. si cõuenerit. ff. de pigno. act. An teneat obligatio rei alie nã. tex. qd nō, in l. si creditor. s. si. de distract. pig. & p Bar. et ibi scripsi in l. qui alitq. s. si. de acqui. poss. ff. Alex. Sed cõtra hæc legẽ opp. de l. si fundus. s. j. ff. de pig. Sol. fateor qd istũ super indictum est obligatũ: quia sequit conditionẽ areã, nec hic negãtur. Si enim hoc indicitur agẽte fisco, multo fortius agente priuato. quod maxime est verum, si expensa esset facta in illis casibus, in quibus faciens præferitur habentibus anteriorẽ hy pothecã: vt l. interdũ. c. l. seq. ff. qui po. in pig. ha. Jtem not. pulchritudinẽ edificiorũ cedere ad pulchritudinẽ urbis: vt l. cetera. s. hoc senatusconsultum. ff. de leg. j. Jtem no. ex lege ista in fi. qd ex magnitudine edificiorũ præsumit qd magnani mus: vt hic in fi. ibi per industriã hois animosũ accessit. Et sic habes vnũ modũ pbandi hominẽ ingeniosũ & magnanimũ.

1. Res tantum ualere præsumitur, quantum æstimate est in æstimo communis. 2. Aestimum communis in dubio probat uerum ualorem: & quando numero 3. 3. Testis deponens rem ualere centum secundum suam opinionem probat, si eam referat ad communem æstimationem. 4. Pæiones priuatorum quod non ualeant in præiudiciũ fiscali, licet inter se sic.

LEX IIII

Qui. Qui emit prædia nauiculariorum tenetur ad pacis priuatorũ non tolli: & vendentes tenent si em ptores nō fuerint idonei. h. d. mēti, s. cõtraheñtũ. Dicit tex. ar bitrio q. d. iste pactioes uoluntariẽ nō psunt: alia pactioes, seu cõditiones, quã a lege intelligunt, seruandã sunt: vt sequitur.

Pro declaratione literã quẽro quid uult dicere text. secundũ Ang. opi. glo. exponit duobus modis primo in censuali pfe sionẽ: quia debemus opinari secũdũ qd scriptũ est, & in censu.

1. qd not. Quia in dubio præsumit res tm ualere, quãtũ æsti mata est in æstimo cõis. Cõtra hoc opp. ff. de leg. j. l. si fundum sub cõditione. s. si libertus. & l. cũ pater. s. pater qui filio. ff. de leg. ij. Sol. Ibi fuit æstimatio priuata. hic publica. cui standum est in dubio, nisi probet cõtrariũ. Not. Adde Ang. hic vbi dixit qd antiqũa æstimatio hodie præsumitur adesse: & ideo si reficit æstimũ nouũ debet regulari secũdũ antiquũ. & Bald. in l. j. C. de sentẽ. quã pro eo quod interest. in xvij. col. vbi que rit an per instrumenta veterũ emptionũ probet præsens rei va lor. & qualiter articuletur in probãdo rei ualorẽ, vide glo. & Bart. in l. mortis causa. s. fina. ff. de dona. causa mortis. & adde qd res dicit parũ ualoris respectu malũ vicini. l. cũ sæpe. s. fina. de cõtrahẽ. emp. & quod no. Bar. in l. si ita. s. mulier. ff. de fun. instr. & quod habet in c. constituto. de in integrum restit. & in c. questionis. de rerũ pmu. facit dicitũ Virgiliũ in Buccolic. Mã tua vã miserã nimitũ uicina Cremonã. & apud Lucanum: O malẽ uicinis hæc mœuia cõdita Gallis. De ualorẽ rei in rebus mobilibus, vide Bar. & quã ibi dixi in l. septẽ diebus. j. de ero ga. mili. annonã. & de ualorẽ rei secũdũ quantitatẽ fructũ, vide in l. si quidẽ. de euic. & de materiã per gl. & doct. in c. cũ causam. el. ij. de testibus. & in l. p̄cia rerũ. ff. ad l. Fal. & refert Are. Insti. de acti. in ij. char. in s. si quis agens. Alex. Secundo modo exponitur per glo. & ideo dicat opi. ga opinari nos fa cit. Communiter enim dicitur, opinor rem tantum ualere.

2. Quod facit in argumẽ. ad q. qd si testis dicat rem tantũ ualere, secũdũ suã opinionem, quod probat. Quod intelligo uerum, si suã opinionem referat ad communem æstimationẽ nem. De re enim quã non est exposita uanalis, non potest ee iij

Solutū. Ad qd̄ vid̄ do. Alex. de Imo. in l. si vt certo. in princ. ff. commo. & Flo. in l. si fruis feruū. §. rufif. ad l. Aquil. & Bart. in cōsili. inc̄. in Dei no mine amē. Io. locauit et i cōsili. cōmune 3 Lusignani locauit.

Gabellā. Adde Fel. in c. querelā. de iur. iur. ante si ibi. & nauis vt v̄torū. & in c. significauit. in fin. de Iudaeis.

Istud de quo hic ponit etiā Ang. in l. pretia rerū. ad leg. Fal. & quod no. Moder. in §. si q̄s agēs. Insti. de act. & expressē Bald. in l. ij. in pe. col. C. de rescin. v̄. Alex. Vide Bar. in l. ij. in vlt. col. in ver. circa prin. gl. s. de rescin. ven. vbi dicit de teste. & c. & in tract. de teste. in prin. ix. col. quē sequitur Bal. in l. solā. de test. in ij. col. & in l. j. in vj. col. C. de sentētijs quā pro eo quod interest. & in l. ij. in repe. C. de rescin. ven. & vide gl. & Bar. in l. mortis causa. de do. causa mortis. Itē ibi. l. pretia rerū et ibi ponit qualiter probet̄ valor rei. & Bal. in d. l. ij. in pe. col. & in l. j. C. de sentētijs quā pro eo. & adde quod probatur astitio secundū quantitatē redditū & fructū: vt l. si fundū per s̄diciōmissum. de leg. j. & l. si quis. C. de rescin. ven. & in l. qui bonis. de ces. bo. ff. & Imol. in l. apud Iulianū. §. h̄eres. de leg. j. in §. arbitrū. in l. si fundū. de rei ven. per Bal. & dicit Bald. in l. j. §. si h̄eres. ff. ad Treb. & Bart. in l. si quos. præ allegata. vbi ponit an subhastatio probet̄ valorē rei: de quo per Bal. & Ange. in l. j. C. de præscri. xxx. ann. & Aret. in §. si quis agens. In §. itē de actio. Alex. §. No. q̄ pactiōnes priuatorū non valent in præiudiciū fisci. quin habeat regressum cōtra priorem. sed in inter se bene præiudicant. & in præiudicium contrahentium. vt in gl. Hic nō sunt alijs. Bart. hic cum gl. videtur notare q̄ q̄ scriptura æstimi sit de consensu partium. probat & fidem facit contra ipsas partes. Facit l. rura. & ibi per Bar. §. de omni a quo deserto. & Bal. in suo cōsili. inc̄. sciēdū est q̄ quando q̄ a s̄ gnatio fit in catastro. & allegat l. censualis. & l. si præfes. s. de do. & idē Bal. in l. si quis in suo. de cōdi. insti. & Ang. & Imol. in l. decē. de verb. obli. Bar. in l. in solennibus. C. de rei vend. & Bar. in l. quod quisq̄. de acqui. re. do. Alexan.

De nauibus non excusandis.
 1 Cuius si suo nomine emit pro comitatensi res emptā publicatur.
 2 Titulus s. de iure fisci. quid differat à dispositione huius legis.

Multi. Naues. quæ sub nomine. & titulo alieno excusantur publicantur. h. d. ¶ Not. argu. imō casum contra Comitatenſes qui faciūt aliquē casum emere pro eis. vt sub titulo ciuiū nō subsint oneribus impositis. quia tales res sunt publicandæ. hæc enim lex loquitur generaliter in qualibet re. quæ subtrahitur à publica necessitate non specialiter. vt in nauibus: vt in l. proximi. ¶ Adde q̄ non solum punitur. vt in ista lege sed etiam feudū amittit ipso iure. vt est tex. & ibi dominus Benedictus de Plūbino in l. j. C. de lice. potē. facit l. vniuersi. s. de leg. & text. in l. j. vt nemo ad suū patrici. & in l. j. de cōsilijs. & no. Bal. in l. sacrosanctæ. C. de sacrosan. ecc. Alex. ¶ Opp. s. de iur. fili. l. qui in contractibus. Sol. A. ut contra aliquem proceditur quia celeberravit contractum in fraudem fisci: & loquitur contrarium. Aut quia rem sub titulo alieno excusauit: & loquitur hic titū.

Iubemus. Ista legē habemus de verbo ad verbum in l. iubemus. de sacrosan. eccle. p̄uilegio in corpore iuris infero. vel non infero. & publica

fiert̄ æstimatio. nisi per opinione. quæ sit secundū cōmune æstimatiōne aliarū rerū. quæ sunt eiusede fructus. & in eodē loco: & quæ eādem qualitatem habent: vt l. pretia rerum. ff. ad l. Fal. & ibi dixi. & quod no. in l. ij. s. de rescin. ven. ij. responso.

Additio. Aestimū cōmune probat valorem rei: sed hoc videtur verū. si de proximo tēpore fuerit factū æstimū. alius secus. vt in simili in astrumēto emptiōis. dicit Bal. in l. j. in vlti. col. de sentent. q̄ pro eo qd̄ inter. Et ad hoc facit qd̄ no. Bar. in l. decē. ff. de ver. obli. &

Additio. In gl. j. ibi: hoc non nocet. hæc vera per l. cotē. §. dn̄s. ff. de public. ¶ Et hic sume arg. ad statutum q̄ si pro rebus immisis in ciuitate non fuerit solutum pedagiu: q̄ omnes res debeant cōfiscari. modō multo super multum suum res meas portabat: fraudauit. & non soluit pedagiu an res meæ publicabuntur: Certē non: sed ipse multo præstat bit quantum res meæ valebant per hanc glo. Ang. De hac q̄ vide But. & Sal. in l. j. C. ne priuatus ti. §. l. ij. ibi per Bart. in l. dominus. Bald. in l. cū proponas. de nauit. glenore. Imol. in l. Mæuius. §. duobus. de leg. ij. facit l. quicumq̄. §. qd̄ si ad p̄dicta C. de feruis fugitiuis. & in l. j. in fi. C. de falsa moneta. Alexand.

Ne quid oneri publico imponatur.
 1 Onerates equos uecturinos. & alia animalia ultra solitum q̄ teneantur. et nu. 4.

Siquando. Quia hæc lex de consuetudine nō obseruabatur: ideo Federicus facit authenticā. nauigia supra de furtis. ¶ Not. ex hac lege argu. imō casum q̄ si per tempestatem maris aliqua nauis venit ad portum. q̄ non debet soluere gabellam. ¶ Iu portorium: quia violenter venit. vt hic. & l. Cælar. ff. de publi. ¶ Et l. si. §. si propter necessitatem. ff. eo. titu. ¶ Et idem si propter incurium. vel timorem hostium. vel piratarum illi qui erant in territorio vicino surgerent in territorium nostrum. quod idem possint res suas extrahere & deportare. non soluta gabella. ¶ Adde quod per istum tex. dicit Bar. in tractu repressaliarū. in ix. q. vij. q. principalis. Et ex isto text. habes §. casum. in quo quis pro rebus. quas desert. non tenetur soluere gabellas. in l. si publicanus. §. j. ff. de publicanis. Alexan. ¶ Facit etiā in argumen. quod si tempore æstatis homines vicini territori nostri veniunt ad macinandum ad molendina. quæ sunt in territorio nostro. quod possunt res reportare sine gabella: q̄ propter necessitatem famis venerunt: quæ est magna necessitas. l. j. C. de pa. qui si. distra.

Iustitia cepta in causa naufragij. quanto tempore duret.
 2 Testes super casu q̄ sint examinandi in loco. in quo casus euenit: nec tunc partis ciuitio requiritur. ibi nu. 4.
 Rubrica.
 Testes

bitor si quis contrarium attentauerit pœna ista contra facientes puniuntur. h. d. tex. ¶ Quærit gl. vtrū propter excusationē alicuius qui non sit dominus publicetur nauis. gl. ponit opin. nec firmit. prima opt. est verior q̄ non publicetur. l. cotem. §. dominus. ff. de publi.

Additio. De hac q̄ vide tex. in l. cotem. & ibi Barto. de pub. & vide Bal. in l. cū proponas. de nau. foz. no. & Imo. in l. Mæuius. §. durabus. ff. de le. ij. & vide do. Alex. in l. j. vt nemo priua. ti. impo. Alex. ¶ Quæritur quomodo propter delictum prælati res ecclesiæ publicentur: cum delictum personæ non debeat in damnum ecclesiæ redundare. Dic vt no. per Cy. & Gul. & alios in d. l. iubemus.

Additio. In gl. j. ibi: hoc non nocet. hæc vera per l. cotē. §. dn̄s. ff. de public. ¶ Et hic sume arg. ad statutum q̄ si pro rebus immisis in ciuitate non fuerit solutum pedagiu: q̄ omnes res debeant cōfiscari. modō multo super multum suum res meas portabat: fraudauit. & non soluit pedagiu an res meæ publicabuntur: Certē non: sed ipse multo præstat bit quantum res meæ valebant per hanc glo. Ang. De hac q̄ vide But. & Sal. in l. j. C. ne priuatus ti. §. l. ij. ibi per Bart. in l. dominus. Bald. in l. cū proponas. de nauit. glenore. Imol. in l. Mæuius. §. duobus. de leg. ij. facit l. quicumq̄. §. qd̄ si ad p̄dicta C. de feruis fugitiuis. & in l. j. in fi. C. de falsa moneta. Alexand.

Ne quid oneri publico imponatur.
 Rubrica.

1 Onerates equos uecturinos. & alia animalia ultra solitum q̄ teneantur. et nu. 4.

Neri. Qui cogit nauat̄ ad suscipiendum aliquid ultra onus. tenetur ad emendatio nē damni quod inde sequitur. & criminaliter punitur. h. d. No. istam legem habere locum in duobus casibus. quando aliquis imponit sarcinā. nec aliquid apparet de volūtate nauicularij: vel si nauicularius est coactus: secus si fecit nauicularius: vt in gl. ¶ Secundo aduerte diligenter. quia dicit sarcinam. ne quis imponat: & sic si imponeretur aliquid quod esset minus sarcina. non incideret in hanc constitutionem. & est arg. contra accipientes equos ad vecturas. & eis imponunt valiliam ultra modum solitum. ¶ Itē facit contra eos qui onerant animalia ultra debitum. Et habetis de hoc plures casus in tit. ad leg. Aquil. ¶ Adde text. in l. insulam. §. qui nullas. ff. locati. Alex.

De naufragijs.
 1 Nauis que vi tempore statis uel timore incursionis hostium uenit in portum. non tenetur ad gabellam.
 2 Fugiens in territorium alienum propter timorem hostium non tenetur ad gabellam.
 3 Qui tempore æstatis uadit in alienū territorium ad macinandū. non tenetur ad gabellam.

Iquando. Quia hæc lex de consuetudine nō obseruabatur: ideo Federicus facit authenticā. nauigia supra de furtis. ¶ Not. ex hac lege argu. imō casum q̄ si per tempestatem maris aliqua nauis venit ad portum. q̄ non debet soluere gabellam. ¶ Iu portorium: quia violenter venit. vt hic. & l. Cælar. ff. de publi. ¶ Et l. si. §. si propter necessitatem. ff. eo. titu. ¶ Et idem si propter incurium. vel timorem hostium. vel piratarum illi qui erant in territorio vicino surgerent in territorium nostrum. quod idem possint res suas extrahere & deportare. non soluta gabella. ¶ Adde quod per istum tex. dicit Bar. in tractu repressaliarū. in ix. q. vij. q. principalis. Et ex isto text. habes §. casum. in quo quis pro rebus. quas desert. non tenetur soluere gabellas. in l. si publicanus. §. j. ff. de publicanis. Alexan. ¶ Facit etiā in argumen. quod si tempore æstatis homines vicini territori nostri veniunt ad macinandum ad molendina. quæ sunt in territorio nostro. quod possunt res reportare sine gabella: q̄ propter necessitatem famis venerunt: quæ est magna necessitas. l. j. C. de pa. qui si. distra.

Iustitia cepta in causa naufragij. quanto tempore duret.
 2 Testes super casu q̄ sint examinandi in loco. in quo casus euenit: nec tunc partis ciuitio requiritur. ibi nu. 4.
 Rubrica.
 Testes

Restes in loco incompetenti quibus casibus examinari possint.
 Item quando super articulis à iudice reprobat̄is uel repulsi.
 1 Mercator. qui dicit cum socijs se damnum sustinuisse. debet de hoc fidem facere intra annum. et nu. 8.
 2 Examinatio testium quod in causa naufragij committi possit. quando agitur contra rapientem.
 3 Casus fortuitus debet per testes probari.

Siquis. Nauicularius. qui dicit se sustinuisse naufragium. debet hoc per testes probare corā iudice illius loci: & præfecto denunciare intra annū. postea non auditur. h. d. euentum. i. casum naufragij. ¶ Opp. imō intra biennium. vt j. eod. l. de submersis. Sol. Hic annus statuitur parti: ibi biennium statuitur iudici: & ista est uera. Pla. dicebat quod hic agebatur ciuilit̄: ibi criminaliter. Et hoc tenet Azo in Sum. huius tit. quod non est uerū. non enim agebatur ciuilit̄. nec criminaliter. vt j. dicam.

Additio. Instantia super naufragio inchoata debito tēpore durat b̄neno. vt l. cōtraria: sed inchoata non pot̄ post annum ad quadruplū. Ita loquitur hic. Angel. ¶ Vide tex. & Bart. in l. interdū. in §. si propter necessitatē. ff. de publicanis. & per Bar. in d. q. ix. vij. q. principalis. in trac. resp̄salium. Alex. Secū. d̄ oppo. q̄ nauiculario subueniat̄ perpetuū ad simplū: vt l. in eum. s. de fur. Soluunt quidam hic ad quadruplū: ibi ad simplū. Vel uerius dicit gl. ibi loquit̄ de tempore. quod statuitur actioni: hic de tēpore quod statuitur instantiæ. Et sic est speciale q̄ ista causa debet finire intra annū. licet regulariter triennio finiat̄: vt l. propterandū. de iud. Hæc sol. est cōtra tex. qui dicit q̄ post annū nō possit interpellare iudicē. Si enim sola instantia periret. possit interim iudicē interpellare ratione rerū. Dico ergo q̄ hic cōtra neminē agebat̄: sed nauicularius ad suam defensionē uolebat probare casum naufragij. Dicit ergo Imperator q̄ apud iudicē illius ciuitatis. vbi casus occurrit. faciat probationes per testes de naufragio: & illas probationes portet ad præfectū. ad quē species illas cū nauigio exportabat. & intra annū hoc faciat. aliās non possit allegare se naufragij passū esse. vt hic est casus i. hac l. ¶ Vide per Bar. & doc. in §. quod diximus. in l. ij. ff. si quis cau. & Bar. in l. cōtumacia. ff. de re. iur. & eundem & Imol. in l. quæsitum. eod. titu. Ad idem Anto. de But. & Imol. in c. querelā. de procur. per gloss. in c. quisquis. iij. q. v. per Azo. in Summa. C. de dila. & per Bal. in l. j. eod. tit. §. si. ff. in summa. per Archi. & Ioan. An. in c. j. de dolo & contu. in vj. per Io. An. in addi. Spe. in tit. de appel. §. nunc breuiter. ver. quid ergo. per Cy. & Bal. in l. si. cō. glo. in verbo. sanctum. C. de fide instru. per But. in c. extraxione. de appel. per Ang. in fi. ff. de ferijs. Bart. in l. si quis ex argentiarijs. §. pe. de edendo. & Bart. in l. qui accusare. C. eo. tit. Alexan. ¶ Ex qua no. mirabilem practicam q̄ in loco vbi patitur quis aliquem casum. faciat examinari testes de casu: & illas probationes postea faciunt fidē coram iudice competentē.

Additio. Et hoc semper est uerum vbi cūq̄ necessitas imminet testes examinari à parte p̄pter periculum mortis. vel absentie in loco longinquo: quonia etiam in loco incompetenti poterūt examinari. secundū do. de Ror. in sua conclu. ciij. & hoc sequitur Lud. in l. si uerū. §. de viro. ff. sol. mat. liij. fal. allegans istū tex. Et per istā limitabis no. j. l. cū hi. §. trāsactiōnes. ff. de trāsac. & quod ibi addidi post Bartol. Et si similit̄ testes sunt abfuturi vel de morte suspecti b. & super articulis à iudice reprobat̄is uel repulsi: quia malē formati vel post terminū producti testes sunt per iudicē examinā di. secundū do. de Ro. cōclu. l. vel xcij. in deci. nouis. & p Lud. in loco præalle. qd̄ reputat ualde notandū. & dicit se ita cōsuluisse apud Vincētā. Et ad primū dicit̄ adde quod uoluit Bar. in l. admonēdi. ff. de iure iur. in ver. quid si dicit̄ testes deficit ex parte examinātis. & qd̄ ibi addidi. Alex. ¶ Et aduerte admirabile. q̄ in tali examinatione non est necesse citari partē. quæ forte multū est à longinquo. Et sic pot̄ intelligi ff. de excu. tu. l. scire oportet. §. sufficit. vbi dicit q̄ sufficit. p̄bare casum ex naturali iustitia. hoc est. secundū ius gentiū. in quo in ore duorū vel triū stat oē uerū. nō attēda solētitate ciuili. & vide qd̄ ibi dixi. & qd̄ no. p Gul. in l. ij. §. quod dicit̄. ff. si qs cau. ¶ Aliū casum uide vt scripsi in l. ait prator. §. si debitor. in fi. ff. de his

Additio. Et hoc semper est uerum vbi cūq̄ necessitas imminet testes examinari à parte p̄pter periculum mortis. vel absentie in loco longinquo: quonia etiam in loco incompetenti poterūt examinari. secundū do. de Ror. in sua conclu. ciij. & hoc sequitur Lud. in l. si uerū. §. de viro. ff. sol. mat. liij. fal. allegans istū tex. Et per istā limitabis no. j. l. cū hi. §. trāsactiōnes. ff. de trāsac. & quod ibi addidi post Bartol. Et si similit̄ testes sunt abfuturi vel de morte suspecti b. & super articulis à iudice reprobat̄is uel repulsi: quia malē formati vel post terminū producti testes sunt per iudicē examinā di. secundū do. de Ro. cōclu. l. vel xcij. in deci. nouis. & p Lud. in loco præalle. qd̄ reputat ualde notandū. & dicit se ita cōsuluisse apud Vincētā. Et ad primū dicit̄ adde quod uoluit Bar. in l. admonēdi. ff. de iure iur. in ver. quid si dicit̄ testes deficit ex parte examinātis. & qd̄ ibi addidi. Alex. ¶ Et aduerte admirabile. q̄ in tali examinatione non est necesse citari partē. quæ forte multū est à longinquo. Et sic pot̄ intelligi ff. de excu. tu. l. scire oportet. §. sufficit. vbi dicit q̄ sufficit. p̄bare casum ex naturali iustitia. hoc est. secundū ius gentiū. in quo in ore duorū vel triū stat oē uerū. nō attēda solētitate ciuili. & vide qd̄ ibi dixi. & qd̄ no. p Gul. in l. ij. §. quod dicit̄. ff. si qs cau. ¶ Aliū casum uide vt scripsi in l. ait prator. §. si debitor. in fi. ff. de his

quæ in frau. cre. Alios casus uide p Ro. in a de testi. & c. in nomine Dñi. eo. tit. Alex. ¶ Secūdo no. ar. mirabile pro his qui dant suā pecuniā mercatoribus ad partē lucri & dñi. q̄ si mercatores dicāt se sustinuisse se damnum furti. rapinæ. incendij: vel si miliū. q̄ mercator debet facere fidem intra annum. aliās non auditur.

Additio. Istud vltimū nō est uerū. Nam secundū hoc seque retur q̄ actio de naufragio esset p̄petua. & exceptio tēporalis. qd̄ est falsum & cōtra oēs regulas: quia oēs exceptiones sunt perpetuæ etiā si actio sit annalis vt l. pure. §. si. ff. de doli excep. Itē nō est uera lectu. Bar. q̄ tenet q̄ hic nō agebat̄ cōtra aliquē. sed tantūmodo petebant̄ testes examinari sup naufragio. Nā si hoc t̄m petere: ex hac petitiōe nulla possit fieri criminis punitiō. & t̄m hæc litera dicit̄ cōtra. ibi: cōpetēs dispositio procedat. & c. tenēdo cōtra lec. gl. patet q̄ in hac l. est casus. q̄ licet in causis criminaliter uel ciuilit̄ nō possit cōmitti examinatio. vt in aut. apud elo. quētiſsimū. de fi. instru. & in cor. vnde sumis. ¶ Itē q̄ n̄ agit̄ cōtra rapiētes ex naufragio pot̄ b̄n committi examinatio testiu. qui probēt naufragiū. Et hoc patet ex ista littera quæ dicit. q̄ præfes prouinciæ examinauit testes: & postea examinātes remittit ad præfectū. ¶ Vltimō no. casum fortuū tū debere per testes probari: de quo per Cy. in l. nec creditores. de pig. act. & p̄ba 1. proximi. & l. de submersis. Ang. ¶ Cui con gruūt q̄ mercator debet reddere rationē omni anno. vt s. de suscep. & arc. l. nemi nē. & ibi dixi: ergo intra annū debet face re fidē de casu: t̄m licet hic tex. in argumen tū faciat: hoc t̄m nō firmo. Nā illa allegatio casus fit p̄ mercatorē ad suā uilitatē. s. ad suā defensionē. Nā exceptiones seu defensiones sunt perpetuæ regulariter: vt l. pure. in fi. de excep. do. & licet. supra. de excep. ¶ Et sic poterit probare. & fidē facere de casu vsq̄ ad sententiā. Et hoc est speciale in fisco: & ideo hodie ex consuetudine in partibus istis in contractu apponitur pactum q̄ mercator probet casum intra certum tempus.

Additio. Et hoc semper est uerum vbi cūq̄ necessitas imminet testes examinari à parte p̄pter periculum mortis. vel absentie in loco longinquo: quonia etiam in loco incompetenti poterūt examinari. secundū do. de Ror. in sua conclu. ciij. & hoc sequitur Lud. in l. si uerū. §. de viro. ff. sol. mat. liij. fal. allegans istū tex. Et per istā limitabis no. j. l. cū hi. §. trāsactiōnes. ff. de trāsac. & quod ibi addidi post Bartol. Et si similit̄ testes sunt abfuturi vel de morte suspecti b. & super articulis à iudice reprobat̄is uel repulsi: quia malē formati vel post terminū producti testes sunt per iudicē examinā di. secundū do. de Ro. cōclu. l. vel xcij. in deci. nouis. & p Lud. in loco præalle. qd̄ reputat ualde notandū. & dicit se ita cōsuluisse apud Vincētā. Et ad primū dicit̄ adde quod uoluit Bar. in l. admonēdi. ff. de iure iur. in ver. quid si dicit̄ testes deficit ex parte examinātis. & qd̄ ibi addidi. Alex. ¶ Et aduerte admirabile. q̄ in tali examinatione non est necesse citari partē. quæ forte multū est à longinquo. Et sic pot̄ intelligi ff. de excu. tu. l. scire oportet. §. sufficit. vbi dicit q̄ sufficit. p̄bare casum ex naturali iustitia. hoc est. secundū ius gentiū. in quo in ore duorū vel triū stat oē uerū. nō attēda solētitate ciuili. & vide qd̄ ibi dixi. & qd̄ no. p Gul. in l. ij. §. quod dicit̄. ff. si qs cau. ¶ Aliū casum uide vt scripsi in l. ait prator. §. si debitor. in fi. ff. de his

1 Mors alicuius quando probetur ex assertione consanguineorum. ubi quid quado agitur de modico præiudicio. et nu. 6.
 2 Testes domestici q̄ admittantur in rebus. quæ geruntur in domo uel nauis.
 3 Testium refrenatio quando fieri possit.
 4 Iudex debet diligenter inuestigare ut ueritatem habeat.
 5 Prius examinandi & torquendi sunt. qui ueritatem melius sciunt.
 6 Reuam amissio probatur ex uerisimilitudine.
 7 Tempus navigationis. de quo hic hodie non seruetur.
 8 Annus diuiditur in quatuor partes.

Voties. Cū de naufragio quærit̄. examinādū sunt duo uel tres testes de nauis. qui melius sciūt debēt ueritatē: & eis deficientibus. deuenit ad alios. Et hæc nauigatio debet fieri à Calē. Aprilis vsq̄ ad Calē. Octo bris. h. d. Itā legē itelligē q̄ nō agebat̄ criminaliter nec ciuilit̄ ter cōtra aliquē: sed nauicularius uolebat probare naufragiū. & amissionē rerum ad sui defensionē. vt dixi s. l. proxima.

Additio. Ista lex facit optimē q̄ mors alicuius possit probari nō solū per testes. qui interfuerūt se pulchro. prout dicit l. si quidē. s. sol. mat. sed per cōsanguineos

Corā iudice illius loci. Adde Ant. Cor. sin. suis in uerſis. testis. incip. in loco. vbi ali quis patit̄ aliquid casum. vbi ampliat̄ hoc dictū. s. vt nō requiratur partis citatio.
 ¶ Si testes sunt abfuturi uel de morte suspecti. Adde qd̄ posui in apo. ad Lanfrā. de Oriā. post eū in c. quomā cōtra. §. cōfessio nes. nu. ij. in uerſa. quia forensis. ad si app. extra de proba.
 ¶ Probari. qualiter aut̄ probet̄. uide d. Alex. de Imol. in l. ij. §. q̄ diximus. si qs cau. & Spe. in ti. de pig. in prin. in uerſ. sed qual ter. & uerſ. seq. & do. Alex. de Imol. in con sil. liij. §. parte.
 ¶ Adde Spe. in tit. de pig. in prin. uerſ. sed qual ter. & uerſ. seq. Bar. in l. scire. §. suffi cit. ff. de excu. tuto. in lect. Nico. de Neapo. Pro concordia. Ad uerte q̄ optimē. p̄ba mors. s̄cū d̄u Bart. in hac l. quōties. si inter liberos & cōiunctos habeat. p̄ mortuo & in l. genero. in fi. prin. ff. de his qui not. in fa. Contra allegatur tenere in l. ij. §. si dubita tur. ff. quoad. test. aperi. Tu dic in d. §. si dubitaf. loquit̄ qd̄ agit̄ de magno præiudicio puta de uita hominis & c. secus si de modico præiudicio: quia tūc ubique cōcor. cū prima opti. uide in tract. Barto. quō probatur mors. & i tract. Bal. de test. in ij. charta. Pañ. in c. qm̄ frequen ter. s. porrō. co. vij. vt lite nō contest. Adde ad Bart. in l. si quidē. vbi do. Alex. in apo. C. fol. mar.
 ¶ Per testes. Et adde q̄ multis alijs modis probat. de quibus per Bal. in c. j. quo tēpore m̄. et per Pe. de Su. in l. p̄ponat. ff. de iud. & Lanfran. in c. qm̄ cōtra. de. p̄ba. in uer. testes. & per Io. And. in addi. ad Spe. in tit. de no. cri. §. fama. ver. quæ si agenti.
 ¶ Adde quod not. in apo. ad istū in l. si qui dem. in fi. in uer. for mam. s. fol. mat.
 ee iij

mortui, qui dicat, & asserat q illu habet pro mortuo, per hanc literam. Et hoc veru nisi agatur de maximo p[re]iudicio: qa ac...

auf. hodie. s. de repu. dixi plenē in l. ij. si dubitetur. ff. que ad. test. ape. s. id tenet Ang. in l. de tutela. C. de in inte. resti. mi...

Additio. Qualiter sit refranada productio testiu. nam ius canonis vsq ad xl. testes, de quo per doct. in d. s. si. & hoc dicit alle. Lud. in d. s. de viro. l. si veru. ff. solut. mar. in xlv. fal. & dicit q pauci sciunt. Sed cu reuerentia dictu...

Rohis. Priuatis qui soluerunt collectas publico officiali, qui postea aufugit, vel perdidit, non imputatur. h. d. tex. hic loquitur in exactoribus, vel procuratoribus fisco. Not. contra officiales, qui postea aufugiunt, vt eis tantum imputetur.

De submersis. Cum de naufragio querit, summam examinat: & ex eo qd in causa debet intra bienniu terminari: alia nauicularius absoluitur, & iudex tenetur. h. d. Primu ponit qualiter ista cause examinentur: quia summam, & leuato velo. Secundo dat potestate iudicis procedendi contra rapientem & puniendi. Tertio statuit terminu istu instate, & iudici pena imponit. Secunda inci...

spolia. & Petr. de Anch. in cle. j. de sequestra. pos. & fructu. & in canonu statuta. de cost. & Bal. & Ang. in l. planē. & l. fin. in c. canonu...

Erpena. Ad euentu totius tit. debes scire q illi qui fodiūt metalla dicunt metallarii: & q primo introitu in illud officiu debent soluere octo scrupulos illius metalli: ad quod fodiendū accedit quod non soluit amplius qua semel, vt hic. & de eo quod fodit, debet dare quolibet anno vnam libram...

Additio. Adde ad istum text. omnino not. per Paul. de Cast. l. diuortio. s. si vir. ff. solut. matri. in fin. legis & gl. opponit q plus debeat soluere, vt j. l. proxi. vel minus, vt in l. per annos. Solue vt dixi in euidentibus, licet gl. o. variet. q quero qd dicatur scrupulus. Azo hic, vt refert in Summa, hoc perquisiuit a medicis: & exponit vt in gl. secundum Azo, & secundu eos dicit scrupulus, xix. pars vncie, licet...

debet potius vendere domino fructus q alij, iusto tamen pretio. Additio. Hoc sequitur Lud. in l. j. ff. sol. matrim. Alexand. Libra regulariter intelligitur duodecim unciarum. B metallum. Metallariu debet annuatim pro canone soluere vnam libram metalli xiiij. vnciaru. Sed quare in dubio, quot vnciaru intelligitur libra. Respō. duodecim vt l. seruum meum. s. fina. & ibi not. ff. de hære. instit. & Instit. de hæredu qua. & disse. s. hæreditas. nisi aliter consuetudo se habeat, vt hic, & in quibusdam ciuitatibus in venditione quarundam rerum intelligitur libra xvij. vnciarum, quibus consuetudinibus standum est in iplis ponderibus, & mensuris: vt l. Imperatores. ff. de contrahen. empt. & vt omnis tollatur dilatatio per mensuras & pondera publica ad quare recurritur: vt l. modio. s. de suscep.

Vndi. Facilis est tex. Nota istud quod de lapidibus, qui fodiuntur in p[re]dis priuatorum, fiscus debet habere decimam.

Vofdam. Non potest quis tantum effodere q ex hoc aliena aedificia destruantur. h. dicit. Nota glo. quod de iure licet in alieno perquirere lapides, nisi per hoc aedificia destruantur. Bartol.

Vm procuratores. Officiales ad exigendum metallum non debent ad aliam dignitatem ascendere, nisi prius illud officium perficiant. hoc dicit. Dicere pro homine idem est quod pro quolibet homine.

Er annos. Fodientes aurum pro canone omnino septem scrupulos tenentur soluere. hoc dicit. Nota istud vulgare, tantum imposita pro homine, ac si diceremus pro quolibet homine soluat tantum, vel quilibet soluat tantum.

Statutum quod comitatenses reponantur in comitatu, habet etiam locum in comitatensi qui esset de prioribus.

Metallarij. Adscripti ad fodiendum metalla, si auferuntur, etiam si familiares Principis fuerint, hoc dicit. Ad euidentiam scias quod metallarij sunt homines liberi, licet sint adscripti ad illud munus. facit s. de ser. fu. l. vlti. Nota hic arg. quod si statutum dicat quod comitatenses reponantur in comitatu, q locum habet etiam in comitatensi esset de prioribus. Et sic vides hic quod illi, qui sunt domestici Imperatoris retrahuntur ad primam conditionem. Glo. est hic, quare tradit quomodo de vna conditione quis trāstulerat in alia. Dic vt in eadem. & sumitur de summa Azo. de verbo ad verbum. De murilegulis. Rubrica.

Murileguli, & alij, de quibus hic, erant liberi adscripti tamen. Glo. cōtinuat rubricā, & exponit eam singula verba exponam in tex. & legib. ad quas gloss. remittit. q quero vtrū isti homines sint liberi vel serui. glo. & Azo in Sum. innuit quod sint serui. Sed puto q hoc non sit necesse quāuis verum est dicere q sint liberi adscripti: tamen ad istas cōditiones, de quibus videbis q patet: quia dabāt pecuniam ad hoc vt ad ipsas condiciones assumerentur, quod non esset, si serui essent. nullus enim daret pecuniam, vt seruus fieret, vt j. eo. l. j. Item quare liberabatur dando substitutu: vt j. eo. l. i. si qs ex corpore. quod non esset in vero seruo. Item inueniuntur quedā leges quod contrahebant matrimonium: vt l. edicimus. j. eod. & l. murileguli. ergo serui non erant. s. de incest. nup. l. cum ancillis. LEX I.

Monetarios. Adscriptus ad cudendā monetam cuius dignitatis priuilegio. hoc dicit. Ex hac laparet qui dicantur monetarij. innuit etiam hæc lex q isti vocentur serui, sed magis sunt liberi conditionati. Bart.

Ibi. Ultimo nota. istam questionem approbaturum p[er] vna Bellati. acorua. lib. 3. vna. cia. 116. q. ij. se tenent contrarium et fides v. q. cotidiana.

Factus est titulus vt iudices sine quo...

Tiniores corruptentes pannos in tinctura tenentur...

Aphii & genetii.

Primò ponit q per tinctores & textores pannorū...

teræ. No. arg. ex hac lege cōtra tinctores, qui pānos corrūpunt...

Uitimo no. arg. q qui dat pecuniā vt habeat officium, habet...

Mors animalium quādo debeat clarè probari, & quādo sufficit per cōiecturas...

Mortem hominis probare per cōiecturas quando sufficiat.

Pro tutoribus & alijs tenentibus reddere rationem: practicam probandi corruptionem...

Habentes lacum Perusinum, licet teneantur ad certam quantitatem piscium...

Vod ad præsens. Duobus modis legitur in glo. Secundū primū scias...

Imperator habebat pascua multū magna, in quibus tenebat gregē suum...

Imperator habebat pascua multū magna, in quibus tenebat gregē suum...

Imperator habebat pascua multū magna, in quibus tenebat gregē suum...

Imperator habebat pascua multū magna, in quibus tenebat gregē suum...

eis qui nascebantur: quādoq; minuebatur propter mortalitatem...

Imperator. ver. si caprarius. ff. loca. In contrariū facit ista...

Idē dicitur dum tractat de probanda morte vnus hominis...

Idē dicitur dum tractat de probanda morte vnus hominis...

Idē dicitur dum tractat de probanda morte vnus hominis...

Idē dicitur dum tractat de probanda morte vnus hominis...

Idē dicitur dum tractat de probanda morte vnus hominis...

Idē dicitur dum tractat de probanda morte vnus hominis...

Idē dicitur dum tractat de probanda morte vnus hominis...

Idē dicitur dum tractat de probanda morte vnus hominis...

Idē dicitur dum tractat de probanda morte vnus hominis...

Idē dicitur dum tractat de probanda morte vnus hominis...

Idē dicitur dum tractat de probanda morte vnus hominis...

Contemnus protestationem seu denūciationem amittit ius suum...

Mulier nobilis nubens monetario, si post protestationē non recedit...

Hoc intelligit qñ protestatio fit per habentem ius protestandi...

Idē dicitur dum tractat de probanda morte vnus hominis...

Idē dicitur dum tractat de probanda morte vnus hominis...

Idē dicitur dum tractat de probanda morte vnus hominis...

Idē dicitur dum tractat de probanda morte vnus hominis...

Idē dicitur dum tractat de probanda morte vnus hominis...

Idē dicitur dum tractat de probanda morte vnus hominis...

Idē dicitur dum tractat de probanda morte vnus hominis...

Idē dicitur dum tractat de probanda morte vnus hominis...

Idē dicitur dum tractat de probanda morte vnus hominis...

Idē dicitur dum tractat de probanda morte vnus hominis...

Secus ad cuius arietuli decisionē vide tu copiose, et no. do. Fel. in c. j. de spō. in iij. c. post me. ver. tractat cum sequē. & in ecclesia q in xp. colū. in princip. in ver. secundus effectus de cōsti.

Domino. Et an & quādo possit, vide tu Fel. in c. quā in ecclesiarum. de constit. in xxix. colū. post med. ver. in eadem gloss.

Viris nō licet portare, & c. Istud facit iuncto textu huius legis ad statutū prohibitiū in viris, vt non extendatur ad feminas...

Murileguli. Murileguli si ad aliā dignitatem trāserunt ad cōditionē propriā retrahunt: & res alienatæ per eos reuocantur...

Quis. Homines adstricti cōditionibus huiusmodi non possunt liberari etiā ex rescripto...

Riuata. Qui assumuntur vt præsint alicui collegio hominum conditionatorum, non admittuntur interim ex sacro rescripto...

Vi autem. Partus sequitur conditionem illius ex parentibus qui fuerit cōchileus...

De vestibus oloberis & auratis. Rubrica. Dicitur quædam sunt vestes de auro totæ...

Vir non licet portare pannos de auro, vel de auro frigiatis.

Viratas. In hac lege phibet Imperator pannos, de quibus dixi in rub. cōfici ab alijs quā à suis genetiarijs...

Otas. Gloss. intelligit hic qd hic dicitur serico blattæ metaxæ, q lit genus tincturæ purpureæ...

Emo. Panni aurati, vel frigiati non possunt portare à viris sine rescripto principis...

Emo. Panni aurati, vel frigiati non possunt portare à viris sine rescripto principis...

tu teneas contrarium et officialis sit diues et idem...

Legauerit. Adde de hoc quod not. in apo. ad iuu. in l. quauis. in ver. vestibus proba...

Ellera. Non debent lanae, vel panni tingi aliquo colore simili coloris muricis. h. d. No. q. non licet priuatis hominibus portare...

Quarit gl. de significatione istius verbi, fabri. Et respon det q. tribus modis dicitur, s. largissime pro quolibet magis...

Mnibus. Pecunia pro specie solui non debet fisco. h. d. Nota hic videtur casus contra rectores istius ciuitatis, qui in suis electionibus...

Rimicerium. Primicerius fabricensis post biennium habet vacationem a muneribus, & singulis biennijs ad salutandum principem...

Impererent. Ut dixi haec lex est facta ad modificandum precedentem, quae ita imponebat grauem poenam...

Tigmata. Fabricensis sicut tyronibus stigmata brachijs infiguntur, ad quae res cognoscuntur: & qui eos celauerint cum eorum liberis...

Villus. Primò prohibet fabricenses aliquas administrationes, vel agriculturam suscipere, & puniri dominos, qui eos locarunt...

Ro imminutione. Minuta aestimatione floreni minuitur aestimatio rerum, quae uidentur ad florenos. h. d. Pro declaratione...

De fabricensibus. Rubrica. Faber quis dicitur.

Quis consortium. Hic ponitur ordo, quae liter quis ad fabricensium ordinem potest conuolare. No. tex. pro opi. In nocen. qui dicit q. q. negatiua est causa alicuius intentionis...

Solidos. Clara est in text. Quaeo, quibus licet facere monetam. Respondeo de iure solui Principi, ut hic facit s. de fal. mo. l. j. & ij. hodie ex concessione Principis fit a regibus, & a multis ciuitatibus, quibus...

Niuersos. Omnes aurei debent accipi aequali aestimatione, & contrafacietes grauius similiter puniuntur. h. d. Nota quod vnusquisque debet accipere monetam pro ea quantitate, quam iubet superior. Sed quaeo...

a Portare. Sed qm sta... b In mari adiacenti... c Propingoris. Adde... d Scholarium. Adde...

ei nimis magna estimatio: an possit habe... de ornamentis, que sunt circa...

Vlli prorsus. loquitur de ornamentis, que sunt circa ornamenta equorum...

mare. Casus est hic. Et sic patet q sicut quis potest punire de...

Additio. Item est argu. q si aliquis deliquit in mari, ad illum spectat punitio...

De collegiatis, & chartoparis. Rubrica. Existes i collegio alicuius artis, si arte no exercet...

Vi sub pretextu. Primò dicit q qui intrat vnũ collegium, & gignit munera alterius collegij...

Additio. In tex. ibi: quod velit. hic est casus q si statutum dicit q nullus audeat vel presumat face...

Quidã habet in rub. de classib, i. de nauib paratis ad belum, vt sunt galee...

Delinquentem in mari quod iudex propinquioris territorij illi loco, in quo maleficium est commissum, puniat.

Lassem. In quadam ciuitate que appellatur Selucena ciuitas, erat quedam classis valde notabilis...

Quod autem. Qui supra numerum admittuntur in collegio non gaudet priuilegio colorum...

Sed ne tantum. Ponet casum. Imperator quandoq personis adscriptis alicui collegio permittit vt de collegio exeant...

sustinebit onus, no aut veditor. quod not. Vide ad hoc no. in c. constitutis. de elec. secundũ vnã lec. vbi recedenti ex collegio...

Niuerfos. Primò ponit q quidã magistri legebat in aliquibus locis ad hoc vt ibi staret multitudo populii...

Illos. Not. dicit hic Imperator quod in locis priuatis recte potest doceri aliquis discipulus...

Habeant. Hic dicit Imperator q debet esse in omni facultate. Oppo. q alius docet esse numerus...

Ita vt vnicuique. Hic Imperator comittit prefecto, & eadẽ ratione rectori cuiuslibet ciuitatis, vbi est studium...

Et ibi glof. determinat q a faber possit expelli. Instit. in proce. in fi. Bart. ibi tenet idem, si ille locus, penes quem malleat, erat deputatus ad scholas...

Additio. Et ibi glof. determinat q a faber possit expelli. Instit. in proce. in fi. Bart. ibi tenet idem, si ille locus, penes quem malleat, erat deputatus ad scholas...

De honoratorum uehiculis. Rubrica. Doctor non habet necesse semper uti insignijs doctoratus. Lex vnica.

Mnes. Honorari antiquis in signũ dignitatis, & honoris, homines in dignitate positi ibant in carrucis seu uehiculis...

De metropoli Beryto. Rubrica. Ciuitas si efficitur metropolitana, no per hoc exit de iurisdictione metropolitani. Ciuitas metropolitana dicitur archiepiscopalis.

Ropter. In eadem prouincia possunt esse duæ ciuitates matres, siue matricies. hoc d. in terminis. Ponet casum. In prouincia Phœnice erant ciuitates quedam, sicut metropolitana, & magna, que vocatur Tyrus...

De studijs liberalibus urbis Romæ. Rubrica. De studijs liberalibus urbis Romæ. Rubrica.

De metropoli Beryto. Rubrica. De metropoli Beryto. Rubrica.

a Vicus. vide Fel. ple ne de orb' prædictis in ca. Rodolphus. de rescip. in xij. col. **b** L. si duas. Et ibi vide de Nic. de Neap. in s. grammatici. in ij. col. ver. quarit gl. que dicitur in lect. Bart. & adde Firma. in tract. de epif. in prælud. **c** Patriarchalis vel Archiepiscopal. ad de Nic. de Neap. in l. si duas. §. decet. ff. de excu. & Ber. Firma. in suo tractatu. de epifco. in præludijs. **d** Cōcedere. Adde Fel. in c. si aliquando. in j. linea. j. co. de senten. excom.

facit iniuriā Tyro. Ad hoc respondet Imperator q nulla ei sit iniuria: quia ipsa etiā remanet metropolitana priuilegio antiquorum Imperatorum & Berytus efficitur metropolitana priuilegio suo. h. d.

Additio. In tex. ibi: derogat. no. q per hoc apparet apte q si aliqua ciuitas efficit metropolitana q nō ppter ea existit de iurisd. metropolitana sub cuius iure primō districtus erat. nisi sit hoc specialiter statutum. Casus est hic. si bene aduertatis: quod bene no. pro Florētinis & Pisanis. Alex. † Pro declaratione quāro quā dicitur ciuitas metropolitana: gl. dicit. id est. archiepiscopal.

Additio. Adde ad hoc Bar. & do. gto. in l. si heres. i. §. vicis.

a de leg. j. Item quid sit castrū. villa. burgus. vicus? Bar. in l. j. §. siue aut. ff. de ope. no. nū. & quā ibi dixi post eū. & dixi q d sit paria. & quid sit terra. Alex. † Sed videamus de iure anti quo antequā essent episcopi & archiepiscopi. quid erat. Rnd. tres erant ordines ciuitatū: quædam maximæ. quædam magnæ. quædam parvæ. Maximæ dicebant illæ. in quibus erat forū caularū. cui suberant multæ aliæ ciuitates. etiam habentes metrum imperiū. Magnæ ciuitates dicebant illæ. quæ habebant merū imperiū. nō tamē habebant alia sub se. Parvæ dicebantur illæ. quæ nō habebant merū imperiū. sed solam iurisdictionem. quæ datur defensoribus ciuitatū: vt in aut. de defen. ciui. **b** Istam definitionē facit tex. ff. de excu. tut. l. si duas. §. decet. Illa ergo ciuitas. quæ erat maxima. vocabat metropolitana: hoc respectu inuenit ut q ciuitas. cuius sedes est patriarchalis vel archiepiscopalis. dicitur metropolitana: quia habet plures episcopos sub se habentes merū imperiū. Illa verō quæ habet episcopū. dicitur ciuitas nō metropolis. † Sed quæro. qualiter constituatur ciuitas? Respō. voluntate Principis volentis aliquem locum esse ciuitatem. Probat ut per hanc legem Innoc. tenet hoc in c. cum ab ecclesiarum. extra de offi. ordi.

Additio. Vbi dicit q si Imperator ex certa sciētia scribit vni loco tanquā ciuitati. sciens nō esse ciuitatem. eo ipso ciuitas efficitur. Ange. † Adde q si summus pōtēfex scribit aliquid alicui castro. & illud appellat ciuitatē. vide in cle. si summus pontifex. de verb. sig. Itē his dictis adde Bar. in l. j. ff. de verb. sig. vide Bar. in extrauag. qui sint rebel. Alex. Vñ possibile esse esse ciuitatē. licet nō habeat ep̄m. quia Princeps non potest facere ep̄m: sed dat alia priuilegia: & sic nō sequit si papa priuat ciuitatē ep̄o: ergo definit esse ciuitas.

Additio. Vide etiā per Bar. in extrauag. qui sint rebel. & per gl. & Flo. in l. ciuitas. ff. si cer. pe. Et si cet Bar. in d. extrauag. dicit q princeps alicui loco scribens tanq' ciuitatē videat ciuitatē cōstituere si aliā nō erat: hoc tñ vidē cōtra casum cle. si. de sen. excō. vbi est tex. q papa etiam ex certa sciētia nominās certam personā sub noīe dignitatis. quæ dignitas antē nō erat in illo: nō tñ illā dignitatē vidē cōcedere. Et qualiter cōstituatur ciuitas. vide Bar. in l. si hares. §. vicis. de leg. j. Bar. in l. ij. de ver. sig. & quod ibi dixi post eū. & Bar. in l. j. §. sinautē intra oppida. de oper. no. nū. & qualiter cōstituatur puincia. vide quæ dixi post Bart. in d. §. siue aut inter oppida. Alex. † Sed quæro. qualiter prouincia cōstituatur. hic vidē tex. q omnes ciuitates quæ subsunt. vni metropolitanano. faciāt vnā prouinciā. vt hic in si. ibi: sit illa mater puincia. & c. do. Cy. tangit de præcri. lon. tem. l. si. & ibi determinat. q prouincia appellat fm cōem vsū: vt Tucia Lobar dia. & si. & isto iure vimur. Arbitror tñ q olim facta fuisset distinctio puinciarū sic. i. vt oēs ciuitates quæ suberant vni præfidi. & vni metropolitanano. cōstituerēt vnā prouinciā: vt l. illi. citas. §. qui vnuerfa. ff. de offi. præsi. & sic secūdum illum ritū antiquū remanet adhuc hodie nominatio puinciarū. quoad quædā. † Tamen quælibet ciuitas habens distinctū territorium. quæ superiorem non recognoscit. potest dici prouincia: vt no. gl. in l. si. §. de long. temp. præcri. Vide Bart. & quæ ibi scripsi in l. j. §. siue aut. ff. de ope. no. nū. de diocesi & terri-

torio vide in cle. ne Romani. de elect. & Ang. in aut. quomo. opor. ep̄. §. non aliter. & ibi aliquid dixi. & in c. vbi periculū. de elect. in vj. & in l. ij. de ver. sig. & in l. si. de col. illicitis. & l. j. in prin. quod cuiuscq' vni. no. & in l. ex hoc iure. de iusti. & iu. & quid sit terra. vide in c. j. de postu. præl. & in c. cū in partibus. de ver. sig. Bar. in l. j. ad munic. Inn. in c. cū ad sedē. de rest. spol. & Bal. de pace Cōstan. in ver. nos Romanos. & in l. quicquid caprarū. de fun. limit. per Ro. in l. j. §. sinautē. de cad. toll. adde qui sint rebelles. in ver. Lombardus. in j. col. Bal. vidēt tenere contrarium in l. penul. & in penul. col. C. de prec. Impe. off. alleg. tex. vj. q. j. c. præcipimus. Adde Bal. in l. si. de colleg. illicitis. in ver. videamus ergo in tractatu Tyranidibus. alias Tyberiadis. in ij. li. in figura ver. his circa. & Bal. in l. si aliqua. de offic. proconsul. Alex. † Tertio quæro pro declaratione huius quod hic principaliter dicitur. quō in eadem prouincia possint esse duæ ciuitates matricis. vidēt enim monstrum. q in eodem corpore sint duo capita: vt extra de offi. ordi. c. quoniam. Respondet gl. si quis fatetur in eodem episcopatu duos episcopos. illud esset monstrum: sed q vnus episcopus habeat duas ecclesias æquē principales. hoc nō est monstrū. ita loquitur hic. vide gl. istam. & not. eam. † Circa primū insurgit dubiū quomodo est quod vna ciuitas non potest habere duos rectores. cum in eodem tribunali possint esse plures iudices: vt l. j. ff. de offi. consul. & ff. de re iudica. l. Pomponius scribit si vni. Respondeo: ista procedunt ad similitudinē corporis humani. Monstrum enim esset. si aliquis haberet duo capita. sed nō si haberet duas manus. vel duos pedes. vel similia. Et ideo isti rectores prouinciarum qui merum locum capitāt tenent. non possunt esse plures: vnus enim non potest esse nisi vnus rex. vj. q. j. c. in apibus. Sed alia officia inferiora possunt in eodē corpore multiplicari. & sic pnt esse plures rectores in eadem ciuitate. vel in vna ecclesia parochiali plures capellani. & vnus pupilli plures tutores. & similia. Circa secundum. scilicet. q duæ ciuitates matricis sint in eadem prouincia sub vno tamen præfide: nihil est quod impediatur. nam quilibet priuatus potest habere in pluribus ciuitatibus domiciliū. & in vtraque esse æquæ liter instructus: vt l. domicilium. ff. ad mun. secundum hoc in vna prouincia parificatur ciuitates magnæ. remanēt vnitate prouinciæ. † Sed quæro. an vna prouincia possit diuidi in duas. Tex. dicit q sic ff. de assen. l. si eadem. puto tñ q hoc non possit fieri sine rescripto Principis. vt ibi patet. & argu. huius diuidere in plures sine licētia ciuitatis. cui subsunt: quod intelligit quānt ad præiudiciū ciuitatis: sed inter se causa commodioris administrationis possunt hoc facere. sicut in pluribus tutoribus vidēt. vt l. iij. §. si. cum l. seq. ff. de adm. tuto. vñ tamen cōmune remanebit: vt l. inter tutores. ff. de adm. tuto. **11** † Quæro vtrū de duabus ciuitatibus vel prouincijs possit fieri vna. Dicit gl. q sic: vt in aut. vt iud. sine quoquo suffra. §. illud. & §. hoc autem. imō sit hoc multis modis. Quandoque cum vna non subiiciatur alteri. sed vt vnatur: & hæc vnio vel fit q vna sit principalior altera: vel q vtraq' sit æquē principalis: vt no. per gl. extra ne sedē vac. c. j. & ibi per Innoc. & doct. iuris canonici. † Quæro. quando vnuntur duæ prouinciæ. ita q vtraq' remanet principalis. sed sub vno præfide: vt in negotia vnus prouinciæ possint expedire in alia. Respondeo. sic: vt extra de offi. leg. c. nouit. & per Inno. ibi.

Additio. De hac materia vide no. per Bar. & docto. in l. j. §. si cohæredis. ff. ad leg. fal. & Ange. in §. illud autem. vt iud. sine quoquo suff. Alex. † Quæro. quādo duæ ciuitates vel prouinciæ. vel ecclesiæ vnuntur. an debita vnus alia debet supportare. Inn. extra de priuileg. c. pastoralis. tenet q habeat locum titul. de separation. quod ego examina ui in l. j. §. si cohæredis. ff. ad leg. fal. in eo quod ibi dicit. an portio grauata accedat nō grauata. & ibi hæc questionē formauit.

Additio. Adde Bal. loquentem de duabus villis æquæ pulchra gl. in c. ne sede vac. & do. Ant. ibi. qui ponit species adæquationis. Et in quibus casibus adæquatio possit fieri vide singulariter Bal. in l. j. §. lex Fal. ff. ad leg. Fal. idem Bar. in l. j. in prin. de leg. iij. Alex.

De canone frumentario vrbis Rome. Rubrica.
Frumentum promittens. intelligitur de frumento secundum communem vsum loquendi. licet eius appellatione ueniunt omnia que ad usum sunt necessaria. Glo. dicit. q appellacione frumenti omnia. quæ ad victum necessaria sunt. accipiuntur. quod est verum hic: sed fm cōmū nem vsum loquēdi frumētū intelligitur id tantū granū. quod secundū bonitatē excellit cetera nō. ff. de verb. signi. l. frugē. & ideo si quis promitteret decē corbes frumētū. intelligeretur de illo grano cōmuni vsu loquendi. l. Labeo. de sup. leg. secundū lac. de Areti. vt ipse dicit in d. l. frugem. Barto. **Negatiua** coarctata loco & tempore potest directe probari sicut affirmatiua.

L E X I.

Autici. Nauta debet conferri se species corruptas recepisse: qd debet approbatur a respectu officialiū. tēpore quo dantur. & quo resitunt. h. d. † Not. q negatiua coarctata loco & tēpore directē probatur per visum. sicut affirmatiua. vt hic. & ff. de au. & ar. l. si qn. & l. pediculis. §. Neratius. & de hoc dicitur in c. bonæ memoriæ. extra. de elect. tñ hæc veritas declarari per visum propriē nō videtur. nisi color. & ex illa visio ne intellectus iudicat quæ res est. & quia tale iudiciū oibus notum est cōiter: ideo diximus nos videre rem. sed nō vñ verē: quia substantia rei inuisibilis est. Ita eodē modo per colorem iudicat intellectus nihil vitij esse: quia tale iudiciū cōiter est omnibus notum: ita directē probatur negatiua. sicut affirmatiua.

Additio. Hoc nō est verū: nam omnis negatio est priuatio. sed priuatio non cadit in aspectu directo. Nā quod nō est. nō pot' videri. Sed quid est quod cadit in aspectu: entitas. p quā entitate cognoscitur priuatio. ita hic intelligit. Ideo est necesse: quia negatiua minimē potest probari. nisi p indirectū de quo per Cano. in c. bonæ memoriæ. extra. de ele. pro prima in parte facit d. l. pediculis. §. Nerati. de aur. & arg. le. Ange. † Negatiua qualiter probet. Cy. Barto. in l. actor. de proba. Bald. in l. hoc amplius. de fideicōmiss. & doc. in l. in illa stipulatione. in fi. de verb. oblig. in l. ij. §. si dubitetur. ff. quem admōdū test. aper. & l. cū quidā. cum l. seq. de leg. iij. & l. is pōr. ff. de acqui. hære. per do. in l. decem. ff. de ver. oblig. & in l. Panatius. §. rei perduellionis. ff. de acqui. her. & p Ang. in §. hinc nobis. in aut. de here. & Fal. & per Bal. in l. cū ij. §. j. ff. de trāfac. & in l. j. hoc interdicto. de itinere actūq' priuato. & in §. si ve rō absint. de hære. & Fal. col. j. Alex.

Lex vel statutum annullans contractum. quando intelligatur annullare ipso iure vel ope exceptionis.

L E X I I.

Quid. Annullat oīa priuilegia concedētia remissionē canonis. h. d. Hæc lex potest intelligi vt annulet priuilegia in posterū concedenda. vel iam cōcessa simpliciter: & tunc nihil noui addit. quia hoc habemus s. de præci. Imper. offe. l. nec dānosa fisco. & si cōtra ius vel vti. pub. l. si. † Secundo modo pot' intelligi q annullat priuilegia cōcessa in quib' erat dictū expressē. nō obstant tali lege & tūc adiicit: quia auferit priuilegia his. quibus erant concessa. & aduertendū: quia dicit nō valeant. & intelligitur ipso iure. Contra qd opp. s. de præci. Impe. offe. l. vnuerfa. Sol. Qñ dicit lex. nō valeat simpliciter: & tunc intelligit ipso iure: vt hic. & s. de le. l. nō dubiū. Qñ dicit q nō valeat si per partē aliquid fuerit factū vel cōmissum: & tūc intelligitur ope exceptiois: vt d. l. vnuerfa. Vnde facit q vbi statutū dicit q si cōtrahentes nō soluūt gabellā intra octo dies. cōtrahēt nō valet. intelligitur ope exceptionis: sicut dixi in l. si ita quis. §. ea. l. ff. de verb. obli.

Priuilegium impetratum contra legem ut valeat. debet dicere. non obstant tali lege.

L E X I I I.

Neminem. In lege præcedēti prohibuit remissio nem. nūc prohibet canonis mutatio nem. & h. d. Nullus pot' postulare canonis mutationem & impetrata priuilegia à iudicibus nō admittant. & impetran tes in duplum puniant. & iudices qui canones in prios vsus cōuertunt. puniuntur. h. d. In tex. ibi. ad vspurationē id est. cōuertēdo in proprios vsus. † Quæro. quid si hoc rescriptū fuit impetratū. Rñ. nō valet. nisi sit dictū. non obstantē lege tali. Et

aduertendū. q debet exprimi. nō ob. l. quæ a prohibet impetrari vel cōcedi. Itē oportet q in casu isto modo dispēsetur cōtra l. istā quæ prohibet iudices priuilegia sic impetrata admittere. aliās rectē iudex diceret. fateor priuilegium tuum valere. & tē esse excusatum in pœna impetrandi: sed ego non possum ista admittere. vel etiam audire vt hic. Itē no. hic q punit eos qui cōtra facerent: qd intelligo tam de hoc impetrante. quæ de iudice suscipiente. qd tene menti.

De frumento vrbis Constantinopolitane. Rubrica.
Caristia quod crescit ex mala administratione frumenti. Priores habentes arbitrium super abundantia. possunt ordinare in ciuitate quantū frumentum possit vendi quilibet die & quolibet mense.

L E X I.

Vili nec. Quod debet dari in pane. nō debet solui i frumēto. Itē ex inordinata administratione crescit caristia. h. d. Ad euidētiā præmitte q Cōstantinus statuit certam quātitatē frumētū dandā comitib' horreo rū. qui illā quātitatē deberent dare pistorib': & pistores ex illa redderet panē coctū. & necessarij domui Principis. & quo runda aliorū officialium publicorū: quæ quātitas fuit aucta p Theodosium. hoc præmissō venio ad casum. Quæro vtrū do muī Principis vel alteri domui publicæ. cui debet dari panis coctus. possit dari frumentū. † Respōdet Imperator. & dicit q nō: imō hoc prohibet. sed præcipit dare panē coctum. & sic distribuat canonē præcipit Cōstantinus seruari canonē actum ē Theodosio. Huius ratio est quia si datur frumentū. potest conuerti in aliū vsū quā in panē. & sic dispergeretur. & caristia esseretur: quia Respublica cogeretur emere frumentū. quod si moderate à dministrasset. venderet. h. d. In tex. ibi. nulli. f. do muī aliorū officialiū. Ibi: domibus vel nostris publicis. † Nota ex mala administratione frumenti crescit caristia. Ex hoc habes q Priores. qui habent arbitriū super abundantia. possunt huius nomine ponere ordinē qualiter & quo ordine in ciuitate & quāntum frumentū possit vendi: quolibet die vel quolibet mense. Facit ff. de offi. præfe. vrb. l. j. §. cura carnis.

Pecunia decreta pro habenda abundantia non potest minui nec in aliam causam conuerit.
Pecunia ordinata pro habenda abundantia. potest pistoribus mutuari.
Lucrum assumit naturam capitalis.

L E X I I.

Vri statuta. Quātitas statuta ad emptionē frumēti. nō potest minui. nec ad alios vsus conueriti: & quod de ea sit. debet in publicū librum scribi: cōtrafacientes puniuntur in duplum. & lucrum assumit naturā fortis. h. d. † Nota primō q si in aliqua ciuitate est statuta certa quātitas pecuniæ pro habenda abundantia. q officia libus publicis nō competit arbitrium minuendi illam vel conuertendi in aliam causam. vt hic dicitur in text. & hic titulus non solum habet locum in ciuitate Romana. sed in qualibet ciuitate. vt hic no. in rub. † Secundo nota q licet non possit in aliū vsū cōuertit: tamē potest pistorib' mutuari. Ad hoc opōnitur. s. de his qui ad pub. horrea. l. j. & ij. So. Nō licet mutua re extraneæ personæ: sed si mutuator. & tendit ad expeditio nem negotij. ppter qd erat ordinata pecunia potest fieri. vt hic mutuat. in enim pistoribus. qui forte aliter se nō poterant præparare ad decoquēdum panē. & ad alia necessaria faciēda. Et sic videtur casus pro conseruatoribus monetæ huius ciuitatis. qui habent pecuniā deputatā pro stipendio. vt possint ex causa militibus mutua re pecuniā. vt se armis. & equis suscitent. Facit l. ad rem. & l. ad legatū. ff. de procur. Vltimō nota q q lucrū sibi assumit naturā illam quā habet capitale. qd facit ad multa & maximē si inter plures socios erat cōtracta societas ad certū tempus. q sicut non debet minui capitalē missum in societate: ita nec de lucro. quod tamen mitto sub dubio fortē.

Translatat ad heredes. Adde I. in l. diuortio. ff. fol. matr. gl. & doc. in c. praen. r. extra de offic. ordi. lib. v. & in c. statutu. s. assessor. de rescript. foal. Arch. in c. con. fuerudine. in fide cle. n. re. lib. Car. in cle. gratia. nu. xj. & ibi no. j. apo. ad ipsum in ver. qd clericu pra. de. de rescri. in Cle. et dixi post Panor. in c. reprehensibilis. nu. vii. in ver. testari. extra. de app. Senec. Adde Ang. in auth. de quisto. re. circa. f. col. vj.

De annons civilibus. Rubrica.

Vniuersitas studij non potest aliquid immutare in praeiudicium concessionum factarum a communi doctoribus. Salarium debitum officiali quando et quod debeat eius hereditibus. Clericus decedens post fructus perceptos, illos transmittit ad suos heredes.

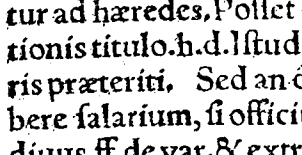
LEX I.

Annos. Annoque civiles non dantur pro titulis in dignitate, sed pro meritis. h. d. Primo in tex. ibi: titulus. i. non datur salaria pro titulo dignitatis, ut puta quia doctor. sed pro meritis, ut quia bene legit, & bene satisfacit illi officio, ad quod impositus est. Sequitur versu. id est, qui duobus modis legitur. Primo modo pone quod doctores qui necesse legit legere habent scholares: certe propter hoc non debent habere salarium. Secundo modo legitur, cum salarium sit deputatum auctoritate Principis, non poterit illud mutari in nouum statum, vel reuocari. Et sic nota per vniuersitatem studij Perusini non potest aliquid statui in praeiudicium pactorum & concessionum factarum a communi doctoribus. quod tene mentis licet de facto te scholarum taxeat. Sequitur ver. ut quicumque. Salaria debita transmittuntur ad heredes. Possit etiam istud alijs concedi, quouis alienationis titulo. h. d. Istud intelligit glo. verum in salarijs temporis praeteriti. Sed an decedens pro futuro tempore debeat habere salarium, si officium non compleuit, dixi plenè in l. j. s. diuus. ff. de var. & extraor. cog. Item glof. inducit ad argumentum, si clericus decedat post perceptos fructus praebendae, & illos transmittat ad heredes suos, de quo extra de offic. ordi. in c. f. ibi glo. lib. vj. dixi plenè in l. diuortio. ff. fol. matr. Ad de tex. in c. reatum. de testa. vbi vult quod traseat ad successores. Et haec est communis opinio do. in clerico beneficiato habere administratione: in clerico vero simplici est maius dubium. secundum doc. ibi. Bald. & Sali. in aut. licentiam. C. de epif. & clericis. & doc. in l. commodis. ff. de re iud. Alex.

Cuius possit super elemosynis, non debent illas extraneis pauperibus dare. Episcopus, qui debet bona inter pauperes dispensare, non debet illa dare pauperibus extraneis.

LEX II.

Entum. Legitur duobus modis. Primo de frumento inter pauperes. & hoc magis placet, p l. priuilegia. s. de fac. san. eccle. & est clara haec lect. No. q dicit, civibus nostris. argu. q officiales postea super faciendis elemosynis publicis non debent hoc dare extraneis pauperibus. Sed potest intelligi quod hic dicit, civibus nostris, etiam de omnibus qui sunt sub Imperio Romano. Barto.

Additio. Per Ioan. And. de instr. edi. s. nunc verò aliqua. ver. sed an pauperes. Facit quod not. Bar. in l. qua conditio. s. praterea. de condi. & demonstra. Alex. d. Facit quod episcopus, qui debet dispensare bona inter pauperes, non debet dare extraneis pauperibus supra, de epif. & cle. l. nulli.

Additio. Adde ad hoc tex. in aut. de eccle. ti. s. sin autē. aliis in s. si quis autem pro redemptione. & glof. singularis in s. pater. In sti. de test. quae hoc tenet. Alexan. Bald. adde in l. ciuitatibus. de leg. j. Alex.

De mendicantibus validis. Rubrica.

- 1 Bona, que debent inter pauperes medicantes distribui, non possunt distribui inter mendicantes robustos.
2 Pauperes uerecundi, qui non publicè, sed a quibusdam clam querunt, non inciunt in hanc legem.
3 Mendicitas quando dicitur certa, & quando incerta.
4 Pauper mendicans, qui ostendit membrum aliquod debilitatum, inspici debet.
5 Sanitas uel infirmitas ex inspectione corporis deprehenditur.
6 Senectus probatur ex aspectu, sicut minoritas.
7 Fateri potest filio non laboranti, quando sine uerecundia laborare potest alimenta denegare.
8 Si mendicans puniret civiliter: & poena parti applicatur.

LEX vnica.

Vnctis. Qui sine necessitate publicè mendicant, possunt inspicere: & qui eos inspicant, possunt inspici: & qui eos inspicerit, & prodiderit, & esse probauerit, dñum eorum desequitur, si sunt serui, vel ius colonatus, si sunt liberi, facta dominis actione serui corrupti. h. d. In tex. ibi: proditor, id est testator. oppo. q seruus debeat reddi domino, liber operi publico, vt in aut. de quaestore. per totu. col. vj. Dicit glo. q quida dicit q hic corrigitur. Alj dicit q ibi de his, qui in sacra vrbe reperiuntur: hic de his, qui reperiuntur in alijs urbibus. Dicit, ibi de his qui mendicat, & nihil aliud fingunt: hic de his qui mendicat, & fingunt infirmitate, apponēdo herbam, vel aliud, propter quod infirmi videantur. Tu dicit q ibi loquitur de his, qui reperiuntur medicare indebitè, ab officiali publico. hic de his qui deferuntur & conuincuntur a priuato.

Additio. Hic est arg. q si testator inter pauperes mendicantes iulsi distribui bona sua, q illa bona non possunt distribui inter mendicantes robustos: quoniam non videtur testator de eis sensisse: sed solū de languidis & debilibus. Pro hoc videtur dictū glo. quonia corrigi debet iniuste petens, non autem dari. v. q. nō omnis lxxij. distin. c. j. & in hoc glo. rubri. cum dare elemosynam iniuste petenti, non sit Deo acceptū. Ang. Quoero dicitur hic q in publicum quantum & c. Quid est dicitur: Dicit vt glo. Ex qua habes q pauperes uerecundi qui publicè non querunt, sed a quibusdam singularibus amicis, & clam, non incidunt in hanc constitutionē. Itē intelligo publicè, & palā sine defectu, secundū formā l. palā. ff. de ritu nuptiarū. Quoero, hic dicit, incerta mendicitas, quid sit hoc dicitur: Glof. hic dicit: quia ignoratur egeat uel ne. Pro cuius euidentia debetis scire q mendicitas quādo est certa ex qualitate religionis, vt quia est de aliquo ordine medicantium ab ecclesia approbato: aliā nō: vt in c. religionū diuersitates. extra de religio. domi. lib. vj. Quādo q est certa respectu causae pro qua queritur: vt sunt isti hospitalarij sancti Spiritus, & similes, qui vadunt per mundū: isti non admittuntur sine literis diocesanis episcopi. de poenitent. & remis. c. ij. in cle. Quandoque quis querit pro seipso: tunc mendicitas dicit certa vicinis & nota ex vulgi opinione: vt l. vbi, & ibi notat sit prā de iure dotum. Sed si vulgi opinio super hoc non est, tunc debet explorari. ita loquitur ista lex. Quoero, dicit hic, inspicitis: ad quo debet inspici: Respondeo, vel ab officiali publico, vt in authen. de quaestore. vel a priuata persona, vt hic qui talem vult in iudicio procedere. Ex quo nota q pauper mendicantē, qui in aliquo ostendit membrorū debilitationē, post test quis inspicere, & tangere, & illud videre an hoc sit verū. Et etiā nota ex hoc q ex inspectione corporis potest comprehendī sanitas & infirmitas, sicut aetas. Simile in quacunque respectu. Nā potest perpendi an sit vitiosa vel non: vt s. de canone frumen. vrbs Roma. l. j. Recte ergo testis qui deponit de sanitate alicuius: dicit sic esse, quia vidit. Nota q sicut minor aetas potest probari ex aspectu, vt l. minor viginti quinq. quae annis ex aspectu. ff. de minoribus. Ita similiter senectus, vt hic. Itē hac lex facit ad quaestionē, vt rum filio robusto & sano nihil operati pater possit denegare alimenta. Hic videtur q sic: & etiā l. si quis a liberis. s. si vel parens. ff. de liberis agnoscen. quod intellige si secundū cōditionē natalium operari nō esset sibi uerecundū. quis enim diceret q filio vnus hominis nobilis diuitis imponeretur necessitas laborandi terrā? Certe nullus. Nā non possumus, quod honestè non possumus: vt ff. de conditi. institu. l. si filius. & l. nepos Proculo. ff. de verbo. significa. Non obstat haec lex: quia maior uerecundia est publicè medicare, quam laborare. & ideo robustus corpore, qui publicè querit, sine distinctione natalium cogitur laborare, postquam in tantam miseriam est defunctus. Non enim est sibi turpe: sed si alio modo posset uiuere percipiendo alimenta a patre, non cogeretur laborare: vt supra dixi. Ex his appareret ratio quare ista lex non habeat locum in his, qui clam mendicant. Vltimò nota quod tales, qui fingunt causas mendicitatis, puniuntur civiliter: quae poena parti applicatur. & sic delinquit: & per consequens puniri debet extra ordinem a rectore ciuitatis.

De frumento Alexandrino. Rubrica. Nāstimatione Primò confirmat salarium quod praefectus Orientis statuerat quibusdam officialibus positus ad cograndū frumētū ad ciuitatē Alexandrinā & ad tuendam substantiā nauiculariorū, quae erat obnoxia Reipublicae: ut s. de praet. na. per totū. Secundo prohibet ad aliud officium vocari decuriones: sed illos officiales praecipit eligi puisione praefecti. Secunda incipit ibi: atq. In tex. ibi: in aestimatione. id est in aestimatione seu quantitate. cohabetur, id est adiuuatur. munere, id est salario ei statuto fm quantitatem frumentum quod coadunabatur, vt in princi. dixi. Nota pro statutis quae dicunt salarium alicui officiali statui secundū quantitatem eorum quae venire fecerunt in communi. Ex secunda parte nota argu. pro statutis quae prohibent nobiles aduocari, & similes a quibusdam officijs publicis. Bart.

Lurnos Primò addit certam quantitatem frumenti pro quolibet die pro alimentis Alexandrinarū ciuitatis. Secundo reuocat nomen cuiusdam officij. Tertio dicit habendas esse quasdam mensuras quae vocantur tesserae, & eas iubet signari, & suo nomine nūcupari. h. d. Secūda incipit ibi: & peritico. Tertia ibi: & tesserae. In tex. ibi: alimonijs. l. vt de publico venditor quolibet die in ciuitate uolētibus emere p suis alimonijs. Vel dicit vt de publico detur pauperibus illius ciuitatis: vt s. titu. iij. l. fi. In tex. ibi: designetur. i. signum publicum eis imprimatur. Et sic nota pro eo quod sit quotidie in ciuitatibus, vbi mensurae signis publicis consignantur. Nota q castro nomine castatur effectus. & ideo si per statutum cassantur nomina officialium guerrae, incōtinētī intelliguntur ipsi officiales cassati quod not. Barto.

De Alexandria primatibus. Rubrica.

Orporatos Tria dicit. Primo decurionibus Alexandrinis concedit immunitatem purgandi fluminis Nili. Secundo pro illo munere concedit posse assumi de munere uectigali pertinētī ad imperium certam quantitatem. Tertio iubet q illud, qd inde minuitur ex uectigali nauium repleatur.

De nauibus Tyberinis. Rubrica.

Vinauem. Quoero, quid si nauis inuenta tur extra alueum fluminis. Respondeo, idem est. principium enim loquitur generaliter: licet in illatione aliquo modo se restringat. Quoero, quae fuit ratio condendi hanc legem: nonne sufficientem iudeo placuit principi de hoc principalem legē condere, vt magis timeatur. argumētō l. item apud Labeonem. s. hoc edictum. ff. de iniurijs. Nota hic text. qui dicit visus, qd si testis dicat, vidi Titium equum vel nauem habere. quod non est priuatiuū: cū hoc videri possit. Cōtrarium videbatur: quia dominium non potest videri. ideo si testis dicat, vidi Titium dñm esse. nō probare: cū dñm nō cadat in sensu: vt no. Inn. in c. cū causam. de testi. Vel dicit q hoc nō refertur ad dominium: sed ad detentionē, & quādo qd ad solam detentionem refertur. Bart. Adde q dictum testis semper debet reddi ad sensum congruum: licet incongruè ipse dicat. vide Bald. in rub. C. si ex fal. instru. Bar. in l. j. de pericu. nomina. Ange. in l. j. de praescri. xxx. annorum. & in l. j. s. de his quae in test. delen. & Bar. in l. j. hoc autem. de oper. no. nun. Alexand.

Secunda incipit ibi: & pro tenore. Tertia incipit ibi: vt ex tit. In tex. ibi: praecōno dare pro purgando Nilo. Quae glof. qui dicuntur corporati ciuitatis. Dic vt in ea. & qui b dam exponunt, i. decuriones, vt patet ex rubrica, quae dicit primatibus. Alj dicunt de quolibet ciue, qui omnes sunt primates, saliarum ciuitatum. Primā expositio nem tenet Dy. Ex secunda nota quod melius est quae esse mediocre vnus nobilis ciuitatis & honorabilis, quae esse maiorem ciuem vnus mediocre ciuitatis. Et sic facit p popularibus istius nobilis ciuitatis, quibus debeant honorari quā alj magni alterius ciuitatis.

Additio. Et nota bene & sequitur Lud. in l. si vero s. de viro. solu. matr. in xj. fallen. primae partis licet gl. in l. j. de colo. palg. dicat q nat' in terra in qua Christus est natus, expresse nō gaudeat priuilegio potiori. Alex. Quoero quid profuit huic ciuitati, si princeps promisit quod de nouo uectigal tollatur, si de alio debet reddi. Respondeo, multum: quia illud uectigal erat magnum, & semper ibi reperiebat pecunia: unde posset assumi tempore debito: sed aliud erat uectigal paruim. Consequitur ergo Respub. quoddam mutuum reddendum de pecunia habita ex alio uectigali. facit. ff. de verb. oblig. l. si poenam. & de lega. j. l. si seruus legatus. s. fina. Bald.

De iure Reipublicae. Rubrica.

Respublica quomodo accipiatur. Quoerit glo. rubri. de qua Reipublica loquatur hic. Respondeo de Repub. aliarum ciuitatum qd ciuitatis Romae. Quoerit etiam quomodo accipiatur Respub. Glof. ponit in corpore de hereditibus & fal. in prin. dixi s. de iure fil. super rubrica circa. f. Glof. dicit q sunt quaedam ciuitates in Lombardia, quae habent merum & mistum imperium ex constitutione Federici, de pace Constant. de qua in corpore in aut. de defen. ciui. s. iulianandum. in si. magna glossa.

LEX III.

Iquid aduersus. Rubrica.

Iquid aduersus. Quoerit glo. rubri. de qua Reipublica loquatur hic. Respondeo de Repub. aliarum ciuitatum qd ciuitatis Romae. Quoerit etiam quomodo accipiatur Respub. Glof. ponit in corpore de hereditibus & fal. in prin. dixi s. de iure fil. super rubrica circa. f. Glof. dicit q sunt quaedam ciuitates in Lombardia, quae habent merum & mistum imperium ex constitutione Federici, de pace Constant. de qua in corpore in aut. de defen. ciui. s. iulianandum. in si. magna glossa.

Ciuitate. Adde Bal.in i.ij. Cad Tre. & in i. quaqu. in fi. C. de senten. quae sine cer. quanti. profre.

syndicū, videt velle per illū, nō p se, in iudicio litigare: vt l. j. §. vsus. ff. de. pecu. i. deo ip̄sa nō eit ampli' citāda, sed ipse syndic'.

Pro quo facit extra de dolo & contu. c. causam quae. & ibi no. p. gl. quae icipit, no. citandus, &c. Adde quae habetur in l. eū qui ades. C. de procura. & Ang. in aut. de exhibe. reis. in §. i. in j. col. Alex. Nā dicit qd debet citari dñs in prima citatione, nō procurator: vt ff. si q̄s ius dī. non obte. l. j. §. si. procurator. Bar. in l. nō pōt q̄s dolo carere. ff. de reg. iur. gl. in c. bonae memoriae. de elec. Et qd in collegio & vniuersitate. dicit Bal. i. c. j. de mili. vafal. vbi dī, sufficere citare maiorē de vniuersitate. & idem Arch. xliiij. d. c. comestrationes. Ro. in litera e. no. xxxviiij. Alex. † Nota qd sicut quando agitur contra pupillū, potest petere creditor vt constituatur, tutor: vt l. i. ij. §. si. ff. qui pe. tu. ita quādo agitur contra ciuitatem, potest petere actor vt constituatur syndicus, vt hic: & imputabitur actori si non petierit. quod nota.

Additio. Adde l. iij. §. si sub cōditione. ver. creditorib' de hīdeicōmiss. li. §. per Ia. de Arc. & Bar. Ale. Sed quid si petitur est vt ciuitas constitueret defensorē, & nō constitutus eit: Rñdo, q̄ tenet iudiciū. Et est ratio: quia nisi hoc diceremus, esset in potestate ciuitatis an deberet: quia nō iam cōstitueret syndicū vel procuratorē: quod esset absurdū, vt sit in potestate debitoris an debeat: vt l. j. ff. de eo quod cer. loco. & probatur hic à cōtrario sensu. & ideo si agens contra ciuitatē petijt defensorē sibi cōstitui, & nō fuit constitutus: nō curet, sed agat & faciat ferri sententiā, & valebit. Sed si dicas, quare nō est idē in minore: sed est necesse qd cōstituatur defensor. Dic quia eo inuito potest defensor constitui. l. q̄ habet. ff. de tute. sed non ciuitate inuita. quod est valde not. Bar. Vide Iaco. de Arc. & Bald. in l. ergo. §. creditoribus. de hīdeicōmiss. liber. vbi dicitur qd vniuersitas pōt cogi vt constituatur procuratorem. & Bar. in l. solent. de adi. & ci. leg. Alexan.

L E X I I.

Respublica. Respublica non habet tacitam hypothecam, nisi ex spē ciali p̄uilegio vel pact. h. d. O. ff. de p̄uile. cre. l. in bonis. §. respublica. Solu. gl. duobus modis. Primo ibi loquitur in p̄uilegio circa personalem actionem. Secundo ibi loquitur in Repub. Romanorum: hic alterius ciuitatis. Ista est vera, & probatur. ff. ad muni. l. fin.

Additio. Adde glo. & Bar. in l. ij. C. in quib. cau. pig. ta. contra ha. & latē per glo. & Bar. in l. ij. §. de p̄uile. fis. Alexand.

Additio. † Nota qd licet fiscus habeat p̄uilegiū tacitae hypothecae, vt in toto titu. de p̄uile. fis. & de con. fi. debi. l. ij. cum si. tamen ciuitas nunquam habet p̄uilegiū in personali alijs credito ribus chirographarijs existentib' vt in d. l. in bonis. fallit in ciuitate Romana, vt hic. Ang.

- 1 Respublica habetur loco pupilli non adulti.
2 Haec lex habet locum in qualibet ciuitate.
3 Respublica restituitur usq; ad quadriennium.
4 Respublica in quibus non habeatur loco pupilli.

Respublicam. † No. qd Respublica habetur loco pupilli, nō adulti. † Quae bet ciuitate. a quod mihi placet: licet Pe. contra vt recitat Cy. in l. j. C. ex q. cau. ma. Rō: quia edictū p̄toris subuenit omnibus q̄ propter aetate vel aliā causam legitimā se tueri nō possunt: sed necesse est qd regatur per alios. lex enim subuenit absentibus, furiosis, & simi. vt ff. de mi. l. j. & ex qui. cau. ma. l. j. & ideo ponit ibi illa clausula gñalis, si qua mihi iusta cā & c. Faccit l. Marcellus. ff. de fidei iur. sed Respublica regit p̄ alios, & c. † Quær it gl. vsque ad qd tps restituatur Respu. & videt tenere q̄ vsque ad quatuor annos. Non enim in ea potest expectari tempus maioris aetatis: qd est hodie expressum extra de integr. resti. c. j. libr. vj. † No. qd in quibusdam Respublicis cā nō hī loco pupilli primō. † No. qd in quibusdam Respublicis cā nō hī loco pupilli primō in manumissōe seruoŕ. q̄ nō p̄nt munimitti à minore xx. annis, sed à Repu. sic. §. de ser. Reipu. p̄ totū. & ff. de ser. ad ci. perti. l. j. Itē etiā quo ad secundum de-

cretum, vt dixi in l. j. §. eo. Itē quo ad venditionē immobilium potest etiam ciuitas vendere si debitor nō subdit, vt j. ti. ij. l. fi. §. Dominium rei meae an per statum ex causa tolli possit.

Secundum. Quod ciuitas facit per sua statuta nō reuocatur per praeside. h. d. Duobus modis legitur. Primo qd dicitur secundū legem, & nō est dubium. Hoc verum dicit Bar. in statuto generali. secus si fieret statutū contra aliquos spāliter, alle. l. nemo. C. de iudi. & doc. in l. ij. de epif. vide & Bar. in p̄mio Digestorum, circa ij. col. & in l. si cōtra ius vel vili. pub. Alex. Secundo vt dicamus, secundū legem, id est secundū cōsuetudinem vel statutum. & ista est bona. † Ex qua not. qd per statutum potest ex causa auferri alicui dominium rei suae: vt l. venditor. §. si constat. ff. cōmunia p̄dio. Dixi in repetitione l. omnes populi. facit quia ab eo quod cōtinetur in statuto, nō potest appellari. dixi in d. l. omnes populi & ff. de appel. re. l. ij. dixi in l. si qua. ff. de verb. signi. & tangit glo. ff. de origine iur. §. l. ij. §. de inde. §. Vide per Bald. in l. quis quis. C. quorū ap. non recipi. & in l. iudicibus. de app. & in l. j. §. similiq; modo. C. de Latin. liber. tollen. Ange. in l. ij. quod quisq; iuris. per Canonistas in c. cum omnes. de confi. Alexand.

De administratione rerum publicarum. Rubrica. Priores ciuitatum possunt eligere officiales, qui regant ciuitatem, & eius negotia execcant. Nota ex fin. glossae rubricae † qd priores, per quos ciuitas regitur, possunt eligere officiales, qui ciuitatem regant, & negotia Reipublicae administrant. Facit l. ij. ff. ad muni. c. i. Tetigi in l. obseruare. §. de decur.

Ciuitas non potest auferre gabellam emptori fructuum eius si pretium tempore statuto soluit.

L E X I I I.

Vndum. Conductor expelli nō debet à cōductione, donec vestigal soluit. h. d. † No. istam legem postquā ciuitas vendidit fructus alicuius gabellae, non potest auferre si emptor soluit pretium tempore statuto. Pro quo casus in l. quod semel ff. de decre. ab or. fa. Facit l. Casar. ff. de publicanis.

L E X I I I.

Contra. Si officialis est negligens in exigēdo causationem de legato vel fideicommissio p̄stando, tenetur ad interesse, hoc dicit. De uendendis rebus ciuitatis. Rubrica. Emptor emens à ciuitate, quod debet probare pretium uersum in utilitatem eius. Et quid in emptore rerum fisci.

L E X I I I.

Sine. Venditio pura & perfecta nō debet à Reuocari, licet per alium maius pretium offeratur. h. d. In text. ibi: propriam legē, id est proprium p̄uilegium vel statutum: vt ff. ad muni. l. libertus. §. si. Quær it gl. quae sunt ista tēpora adiectionibus instituta. Dic vt dixi in l. j. & l. si tēpora. & l. facultas. §. de fide instru. & iu. ha. fis. † Nota hic glo. qd fiscus habet hoc plusquā ciuitas: quia emptor à ciuitate grauatür plusquā ille, qui emit à fisco. Debet enim emptor ciuitatis p̄bare pecuniā in utilitatē tē ciuitatis esse cōuersam: sed in emptore fisci sufficit sola cōuersio, vt in glo. Idē tene j. eo. l. fi. in fi. Primū qd dicit qd emptor ciuitatis habet p̄bare pecuniā cōuersam in utilitatē ciuitatis, nō vī verū. Nam aut. hoc ius porrectū loquitur in creditore in quo est speciale, vt ibi per doc. & Cy. c. si aduer. cre. l. j. si cer. pe. l. ciuitas. & p̄ Inn. extra. de depo. c. j. Itē fm qd dicit qd sufficit confessio, videt cōtra l. si procurator. §. j. qd ibi no. ff. de iure fis. & no. per doc. in l. inciuile. §. de rei v̄. Dic tērgo qd intel. ligit confessio, i. apochā, in qua cōtinebatur esse solutū, vt §. de apo. pub. l. j. quasi dicat, hoc sufficit: nec est necesse qd probe tur esse uersum in utilitatem fisci. hoc tene menti. Bart.

Vanius. Locatio perfecta non reuocatur: licet alius maiorem pensionem offerat. h. d. Quæro vtrum quādo sit locatio rerū ciuitatis debeat p̄cedere subhastatio. Dic vt in glo. quod not. bene. Barto. Adde qd si facta locatione ego offero tantū quantum nouus con u-

conductor: an sim p̄ferendus? Dic qd sic. Text. est in l. pen. & ibi Bar. de locati. fund. ciuiliū, aliās fiscalium. Alex. Annuū redditus & mobilia ciuitatis, quae seruari possunt, alienantur eadem solemnitate qua & immobilia. Immobilia ciuitatis non recognoscentur superiores, alienari possunt cum auctoritate eius consilij. Obligari quando quis dicitur iuramentum praestiti de praterito. Ciuitas alienado re immobilē an possit renouari huius legis et quomodo. Nomina singulorū cōstitutiū syndicū an debeāt singulariter notari in cōstitutione.

L E X I I I.

I quae hæreditatis. Immobilia ciuitatis, & mobilia quae seruando seruari nō possunt, pro utilitatibus ciuitatis permittuntur alienari auctoritate Principis, in vtraq; Roma: in alijs vtriusq; auctoritate praesidis, & consensu cuiuslibet possessoris. Primo praemittit alienationē. Secundo ponit modū hoc dicit. In vtraq; Roma. Tertio ponit modū alienandi in p̄uincijs. Secūda ibi: in defensa. Tertia ibi: in p̄uincijs. Ex prima parte. no. † qd res immobiles ciuitatis, & etiā annui redditus, & etiā bona mobilia, quae seruando seruari nō possunt, debent alienari eadē solemnitate. & quod dico de mobilib', collige ex eo qd dicitur mancipia. facit l. lex quae tutores. de adm. tu. Et sic alia quae seruando seruari nō p̄nt, alienari p̄nt sine decreto ad similitudinē tutorū vt d. l. lex quae tutores. Quær it gl. si ciuitas egerit vt q̄s iuret de calōnia. dic vt in ea. † Nota ex secunda parte qd in vtraq; Roma requiritur auctoritas imperialis in venditione. Et per hoc dico qd in ciuitatibus quae in tēporalibus non cognoscunt superiorē, vt est ciuitas Perusina, & sic populus est liber: vt no. in l. hostes. ff. de cap. q̄ venditio rerum immobilium possit fieri auctoritate eius consilij, apud quod est omnis potestas. Illud enim vicem Imperatoris gerit in ciuitate illa. Nota circa tertiam partem qd illa solemnitas habet locū t̄m in ciuitatibus, quae sunt sub aliquo praeside, non in ciuitatibus liberis, vt §. dixi. Adde Bar. in l. prohibere. §. plane. quod vi aut clā. & in l. ibi, ne quid in loco publico. vbi dicit qd in ciuitatibus cognoscētib' superiorē est cōsiliū qd ciuitas facit statutū qd res ciuitatis possint vendi: quo casu poterit vendi sine licentiā Principis. Sed contra hoc facit C. de rebus sine decre. alien. vbi minor alienando, testādo, in quo dicitur legem facere sibi, non potest sine decreto id facere, vt ibi Bal. Alex. Quær it glo. vtrum quilibet teneatur iurare, & scripturas tangere. Dicit gloss. qd non: sufficit enim qd sacrosancitæ scripturae sint proposita, vt ad memoriā reducatur iuramentum quod ab initio, praestant, fideliter consulere. † Ex ista gloss. nota qd quis obligatur si promitat, vel dicat aliquid sub virtute iuramenti praestiti de praterito, contra hoc videt text. extra de iureiur. c. pe. Sed dico qd iuramentū praestitū cōprehendebat illud, de quo nūc agitur: & tunc loquitur ista gl. sed qd iuramentū praestitum interpositū fuit super alio: & tunc nō valeret tale dictū, promitto, vel dico sub virtute praestiti iuramenti, vt d. c. pen. Adde qd ista distinctio facit pro illa q. qua quær it an officialis iurans seruare statuta porrigat illud iuramentū ad futura statuta de qua per Bar. in l. si stipulatur essem §. j. ff. de verb. obli. & Bal. in l. si seruitus. de seruitu. vrba. praedio. vbi indistincte tenuit qd extendatur ad futura. Sed distinctio Bar. melior, per quā saluabuntur multa contraria. Alexā. Quær it gl. hic, quid sit hęc solemnitas fuit obseruata: vtrū habeat locū adiectio, de qua loquitur. §. l. j. Et respondeo qd nō, per illud qd dicitur in tex. stabiles. Quær it gl. quid sit solemnitas nō fuit obseruata. Dic vt in glo. † Itē quæro an ciuitas possit solemnitati huius legis renūciare. Puto qd nō. Nam §. proximē dixi, nō aliter fieri: & hic dicitur. Sed legibus prohibentibus renūciari nō potest, vt not. per gl. in l. j. & ij. §. ne fidei iur. dotiū dentur. Item legibus dantibus solemnitatē nō potest renūciari. nemo potest. ff. de leg. j. vtrū tamen si esset talis ciuitas, quae haberet ius condendi statuta, secundū ea quae dixi in l. omnes populi. ff. de iusti. & iur. tunc faciendo primō legem circa formā & modum alienandi, vel circa ipsam alienationem: valeret enim alienatio seruata forma legis municipalis, licet discreparet ab ista. Casus est in l. phibere. §. planē ff. quod vi aut clam. † Vltimo Spec. inducit ad q̄ istam, qd in instrumento syndictus debeant singulariter inseri oīa nomina constitutiū syn-

dicum, vt ibi: sigillatim vnūquenq; &c. a vt no. in Spec. in titu. de syndico. §. j. versu. item opponitur qd nomina, &c. De quo dixi plenē in l. j. ff. ad albo scribēdo. facit extra de procu. c. fina. An nomina antianorum debeant inseri in instrumento syndictus fieri siue facti, vide per Hostiē. de syndico. in §. qualiter. in summa. qui tenet qd sic, nisi essent nimis. Vide etiam Specu. de syndico, in §. porro. & Bald. in l. j. de magistra. conueni. & Io. And. in addi. in d. ver. porro. cum quo tranfit Abb. in c. vnico, de syndico. De quo vide per doct. in c. quāto. de his quae fiunt à p̄la. & fallit in causis parui praedicti, vbi nomina non sint omnium inferenda, sed vtriusq; casu fecus esset, si notarius attestaretur qd affuissent duae partes, secundū Ange. in l. nulli. ff. qd cuiusq; vniuersitatis. no. in ij. col. alleg. Io. And. in add. in tit. de syndico, in versu. quid si aliquid in aliquo instrumento, &c. in additioni. incip. Bar. in decretalis vltima de procur. Vide scripta per mod. post Bar. in l. j. de albo scriben. & Bald. in d. l. nulli. Alex.

De debitoribus ciuitatum. Rubrica.

L E X I I I.

Non prius. Debitoribus ciuitatum non possunt in eis habere honorē, nisi prius debita soluant. h. d. Bar.

- 1 Ciuitas, quibus casibus habeat hypothecam tacitam, uel expressam.
2 Contra debitores ciuitatis qua actione agatur.
3 Casus in quibus possessor conuenitur pro rata.
4 Vendere rem suam quod quis cogatur pro utilitate Reipublicae. Statutu potest facere q. quis conuincio habenti magnam possessionem uendat re suam.
5 Emens a fisco rem debitoris uendit ut suam, quando possit conueniri.
6 Possesores praediorum rusticorum dicuntur magis idonei quam possessores urbanorum.

L E X I I I.

Pud quos. Prima pars est clara. nota qd in debitoribus annuis & melitruis differre solutio. & sic possit ex hac culpa tutoris, vel alterius administratoris redargui. Secunda pars incipit ibi: & quia nefas. & h. d. Excusso debitore ciuitatis, conueniuntur possessores pro rata eius quod possidēt cōditione ex ista lege. h. d. §. Vide p. glo. ordinariam in auth. de fideicommiss. §. pen. ad de casum, in quo quis cogitur vendere favore libertatis, in l. j. §. sinautē loco. de seruo cōmuni manumif. & in §. si. Insti. de accu. & in l. alieno, §. si quis. ff. de fideicōmiss. liber. & Bar. in l. nō dubiū. §. j. de leg. ij. Alex. Oppo. hic dicitur obnoxij. contra. ciuitas non habet bona obligata, vt §. de iure Reipub. l. ij. Sol. quidā intelligunt obligata expressē vt tacitē, & p̄prio p̄uilegio ciuitatis. Vel pone debitorem obligatum ex administratione: quo casu bona sunt obligata ad similitudinē tutoris: vt §. de adm. tut. l. pro officio. isti casus sunt veri in se. † Et nota istam vltimā positionē hic in glo. qd contra administratorem ciuitatis ciuitas habet tacitam hypothecam: tamē quātū ad hanc legē nō est bonus intellectus: nō enim tunc cōueniretur quilibet possessor p̄ rata, sed à quolibet possessore tota res aduocaretur. §. si vnus ex plu. de vel cred. l. j. & ij. §. de diffra. pi. l. quādū. ff. de diftra. pi. l. creditor. & ff. de iur. fis. l. Moschis & ibi not. Dicēdū est ergo qd bona nō erant obligata, sed dicuntur obnoxia eo ipso quod erant debitoris ciuitatis. † Sed quæro qua actione agatur contra debitores. Respondeo, cōditione ex lege ista. & est specialis casus favore ciuitatis: aliās autem si quis possideret aliquas res quae fuerunt debitoris mei, quae non essent mihi obligata, nō possent à me cōueniri, nisi esset facta alienatio in fraudē: tūc reuocaretur per ti. de his quae in fraud. cred. & in his fieret executio, sicut si esset in bonis debitoris. Insti. de act. §. si qd in fraudem. † Quæro vtrū sint alij casus, in quibus possessores conueniantur pro rata. glo. ponit aliquos. Primus est §. cōtia de le. l. j. in fi. sed certē ibi nō tenebantur pro rata eius quā valet, sed tenebantur in totū pro portione hæreditaria qua tenebatur heres, cuius res fuerunt. Itē ponit exemplū, qm duobus pro rata simul obligatur eadē res: tunc quilibet agit pro rata sui debiti. Item cū plures mittuntur in possessionē ex causa damni infecti vt in glo. Sed ista exempla nō conueniunt: nā ibi est verū qd ff. ij

Vedere. Quibus ca-
sibus aliquis vendere
cogatur, & emere, vi
de Fel. in c. de iudic.
post. princ. verbi. vlti-
mo no.
Notato. Adde Bal.
in l. notator. C. de pi-
gno. per illum tex.
Aduerte q̄ Bart. le-
git tantū modo vlti-
ad hanc rubric. de peri-
cu. vt reiert do. Ia. in
l. si fideiussor. §. fi. col.
ij. ff. qui facit. la. co. &
in l. qdā cū fideiussori.
col. xiij. ff. de ver. obli.
Alex. Lofeus.

creditor agūt pro rata sui debiti. hic ve-
ro loquitur cū possessores conueniuntur
pro rata eius quod possidēt, & sic dissimi-
lis casus est: quod ergo q̄ hic casus singu-
laris est. Tertia pars incipit ibi: ab eo au-
tem. & h. d. Debitor ciuitatis, qui aliena-
uit ei maiorē partē, cogitur eidem aliena-
re minorē. h. d. † Not. q̄ p vtilitate Rei
pu. cogitur quis vendere suas res. & hoc
haberet locū in illis ciuitatibus, quæ pecu-
niam suā credunt, & mutuāt. expedit em-
eis vt ibi sint locupletiores possessores, q̄
bus pecunia possēt credi. Itē nota ar. pro
statutis quarundā ciuitatū, in quibus con-
tinetur q̄ qui iuxta confinia habent ma-
gnam possessionē, q̄ cogantur vicini eis vendere: quod de iure
cōi non esset. Quarta pars incipit ibi: q̄ si quis spī. & breuiter
h. d. q̄ emit ā fisco bona debitoris viderēt vt sua, nō poterit cō-
dictione ex lege ista cōueniri. h. d. † Ad partē istam opp. ff. de
peti. here. l. etiam si putauit. §. si quis ā fisco. Sol. Hic emit rem
singularit̄: ibi emit vniuersalem. Vel aliter illa corrigitur per l.
bene ā zenone. de qua. pre. scri. Et istā partem Pe. tenet: sed pri-
ma videtur verior per hunc text. qui dicit secundū ius vetus.
ergo in hoc nō differt ius antiquū ā nouo. Tene ergo primam
quæ ibi ponitur in glo. † Quinta pars incipit ibi: quibus
debetor ista est clara. Nota ex si. q̄ magis dicitur idonei pos-
sessori prae ditorū rusticorum q̄ vrbano. Nam vrbana subia-
cent maioribus periculis: vt incendij & ruina. Facit ff. de neg.
gest. l. diuortio. & de mino. l. vtrū. §. ex facto. & quod no. ff. sol.
matri. l. iij. circa prin. Vltimo glo. ponit hic ea quæ sunt specia-
lia in debitorē ciuitatis: quam signa, & tene menti.

De periculo nominatorum. Rubrica.

- 1 Vide glos. quæ continuat hanc rubricam, & duas sequentes. Nominator officialium quando tenetur.
- 2 Officialis ad hoc ut eius nominator non tenetur, quo tempore debeat esse soluendo.
- 3 Nominator officialis incumbit onus probandi quod tempore depositi officij officialis erat soluendo: & etiam post.

L E X I.

I qui Electores officialiū publicorū nō tenentur
pro electis, licet fideiussores non rece-
perint, si tēpore depositæ administrationis solu-
to fuerint. h. d. † Opp. ff. de magist. coue. l. j. §. si
magistratus. Sol. Aliud in creatione tutorū: aliud in eo, q̄ creat
officiales publicos. In his enim nō est necessitas exigēdi fide-
iussores, si soluēdo sunt. Opp. de l. diuortio. ff. de neg. ge. Sol.
Intelligas q̄ patrimonij officialis nō fuit diminutū (ubi dō
deposuit administrationē, sed stetit p tēpus, ita q̄ officiali qui
eū debebat cōuenire, potuit imputari culpa, vt hic: aliās tenere
tur nominator, vt in lege cōtraria. † Opp. q̄ nō sufficiat quæ
esse soluēdo tēpore depositi officij: sed tpe litis cōtestationis: vt
ff. de fideiuss. l. inter eos. §. j. Sol. Hic loquitur de his, q̄ incidunt
in obligationē ex necessitate: ibi in his qui ex voluntate. Idem
no. Cy. in l. ex persona. s. de proba. † Quærīt glo. cui incūbit
probatio q̄ tēpore depositi officij erat soluēdo. Respōdeo, nō
nominatoribus: vt l. j. §. si magistratus. de magi. coue. Et aduer-
tendū q̄ nō habet nominator necesse probare q̄ esset soluēdo
tēpore depositi officij tantum: sed etiam post tanta tempora q̄
posset officiali culpa imputari, vt dictum est.

- 1 Magistratus nominat successorem: sed consilium ciuitatis eligit.
- 2 Nominator officialis quando tenetur ex sola nominatione.
- 3 Testis, q̄ deponit, scio quia tetigit eū manibus, licet deponat sup re incorporali, pbat.

L E X I I.

Successoris. Nominator tenetur p nomina-
tur ex persona sua, non in eo, ad quod conuenitur ex
persona alterius nominati ab eo. h. d. † Not. q̄ ad magistratū
pertinet sibi nominare successorē: electio verō pertinet ad con-
siliū: vt l. ij. §. de decur. ita dicit gl. & bene. † Opp. ff. de neg.
gest. l. ex facto. Sol. Quādo q̄ quis aliquē nominat in suū adiu-
tore: & tunc pro illo ipse tenetur. per illum enim ipse gerit, &
pro tali tenetur nominator, vt in cōtrario. Sed qñ eligitur alius

quis ad aliqd officiiū dīstinctū ā suo, nō nominat sibi successo-
re: & tūc nominator nō tenet, vt hic. No. tex. qui dicit, nec ad
nominatores manus porrigi. intelligit eū manus porrectio in
rellectu aliter magis q̄ corporaliter. Facit s. de nau. Tybe. l. j.
& de iure cod. l. quod p manus. † & est hic ar. pro teste qui in-
terrogatus quō scit, dicit q̄ tetigit eum manibus: licet nō esset
res tangibilis, q̄ referatur ad sensum cōgruum illius rei. Bar.

Additio. Adde Bal. in l. non omnium. in ff. de leg. &
in l. iij. in vj. q. C. de test. Alexan.

De periculo eorum, qui pro magistratibus inter. Rubrica.

Fideiussores. Fideiussor tenet Reipubli-
cæ ad interesse, non ad pœ-
nā, in quā magistratus incurrit delinquendo. h. d.
Item not. in l. ff. de fideiuss. hodie verō forma fide-
iussionis tali modo recipitur q̄ in pœnam tenetur. promittunt
enim interesse, & omnes cōdemnationes quæ fiēt de eo.

Quo quisque ordine conueniatur. Rubrica.
1 Plures licet assumant officium publicum: tamen non dicuntur duo rei, nisi expres-
se dicatur.

L E X I I I.

T si duobus. Administratores ciuitatis
tenentur in solidū oēs, licet si
nibus diuisis. Primū tñ gerens, nō secundo gerēs
cōuenitur quasi vno mortuo alij in administrādo culpā cōmis-
serint pro tali culpa, hæres mortui nō tenentur. h. d. † Et no.
q̄ qñ plures assūmunt officiiū publicū eo ipso intelligunt esse
duo rei, licet hoc nō sit expressum, hoc est verū de iure isto, se-
cundū quod duo rei cōstituebant tacitē. Sed cū hodie necesse
sit hoc expressē agi, vt in auf. de duo. reis. in prin. sed si nō ex-
pressim agatur q̄ sint duo rei: q̄ hoc casu nō erunt duo rei. &
hoc gl. in l. proximo. no. sub dubio forte. quod singulariter nota.

L E X I I I I.

Voties. Si duobus pro indiuiso administratio
est iniuncta, q̄libet prius cōuenit q̄ nomi-
nator: sed si pro separatīs portionibus, tunc primo ad-
ministrat, deinde fideiussor, postea nominator, vt loco colle-
ga. h. d. Et no. hanc legē in hoc q̄s ordo debeat seruari in con-
uentione & exactione officialium publicorū. not. s. de conue.
fil. debi. l. quonia Augerio. Et no. istā l. quæ fuit alle. in q. de fa-
cto. si est actū cōtra vnū ex obligatis in solidū, & est facta ex-
cussio realis & personalis: an possit agi cōtra tertiiū possesso-
rem rerū, non excusso primo alio cōueo obligato in solidū.

L E X I I I I I.

Ita. Quando officiiū est diuisum inter officiales,
prius conuenitur nominator q̄ collega: aliās
secus. h. d. secundū verū intellectuū. Et intellige primā
partē vsq̄ ibi, cū in magistratibus. quod officiiū & administra-
tio inter officiales erat indiuisum. secundā partem intellige q̄
erat diuisa administratio. & ita tenet glo. hic. Bar.

V m te. Si administratione diuisa vnus collegatū
pecuniā collocauerit quā res publica con-
sequi nō pōt, eo mortuo hæres eius primū est cōuenien-
dus, secundū possessore. tertio nominator. quarto collega. h. d.

Additio. Vide gl. in l. j. §. si hæres: ad Treb. licet Frā. de
Are. ibi reprehendat illā gl. quia ille tex. loquitur
in ciuitate, q̄ nō habet priuilegiū hypothecæ. l. ij. §. de re. pign.
& in l. simile. ff. ad munif. Vnde dicit q̄ hic est specialis casus.
vel potes soluere, vt per gl. & Bar. in l. j. §. de debi. ciui. † No.
hic casum, q̄ actio psonalis sequit fundū. de quo dixi l. ij. §. ti.
ij. regulariter cōtra, vt l. j. §. si heres. & §. si ex fundo. ff. ad Tre.

Sicuti liber inuitus. *Rubrica.*

Sicuti vt proponis. Ibi inter officia id est acti-
sive ministeria. & sic impro-
priè ponitur. Nā nihil quod sit officiiū propriè seru-
habere possit: cum officia publica cōueniūt liberis
tantum

tantum. & per hoc litera quæ dicit murilegulos & vastagarios
habere dignitatem. stat improprie: cum illi murileguli sint ser-
uati: vt no. in glo. rubrica illius tituli. Patet ergo q̄ dignitas vel
officiū nō pot per eos exerceri: cū dignitas vel officij serui nō
sint capaces: vt s. si seruis vel liber. ad decu. ap. l. i. & ij. & de
tab. l. generali. Patet ergo q̄ nō est officium nec dignitas. Bar.

Sumptus iniuncti muneris ad omnes collegas pertinere. Rubrica.
L E X I I I I I I.

V m ad munus. Si vnus ex plurib⁹ offi-
cialibus electus expen-
sas totius muneris supportauerit, pro rata eas re-
petet ā collega. hoc dicit. Nota pro eo quod videt-
stis. s. de leg. l. iij. lib. x. Barto.

Oenoris. Reipublicę debitor, si reperitur mi-
nus idoneus administrator, tenet-
tur ad sortem quam ei mutauit: non autem ad vsū
ras tenetur. Barto.

De solutionibus & liberationibus. Rubrica.

- 1 Soluere non dicitur, nec liberatur qui rectē non soluit.
- 2 Pecunia soluta administratori ciuitatis, & non rectē, non presumitur versa in utilitatem ciuitatis.

L E X I I I I I I I.

Autiones. Apochæ de soluto ā seruis pu-
blicis confectæ, ita demū debi-
toribus soluentibus profunt si ā curatore Reipub-
sunt subscriptæ: aut pecunia soluta in utilitate pu-
blicam est cōuersa, & nō aliter: & si dolo serui publici debitor
soluerit pecuniā curatorij, nec in utilitate publicam est conuer-
sa, tenet curator de periculo eius serui, & debitor remanet obli-
gatus. h. d. † Et not. ex hac l. q̄ nō dicitur soluens pecuniā
soluere, nisi rectē soluat: & ideo soluens non liberatur, licet tñ
nō liberetur, nō potest cōueniri, nisi in subsidium: vt C. de cō-
ue. fil. deb. l. iij. lib. x. † Vltimo no. q̄ qñ pecuniā soluitur admi-
nistratori ciuitatis non rectē: q̄ nō presumitur versa in utili-
tatem ciuitatis, nisi pbetur: eodem modo si soluereetur minus
rectē tutori vel curatorij. quod no. Bart.

De spectaculis, & scenicis, & lenonibus. Rubrica.

- 1 Consensus populi in agendis attenditur, licet primates reluctentur.

L E X I I I I I I I I.

Non inuidemus. Hic Imperator permit-
tit quibusdam qui sce-
nici appellantur celebrare spectacula: maxime cū
ipsi velint ea facere suis expensis. h. d. in glo. cōsens-
tentes. ibi, vel populi in agendis. † Nota q̄ sufficit consensus
a populi in agendis, licet reluctentur primates.

L E X I I I I I I I I I.

Ludi sunt liciti: b ideo ludentes non infamantur. Hic
non sunt alia.

L E X I I I I I I I I I I.

Visquis. Accipiens equum deputatum spectacu-
lis, & eo vtēs ad sui commodum, in vna
libra auri punitur.

Liqua. In loco, in quo imagines principis conse-
crantur non debent fieri spectacula turpia:
puta corporis, vel vestis verecundē in alijs locis non
prohibetur. Barto.

Nemo. Nullus iudex debet festiuitates ciuitatis im-
pedire, animalia necessaria ad ludos tollē-
do, vel aliud faciendo, per quod impediatur publica
festiuitas. contrafaciens vt violator legis in libris quinquagin-
ta punitur. h. d. Et not. contra iudices tollentes equos depu-
tatos ad currēdum ad pallium. de quo dixit in isto glo. † Et
nota istam legem cōtra eos qui ragatios existētes super equos

currentes ad brauium impediunt, facien-
do eos ire ad aliū locū, expauēdo equum
currentem ad brauium, vel faciendo eum
cadere, vel equū ne currat, quod punitur
tanquā legis violator, vt hic. Bar. & Ad-
de idem esse in creditore prostitute ante
cillam sibi datam in pignus. l. eleganter.
§. fina. de pignora. actio. & in prostitute
te illam quam redemit ab hostibus. l. fidi-
sime. ff. de capti. & no. glos. in d. §. fina. in
glo. si. Alexand.

Enones. Si patres vel domi-
ni filii vel ancil-
lis peccandi necessitatē imponūt,
priuantur dominio & patria potestate: &
possunt dicit̄ filij vel ancillę adire defen-
sorem vel episcopum, vt eas liberet ā tali
miseria. & si insistent faciendo eas pecca-
re, puniūtur pœna huius legis. h. d. Et no.
hanc legē contra patres pstituit pmittētes
filias: nota cōtra lenones, qui tenēt mulie-
res in prostibulo cōtra earū voluntatem.

Additio. Nota q̄ ex ista lege casum, in quo pater cogit-
tur filium emancipare. Sunt & alij casus, qui
notantur Insti. quib. mo. ius pa. po. sol. §. fin. & l. non potest. de
adopt. & in auf. qui. mo. nat. effi. sui. §. generaliter. col. vij. facit
s. de epi. & cle. l. si lenones.

De expensis publicorum ludorum. Rubrica.
1 Pecunia deputata ad usum voluntarium in causam necessariam, sine permisso prin-
cipis conuerti potest.

- 2 Pecunia deputata ad unum usum, si in alium conuertitur finito illo usu remanet vsui primo.

L E X I I I I I I I I I I I.

V m. Pecunia deputata ad spectacula, ad refe-
ctiones murorum potest conuerti: at ipsis
conuersis causa pristina remanet firma. h. d. † No.
ex hac lege q̄ pecunia deputata ad vsū volunta-
riū absq̄ permisso Principis, potest conuerti ex causa in vsū
necessarium, secus si esset deputata ad vsū necessarium, vt vi-
distis in l. ij. §. de his quæ ex pu. collatio. † Vltimo not. quod
quando pecunia ex causa deputata in vnum vsū conuertitur
in alium, quod finito illo vsu remanet pecunia deputata vsui
primo. quod no. Bart.

De aquæductibus. Rubrica.
1 Aquæductus publici si transeunt per priuatum, debent habere latitudinem quin-
decim pedum: si per publicum, decem.

- 2 Arbor presumitur mittere radices per. xxv. pedes.

Aquarum. Illi, p quorū prædia aqua publi-
ca transit, à sordidis muneribus
sunt immunes. Sed aquæductus foueas purgare te-
nent: & si fuerint negligētes, eorū prædia publica-
tur. Itē inter dextram & sinistram locorū, per quos talis aque-
ductus decurrit, debet esse latitudo xv. pedum. & si in dicta la-
titudine arbores pullulauerint, sunt excidendæ. h. d. Et not.
hic de dextra & sinistra. † Item no. q̄ qñ publici aquæductus
pertrāsit per locum priuatum, semper talis aquæductus debet
habere locum xv. pedum, d in quo nullæ sint arbores. Sed si alij
quæ nascantur, excidi debent. Si verō per publicum locū facit
transitum: debet esse latitudo decem pedum, vt j. l. omnis. §. su-
per his. † Item nota q̄ præsumptio iuris est q̄ arbor radices
mittat extensas per xxv. pedes. Bart.

L E X I I I I I I I I I I I I.

Siquis. Deriuans aquam ex publico aquæductu ad
fundum suum, priuatū fundo. h. d.

- 1 Beneficium principis strictē intelligitur contra abutentes.

Los. Habens authoritatem ducendi aquam de publi-
co aquæductu, debet ipsam ducere per castellū,
vel aliud paruum foramen, ne fistulę matrices corrumpat.

¶ Iudicis. Adde Bal. in tit. de pa. Constan. §. nos Romanorum. ij. col. in fiber. no. q. interdum.
 ¶ Iuxta. De quo verbo vide tu late & per Feit. in ca. ex parte de rescrip. in ver. in clau sula, si preces. & in c. quia indicat. de pre scrip. circa fi. & quod dixi in aposti. in d. c. ex parte. in loco d. al. legato.
 ¶ Tu vide de hoc verbo Bald. in l. i. nu. j. & quod posui in apost. in ver. de edictione, iuxta. C. de epi. & cle. dixi post Jac. Rebut. hic, num. j. in ver. iuxta nota Nicol. in l. admonendi. ff. de iure iurand. Oldra. consil. xlix. alias evij. incip. in confessione cuiusdam docto. & Alex. consil. viij. vol. iij.

¶ pantur. contra faciens officium perdit & beneficium, & punitur corpore. hoc dicit.
 ¶ Nota quod abutentes suo beneficio perdunt ipsum. & quod hoc casu beneficium principis striate interpretatur. alias contra. s. de bo. vacan. l. si quando. ff. & de consti. principi. l. beneficium.

¶ Vñsus aquæ publicæ, quod præscribitur per tantum tempus quod memoria in contrarium non existat. Ventes privilegio multum striate, non possunt eo uti magis largi.

¶ **Sum.** Jus hauriendi aquam vel eam vendendi de publico aqua ductu non turbatur, si tanto tempore quis est usus quod eius contrarij memoria non existat. Item rigantes agros vel hortos furtiu modo publica aqua aqua ductu priuantur, hoc dicit.
 ¶ Nota hic usum aquæ ducendæ posse præscribi tanto tēpore quo eius contrarium memoria non existat, longo autem tempore non præscribitur, vt j. eo. diligens.

¶ Hoc dicitur facit contra id quod not. Barto. in l. in filijs. de decurionibus. & ibi scripsi. Et sic privilegium per actum contrarium tollitur.
 ¶ Alexan. ¶ Nota legem istam contra illos qui habent privilegium nimis largi de aliquo faciendo. & illo privilegio vtuntur multum striate. quia non poterunt postea eo uti magis largi quam fuerunt vsi. Barto. ¶ De quo per Barto. in l. si. veri. quæro quanto tempore. ff. de consti. prin. Adde etiam quod no. Bar. per illum tex. in l. j. de his qui sponte munera sub. lib. x. & Archi. xxv. q. ij. in summa. per Barto. in l. ij. de decu. per illum tex. & per docto. in c. fi. de consue. in vj. & Ioan. And. in c. ij. de immu. ecclie. & in c. suggestum. de decimis. & quāto tēpore amittatur privilegium per actum contrariū, dixi in lege prima. s. de his qui sponte mune. susci. Alexan.

- 1. Aquæ usus si pluribus conceditur, officio iudicis inter eos diuidi debet.
- 2. Index qui se intromittit de officio ad eum non spectante, acriter punitur.
- 3. Rescriptum presentatum coram incompetenti, non potest coram competenti presentari.
- 4. Frumentum ciuitatis quando de eo debetur alicui certa quantitas annalis, illi tributur, quando de eo superest.

¶ **Quis.** Habens beneficium ducendi aquam ex publico aqua ductu, debet ipsum intimare præfecto, nō aliq. & ille qui contra fecit, in quinquaginta libris auri punitur. Et si aqua in tantā abundat quod sufficit ciuitati, totū superfluum debet intē eos, quibus priuilegiū est concessum ducendi aquam, hoc dicit. ¶ Et not. diligenter responsum huius legis ex quo habes quod quādo pluribus cōceditur ius hauriendi aquam simul, quod ille hauritus aquæ debet diuidi inter eos pro motu iudicis. quod bene not. ¶ Vltimò nota ex principio huius legis quod iudex, qui se intromittit de officio, quod nō pertinet ad se, punitur acriter. ¶ Nota hic quod presentatio rescripti facta coram iudice incompetenti, priuat me uti posse coram iudice competenti, effectū dicti rescripti. Et dicit Roma. in l. penult. no. lxxj. quod hæc presentatio facit præsumi rescriptū surreptitium, vt hic, coniuncta glo. & de Roma. in no. penul. litera. e. vbi dicit quod ex presentatione rescripti perpetuatur iurisdicctio. allegat Innocen. & Hostien. in ca. ex conquestione. de restitui. spolia. Alexan. ¶ Item nota quod si de frumento huius communis Perusij alicui debet tributū certa quantitas annalis, quod tunc debet tributū quando de frumento superest, per hanc legem. Barto.

- 1. Index licite ingreditur domum alicuius, si timet ne ibi fiat aliquod maleficium.
- 2. Rescriptum emanatum super aliqua re, super qua lex prohibebat rescriptum fieri, tenet, si dicatur non obstante tali lege.

¶ **Mnis.** Seruitus priuata aquæ ducendæ ad alia loca priuata ex aqueductu palatii Adriani, etiam per rescriptum est prohibita: contra faciens in cen-

rum libris auri punitur. & debet esse latitudo aqua ductus prædicti decem pedum, munda omnibus arboribus. Et sicut præfectus formā dicti aqua ductus fieri fecit: ita facit obseruare. Itē præfectus prædictus potest domos & prædia priuatorum ingredi, ac inquirere an aliquis subtrahat dictam aquam. Nota ex verficu. super his, illa verba ex vtroque latere, &c.

¶ Vltimò not. quod quādo officiales ciuitatis timēt ne in aliqua domo aliquod maleficium committatur, licet & impune possunt ingredi & inspiciere an ibi fiant maleficia. facit l. mancipia. s. de ser. fugi. ¶ In gloss. siue ex certa scientia. Not. bene hanc gloss. quæ tenet, quod licet lex expresse prohibeat quod rescriptum Principis concessum super tali negotio, etiam ex certa scientia, non valet ipso iure: tamen si princeps rescribit, & in rescripto dicit non obstante tali lege, valet. Barto. ¶ De hac clausula vide glo. magistram in authen. de here. & Falcid. in gloss. j. & doc. in l. si. contra ius vel vtili. pu. per Barto. ad remprimendum. in verbo, non obstantibus. Bald. & doc. in l. sed. & si quis. §. quæsitum. ff. si quis cau. per Barto. & doc. in l. si quis in principio testa. de leg. iij. per Bal. in l. humanum. C. de legi. per Saly. & doc. in l. sancimus. de test. per Bald. & doc. in l. nemo potest. de lega. j. & per Areti. Insti. de actio. in §. in bono fid. dei. & in l. si constat. de appel. Alexand.

¶ **A** reparationem. Pecunia redacta ex vendigalibus pro reparatione aqua ductus debet expendi, eam danda operarijs aqua ductus: & habentes ius ducendi aquam ex publico aqua ductu, nihil soluere tenentur sicut ex eo. hoc dicit. Et nota quod turpe esset ciuitati vendere aquam. Barto.

¶ **A** c lege. Præfectus conuertens aurum aqua ductus deputati ad aliquod opus, de suo refarcire debet. & aurum prædictum marca separata ab alia deponi. hoc dicit. Et nota hanc legem pro his quæ dicta sunt supra, de his quæ ex publico ratio. l. ij.

¶ Vñsus aquæ ducendæ ex publico præscribitur tanto tempore, cuius initiij memoria non est in contrarium.

¶ **D** iligenter. Fons publicus ab initio, vel ex post facto publicus effectus, vsu priuatorum non applicabitur, ex rescripto etiam suscipit per hoc impetrato. & super hoc non obstat reipublicæ præscriptio longi temporis. hoc dicit. ¶ Et sic non obstat s. eo. l. vsu aquæ. vbi vsus aquæ ducendæ etiam ex publico præscribitur quod verū est tanto tempore, cuius memoria non existit, sed non longo tempore: vel hic loquitur in aqua ductu publico solito stare vsui priuato. Sed prima placet, vt vidisti in contrario. Barto.

¶ Res aliqua dicitur esse iuxta aliam, quando ab eo distat minus decem pedum.

¶ **D** ecernimus. Nullus debet ex fonte publico, aut ex paruis rivis, quæ minus secularia appellantur, aquam subtrahere, & contra faciens ipsam restituere tenetur publicis aqua ductibus. Item iuxta publicos aqua ductus nullus plantare arbores potest, ne aqua ductui publico noceant. contra facientium prædia publicantur, ad quæ deriuata aqua fuerit, & arbores fuerint plantatæ, & dicta pœna non remittitur etiam per sacros apices. Item custodes dictarum aquarum de nomine Principis signantur in manibus vt recognoscantur, & non trahuntur ad alium vsum. & non teneantur hi ad angaria, vel per angaria. & si aliquis ipsorum deceaserit, in eius locum alius est subrogandus cum impressione dctorum signorum. hoc dicit. vide ver. vniuersos. No. hunc ver. pro eo quod vidistis supra, de fazi. b. l. stigmata. & etiam supra, eo. l. omnis seruitus. de eo qui habet vnum nomen, & alio nomine nuncupatur. ¶ Item not. de verbo. iuxta. ¶ Nam si res distat ab alia per decem pedes, non dicitur iuxta eam, vt supra, e. l. omnis. Pro quo vide ff. de ser. vrb. præd. l. quadam Iberus. Bar.

¶ **D** iuinam. Hæc lex cōfirmat præcedentes, s. q. nulli licet aqua ducere de publico aqua ductu aliter, & imponit alias pœnas, f. illas quæ per leges præcedentes imponuntur. Et no. etiam hanc legē quod quando lex sequens imponit maiorem pœnam quam leges præcedentes pro eodē delicto quæ habet locū pœna vltimæ legis & etiā præcedentem, vt hic, aliās secus: quia reus puniri nō debet duabus legibus pro eodem crimine: vt l. qui sepulchra. s. de sepul. bus legibus pro eodem crimine. vt l. qui sepulchra. s. de sepul. viol. & ff. de accus. l. senatus. ¶ Vide Bar. in l. sanctio. de pœnis. & aliquid dixi post Bar. in l. senatus. eo. tit. Alex.

De venatione ferarum. Rubrica.

¶ Ducere rem ad domum, vel ciuitatem ille dicitur, qui eam ducit intra. Lex vnica.

¶ **C** cidendorum. In isto titu. vult dicere quod qui istæ bestie feræ capiuntur per duces militū, & conducunt per aliquā ciuitatem vel comitatum, nō debent ibidē morari ultra septem dies. & no. hic de comitatu. No. ¶ q. ille dicitur rem ducere ad domum vel ad ciuitatē, qui ducit intra. de quo dixi plenius in l. j. de naufrag. Bar.

De agricolis & censitis. Rubrica.

¶ Substantiua si duo ponantur in oratione idem importatia, unum ipsorum adieciatur.

¶ In gl. rubricæ ibi: adieciuntur. not. q. vbi ponuntur duo substantiua in oratione idem importatia, quod vnum ipso rum adieciuntur per figuram endiandis, vt in exēplo Virgil. Arma virū que cano, id est, armatum virū, scilicet Aeneā.

- 1. Argumentum a contrario sensu in iure ualidum est, et quando, nu. 4.
- 2. In ius vocari potest tempore feriarum messium uel vindemiarum, non occupatus circa messes, uel vindemias.
- 3. Munera extraordinaria dicuntur, quæ non indicuntur lege uel senatusconsulto, uel constitutione principum.
- 4. Clerici præstant canonicas functiones.
- 5. Immunis à muneribus, si aliqua sponte soluit, non obligatur ad munera alterius generis.
- 6. Saturated pumiens trahens Perusinum ad curam ecclesiasticam, non habet locum in trahente sponte.
- 7. Saturated pumiens extrahentem sanguinem de manu dextra, non habet locum in barbitonfore, à uoluntario extrahente.

L E X I.

¶ **N** vnquam. Tempore quo agricola insistit ferarionibus, i. messis vel vindemiæ, nō vocatur ad munera extraordinaria. h. d. hæc lex de consuetudine obseruata in Italia in rusticis & colonis nostri tēpore. Et est ratio: quia tales coloni nō sunt censiti, vel agricolæ, vel alio modo terre adstricti. & est arg. ¶ huius legis à contrario sensu quod est validū quādoq. vt j. tit. ij. l. ij. q. nō occupat. ad messes vel vindemias possit vocari in ius tempore dictarū feriarū: sicut hic agricolæ vocantur ad munera tpe messis, & vindemiæ quā non insistant terre, de quo no. per gloss. in l. j. ff. de fer. & hoc in gloss. ¶ Ad euentiam autē scias q. illa dicitur munera extraordinaria quæ nō indicuntur lege vel senatusconsulto, vel cōstitutione principū. & istud est infallibile, quādoq. tamē licet indicant lege, nō sunt munera ordinaria, vt puta si indicant per l. ob necessitatē obuenientē. illud em munus ordinariū est quod per legē & senatuscō. vel cōstitutiones principū iudicij tēpore ordinato, puta de anno in annū: de quinquenio in quinquenio, vt s. de vac. mun. l. j. & de iudi. l. j. de superindi. l. j. ¶ In eadē gl. ibi: cū clerici præstāt. no. clericos præstare debere canonicas functiones de quo in l. placet. hic alleg. ¶ In ea. glo. ibi: nec enim semper. not. ex hac particula q. argumentū à contrario sensu nō est semper validū in iure. In ea. ibi: quæ sunt cōtra. Sol. Speciale est in casib. illa rum legū. & sic nō ob. ibi. ¶ In ea. gl. in fi. no. q. immunis à munerib. si quod subit spōte nō obligat munerib. alteri. generis, siue ea subit sciēs, siue ignorās, de quo in l. p. s. de his q. spōte mu. sub. ¶ Itē gl. inuit. ibi: ex vi vocabuli iurgunt. no. ad statuta disponētia q. nullus trahat Perusinum ad curia ecclesiasticā sub tāta pœna. Nā hoc nō habet locū in trahente spōte sed inui-

Diuinam

¶ tū, quia hoc est vi verbi, vt hic no. & est etiā a vitile ad qōnem statuti dicētis q. quicumq. abstraxerit sanguinē de manu dextra punitur. Non em punitur barbitōfor, q. trahit sanguinē voluntario. & hæc est quæstio Ray. disputata Bononiæ. Bart. ¶ Vide Bar. idē tenentē in l. oēs populi. i. vj. q. prin cipali, & in l. non dubiū. ff. de leg. et p. Bal. in l. Gracchus. de adul. & in l. decuriones. in fi. de infamibus. & in au. inf. rescripti. in ij. col. de sa. fan. eccl. vbi dicit de medico Jac. But. & doc. in l. q. ius. de in ius vocā. Ang.

¶ illud dicitur limitari si ex cā ille fuit Flobotomatus. secus si sine causa patere se percuti: quia tūc percussor teneat. arg. l. liber homo. la. j. ad l. Aquil. Hoc idē voluit Bar. in l. j. v. q. ad ed. ff. de iniurijs. quæ referunt & sequuntur moderni. in d. l. quauis. Ale.
 ¶ Vñ venditio si probetur pacta fieri ob utilitatem publicam, non potest cum auctoritate iudicis fieri: secus si ob priuatam.
 ¶ Pactum uel stipulatio contra bonos mores, quod non firmatur iuramento.
 ¶ Prædium minoris etiam sterile, non alienatur sine causa.
 ¶ Colonus, qui ex forma statutorum non potest prædium deserere intra quinquennium sub pœna: licite deserit, si est factum sterile.
 ¶ Colonus potest fundum deserere, si dñs ipsum molestet in cultura uel pacta innouauit.

L E X I I.

¶ **S** i quis. Non potest quis videri prædium & eius retinere agricolas in dicto prædio existētes. h. d. In gl. ibi: cōtra publicam utilitatē. ¶ Ex hoc patet q. ibi venditio rei inhihet alicui ppter publicā utilitatē, q. sicut priuata pactio non pot. fieri venditio: ita etiam nec auctoritate iudicis. secus si ob utilitatem priuatā fiat prohibitio.

¶ In ea. gl. ibi. item nūquid. & c. ¶ Nota ex hac gl. q. sicut pactum contra bonos mores non firmatur sacramēto: ita nec etiā stipulatio. De quo in l. nō dubiū. hic alle. & in l. stipulatio hoc modo. de ver. obli. ff. de fidi. ius. cū lex. in glo. vtilis. ibi. ¶ Respondeo, idem ex hac glo. argumentari potest q. ex quo prædicti minoris interdicta est alienatio absq. causa, q. talis interdictio locum habet etiam si prædium sit sterile, vt hoc prædium nō alienetur absq. agricola & censito. Pro quo vide quod not. in l. cum hi. §. si vni. ff. de trans. & ff. de re. eorū. l. magis puto. §. nō pascim. In ea. gl. ibi: cōtra colonus. & c. ¶ Nota ex hoc q. coloni nostri tps qui ex forma statutorū nō possunt intra quinquennium culturā agrorū deserere, hoc statuto nō obstante impune deserēt, si terra est effecta sterilis, vt hic. & in cor. alle. j. gl.

¶ **A** dditio. Sequitur Lud. de Ro. in §. de viro. l. si verò. ff. sol. ma. in xj. limitatione primæ partis: & limitat primo non procedere in colono Republicæ habente non solum agros steriles, sed alios fertiles: quia non potest deserere sterilia, nisi deserat fertilia. Tex. est not. in l. qui vtilia. de omni agro deserto. licet hoc facere possit colonus priuati. l. vniuersi secundum vnum intellectū de fundis patrimonialibus. Alex.
 ¶ Item potest deserere, si dominus eū molestet in cultura, aut cum dominus innouauit pacta, vt j. eod. l. cum satis. §. caueat.

- 1. Concesso accessorio inseparabili à principali, uidetur principale concessum. Idem quando concessio esset inutilis.
- 2. Occupans prædium desertum, usque ad quantum tempus poterit molestari. Seruus uagus dicitur, quando eius dominus est uagabundus.
- 3. Vagabundus quis dicitur, remissiuè.

L E X I I I.

¶ **Q** uisquis. Facta donatione seruorum fundi per principem videtur facta donatio fundi: & ideo donatarius ad tributa fundi tenet. Idem si aliquis occupauit seruos prædicti deserti dño patiente. h. d. ¶ Ex hæc lege apparet regula gñalis q. vbi cūq. alicui est accessorium inseparabile concessum à principali, quod videtur concessio facta etiā principali, vt hic. & conuerso. l. iij. §. fin. & l. vlti. de ser. rusti. prædio. secus si sit separabile vnum à reliquo. Item vbi non pot. fieri separatio si fuerit principale concessum tantum absque accessorio: ita quod non comprehendat accessorium: vel conuerso, vt d. §. final. & ideo hic concedens seruos inseparabiles à prædio concessio esset inutilis, nisi princeps concesserit ex certa scientia, & not. in gloss. ¶ Vltimò nota ex antep. gl. de eo qui occupat fundum alterius intra quantum tempus in-

ff. v

Mala fidei. Mala fides, vel bona an & quando praesumat, & ex qbus iudicet, vide late per Felin. c. si di ligenti. de praescri. in j. col. in versu. in quam Abb. cum seq.

xij. ff. de dam. infec. l. iij. §. abesse.

Statutum quod colonus teneatur ad gabellam pro recolecta fructuum pro domino non ualeat.

- Statutum quod coloni clericorum pro eis teneantur non ualeat. Procurator assignans in castro pro domino non tenetur ad collectas. Collectas, census & datia, soluit qui praedia suo nomine possidet. Coloni censiti, & adscriptitij liberi sunt, & proprium habere possunt. Dominus non tenetur soluere collectas pro possessionibus famuli.

Sil penes. Domini non coloni, vel censiti pro eorum praedijs tributa soluere tenentur. Ipsi tamen coloni, vel adscriptitij pro fundis quos habent tributa psolunt.

h. d. Nota ex principio huius legis qd statutum dispones qd ad soluendum gabellas recolectionis fructuum teneantur coloni pro dnis, non ualerit: sicut de non subditis, sicut est Perusij: quia fuit factum quoddam statutum in odium clericorum, qui cum non possent cogi, inducitur ut coloni teneantur, pro eis quod est iniquum, & iniustum. Nam coloni non tenentur nec teneri debent pro dno, nec vrgeri possunt, per hanc legem.

Limita vt Bart. in l. colonos. na. l. j. eo. in eo. no. in fi. Adde ad hoc per Bal. & Ange. in l. j. c. de in ius vo. vt & Bar. in l. ij. de his qui poena no. Bal. in l. j. C. de ind. vidu. ad fi. in l. j. in princi. C. de epis. & cle. & Pet. de Ancha. in c. canonic. & Imo. in l. haeres meus. §. fin. de condi. & de. adde. tex. in l. q. si nolit. §. qui assidua. ff. de aedil. edic. Alex. In tex. ibi. libris censualibus. Ex hoc patet qd ille, qui assignat rem in castro aliqua bona tanquam procurator alterius non potest cogi ad datia & collectas, sed dnus est vrgendus. Item ex hoc patet qd ille dicitur vrgeri ad solutionem census, & datiorum & collectarum, qui suo nomine praedia possidet, & in libro censuum nomine proprio reperit adscriptus. Pro quo facti in authentica, de collationi. §. nullus autem. & s. de anno. & trib.

In tex. ibi. libris censualibus. Ex hoc patet qd ille, qui assignat rem in castro aliqua bona tanquam procurator alterius non potest cogi ad datia & collectas, sed dnus est vrgendus. Item ex hoc patet qd ille dicitur vrgeri ad solutionem census, & datiorum & collectarum, qui suo nomine praedia possidet, & in libro censuum nomine proprio reperit adscriptus. Pro quo facti in authentica, de collationi. §. nullus autem. & s. de anno. & trib. Ipro locis. Item per hanc legem patet qd coloni censiti, & adscriptitij possunt habere proprium, & possidere: & qd sunt liberi & non serui. Item facit qd dominus non tenetur ad collectas pro suo famulo que imponuntur ratione suarum possessionum.

- Consuetudo si est in ciuitate quod quilibet conductor teneatur in festo natiuitatis dare unum par caponum: comprehendit conductorem, qui conduxit praedium pro praestacione frumenti. Conductor, qui annuatim tenetur dare decem corbes frumenti, tenetur dare de illo quod nascitur in illo praedio. Conducens praedium ad colendum, si nihil sit statutum, de redditu, tenetur secundum praedij qualitatem.

Domini praediorum. Si pro certa portione frumenti locatio ne frumenti locatio pecunia, nisi consuetudo sit vt non obstante pacto pecunia soluat. h. d. secundum vnā legem. Et no. singulariter istum casum per quem patet qd si consuetudo est in ciuitate, qd quilibet conductor soluat dno praedij in festo natiuitatis Dni vnū par caponum: qd ad huius praestacionem tenet conductor, qui accipit praedij pro praestacione frumenti. Adde. tex. in l. quod si nolit. §. q. assidua. ff. de aedil. edic. & in l. si fundus de euic. & in l. circa. C. locati. & Bar. in l. ex ea parte. in prin. ff. de ver. obli. & aliqd per eundem in l. si prius. §. j. de ope. no. nun. & Bal. in ti. de pace. Cōstā. in verbo, sicut antiquo tempore. vbi dicit, qd in praescribenda consuetudine non est necesse ostendere tit. Allegat Io. And. in c. j. de rescis. in vj. vide Bar. in l. nemo. & quod ibi scripsi de duobus reis. Bal. in rub. de fide instru. qd notarius in dubio intelligitur rogatus se cum dū consuetudinē loci. Adde. Bal. in l. si. eo. tit. Roma. no. cxj. Alex. Itē no. illud quod dicit, id quod terra praestat. Nam ex hoc patet qd colonus vel conductor, qui nomine conductionis tenetur annuatim dare decem corbes frumenti, vel grani, tenetur dare de grano quod nascitur in illo praedio. Nota etiam qd gl. praesalle. s. l. proximi in ver. Item ex hoc patet qd qn aliquis accipit praedij ad colendum: & nihil statuit de redditu, quantum debet reddere domino praedij, tenetur secundum praedij qualitatem. haec est veritas, licet quidam dicant aliud.

Mnes. Adscriptitius colonus vel inquilinus sciens non obstante conditione sexus vel alia redire compellitur ad praedium unde fugit, per praedictum hoc dicit.

- Casus, in quo uendens rem, & pretium recipiens, potest rem uendicare. Dominium non transit ex contractu simulato. Possessio transfertur ex contractu simulato. Praescribere cum mala fide, quod ille praesumat qui habet titulum simulatum. Lex poenalis & odiosa extra propria significatione extenditur fauore Reipublicae. Statutum poenalis facientem, comprehendit fieri facientem. Alienatio si probetur, quando dicatur prohibita haereditis institutioni, uel legatum. Bona subiecta fideicommissis alienantur etiam pro redemptione suae personae. Colonius adscriptitius transferri de loco ad locum an possit. Misissio in possessionem ex primo uel secundo decreto in re liuellaria uel emphyteutica ad instantiam creditoris. Individuum dicitur irritum in totum si pars eius irritatur. Emptor quando contractus est a lege reprobatus, si est pretium stipulatus in casu conditionis, re euicta illud petere potest. Qualitatem scire debet ille, qui ratione illius qualitatis infixe puniri debet, & qualiter hoc procedat. Lata culpa ubi poena est corporalis dolo non aequiparatur. Emens rem a furioso, uel ab eo, cui bonis est interdicitum, quod praescribat longo tempore.

Vemadmodum. Sicut coloni originarij absq terra non alienantur, tenedo, & maiorē vendēdo retinere dictos censitos. Itē vendēd totum fundū, oēs eius colonos trāsferre tenet. Et vendēs partē, illos, qui in ea parte steterūt, tenet trāsferre. & si secus emptio fuerit, vel venditio celebrata, emptor pretij perdit: & venditor poterit rē vēdicare. Et etiā haeres eius submota longi tēporis praescriptione. Itē quilibet intelligit mala fidei possessor, qui cōtra legē mercat. h. d. Et ex praedictis patet qd haec lex diuiditur in sex partes. Secūda ibi: neq; verō. Tertia ibi: sed cūso liditas. Quarta ibi: & emptor. Quinta ibi: & si aliqua. Sexta ibi: mala fidei. In tex. ibi: venditori: ad repetendos seruos. Exēplū vide per Bar. in l. per diuersas. in fi. C. mandati. & in l. nō dubiū. de legib. per Bald. & doc. Alex. Nota casum, in quo vendēs, & pretij recipiēs, vēdicare potest rē vēditā. Et est speciale hic, ob vtilitatē Reipublicae, & ne agrorū cultura desererat. Simile habes s. de sac. san. eccle. i. iubemus. & de preci. Impe. offe. l. ij. & l. j. de patri. qui fili. dif. & in aut. de nō alie. cir ca prin. §. nos autē. & s. de fide instru. & iure hactā fi. l. pe. Regulariter autē qui vēdit, & pretij recipit, a vendicatione submouetur ex regula generali: quia cōtra factū suū quis venire non potest: vt l. post mortē. ff. de adop. quia quōd de euictione tenet actio, & c. v. l. vēdicatē. ff. de euic. Nō obstat quia hic vendēdo cōtra prohibitionem legis delinquit, sicut emptor emēdo, per quod videt vēditōrē submoueri debere, cū in pari causa turpitudinis potior sit causa possidētis: vt in regula iuris in vj. c. in pari. patet qd est speciale hic ob Reipublicae fauorē, ne agrorū cultura desererat: vt hic tenet glo. in verbo, agnatione. quā no. quā limita illā regulā. Vide Bart. in l. post mortem. de adop. Bal. in l. creditoribus. de seruo pigno. dat. manu. per casum in c. diuersis fallacijs. de cleri. cōiug. & in c. si qd praescriporū. de rebus ecclesiae nō alie. Nā p Bal. in l. j. de libe. causa. & in c. nosti. de elec. Alex. Secundō no. ex hac litera quae dicit huc vēditōrē vēdicationē cōcedi, & j. appellat huiusmodi vēdicationē simulatā: quia per hoc patet expressē qd ex cōtractu simulato nō trāsūt dnium. Cōcor. ff. de aqua plu. arden. l. emptor. sed bene transit possessio quod apparet: quia cōcedit vēdicationē quae nō daret, nisi esset trāslata possessio: cū istud sit extremū quod requiritur ex parte conuēti: vt l. vna. s. de aliena. iudi. mu. cau. fac. & Insti. de act. §. j. In tex. ibi: mala fidei nāq; Item ex hoc ver. qd ille qd praescribit, semp praesumat praescribere bona fidei: & in hoc stetur suae assertioni: vt no. gl. Insti. de acti. §. j. tñ hoc est verū, qn praescribēs nō habet titulum reprobatū a lege. Sed si possideret cū titulo reprobatō, semp praesumit mala fidei. Ad quod facit quod no. s. de fide instru. lib. x. l. j. & ff. de fideius. l. cū lex. In glo. ibi: an permutare. ibi: statu liberi. §. si. Item ex hoc patet, qd licet lex poenalis & odiosa extra significatū propriū nullatenus extendat: vt l. cū quidā. hic alle. & c. odia. de reg. iur. in vj. tñ vbi extensio tendit ad fauorē Reipublicae, ita debemus ipsam extendere, sicut legē fauorabilē. Et ideo cum perti

pertineat ad fauorē Rei pub. punire maleficia, ad hoc vt pronuncia in quiere remaneat, vt l. cōgruit. ff. de of. pre. ff. de iud. l. si iogius. §. si filius. poena statutū puniētis faciētē maleficiū puniet fieri faciēs. & debet extēdi si facit fieri. ff. de iur. om. §. i. l. si qd id qd. cū si. Ad fauorē Reipub. fit extēsiō, vbi aliās est phibita. Adde. rex. in l. hoc mō. de cōdi. & demō. & Imo. in l. cetera. §. sed & si. qd. de le. j. nec fit extēsiō, etiā in poenalibus, vbi est eadē rō, in c. j. §. porro. in ti. quae fue. pri. cau. be. amit. & in l. si qd id qd. in j. gl. in fi. ff. de iur. om. iur. qd limita, nisi ēēt aliqd spale inducū in fauorē seu priuilegiū alicui: vt est glo. in §. itē mista. Insti. de act. & no. Bal. in d. §. porro. Itē fit extēsiō & in poenalibus, vbi tractat de fauore aiarū. Io. an. & Ab. in c. ex tenore. qd fil. sint leg. & Domi. in c. p. humani. §. si. in j. col. de homi. li. vj. vbi allegat gl. no. in c. sciāt cūcti. de elect. in vj. Idē Abb. in c. quāsiuit. de duor. Io. an. in c. j. de homi. l. vj. & Abb. in c. iurauit. de pb. alleg. c. cū dilecta. de cōfir. vti. vel inuti. Facit gl. in aut. sacramēta pub. C. si aduer. vē. & vide vbi fauore animae id fit ibi. & no. in c. fi. de praescri. quae extēdit in reali & psonali fauore animae. Alex. In ea. gl. de ser. expor. l. ij. obligatio p qua impediat cultura, est improbata in legibus praedictibus. secus si p ea nō impediat: vt d. l. in ea. gl. ibi. §. l. si qd in quibus. est spale in istis adscriptitijs terrarū, ob Reipub. fauorē, vt nō alienent etiā in vltima voluntate: vt d. l. si qd in quibus nos. Regulariter autē qn alienatio simpliciter phibet, non vt esse phibita in vltima voluntate, quasi sit necessaria: vt l. ex hoc edicto. §. alienare. ff. de alie. iur. mu. cau. fa. §. l. j. ff. de fund. do. vbi vērō alienatio esset phibita in cētra psonā nō in dīstīcētē: tūc em legatū & haereditis institutio vidēt in eo phibita: adēd qd talis phibitus curare debet, ne ad eū pueniat res, etiā ab interest. vt no. in l. si ita. §. ea. l. ff. de ver. obli. Vbi vērō alienatio est permissa in quibusdā, in ceteris vī phibita. tūc in vltima voluntate nō intelligitur phibita: vt d. l. si pater. §. fūc dū. & d. l. Lu. cius. §. j. hic alle. Adde. tex. in l. peto. §. tractare. de le. j. et l. si filius. §. cū pater. de le. j. & ibi per Bart. in l. si ita. §. ea. lege. ff. de ver. ob. & tex. in l. si Rufinus. C. de test. mil. vbi prohibetur alienari inter viuos, dicit prohibetur alienari in vltima voluntate. qd intelligitur vērū fm qd dicit Ange. in l. cū his. §. si cui. ff. de trāsa. vbi dixit qn phibet alienatio, & similiter pmutatio ppter similitudinē habet dnij abdicacionē. & Paul. de Ca. in l. voluntas. s. de fideicō. & limita, nisi subesset necessitas: vt hic Bar. Itē fallit in d. l. vltimas. Itē in aut. res qua. C. cōia de leg. & l. muliere. §. cū pponeret. ad Treb. & no. Bar. in l. filius. §. di. ui. in ij. qd de leg. j. Adde qd phibitus alienare nō pot dare pro anima, vt in c. j. alienare. qual. olim seu. pot. alie. Itē adde qd phibitus alienari sub poena, si obligat oia bona sua, quā nō incidit in poenā: in gnali obligatiōe nō veniūt phibita, vt est casus in l. j. de capi. qui cur. vēd. & Bal. in d. l. vltimas. in pe. colū. nec gnaliter, nisi ipacialiter, vt voluit Bart. in l. codicillis. §. in substituto. ff. de leg. ij. & Are. in l. seruū. §. idē seruus. de lega. j. Itē qd phibitus alienare in perpetuum intelligitur vsq; ad quartū gradū, siue grauat post phibitionē, & nō vltra: vt i. aut. de rest. fideicō. in ij. col. & ibi Ange. vbi etiā dixit, qd phibitus extra familiā factā filio, nō trahit ad nepotē. Item an phibita alienatione sit phibita datio in emphyteusim: Ang. qd sic, in §. emphyteusim. in aut. de reb. eccl. nō alie. Itē an sit phibita cōcessio vltus fructus ad vitā: Ang. qd nō, in e. tit. §. haec igi. Item an dicat phibita locatio ad longū tēpus: vide Bar. in l. codicillis. §. in substituto. Alex. In ea. gl. ibi: an ppter famē. et not. ar. qd occasione redēptionis per se quis pot alienare bona subada iactata restitutioni, & alienare phibita. Si em possunt alienari ppter famē, ergo eodē modo vt persona redimant. vtrōq; em de redēptione, seu cōseruatoriōe personae tractat. Facit l. ij. hic alle. de patr. qui fil. dist. C. cōia de leg. aut. res quae. & in corpore vnde sumit. In ea. glo. ibi transferrī possit trāslatio de loco ad locū, nō est alienatio. & ideo possit fieri, sicut pot fieri diuisio fundi, phibiti diuisio p sepes, & fossata, gratiavbe rioris culturae quā nō est diuisio seu alienatio: vt no. gl. in l. ius. bemus. in prin. s. de sac. san. ec. & no. in l. si qd duas. ff. cōia prē di. Et pro hoc facit de haer. insti. l. ex facto. la. grāde. In ea. gl. ibi, sed dicas cōtra. diligētē no. hanc partē. ex qua videt qd in fundo liuellario phibito alienari, creditor se nō possit mit tere in possess. & est verū vt daret apud eū possessio perpetuō:

sed daret durate iure debitoris sic, vt not. a. gl. in l. si finita. §. si de vctigalibus. de da. inf. Nec obstat hęc lex: quia spale est in agricolis. Vel dic qd qnq; creditor deliderat mitti in rē liuellaria ob debitū imminens rōne Reip. puta quā domus liuellaria minna ruina: & tūc quā hoc onus rē cōcernit, etiā vt ppetuō daret, & teneat, fieri poterit missio: vt d. §. si de vctigalibus. Sed vbi debitū nō cōcernit rē liuellaria: sed personam eius, cōtra quē missio desiderat: tunc poterit fieri missio in rem liuellaria respectu iuris quod debitor habet, vt daret eate nus, quaten durat ius ipsius. Et est rō: quia creditor non pot cōsequi plus quā habeat ipse debitor. In ea. gl. & imputet sibi. haec est vera. Nec ob. l. in contrariū alle. si recte inspiciat: quā in eis principale et accessoriū non petebant ab eo dē, sed a diuersis. & iō p accessoriō nouū pretij statuit. Nec ob. stat qd duplex dānum sentit vēditōr: quā im putet sibi cur sic cōtraxerit: vt ff. de pac. l. veteribus. In eadē ibi, ar. cōtra. ff. de cōtra. hen. emp. l. dolia. Sol. Ibi dolia poterat vē di sine terra, sed nō ita censiti. In eadē ibi: cōdicionē ex hac l. sequēs opi. vera est. In eadē ibi: vel dic nō valere hec verba: quā de facili fraus fieri posset vēdēdo oēs seruos cūvili parte eius fundi. In eadē in fi. et No. istā regulā qd irritata pte indiuidui, irrita tūq totū. facit. ff. fa. er. l. in hoc iudicio. in gl. reddi. ibi: ecclesiae reddi. sed aliud in ecclesia: quā eius fauore alienatio est interdita: sed hic nō est interdicta alienatio fauore vēditōris, sed recipi. ideo pretij de beo fisco. In ea. gl. in fi. Not. diligētē hanc particulā. Ex qua habes qd vbi cōtra ctus est reprobatus a lege: tñ si in casu cui ctionis emptor est stipulatus sibi pretij: re cuiqta illud petere potest. Bart.

Additio. In glo. quae incipit, redit. ibi: & dic scies. et Not. er. go qd dicit scies ad hoc vt alqs puniat rō ne qualitatis infixa: alij est necesse vt sciat illam qualitatem: aliās non puniet: vt dixi s. de fabr. in l. nullus. & in aut. de eccle. tit. §. si. Facit optime qd no. in l. j. ff. de receptato. & ff. de parric. l. vtrū. Et hoc sine dubio verum est qd qs agit actū qd est de gñe permissor: sed vbi agredere actū phibitū tenet: licet etiā qualitatem suā ignoret: qm debuit eam explorare: & nō explorando fuit in culpa: merito tenet: vt l. in furti. §. ope. ff. de fur. et hoc credo verum vbi poena pecuniaria venit imponēda, secus autē si corporalibus lata culpa nō aequiparetur dolo: & nunq; qs pot cor poraliter puniri nisi dolo interuēiat. Tex. est in l. in lege Cor ne. ff. ad l. Cor. de fca. Ang. In glo. sciens. ibi: quo ad praescri. Nota singularē doctrinā qd vbi quis emit rem prohibita rōne personae, vel rei: qd emēs praesumit scire quo ad hoc vt nō vltucapiat spatio longi tēporis. et Et pro hoc patet qd emēs a furioso, vel ab eo, cui bonis interdictū est, non vltucapiat rem spatio longi tēporis: quia praesumit in dubio quo ad praescriptionem sciuisse illū furiosum, vel prodigū. Sed cōtra hoc facit ff. p emptor. l. qd fundū. §. qui sciens. & l. ij. §. si a furioso. eo. tit. & l. si quis cum sciret. Et hoc est verum. Non obstat gl. ista: quia loquitur qn res est phibita alienari rōne sui subiecti. secus si rōne personae vendentis, vt in contrario. Vide gloss. in l. ij. C. de vltucap. pro empto. per docto. in l. si filius. §. diuī. de leg. j. Barto.

Fieri faciēs. ad quā materiā vide tu Felin. in c. quarto. de sen. exc. in prin. in ver. nō omisit. cū seq. & ad id qd dicit hic Barto. qd lex poenalis extēdit fauore Reipub. adde. Bal. in l. que actiōe. §. si in colluctatiōe. ad l. Ag. i. ver. qd de statutū. c. Dolō. Adde d. Alex. de Imol. in l. qd Nerupa. p illū tex. ff. de po. & tex. in l. actiōibus ff. de in lit. tur. in qd habeat qd apparet. sed nō semper. Vñ Lud. Pon. in fin. ver. dolus, & late Alex. vbi a. ad fidēt qd si in libello ducat & probet lata culpa, nō sufficit, sed ferri debet absolutōria tūc apparet doli & lata culpa. Ad qd adde gl. in l. illud ver. hoc iudicio. ff. de li. causa. & Bald. in l. ij. C. de probationib. Interueniat. Adde Ant. de But. in c. ij. de cōst. & d. Alex. in d. l. qd Nerus. iij. col. ff. de pos. & in l. si quis test. i. vbi dicit qd qn dolus de iure cōi ad cōmissionē poene reqrit, tūc sufficit culpa lata. et ad id qd in poenis corporalibus reqrat dolus, adde. Bal. in l. qd uenit. v. c. C. de ser. fug. s. qd qd iura tuosimiliter disponente iudicis, an reqrat dolus: dic qd sic nec ēt subauditū, rē si poena sit grauis: sed sufficit lata culpa. pa. de Cal. j. in fi. ff. de leg. gi. & Sal. i. si serui. C. de noxa. & l. j. plag. C. de plag. & do. Alex. in l. ij. §. qd pretor. ff. ne qs eū. vbi p Bar. et Bal. & Paul. de Ca. in cōl. exc. & cōl. exc. ij.

- Receptans bannitum etiam ignoranter, an puniatur. Hospes receptans bannitum ignoranter siue notum, siue ignotum, an puniatur. Praefans auxilium ex bannito, quando puniatur poena statuti. Parochianus fraudulenter fugiens de una parochia, et constituens se in aliam, restituitur pristina cum omnibus decimis.

C Non puniatur. Ad de alex. de Imo. in l.j. de recep. & Tac. de Are. Angel. & Oldr. in aut. de eccle. tit. s. pe. ad fin.

b Quod necesse est etiam pbari. Adde gl. bona iusto. in l.j. ff. de recep. notata in l.j. s. qui & aduersus quos. & ale. in l.j. ff. de recep. & dixi f. apolt. post Iaco. Rebu. in l. nullus. in ver. ali. quae banniti. de fabricen. isto libro.

Conus nostri temporis, qui pacto rupto vadit ad colonas terras aliorum, si possessiones remanent inculc. te- netur ad tributa.

Mnes Receptans colonum tributarium fiscalis debentem domino censum annuum sciēter, restituere ipsum compellitur domino: & etiā censu non soluto, & etiā soluere fisco tributa, si talis receptans vltus est operis dictorum colonorum gratias aliis contra ipsos fugitius habet regressus, quibus non existentibus non soluendo, contra debitores ipsorum recurrit.

Conus h. d. In tex. ibi alienos esse nouerit. Per istū tex. aliis obtinuit in facto in q. an fructuarius soluens affictum adhibuit in testamento dicatur omni exceptione maior. Et dicebā q. nō: quia aequiparatur colono vt hic. & voluit Sa- ly. in l. si olei. C. locati facti quod per Bal. in l. j. C. de epi. & cle- ri. Alex. Nota q. dicit, nouerit: quia per hoc patet, q. receptas tales fugitius colonos ignoranter, nō punitur, nec est contra. j. eo. l. seruos. vbi receptans etiā ignoranter punit: quia quan- do q. quis recepat colonū ignotū, & tunc punit: quia imputat sibi cur nō explorat eius conditionē, vt in cōtrario. + Quā- do q. quis recepat colonū notū, sed eius conditionē ignorat: & tunc nō punitur. ita loquitur hic licet glo. istud contrarium non soluat. & est hoc vtile ad receptantē exbannitus, vt rece- ptas ignoranter nō punit, si bannitus erat notus, & eius cōditio ignota. secus si erat ignotus exbannitus, & eius cōditio. Im- putatur enim receptanti q. ius conditionem non explorauit, vt d. l. seruos. Sed hoc fallit in caupone, & stabulario, vt nō pu- niant illum receptado qui penitus ignotus est: ex quo enim pu- blicē hospitatus, nō tenet hospitantiū conditiones inquirere: cū inuitus ad hoc cogat: vt l. j. in ff. fur. aduer. nau. Ad- de Bart. in l. nō oēs. s. fi. de re. mili. in l. j. §. penul. de incen. rui. nau. & in leg. j. §. de rescri. & ibi scripsi. Quid in muliere re- ceptante virum, vide in l. eos. de recepta. Quid in receptante alterius debitorē ne capiat, Bal. in l. ff. de ope. libe. & post Bar. scripsi in l. ff. ad l. lul. maie. vbi dicit, q. receptas teneat, vt ibi sed hoc fallit. Adde q. hospes pōt dare bannito comedere. nec tenetur. l. feig. §. idem. ff. de fun. instr. & in eadē ibi. §. fur. Et ibi vide Bar. qui idē dicit esse in notario limitatū istud ibi, nisi si esset magna multitudo, quā inuitus nō tenetur recipere pro- pter alios hospites: vbi etiā alia multa videbitis. Alex. Vel dic, & melius, q. receptans exbannitū ignoranter, nō punitur, etiā si fuerit penitus ignotus tali receptanti, nisi in loco noto- riū esset istū esse bannitū: quia tūc receptans esset in lata culpa vt in c. de postu. prela. & in l. ff. de decre. ab ordi. fa. & s. qui & aduersus quos. l. j. et no. glo. expressē in l. j. ff. de recept. Nec obstat l. seruos. j. eo. quia speciale est in istis cēsitis. Ita fuit hoc anno consultum in hac ciuitate, cū hāc quæstio esset de facto.

Item est utilis hāc litera: quia ille qui præstat auxiliū & fauorē exbannito, nō puniatur pœna manus, ex statuto disponente, q. præstas opem exbannito priuetur manu, nisi in actionem vel inquisitionem sit deductū quod præstitit ei opem sciens eum exbannitū: quod necesse est etiā probari per hanc literam. Et pro hoc videt casus ff. de parrici. l. vtrū. vbi præstans opē parricidii, punitur ea pœna si fuerit cōscius, & nō aliter: vt s. de ra- pto. virgi. l. vna. de epi. & cle. l. raptos. & pro hoc s. de fabri. l. nullus, & ibi dixi. Idē Are. in maleficijs, in verbo, andrea auxiliatorē. in ij. col. & Ang. in §. iubemus. in fi. in aut. de eccle- siasticis titu. Alex. + Vltimō nota ex glo. in ver. ab his quod parochianus fugiens de vna parochia, & collocās se in aliam parochiam in fraudem: quod restituitur pristino parochiano cum omnibus decimis præstandis. Barto.

Additio. Nota ex ista lege argumentū cōtra colonos nostri temporis, qui pacto rupto vadunt ad col- lendas terras aliorum. Et propter hoc possessiones remanēt in- cultæ, adeo q. dominus nō potest postea tributa soluere: nam isti coloni ad illa tributa tenentur: & etiā domini prædiorum, ad quæ gubernanda accesserunt, nisi ignorarent. Ange.

Imunitates. Immunitas iugationis, vel capi- tationis absq. Principis autho-

Um antea. Ad euidētiā scias q. olim tantū præ- stabat nomine capitacionis vnus ho- mo, quantum duæ mulieres. Imperator hic mandat q. ho- die præsent tantū duo vel tres viri nomine capitacionis quā- tum olim præstabat vnus: & quod tantū præstāt quatuor mu- lieres quantum olim duæ. Et sic patet q. vnus capitacionis est diminutum pro dimidia in masculis & foeminis. Sed hāc lex est localis in quibusdam locis. Bar.

Riginarios. Si originarius colonus culturā de- serat, nulla dignitas vel authoritas eius excusare poterit. h. d. + Nor. q. non valet Prin- cipis priuilegiū, quod absorbet in totū ius alterius, quod die vt no. in l. ij. s. de preci. Impe. offe. & l. i. eo. tit. + Itē nota q. co- loni originarij nō liberātur ex priuilegio, nec ex cēsū nō solu- to longo tpe, & ad aliquā dignitatē aspirare nō possunt. Bart.

Seruos. Adscripti & censiti penes dños debent remanere: & ipsos ignotos receptans, etiā ignoranter, punit in xij. libris argenti: teneat etiā recep- tans cū altero similis æstimationis restituere. h. d. Nō obstat s. eo. l. oēs. & ibi dixi. Adscripti veniant appellatione bonorum. Ro. q. sic, & alle. l. calē. §. si. de hare. insti. & Bald. in l. j. ff. de statu homi. & in d. §. si. Et an liber homo possit præscri- bi vt adscripti, dic q. sic. glo. in l. ij. de iud. & in l. ff. C. de præ- scrip. lon. tē. quæ pro liber. nō tñ vt sit seruos. vt ibi no. glo. in l. ij. de inge. manu. & si teneatur per mille annos, vt ibi, idē gl. in c. cū nō licet. de præscrip. & quod Bal. de illo qui tētus est pro- facerdote per cētū annos, vt nō dicat præscripsisse sacerdotiū in l. j. C. de emancipa. libe. hom. Alex. Opp. + J. videt q. igno- rans nō puniatur: vt l. generali. s. de tabula. & l. oēs profugi. s. eo. Sol. vt ibi no. in prima sol. Opp. q. alia pœna puniatur quā hic dicitur: vt l. j. & l. quicūque. s. de seruis fugi. dic vt ibi Bar.

Diffimus. Natus ex vtroq. parēte cēsito, vel pa- tre tantū cēsito, censitus est. Itē si dñs & ad diuersos dños fundi prædicti pertinuerint: dñs eius fun- di, ex quo est facta trāslatio tenetur reddere dño alterius fun- di, cū agnatione talīū colonorū. h. d. No. q. inquilinorū, & co- lonorum penē eadē est conditio. + Secūdo not. q. licet coloni non possint alienari, tñ possunt de vno in aliud prædīū cuiusdē dñi transferri. simile. s. de edific. priua. l. ij. + Oppo. Quidam ma- tris cōditionē sequantur: vt j. eo. l. ne diuitius. Sol. Quidam ha- bēt in litera, vtroq. vel altero: quod tūc exponitur vtroq. alias cē- sito. & tūc rñde ad cōtrariū quod loquit in cēsitis q. sunt serui. hic verò sunt liberi. Alij habēt, vtroq. vel neutro. secūdu hoc neuter est cēsitus. erat tñ vterq. adscripti: quo casu vterq. ex parētibus est adscriptus, filius sequit cōditionē patris. & ita loquitur hic. Sed si solus pater esset adscriptus, mater verò nō: tūc matrē sequitur: vt in cōtrario. aliq. exponūt tex. cēsito id est adscriptio: & tūc expone vt in gl. alias vel vtroq. ibi: aliq. di- cūt. + Quæro, an differat aliquo colon? ab adscriptio. Ita gl. dicit sic. Tu verò dic vt no. in l. cū satis. in prin. in gl. quæ incipit, nisi quadraginta. j. e. Itē quæro an sit aliqua differētia inter inquilinos & colonos. gl. ponit tres opi. tene primā, quā approbauit Dy. & Pe. Vltimō ista lex in prin. facit ad q. s. nō tñ fili? natus ex hoīe meo, nō tñ ex foemina mea, sit homo meus. Ad idē facit s. de murile. l. fi. & j. eo. l. ne diuitius. & l. mu- lier. & l. in. De hac q. dicit vt in Spe. de feut. §. ij. ver. quinq. q. rē.

Cadenti à possessione quæ remedia dantur.

Agenti possessio recuperanda, semper sit restitutio possessionis, antequam causa proprietatis cognoscatur.

Secus in alijs possessorijs.

Libellus in possessio recuperanda, quod requiritur.

Remedium c. redintegranda, quod habeat locū, etiam in rebus priuatorū & laicorū.

Sil coloni. Colonus bona fide possessus fugiens apud alium, restituit primo bonæ fidei possessori: & postea causa originis agit. h. d. Vel aliter, ille ad quē peruenit possessio cū vitio, eam restituet pristinam possessio, licet careat tit. h. d. & est not. hāc lex: quia vbi q. nō possessor, licet careat tit. h. d. & est not. hāc lex: quia vbi q. cadit à possessione, & nō habet titu. quo mediātē præscribere possit, siue sit possessio rei mobilis, pōt ipsas petere cōdictio: ne ex hac lege dū tñ ad nouū possessorē peruenit cū vitio, et nō aliter. aliud aut remediū cadēdi à tali possessione nō cōpes- tit. Nō enim pōt agere rei vendi. vel Publiciana, cum nō esset dñs vel quasi, nisi haberet aliquid ius in re: vbi aut possessio peruenisset ad aliū absq. vitio: tūc nullū videat remediū cadēdi à possessione, fm And. de Baru. + Sed tu dic q. forte duplex est remediū, Primū, vt agat tirticaria p. illa pos. vt l. j. ff. de tirti. Secūdo, q. agatur cōdict. ex l. si me & Titu. ff. si cer. pet. Debeo enim narrare q. possessio mea ad te peruenit, & q. nō est æquū q. ex possessione mea efficiaris locupletior: & ideo peto vt condēneris ad restitutionē dictæ pos. Sed hoc remediū nō cōpetit, nisi ei qui cecidisset à pos. quā bona fide tenebat. Si em fuisset malæ fidei possessor, hoc remediū sibi nō cōpeteret: quia hoc eq. as in eū non cōpeteret: quia in p. rti causa & c. No. q. etiā officio iudicis poterit agi, q. q. pōt implorari q. cecidit à pos. fm Ho. & Io. an. in c. accedes. el. j. vt li. nō cōstet. & Lap. alleg. l. i. Alex. + Vltimō patet per hāc literā q. qn agitur possessio recuperadē, siue detētor pos. s. deat cū violētia siue nō: semper debet fieri primū restitutio pos. q. agat causa p. p. ietatis. Primū & secūdo probantur hic, & in l. si quis emptiois. §. super illis. de præscri. xxx. anno. & l. si quis in tantā. C. vnde vi. Et ita tenet Inn. in c. s. p. e. de resti. spo. & ibi vide. In alijs aut possessorijs secus est, si exceptionē obijciens paratus est incōnenti de iure suo probare: vt not. in l. incert. s. de interd. & ff. de Carbo. edic. l. iij. §. duæ. & ff. vt in pos. le. l. si is à quo. & s. de edic. diui. Adr. tol. l. ij. §. quod nōt. s. loca. l. i. quō cōduccionis. Patet, in possessorijs peti- restitutio possessionis, in petitorio petitur nō possessio, sed res ipsa. Adde l. si duo. in ff. vt in pos. & Spe. in tit. de resti. spo. §. j. ver. & no. & Io. And. in Spe. de actio. & peti. §. sequitur. ver. sed quā vocas, & in c. cū ad sedem. de resti. spo. l. Archi. in c. re- dintegrada. ij. q. j. & Federi. in cons. clxxxij. aliās cclxxxij. incip. cōstitū latū. & Bal. in l. pe. si à nō cōpe. iudi. Et ibi iuxta s. ibi in c. redintegrada. adde quod idem voluit d. Ant. in d. c. cum ad sedē. ibi: quoddā est remediū magis latū. & ibidem do. Abb. & idem cōsuluit d. Are. cōs. suo incip. cū quaritur. in c. redintegranda. & licet loā. Cald. tenuerit cōtrarium, & malē, in d. c. cū ad sedē. Et ad Bar. hic adde Ang. in cōs. clxxxij. incip. in dei nomine, in prædicta q. vertente inter cōe. Et not. per doct. in l. rem quæ nobis. ff. de acqui. pos. an remediū d. c. detur cōtra titulo possidentē. d. Ant. & Abb. in c. s. p. e. de resti. spo. tenet q. sic. & idem Mod. in d. l. rem quæ nobis. Idem Abb. in c. si diligenti. de præscri. vbi etiā dixit q. hoc remediū cōpeteret etiā malæ fidei possessori, qui à possessione cecidisset. Et nō mirū: quia si agētī nō obstat exceptio domini appo- sita à reo cōuento. Et ita dixit, & voluit Inn. & Ioā. And. in c. post electionē. de cōfec. p. re. b. d. Ant. in d. c. s. p. e. in vlt. col. & ibi Inn. Et adde q. hoc remediū etiam possit vti coram iudice loci, in quo esset res, vel possessio. quod probat: quia licet con- dictio ex canone dicti capituli sit actio personalis: quia oīs cō- dictio ex lege est actio personalis, in §. appellamus. In fit. de act. & Bar. in l. j. de condi. ex lege. in fi. in v. col. de edicto diui. & cōuētus solum ratiōe rei immobilis fortit. quis forū, vbi qs cōuēntur actione reali, vel mista, nō personali, fm Bart. in l. illam. in prin. ff. de cen. & l. ordine. §. solam. ad munic. vt in l. fi. vbi in rē act. per Bal. in l. iubemus nullā. C. de fac. fan. eccl. & in l. fi. C. de præscri. lon. tēp. fallit tñ hoc in canone, redinte- grada. in quo agi possessio, i quo nō habet locū dicitur Bar. in d. l. illa. cum seq. tex. est & ibi Bar. & Bal. C. vbi de hær. agi oport. Alex. + Vnū tñ scias, q. licet celeriter debeat fieri resti- tutio possessionis in possessorio: vt hic, & in l. momentana. s. vnde vi. tñ in illo possessio recuperadē debet offerri libell? + Vt ibi gl. no. q. etiā hic tenet d. And. de Baru. + Et istam legē

C. redintegrada. q. locum habeat, & cui cōpetat, vide Ang. in consil. cxliij. incipit. in De nōse, in q. v. ten- te. do. Alex. de Imol. in consil. l. ij. parte.

Additio. Scias q. cōditio d. c. redintegranda locū habet etiam in cap. viribus corporis. ij. q. ij. nullus. & Ant. de But. in cū ecclesia. de causa pos. & proprie. & per Pe. de Anc. in c. ex parte. de resti. spo. Et de hoc vide per gl. & Bal. in l. ij. s. de fur. per Bar. & Ang. in l. manifestissimi. in §. iustia rem. eo. titu. Item competit etiam detentatori secūdo Spec. in tit. de peti. & pos. §. j. ver. sed nunquid. in vj. col. Item licet glo. d. c. cū ad sedē. de resti. spo. dixerit illud remediū cōpetere pro rebus ecclesiasticis vel clericis, quā partē licet tenuerit Io. Calde. in d. c. cū ad sedē. scdm quod no. ibi Ant. de But. & ean- dem opi. sequit in c. querelā. de elect. tamen q. etiam in alijs re- bus habeat locum, diffusē tenet Ludou. in d. l. rem quæ nobis. quæ est not. & vide Lap. in suis allegatio. alleg. ij. Alexand.

Olonos. Coloni glebæ adscripti causa domini non inquietantur. h. d. Ideo autem dixi pro terrulis dñorum: quia si sua spōte possiderent eorum tributa tenerentur soluere: vt s. eo. l. i. penes. + Et est vtile ad statuta disponentia q. gabellas teneantur soluere colo- ni pro dominis non subiectis. Iniqua enim sunt, vt patet in hac l. & ex l. si penes. & j. vt nullus ex vic. l. vna. Bartol.

Additio. Facit hāc lex pro scholaribus & clericis, vt oc- casione alicuius litis nō debeant à suis studijs vel ecclesijs auocari. Ad idem l. omnes. s. de episc. & cle Ange.

Mulier. Mulier originaria copulans se cū alio in cō- sortium, cura sua sobole reuocatur. h. d. + Et hic regulare: sed filij colonorū, & inquilinorū sequuntur cōdi- tionē patris: vt j. eo. l. ne diuitius. & dixi s. e. l. diffimus. Bart.

Per colonū. Colonus domino inuito contra- hendo circa dominium nō parat præiudicium. h. d. Ideo autem dixi, circa dominium quia plenē præiudicaret circa possessionem: vt plenē patet in l. prima supra de acquiend. possessio. Bartolus.

Seruus an potest esse baiulus.

Olonos. Coloni adscripti ad nullum honorem etiam magisterij ptatis apparitores constituuntur. h. d. In tex. ibi: apparitores. + No. ar. q. seruus non pōt esse baiulus, licet hāc militia sit infima. & loquit scdm Dialecticos. Barto.

- 1 Longum tempus in hac materia est decem annorum.
- 2 Colonum esse, uel inquilinum, probatur quando per decem annos respondit de pen- sione: uel inquilinum, uel reditu, ut colonus.
- 3 Vassallus quis non probatur probando quod per spatium decem annorum præstitit ser- uitia tanquam domino.
- 4 Colonus quando possit resciccare quæstionem dominij.
- 5 Sequestri si quis uult impedire, aut reuocari facere, q. debet idoneè satisfare. & n. s.
- 6 Sequestri, an reuocetur per iuratoriā cautionem. & nume. 9.
- 7 Satisfatio q. iteratō præstatur, si primus fideiussor datus est effectus non soluendo. Satisfatio de restituendo rem sequestratam non durat, nisi triennio. & nu. 10. & 10.
- 11 Lex, properandum, quod non habeat locum in causis, ubi liti non contestatur. Instancia quod non currat in executionibus instrumentorum, & sententiarum, & ibi, an hoc sit uerum. & numero 13.
- 12 Instancia quod currat emergentibus ante litem contestatam.
- 14 Res tempore peritura cum de ea sit quæstio officio iudicis uendi potest, & pretium sequestrari. & nume. 20.
- 15 Colonus quando duo afferunt se dominos fundi quem colit, potest in se fructus retine- re satisfando de restituendis ei, qui pro se sententiam reportabit.
- 16 Fructus lite pendente quod sequestrantur. Sequestratio est permissa etiam quando timetur de barataria fructuum.
- 17 Satisfatio si præstatur de restituendo fructus, non peruenitur ad sequestrationem.
- 19 Sequestratio de fructibus quando fit, debet fieri apud eadem sacram, & qualiter.
- 21 Sequestri de re alicuius q. non fiat, nisi de debito constet per publicū instrumentū.

a Debet idonee satisfiare. Ex hoc dicit regula, qd cautio idonea facit cessare sequestrum, ubi etiam alias debet fieri. Ita no. in apo. ad Guil. de Cug. post eū in aut. generaliter. num. v. s. de epif. & cleri.

b Cum fideiussore. Adde Abb. in ca. ij. de sequestrata. p. & do. Alex. de Imo. in l. si fideiussor. s. ff. qui satisf. cog. & quo ad materiam hanc habetur plenē per Fel. in ca. examinata. in j. colū. in vers. in glo. ij. cum seq. de iudi.

Item. Si de dño terrę inter dñm & colonū est distributio, & locatio negetur: infra scripta forma seruetur: qd satisfacere tenet colonus cōuētus de restituēdo fructū reditū p̄r. adōrū sine procraftinatione, si dñs obtinuerit in causa: qd satisfatio dura bit triēnio: & postea reuocat. Si verō colonus hoc facere noluerit, vel non potuerit: tunc reditus in auro cōstitētes deponunt vt hac lege nota. Si verō cōstitutū in speciebus iudicis, & vñdū arbitrio, & pretiū inde perceptū, postea modo p̄dicto sequestratur. publicas autē functiones soluet dñs, vel colonus secūdū cōsuetudinē antiquitatis obseruatā. h. d. Diuiditur in duas partes principales. Primò em̄ ponit qd est q̄stio circa dñm inter colonū & dñm qd fieri debeat de fructibus & reditibus dictę terre & quo ordine procedat, vsqz ad ver. hac de re dicitur. ibi est secūda pars principalis. in qua ponitur qd debet soluere publicas functiones p̄ terra locata: an dñs, vel colonus, cū inter dñm terrę & colonū de terrę domino q̄stio agitat. Et hec est vna lex. secūda quā posui summariū. & est vera, & approbat in gl. in ver. restituant. Secūdo modo legitur secūda Placetinū: qd hic nō erat q̄stio inter dñm & colonū de proprietate terrę: sed cōtēdebant de terra. Et quærebatur ad qd colonus debeat facere de fructibus: sed hac lege nō placet: qd est cōtra hanc legē quæ dicit, in principio qd colonus cōtra terrę dominos declamat. In tex. ibi: prolixoqz tempore. longū & prolixum tēpus in hac materia est tēpus decem annorum, vt patet hic in glo. in verbo. colonorum.

legē dū dicit qd si per diutinā prastationē apparet istū esse colonū qd cessat ordo. vnde in hac lege negabat dñm, & negabat locatio: in lege cōtraria negabat dñm, sed cōstitēbat locatio, & conductio. Alij dicūt qd coloni simplices nō possunt refricare q̄stionē dñj: vt lege cōtraria. cū si. Censiti autē & alijs sic. vt hic. Sed hac solutio est contra literā huius legis, qd dicit in colonis cuiuscūqz cōditionis hanc legē seruari debere. Et hoc videt in nuere gl. in prin. licet gl. in lege cōtraria approbet hanc legē. Alij dicūt, qd hac lex corrigit illā, & similiter hac est mala: qd vitāda est legū correctio vt l. precipimus. in fi. de app. aut. quas actiones. s. de epif. & cle. tene ergo secūda. Sed laco. de arena sequēdo quādā alterā opinionē positā in l. cōtraria dicit, qd aut est q̄stio de dño: & hoc mō refricari nō p̄t: vt lege cōtraria. Aut est quastio de p̄stacione redituū solū. & tūc legitimē p̄t hoc colonus obijcere: vt hac lege. Et est ratio: qd tunc colonus obijci de nullitate cōtractus. Sed ista solutio videt cōtra hanc legē qd dicit, qd sup̄ terrę dñio cōtra dños clamabāt. Propterea si colonus dicit de nullitate cōtractus, ex eo qd est dñs, & ideo dicit se nō debere cogi ad redituū prastationē, de necessitate sequitur refricatio quastionis dominij. Tene quam dixi.

q̄ est q̄stio circa dñm inter colonū & dñm qd fieri debeat de fructibus & reditibus dictę terre & quo ordine procedat, vsqz ad ver. hac de re dicitur. ibi est secūda pars principalis. in qua ponitur qd debet soluere publicas functiones p̄ terra locata: an dñs, vel colonus, cū inter dñm terrę & colonū de terrę domino q̄stio agitat. Et hec est vna lex. secūda quā posui summariū. & est vera, & approbat in gl. in ver. restituant. Secūdo modo legitur secūda Placetinū: qd hic nō erat q̄stio inter dñm & colonū de proprietate terrę: sed cōtēdebant de terra. Et quærebatur ad qd colonus debeat facere de fructibus: sed hac lege nō placet: qd est cōtra hanc legē quæ dicit, in principio qd colonus cōtra terrę dominos declamat. In tex. ibi: prolixoqz tempore. longū & prolixum tēpus in hac materia est tēpus decem annorum, vt patet hic in glo. in verbo. colonorum.

Additio. Adde Imo. in l. imperatores. ff. de app. & cū Bar. hic trāsit simpliciter Lud. in l. fideius. s. ff. qui satisf. cog. & vide Bal. in l. fi. C. qui. ad liber. procla. non licet. Alex. Bar. in l. emptorē. ff. locati. videt tenere contractū in illa q. q. p̄r. latus locauit vni nē ecclesię, & postea mortuū sibi quæstio de ecclesiā. Alex. In l. ex l. tera patet qd ille qui vult impedire sequestrū, aut etiam facere reuocari, debet idoneē satisfacere de restituēdo rē absqz aliqua procraftinatione. Vnde nō sufficit simplex satisfatio, nisi hec verba ponant.

Additio. Et adde qd dicit Bal. & Ang. in l. malē agit. de p̄r. xxx. an. & vide in prox. col. & hic ad de Bal. in l. j. in vj. col. C. de fideius. Quid in emphyteuta, vide hic plenē & melius p̄ Andrea de Barulo. Alex. Ex hac litera probat aperte qd si per decē annos r̄ndisti mihi de pensione tanqz inquilinū, vel tanqz colonū de reditu, qd ex hac p̄tatione diutina p̄bat esse colonū, vel inquilinū meū, sed p̄tatio modicā tps hoc nō probaret, argumēto sumpto a cōtrario sensu huius legis nec obf. ff. de vsu. l. cū de in rē verso. vbi diutina p̄tatio nō sufficit, sed requirit p̄statio lōgissimā tps. nō enim hoies trahunt ita de facili, sicut res. Nec obf. si dicit, qd hec solutio vī cōtra casum huius legis: qd hic tractat de omni genere colonorū: & tñ cōstat qd esse cēsiti vel ad scripti. est mala forma: vt l. j. in prox. qd hic nō querit de statu p̄sonę vrū sit colonus, vel nō: tūc em̄ diutina p̄tatio nō sufficeret: vt l. contraria: sed querit tātūmodo de statu rei, vrū possit q̄stio dñj dene gari, vel refragari antiqua redituū p̄tatio. Et est vera sol. licet de hoc cōtrario gl. discrepet multū in l. cōtraria. & etiā hic aliz quantulū in verbo. colonorū. Et p̄ hoc est casus j. eo. l. cū satis. s. j. Qd autē ad aliqz obligatū, nō dico ad mutādū statū sufficit minor p̄tatio, vt est in alimētis: vt in l. j. s. de fideic. Ex p̄dictis apparet, qd si ego tanqz vasallus p̄stati feruitiū tibi spatio decē annorū, qd hac p̄tatio nō est sufficiens ad p̄bādū ius vasallagij. Nā hic agit de mutatione status p̄sonę, qd nō mutatur ex diuturna p̄tatione, secūdū Martinū de Fano, & Andrea de Barulo. Adde Bar. in l. qui vniuersas. qd p̄ colonū. ff. de acq. pos. Intelligit cōtra dñm, nō cōtra tertiā p̄sonā, & in materia l. cū de in rē verso. ff. de vsuris. & Bart. in l. j. & in l. si conductor. ff. de acq. pos. & p̄ Cy. & alios in l. si certis annis. C. de pac. Cy. & Bal. in l. ij. C. de iure emphy. Alex. In tex. ibi: idoneū fideiussorē. Ex hac litera apparet qd qd inter dñm & colonū est q̄stio de terrę dño, qd colonus dño non tenet r̄ndere de fructibus: sed sufficit qd ipse satisf. idoneē de restituendo oēs reditus inquantū dñs sniam pro se reportauerit. Sed cōtra istud opponit de l. ius cōductionis. s. loca. vbi colonus refert dño q̄stionē dñj. Timore huius variauerūt glossatores, & etiā doctores. Quidā em̄ dixerūt qd hic cōductio nō erat finita: ibi sic. Sed hoc reprobat p̄ doctores: qd si nō est licitū referre quastionem dñj cōductione finita: ergo nec ea durate. Alij dicūt, aut cōstat de locatione: & tūc nō referit q̄stio dñj vt ibi. aut nō cōstat: & tūc sic, vt hic. & hac est vera. & probat p̄ parte p̄ hac

Additio. Quia si propter iuratoriā cautionē reuocatur, frustra foret. Et vide dicit elegas Io. An. in addi. Spe. eo. tit. de seque. pos. & fru. in rub. vbi dicit qd si ibi questratio non fieret propter suspensionē licet ordinariē a iure permitta sit, nō reuocabit per p̄tationē fideiussoris. alleg. c. ff. qui de eo qd mit. in pos. l. vj. tu alle. s. nouissimē. Insti. de suspe. tu. in fi. ibi: satisf. datū. Et de materia sequestrationis vide apo. stillā in l. madatis. de requi. re. & vide Abb. in c. dilect. de sequestra. pos. & fru. idē tenet. Alex. Vide Bal. in l. fi. C. qd ad liber. procla. l. i. & in l. si fideius. s. ff. qui satisf. cog. ita vt videtur si dixit secūda formā iuris, vt cōter sit ibi, nō durat nisi triēnio. Vide Imo. in l. Imperatores. s. ff. de appe. & Bal. in l. j. in vlti. col. de prohib. sequestr. ibi nō habet locū l. properādū. Adde tñ qd terminus p̄fixus incipit currere in primo actu, in quo querit de meritis qd tūc habet lis pro cōtestata. l. nihil. & l. nulla. & ibi gl. & Bar. C. de pecu. & Bal. in l. mutari. de pecu. ff. gl. in Cle. sape. de ver. sig. & in cle. prima de ele. Ang. de exhib. reis. in aut. in prin. in ij. co. Adde qd idē voluit Bal. in l. ij. de ex. cu. rei iud. & Are. in l. intra dies. ff. de re iudi. & in repetitioe l. tale pactū. s. qd puocauit. vbi aliud tenet. & Roman⁹ in rub. de arbi. in xv. col. Alex. In tex. remouet. In No. ar. qd fideiussore effecto nō soluendo, debet iteratō satisfatio p̄stari. Facit ff. qui satisf. cog. l. si ab arbitro. de peti. hære. l. si quo tempore. Per hoc enim patet qd satisfatio de sequestrato vel de restituēdo rē sequestratam nō duret nisi triennio.

Additio. No. qd sequestratio nō reuocat, nisi p̄stet cautio de restituendo rē cū fideiussore. Idē dicit Anto. qd de but. in c. j. de sequestra. pos. & fruc. alle. l. senatus. de offi. p̄r. & subdit, qd etiā si est pauper, nō reuocabit p̄pter lucratuā cautionē. Alle. Spe. in ti. de fideius. s. j. ver. illud autē. & de hoc est casus in l. fideiussor. s. j. qd satisf. cog. & ibi Ange. Idē sequit Ange. in l. j. s. de ph. sequestr. pos. Alex. Et aduerte: qd gl. hic i. ver. accipiat. dicit, qd incipit currere ad triēniū a tpe litis cōtestate: qd tātō tpe instātia durat qd not. qd p̄ hoc patet qd tps instātia p̄fixū p̄ l. properādū. incipit currere a die litis cōtestate, de quo solet ibi notari. Vñ in casib⁹, in qd nō cōtestat lis, nō vī illa lex locū habere. Et ob hec dixi multoies allegādō i q̄nōb⁹ de facto qd cū executioes instat vel sniam fiat absqz cōtestatione l. qd nō currit instātia, cū nō fiat cōtestatio.

Additio. Sed perpetuo durat. & hoc videtur sentire Gul. in d. l. properādū. in prin. Et ad hoc alle gabat do. Anto. istam glo. me audite. Sed cōtrariū sentit dñs Bar.

Bar. in l. ab exécutore. in fi. ff. de app. facit qd ipse no. in summa rīa cognitione super verbo, figura. Postea dicit dñs meus murratim, & intelligēdo vt habeo sup̄ libro d. l. p̄perandū. in prin. nec ego video qd ista gl. inducitur prout s. inducit do. Bart. p̄hibet istud, ad qd eam allegat hic: sed iudicio meo gl. dicit qd spale est, cum hoc p̄bet illud ad qd allegat: quasi velit dicere, qd instātia triennij nō currat hic, cum sit cā talis, in qua lis nō cōtestat: sed quia summaria. Itē nec Gul. dicit, vt sentit in d. l. properandū. Alex. Vnde tenemus qd no. Bar. in d. l. ab exécutore. in fi. Nec obstat gl. intellecta vt intelligo: qd hic nō erat qd principalis de sequestra. fienda, vel nō, vt s. patet. ad quod not. Gul. in d. l. p̄perandū. Si ergo est verū qd ipse Bar. no. in d. l. ab exécutore. in fi. hoc tñ fallit in causa appellationis vbi instātia incipit currere a principio citationis in ius factę, p̄ducendo libellum appellationis. & hoc in odium & contumaciam appellati. nec iudicium eius valet, vt ex d. s. ff. colligitur. Angel.

Additio. Adde Bal. in l. cōsentaneū. C. qdō & qn iudex. Idem tenet Bal. in l. tale pactū. in §. qui puocauit. ff. de pact. in repe. in x. q. in fi. Pe. de anc. in c. j. de iura. ca. qui dicit ita fuisse consultū per d. Bal. & dicit ita te de facto ob tenuisse. Contrariū tenet Bal. in l. j. C. de iur. cal. cum cōcor. & p̄ eundē in l. ij. C. de execu. rei iud. post Ang. in l. C. post. §. fin. de iud. & no. Mod. in l. ab exécutore. in prin. in ij. char. ff. de app. sed Bar. in l. p̄perandū. in §. si quidē. in prin. C. de iud. vbi aliter loquitur. & idem videt velle Gul. de Suza in d. l. properandū. in prin. §. si quidem. sequit Bar. ibi. In his verō quæ emergunt ante litis contestationē, nunquā currit instātia. In Bal. no. in l. & post edictū. §. j. ff. de iud. qd fortē tutor est opi. qd currat instātia a tpe, quo coceptum est tractari de meritis cāe executio, per no. per Bar. in d. §. & si quidē. cū quo cōcordat Cy. & Bal. & Saly. in prin. illius legis. Et pro hoc facit qd dispositio illius legis est inducitur ob publicam vtilitatem: vt no. glo. in prin. huius legis. ergo debet extendi ad casus similes, per no. per gl. & Bar. in l. si constante. & ibi Bar. in ix. q. prima partis. ff. solu. ma. Et maior est ratio in causa executiois, quæ est summaria. l. à diuo Pio. §. si super. ff. de re iud. cum in summarijs limitata sit instātia, sicut in ordinarijs, & potius in eis est maior instātia lege de submersis, supra de naufra. Bal. in l. j. §. j. ad fi. ff. si quis ius di. non obtem. tenet idem quod tenet in l. ij. de executio. rei iud. Alex. In tex. ibi: fructus vendant. Nota qd qn res sequestrata est tempore peritura, qd iudicis officio potest vēdi, & pretiū sequestrari. a potest etiā id solus sequestr. vt l. si oleum. ff. de dolo cuius sequestr. officium est voluntariū, & nō necessarium: vt l. fi. s. de bo. autho. iud. pos. In tex. ibi: nec de reditibus. Nota diligenter hunc versū. quādo res est in litigio inter dñm & colonum, ad quem spectet solutio publicarū functionum. Et vtrum solutio facta pervnū altero sciente, & patiente, sibi p̄iudicer. Ex hac litera sumit arg. gl. super verbo, mox riserat. An rusticus teneat p̄stare decimas clericis, vel ecclesijs. b Et dicit qd ita seruat cōsuetudo. Vltimò secūda lecturā Placentini positā hic in gl. super verbo, restituant. est hic casus, si vera esset, quæ est vera quantum, in se, qd si duo afferūt se dñs vnius fundi, qd colonus p̄t dicere, neutri vestrū volo restituere fructus: satisf. dādo de restituēdo ei, qui pro se sniam reportauit. qd no. qd est limitatio legis vltimē. C. de pet. hære. Bar.

Additio. In tex. ibi: fideiussor. Est em̄ hic casus qd lite pendente fructus sequestrant, s. cum dñs agit contra colonū suum: regulariter aut talis sequestratio est prohibita. l. j. s. de prohib. sequestra. pecu. nisi timeretur de barata vrū fructū, vt l. imperatores. in fi. ff. de app. Item nota op timum argumentum, qd licet ex forma legis vel statuti fructus debeāt sequestrari: si tñ ille, cōtra quæ agitur, vult dare fideiussorem de restituendo oēs fructus, nullo modo pervenit ad sequestrationē. In tex. ibi: per triēniū. Hic tex. est optimū arg. qd fideiussor, qui promittit restituere oēs fructus, qui percipere, ad hoc vt sequestratio evitaret, qd nō intelligitur obligari, nisi pro fructibus triennij tñ. Et est rō: qd conuētus nō tenetur pro maiori tpe fideiussorem dare qd triēniū, vt hic ergo simpliciter dādo ad tps triēniū videt dedisse. quod no. sed non firma. In tex. ibi: qd de sacra. Nota cū sequestratio sit de aliqbus fructibus alicuius rei, debet fieri apud adē sacra illius cui

tatis, sub qua possessio sita est. Vnde si pos sessio est sita in parochia sc̄i Petri, in ec clesia illius parochiæ debet fieri seque stratio: & si illa ecclesia ad illud sequestrū non sit sufficiens vel idonea, fiet sequestrū ad ecclesiā cathedralē. tex. est hic. In tex. ibi: fructus vendant. ibi solus seque strans nō possit, licet fructus corrūpan t, nisi iudice permittēte ei de partiū volun tate. sic intelligit. l. si oleū. ff. de do. In ta etiā ex principio hui⁹ legis qd nunqz sit sequestratio de re alicuius, nisi de debito cōstet per publicum instrum: vt j. de ero. mili. anno. l. per hanc. & ibi dixi. Ang. Adde qd Bal. tenet cōtra Bar. in l. j. de iur. cal. vbi dicit, qd si statutū requirit instātia causā terminari intra duos menses, qd ha bet locum vbi petiū executio instrumēti confessionarij, licet aliqui cōtra, sedm cū. In tex. ibi: fructus vendant, vide Ang. & doct. in l. si fideiussor. §. si ff. qui satisf. cog. & adde Bart. in l. si magistratus. ff. de pri uilegijs creditor. & l. interesse. de acq. pos. Bal. in c. olim. de re scri. bene facit l. diuis. de pet. hære. In ea. l. in fi. An hoc sit ve rum, vide Imo. in l. Imperatores de app. l. §. si. qd no. Bal. in d. l. j. C. de phib. seque. & vide Abb. in c. dilectus. in fi. de seque. pos. & fru. vbi reprobat dicit Bar. eo mō reprobat Imo. in d. l. Imperatores. §. si. vide qd no. in l. per hanc. de ero. mili. anno. lib. xij. & vide Bar. in l. si. in fi. C. de edic. diui. vbi dicit qd immixto debet p̄bari per publicum instrum. nec sufficit per testes. Alex.

E diutius. Hodie nat⁹ ex descriptioe et serua, vel adscriptitia & seruo sequit v̄tris cōdi tionē. Itē inter seruos & adscriptitios modica est diffe rentia: cū seruus cū peculio, adscriptitius cū terra alienari pos sunt per dñm. h. d. Præmitto ad evidentiā, qd olim senatus con sultū Claudianū volebat vt nat⁹ ex adscriptitioe vel adscriptitia semper sequeret cōditionē adscriptitiā, & sic qnqz paternā, qnqz maternā: vt s. de senatus cōsulto Claudiano. Vnde vidēs Imperator qd semper qs traheret ad priorē fortunā, statuit qd il lud senatus cōsultū esset sublatū ex toto: & qd ille, qui nascet ex adscriptitioe, & muliere libera, esse liber, vt notaqz in lib. aut ibi hoc etiā declaratū fuit in lib. aut. cōstitutio quæ ex adscriptitio & libera natos. in prin. col. v. Verū qd multi dubitat qn qs nas cebat ex vno adscriptitioe vel adscriptitia, et ex altero seruo vel serua: vrū sequeret cōditionē v̄tris: cum illa lex antiqua posi ta ad remotionē dicti senatus non loqueret, nisi tñ de adscri ptitio, & muliere libera, iō Imperator posuit legē, & disposuit qd sicut ille, qui nasceret ex muliere libera, & adscriptitio sequi tur cōditionē v̄tris: ita ille q nascit ex adscriptitia, & seruo vel ex serua & adscriptitio, semper sequit cōditionē v̄tris. Et ex hoc infert alia regula ḡnalis, qd partus sequit regulariter cōdi tionē v̄tris, siue cōditio v̄tris sit deterior partiū, siue vtilior. Hac autē regula fauore publicæ vtilitatis fallit in partu murij legulorū: qd semper murileguli sequunt cōditionē liberi, siue sit pater, siue m̄r: vt l. fi. s. de murilegulis. Itē fallit in partu ei⁹, qui natus est in p̄dio tamiaco: qd p̄r̄diū quale sit, notat⁹ de p̄rdijs tami. in rub. & in l. j. Itē fallit in filiis inquilinorū & colonorū natis ex libera muliere. vt s. eo. l. diffinimus. Item fallit in filijs libertorum curie xij. q. ij. de libertis. & hoc de iure ciuili. Itē fallit scdm legē Lombardorū, vt no. in gl. Quo ad honores verō assequendos partus sequitur conditionem pater nam: vt l. cum legitime. ff. de statu hom. Vltimò no. ex glo. pe. omnes differentias inter adscriptitios & seruos. Barto.

1 Enunciatiua verba in dispositione uel contractibus, si sunt in duplici confessione emanata, valent in una, postea in alia probant & obligant.

2 Terra recommendata que tenetur ciuitati prestare subsidium in caualcat, si sc̄to per centum annos quod non presiterint, per hoc non censentur prescripsisse libertatem, si non fuerint requisiti.

3 Statutum quod absentes à ciuitate Perusi, non gaudeant priuilegio ciuim, non comprehendit absentes, quorum fratres, & sorores, & cognati sunt in ciuitate, qui supportent onera.

4 Et non dicitur absens nec uegabundus ibi. numero 3.

5 Iniuria facta uni de consortio, uidetur toti consortio facta.

Distributio. Ad de do. Soci. cōfil. ccc. xvij. incip. p̄sens cō sultatio pulchra. v̄r. quintō quā verba cū vers. seq. in ij. parte. char. c. j. & in confil. lxxvj. incip. q̄ica. j. q. ver. circa. aliam. q. in j. parte. charta. cxliij.

Confessio facta in iudicio, non in figura iudicij, non nocet: et quando nocet etiam extra iudicium geminata. Gemmatu actus, vel eius perseveratio, quod multum arguant actus ualiditatem.

Umscimus. Sola confessio vel scriptura, in qua enunciativè quis se alterius colonū esse asserit, non praeiudicat, nec statū mutat nisi sit alijs administris approbata, scilicet ex illa diutina praestatione, quam faciūt filij adscriptitij, aut quia alia confessio emanaverit de eodem. Ite si filius adscriptitij viucnte patre per xxx. annos cōtinuos terrā nō coluit, non propterea liberatus est a conditione adscriptitij: cū pater eius tempore vitæ suæ culturæ satisfecerit. h. d. Ideo autem dixi enunciativè prolata, & facta, quā si dispositivè per solēne stipulationē quis vellet se facere alterius adscriptitij, nō requireretur alia administrata, secundū Martinū de Fan. & And. de Bartolo hic: licet glo. in l. proximi. in §. cū autē. videat dicere quod licet praecederet pactio, qua quod se obligauerit, tamē ista pactio nō praeiudicat, nisi si facta sit postea triginta annorū praescriptio. Sed ego intelligo illā gl. q̄n illa stipulatio nō fuit solēnis, sed postea cursu temporis ex diutina praestatione solēnizata. Vbi autē quod pacisceret solēniter, puta stipulationē: nō videtur dubiū quod eo ipso sit effectus servus, & adscriptitius, v̄dēdo se ad pretiū participādu. In text. ibi: si autem est scriptura, ex hoc ver. limitari possunt oēs leges dicētes quod verba enunciativa nō inducunt dispositionē, & etiā in cōtractibus prolata nō sunt obligatoria.

geminatio operatur alium naturalem effectum: quia ex geminatione pacti nudus dicitur pactum vestiri, & parere actionem et obligationē, vbi aliās ex tali pacto non nascitur. Dicitur est obligationē, vbi aliās ex tali pacto non nascitur. Dicitur est obligatio, vbi aliās ex tali pacto non nascitur. Dicitur est obligatio, vbi aliās ex tali pacto non nascitur.

Ad A viro. An licet viro vxor ex causa verberare, vide Fel. in c. illud. de p̄sum. post prin. iij. colum.

Non dicitur primogenitus regis. Tu adde de hoc oino per Bal. in l. imperialis. nu. x. & ibi posuit i apof. ad ipsu s. de nup. qua ad hoc alle pro sing. Franc. de Crema. in suo l. incip. vide pulchram disputatione, vbi remissiones habes ad saturitatem.

debeat tueri tales iniuria patietes; tuc eis datur actio, & exceptio: vt l. statuas. ff. de acquir. re. do. In eadem glo. ibi: quod in simplu. & sic secundu Hugo. opi. est dare casum, in quo pro furto vel rapina non copetis ius agendi, nisi ad simplu tantum, scilicet cum furat, vel rapit dñs ab adscrip. vel colono, aut cenfito. Not. ca. sum, in quo pro furto & rapina non agit, nisi ad simplu. & quæ differetia sit iter fur.

adscriptitios. No tñ intelligasq ipsi sint serui, nisi quo ad que- dā seruitia. Et hoc apparet: qa et inuitis dñis possunt effici cle- rici: vt in aut. de sanct. epi. §. adscriptitios. qd non est in seruis. Hæc opi. tenet glo. in d. §. adscriptitios. in ver. agriculturâ. Si milæ tex. habes ad litera in l. j. s. de senatus cõsũ. Claud. in §. sed serui. i. ff. Olim em semp nat ex alio adscriptitio, vel adscripti- tia, cõditiõne adscriptitijs sequebat. Et hoc introductu fuit per senatusconsultu Claudiãũ: sed postea hoc mutatũ fuit, quod sequebatur cõditiõne ventris: vt l. j. de sena. conf. Claud. & in aut. constitutio quæ ex adscrip. & vidistis s. eod. l. ne diuitius. in gloss. intelligatur. in fin. & hoc verum olim ex dispositione senat. conf. Clau. sed hodie ÷ indistincte partus sequitur cõditiõnem ventris liberi, licet pater fuerit seruus.

De capitatione ciuim censibus eximenda. Rubrica. Rubrica si est generalis, lex etiam generalis intelligitur. Lex vnica.

Lebs. Ciues Romani habitates in vrbe effu- giunt onus capitationis. h. d. fecudũ primã lect. Potest etiam intelligi in ciuibus aliarũ ciuitatũ habitantibus intra vrbẽ. Et hoc patet ex generalitate huius literæ quæ dicit, in Orientali- bus quoque. Sed hæc lex fallit in tributo capitis, quod pro me- talle præstatur: vt l. per annos. s. de metallarijs. quæ videt con- tra. ÷ Vltimõ nota ex gloss. hic posita quod quando rubrica est generalis, q etiam lex debet generaliter intelligi. Bartol.

Additio. Per moder. in rubrica. ff. de ver. obli. Alexã. Quando rubrica est generalis, lex debet esse generalis. Adde Imo. in rub. ff. de verb. oblig. Et hoc ma- ximẽ qn per verba rubricæ cõprehenditur mens statuti. Facit glo. l. j. C. ne fideius. dot. dentur. & l. j. cum ibi no. per Barto. & doc. ff. si cer. pet. & gl. in l. j. in ver. prætorio. & ibi Bal. ne lice- tertio prouo. & not. Ioan. And. in addi. Spe. in tit. de dispũ. & alleg. ad fin. & Bal. in l. ff. de hære. in fli. & gloss. in rub. si quis test. liber esse iuss. su. & in l. j. i prin. ff. quod quisq iuris. Alex. In quibus cau. colo. cens. domi. accu. pos. Rubrica.

Coloni qui colonia finita persenerant in ea consuetud. affiũm præstare tenentur. Timens ne ab aliquo offendatur, potest iudicem adire, vt ille sibi caueat. Lex I.

Quisquis. Colonius exactus per dñm con- tra consuetudinem præstationis antiquam accusare potest: & si dñs cõuincitur pu- nitur. & hæc lex no. istud dicit. In tex. ibi, quam ante consueuerat. ar. optimũ ÷ pro colonis no- stri tẽporis q redditu annuũ præstant dñis, vt si fi- nito tẽpore coloni in colonia plitũt tantũdẽ debet præstare, quãtũ cõsueuerunt. facit s. ti. ij. l. cum satis. §. caueant. In tex. ibi in posterũ prohibeat. Not. posse ferri sententiã, vt in futurum nõ debeat agentẽ molestare, sicut in negotoria: vt Insti. de act. §. equẽ. & i vt possidetis: vt i. ti. vt p. ff. & C. & sic patet q ra- tiõne iuris de pñenti ferri snia super futuro. Secus si ius non cõ- peteret de pñenti: vt l. j. §. ff. de vfur. quæ hic allegatur pro contrario. ÷ Et per hanc literã dicit Andre. de Barulo q qui timet ne offendat ab aliquo pot adire iudicẽ vt sibi caueatur per illum, vt non offendat: de quo per Gul. in l. illicitas. §. ne potetiores. de offi. pñsi. & facit ff. de vfufu. l. equisimũ. Bart. Statutum q aliquis non habeat uocem in c. iudicatur ei præcludere uiam in iudicio. Imperator est uniuersalis dominus omnium non tamen particularis. Lex I.

Coloni. Coloni censiti licet respectu aliorum sint liberi: tñ quo ad personã domino- rum, quibus tributa præstant, videtur quadam ser- uitate esse adstricti: & ideo eos ad iudicium vocare nõ possunt pro causis ciuilibus, nisi rõne supexactionis: sed p publicis criminibus eos accusant, si sua vel suorũ iniuriam p- sequantur tñ sua peculia, & eorũ pdia alienare non possunt in uitis dñis inter uiuos. h. d. ÷ In tex. ibi: ipsi sunt. & ideo cõ p- sona est aliquid: multo fortius bona illius. In tex. ibi: uocẽ nez gamus. No. modũ loquendi. Nã p hoc patet q si statutũ dicit, q talis non habeat uocẽ in capitulo: per hoc videtur sibi præ- clusa uia in iudicio. In gloss. quæ incipit, coloni. ibi: nam scõ- pe

tu, & rapinam, & uolentiam, vide Bart. in l. itaq. fullo. ff. de fur. & l. licitatio. §. quod illicitẽ. de publicanis. & inter furẽ, latro- nem, & raptorẽ, vide in c. ex parte. de test. p doct. & per Ange. in aut. vt mulieres iuret. §. j. & Bald. in aut. sed nouo iure. C. de feruis fugi. & in l. capitalium. §. famofos. de pœnis. & ibi dixi. Alex. In glo. nati ex colonis. ibi: sed quid de nato. Not. an fi- lius natus ex colono ante præscriptionẽ cõpletã, uel cõceptus ante p̄scriptionẽ cõpletã, & natus postea sit colonaria cõditiõnis. Nã nõ est primo casu: qa nõ est natus ex patre colono. secũdo casu nõ est: qa cũ sit cõceptus antequã pater esset colono- nus, etiã habetur pro nato, cũ de eius fauore tractet: vt l. qui in vtero. ff. de sta. homi. ÷ Et ideo non dicitur primogenitus Re- a gis, qui natus est ante dignitatẽ regalẽ. nec filius presbyteri, qui natus est ante presbyteratũ: vt no. in l. imperialis. de nupt. & l. senatoris. ff. de sena. Vide Bart. d. l. imperialis. & adde q idẽ Bar. dicit. i. l. j. §. fili. de decurionib. vbi ponit de filio nã- to ante p̄pater efficerẽ nobilitas: an gaudeat priuilegijs nobilita- tis. Et ibi cõcludit q nõ, nec quo ad cõmoda, nec quo ad in- cõmoda. & Bal. in d. l. imperialis. §. si. Ratio, qa qualitas adiũ- cta verbo, debet intelligi fecudũ qualitãtẽ uerbi cui adiũgit l. in delictis. §. si extrane. ff. de noxali. & facit tex. & ibi Bart. i. l. si senator. j. de digni. tu. lib. xij. & vide q scripsi in l. ij. §. fili. de decurionib. Alex. In filijs: aut eorũ, q se spõte curia obulez runt, hoc speciale est, vt licet nati sint post oblationẽ factã cu- riẽ nõ sint curiales inuiti: vt no. i. l. si. s. de his q spõte mun. sub.

Additio. Faciunt ad q. dicit statutũ, q si aliquis fecerit stationẽ in villa p decẽ annos, teneat in perpe- tuũ ipse & filij: an talis præscriptio noceat filijs natis ante præ- scriptionẽ. Item si ciuitas recipit aliquẽ ad ciuitatẽ. pone fecit statutũ q oēs trahẽtes morã in comitatu, nõ gaudeat priuile- gio ciuitatis, nec eorũ filij. q si aliquis habitauit in comitatu, nõ præiudicet iam natis, fecudũ Bal. in l. ij. ad fi. C. de li. & eo- rum libe. Alex. In eadẽ ibi: licet. Sed nõ obstat hæc lex qa in- telligitur de liberis natis & cõceptis postq pater est colonus effectus, & ideo ipsi sunt coloni, licet nõ steterint xxx. anno.

In eadẽ gl. ibi: itẽ dare occasio. ÷ Not. bene ad statuta dicẽ- tia, q pro animali nascẽti i territorio Perusino debeat soluere dñs unũ solidũ. Nã si habens animalia pregnãtia ducit vt præ- riant extra territorũ Perusinu, nõ euitat ppter hoc solutionẽ: qa in fraudẽ fecit. Pro hoc ff. de hære. insti. l. ex facto. la grãde.

Additio. Nota ÷ ex isto §. arg. q colonus remanẽs in colonia, illam partẽ tructuũ solum restituere tenetur, quam restituebat temporibus retro actis. ÷ Item est casus q hæredes alicuius coloni remanẽtes in colonia, sine re- nouatione aliquorũ pactorũ, q per omnia & eodem modo & cõditiõne pãcta omnia, quæ extrabant inter dominũ & co- lonum defunctum, debent seruari inter dominũ & heredẽs coloni. quod not. Ange. hic additio est §. caueant.

Iqui. Mulieres liberæ cum adscriptitijs matrimo- nium, cõtrahentes non perdunt ipsæ, nec eo- rum posteri libertatẽ: & natus ex libero & ex adscri- ptitia muliere cõditiõnem uentris sequitur. Item domini taz- lium adscriptitiõrũ possunt eos extrahere à tali matrimonio authoritate propria, & etiam castigare si iudicis copia desijt: quod si non fecerint, ad eorum damnum negligentia redun- dabit. h. d. ÷ Et nota adscriptitios cõtrahere matrimonium. Per quod dicit quidã ipsos esse liberos, & nõ seruos. Sed cer- tẽ matrimoniũ istud est de facto, nõ de iure: vt i. aut. de nup. §.

pe vulgariter. ÷ No. istud vulgare quid importet. In eadẽ ibi: sic & alias no. q omnia sunt Principis quo ad iurisdictionem, & uniuersale dominium, sed non quantum ad particulare. de quo not. plenẽ l. bene a zenone. s. de qua. præscrip. In glo. su- per verbo, alienare. ibi: nec etiam intrare ecclesiam. De iure ciuili uidetur secus: vt nor. gloss. in l. quemadmodum. de agri. & cens. & est tex. in aut. de sanc. epi. §. adscriptitios. Rubrica.

Nati in terra ubi Christus fuit natus non habent aliud priuilegium quã ali. Lex vnica. Vm per alias. Coloni Palestini non pos- sunt a terrã recedere, sicut alijs: & eorũ dñis datur plena potestas reuocãdi do- mũ, h. d. Et no. ÷ gloss. si. huius legis q nati in terra ubi fuit natus Christus, non habent aliud priuile- gium quã alijs Bartolus. Rubrica.

Thracenses capitatio- nis nõ præstant tributa, sed tributa terræ: non tñ possunt a terrã disce- dere: & occultas vel retinens colonũ Thracen- sem ipsum restituit dño cũ peculio, & cũ agna- tione, & punit in durabus libris auri. h. d. in tex. ibi: vagabun- di. Nota ÷ de vagabundo: qa propriẽ est ille, qui vadit vagan- do per orbẽ, vt hic, & j. l. prox. & est casus in l. j. de tyro. lib. xij. & hoc tenet glo. ff. de dam. infe. l. iij. §. prætor. ver. verẽcũ- de. & hoc est verũ, nisi in proprio domicilio fuerint agnati, vel cognati qui uellent eũ ab inquietudine defendere: vt s. de agri. & celi. l. cũ scimus. §. illud quocq. Glo. tñ ff. ad mu. l. eius. §. Cel- sus. dicit q ille est vagabundus, qui non habet domiciliũ. Sed hæc trussa: qa secudũ hoc semp opus esset q locus originis eẽt passus aratrũ, quod esset absurdũ. Adde Bar. in l. iij. §. præ- tor. de damno infe. in vltima col. qualiter vagabundus sit citan- dus, vide Inno. in c. si aduersarius. de eo q mitti. in posses. caus. farei seruan. & Spe. in tit. de cõpetenti iudicis adi. in ver. quid si debitor. vide glo. & ibi Bart. in l. cũ hereditas. ad Treb. q di- cant vagabũdi, & qualiter cõueniant, & citãdi sint, vide Ioan. And. in addi. Spe. i. ti. p. alleg. & ibi et ponit qd de bannitis. & per Cy. & Bald. in l. j. vbi de cri. agi oportet. & in l. ad reco- gni. & quæ dixi ibi post Bar. ff. ex qb. causis in pos. ea. Alex. Rubrica.

Interesse lucri cessantis æstimatur iudicis officio. Bannitorum receptatores quomodo & qualiter puniantur. Lex vnica. Olonos. Coloni Illyricani origine a terra se- separare non possunt contra facien- tes reuocantur, & reuocati submittuntur in vincu- lis. Item receptantes eos, licet ignotos, puniuntur. hoc dicit. Et de hac receptiõne vide quod dixi. s. de agri. & cen- si. l. cũ satis. & s. de fab. l. pe. ÷ In tex. ibi: autoritate iudicis. nota. q interesse lucri cessantis iudex ex suo officio æstimare debet. quod nota pro eo quod ponit Cy. in l. j. C. de sen. q pro eo quod interest proferuntur. circa probationẽ interesse. In tex. ibi: illud sufficit. ÷ Nota optimũ tex. contra receptatores exbannitorũ: q puniuntur poena receptatorum non solum si sciuerint poenã, in qua erant banniti, & causam non qua erant banniti: sed etiam si omnino ista ignorauerint: dum ramen sci- uerint istos esse bannitos: secus autem si hoc ignorassent. l. j. s. de recep. & de agri. & cens. l. quẽadmodum. & quod dixi s. de fabri. l. nullus. Rubricas quatuor sequentes vide per teipsum. Rubrica.

Prædia sterilia quod debeant iungi pro parte fertilibus propinquis. Collectam an teneantur alij de ciuitate soluere pro eo, qui soluere non potest. Lex I. Vm diuus. Prædia deserta decurionibus lo- ci, quibus subsunt assignari de- bent cum immunitate triennij: & si insufficientes sunt ad onera supportanda, debent diuidi, & possessi- onibus fertilibus assignari. hoc dicit. Hanc legẽ allegat Bar.

in suo tractatu repræsalarum. in ij. q. pe. a Per orbẽ. Ad q tu vide oino Feli. in c. ff. de foro cõpẽ. in ix. c. ff. de foro cõpẽ. in ix. c. ff. ver. de vagabũdo. & qd ibi dixi i apo. De vagabũdis dixi mul- ta s. in addi. ad Bart. sed nũc non occurrit hoc Ant. Corf. singu. suis in uer. vagabun- dus. inci. si beneficia- tus. vbi late de multi- plici vagabundo tra- ctat. Cũ fideiussore vel sine. Adde glo. & istu in l. si mãdato. §. ff. mãdati. et in l. cautio nis. de uerb. sig. & in l. prætoric. in fi. ff. de præto. sti. Bal. in l. san- cim. i. ij. op. s. de uer. sig. & in aut. cui reitã- cõ. col. ij. ver. itẽ not. q idonea cautio s. de indi. ca vidit. tol. A- lex. in l. j. ff. qui satis. cog. & Car. in cle. j. s. & q de poe. & p. Ol- dra. consil. lxxvij.

Additio. Quod poderat Bar. in l. si se nõ obtulit. §. actor. ff. de re iudi. allegat hanc legẽ, si quis de ci uitate nõ est soluendo, q alijs de ciuitate te- nẽtur soluere pro illo per librã & solidũ. & cũ Bar. ibi trãseũt oēs post eũ. sed Bart. in l. si. §. mista. ff. de mu. & hono. determi- nat contrariũ: vbi vult q de iure cõi onus deficientiũ nullus teneat subire. alle. tex. in l. j. s. vt nullus ex uicã. pro alio de exhibẽ. li. xj. Et rñder ad istã l. procedere, nisi alio modo esset expressum lege municipali: quia illi legi vel cõsuetudini standũ est, vt damnũ sustineat. Pro hoc etiã facit distin- ctio Bar. in l. ij. de apo. pub. libr. xj. de quo videas. & quod ibi scripsi. & vide per Ange. in d. §. actor. in ij. col. ver. quãrit Bar. qd si aliquis de uniuersitate. & vide Alex. in rep. l. sãpe. in prin. ix. col. de re iudi. Alex. Prædia sterilia dicuntur nerui sterilitium prædiorum. Lex I I I.

Siquis. Possidens fundos steriles, & fertiles tributa- rio, si alienat fertiles, & ob hoc efficitur non soluendo, tenetur ad tributa fertiliũ, & steriliũ em- ptor. h. d. ÷ Et no. q prædia fertilia appellantur hic nerui præ- diorum steriliũ. Et est ratio: quia sicut in corpore humano caro fertilib. & imbecillis cõseruatur per neruos: ita prædia sterilia cõseruantur per fertilia. Verbum cautio, an intelligatur cum fideiussore, uel sine remisiõe. Lex I I I I.

Vicunque. Recipientes prædia deserta cũ im- munitate triennij, debet cauerẽ idõ- neẽ q prædia nõ relinquunt cum damno Reipublicæ. h. d. In tex. ibi: Imperatorum. notanter dicit Imperatorũ. vnde ille, cui assignantur prædia deserta absq impetratione, nõ debet hac cautione grauari: quia satis est q fuerit ipso inuito illa prædia sibi assignata. In fin. gl. vlti. ÷ Not. bene de hoc ver- bo, cautionis, vtrum intelligatur cum fideiussore, uel sine de verb. sig. l. sancimus. & ibi per Cy. & hic per And. de Barulo.

Repudians hereditatem priuatur non solum hereditate, sed etiam omnibus bonis ad eum quocunqẽ titulo per instituentem deuolutis. Hereditate repudiata, an uideatur officium executionis repudiatum. remisiõe. Rubrica.

Aeredes. Hęc lex est singularis. Scriptus heres a tributario debitorẽ etiam onus fundo cogetur cedere omnibus bonis quæ etiam ex alio titulo a de- bitore percepit. h. d. ÷ No. singularem casum, in quo repudiãs hereditatem instituentis eum, non solum priuatur heredita- te, uerum etiam omnibus bonis quocunqẽ titulo ad eum deuo- luti per instituentem. Et sic est arg. hic, q institutus a debitorẽ communis Perusij, si repudiat eus hereditatem, priuatur omnibus bonis suis, quocunqẽ titulo ei acquisiti a testatore.

Additio. Hoc tamẽ est speciale fauore fisci: ergo in cõ- trarium est ius commune. l. ius singulare. ff. de leg. & singulariter nota. Ange.

Additio. Vide Ange. in l. j. ff. de acquirenda hereditate. & vide in l. si patroni. §. quid ergo. ff. ad Trebel. & in l. qui heredi. §. si pars. de condi. & demon. Vtrum autem ÷ repudiata hereditate uideatur repudiatum officium executionis, & econuerso, vide Bart. in l. cum proponas. C. de fideicom. lib. Alex.

Sterile. Quæ dicitur sterilitas in fundo, vide Bartol. in l. si vno. §. ubi dicitur. ver sed dubita. ff. loca. et Salu. l. licet. C. de loc. in ij. col. ver. q. quoniam non dicitur sterilitas, vbi etiam vide Bart. & Bald. & Io. Andr. in add. ad Spec. in tit. de loc. & Andr. Barba. consil. suo incipit scripti propheta.

Confensum maioris partis. Adde Bal. i. veterem. nu. j. & quod ibi posui in apost. ad ipsum. in ver. quod ois tangit. §. de aucto. prætan. & Ant. Cor. sin. l. i. v. vniuersitas tota. quod sit à maiori parte capituli.

Vivtilia. Possidens prædium sterile, non potest renunciare sterilibus & fertilibus retinere, sed oibus debet cedere, vt pariter omnia curia libus defertur, hoc dicit Bartol.

Verbum, reuertatur, significat translationem dominij ipso iure: et de cuius significatione, remissiuè.

Visquis. Prædium sterile de fertum iungi debet possidenti fundi fertile dominicum vel templorum: & si nullus reperitur volens dictum fundum possidere, antiquo possessori restituit præstita cautione soluendi tributa, & alias publicas functiones. h. d. In tex. ibi: reluctanti. sed quomodo reluctatur, cum prædium desertum assignetur dno invito: vt §. eo. l. j. Rñdeo, quod hic loquitur in prædio domitico, vel templorum: ibi autem in prædio priuati. In text. ibi: reuertantur. Nota de verbo, reuertatur, quia significat translationem dominij ipso iure: & est vtile pro substitutionibus. De quo habes in l. j. ff. de dona. & §. de reuo. do. l. i. vñquam. & de inoff. do. l. si totas. & dixi de vulg. & pup. in l. centurio. Bartol. Si habes fundum sterilem in emphyteusim, si sua cultura facit eum meliorem, an possit illum transferrere ad heredes extraneos: licet hoc in instrumento non dicatur. Ille, cui assignatur prædium patrimoniale Principis sterile, habet biennij vacationem à tributis: si fiscale, habet triennium. Portare granum de cluso Perusino qui teneatur. Colonus qui fundos steriles reddit bonos & fertiles sua cultura, non potest per dominum de eorum cultura remoueri, nec eis pensio augeri.

Vicunque. Qui fundum patrimoniale sterilem sua industria fertile fecerit de se debet ipsum perpetuo possidere, & ipsum relinquere hæredibus tanquam propriis: & ille, cui assignata sunt prædium sterile, tributata pensio, non præterita, soluit: & etiã per presentibus gaudet immunitate biennij, qua immunitate alij gaudere non debent. Itẽ pcurator cum videt prædium sterile, curare debet pro posse vt assignent prædij vicinis fertilibus. Itẽ hospitale diachato ne habet immunitatem ne cogatur suscipere prædium sterile. h. d. In tex. ibi: perpetuo. Nota arg. quod habes in emphyteusim fundum sterilem defectiuum, si ipsum sui cultura fecerit meliorem, potest transferrere ad heredes extraneos, nec finis emphyteusis tertiam generatione, licet in instrumento hoc non dicatur. Pro quo facit j. l. qui fundos. tamen hoc non affirmo.

Additio. Hoc dictum secutus est Ludouic. in rubrica de arb. in si. ix. chartæ. sed ipsemet & melius in l. etiã in prin. lo. ma. tenet contrariũ, & bene, p. c. ad aures. de reb. eccl. non alie. Nec obstat iste tex. q. loquit in re Principis, non ecclesie. Itẽ non apparet hic quod esset data in emphyteusim. Ita dicit ipse. & hoc verũ tenendo opi. quod talis emphyteusis non transfertur ad extraneos. De quo plene ibi, & in l. q. dicit. de verbor. obi. per Imo. Alexã. Adde quod si quis fuit exepius à canonis præstatione alicuius fundi sterile in toto vel in parte, & postea fit effectus fertilis industria possessoris, an debeat præstatio canonis, & possit augeri. Casus est quod non, in l. si. C. de alluionibus. quæ alleg. Ange. in l. i. seruitus. ff. de seruitu. rusti. prædi. Imò secundũ cum liberatio & exemptio remanebit firma, per illũ tex. & §. quia verò Leonis. in aut. de non alie. & Bald. alleg. hanc legem in argumentũ in c. de alie. fund. pater. et ibi in tex. perpetuo not. argumentum. Nota casum in quo emphyteusis durat ultra tertiam generationem, & ad extraneos transmittitur. Adde Roma. in rubric. de arbi. in xix. colla. regulariter tñ non egreditur tertiam generationem. in §. emphyteusim in aut. de alie. & emphy. etiã si sit præscripta secundũ Bald. in c. j. §. quibusdã obligauerunt. de feud. dato in vicẽ leg. commissoria. q. dicit ita cõsultuiffe de facto. Et eodẽ modo solet dici i dignitate, quæ obuenit ex accidenti, quæ non egreditur tertiam generationem, scilicet p. nepotes, secundũ Bart. in l. diuo Marco. C. de quaest. Et quæ dicatur tertia generatio, & vsq. ad quẽ gradũ duret, vide per doc. in aut. si quas ruinas. C. de sacrosan. eccl. & in l. i. mihĩ & Titio. & in l. quod dicitur. de verbo. oblig. & à quo incipiat

generatio. Ang. in §. emphyteusim. i. authet. de non alien. Ale. In tex. ibi, post biennium. Nota quod ille, cui assignatur prædium patrimoniale principis sterile, habet biennij vacationem à tributis. Si autem esset fiscale: tunc habet vacationem triennij, vt §. eo. dem l. j. & ita tenet hic gl. In tex. ibi: vt primũ vicinas. Nota hic arg. quod ad portandũ granũ de Cluso Perusino ad ciuitatem Perusini, primò debet grauari Clusũ, postea viciniore Cluso, tertio alij si primi sint inter impotentes: pro quo facit optime §. de nauar. l. cũ nauarhorũ. An autem isti propinquiore alij teneant portare suis sumptibus, vel publicis, dic vt ibi dixi. In tex. ibi consensu omnium. Nota hic dicit cõsensu oim. & tñ gl. dicit sufficere cõsensu maioris partis: & hoc est vtile ad quæstionẽ statuti dicentis quod factũ per maiorem partẽ studij nõ valeat reprobari. quod certum est si sit factum per maiorem partem, vt hic. Adde Inno. in c. si. de pecul. cler. quod si clericus fundum sterile ecclesie sui cultura fecit fertile, & propter delictũ depositum natur ab administratione pro victũ, debet sibi remanere ille fundus fertilis. quod no. Ro. in litera e. aliã. ff. no. xxxj. Alex. In tex. ibi: excludat. Nota quod optimũ ar. pro laboratoribus & colonis terrarũ, qui eorũ cultura fundos bonos, & fertiles fecerunt: cũ essent steriles, vt non possint per dominos eorum de cultura remoueri, nec etiã eius pensio augeri. facit j. titul. ij. l. j. Agrum deserere, & agrum derelinquere, sunt diuersa. Occupans prædium incultum, & desertum propria autoritate, si accusetur, qualiter teneatur: & ponit practiam tam pro accusato, quam pro accusatore. Cauetela ut quis præferat fundum incultum, tributarium minori tempore biennij.

Viacros. Agrum sterile, & tributarium desertum, quilibet autoritate propria potest euadere, siue euadens sit vicinus, siue non: sed dominus deserens intra biennium recuperare potest restitutis expensis cultori, quo elapso non auditur. h. d. Nota diligenter ex hac lege, quod aliud est agrum deserere, & aliud derelinquere. qui enim derelinquit ipsum, ex poenitentia non reuocat, vt l. j. ff. pro derel. sed qui deserit intra biennium, sic, vt hac lege. Item biennij datur si non fuit vocatus per possidentem, aliã datur sibi solum tempus semestre: vt j. eod. l. locorũ. & est optima hæc lex in ciuitate Eugubij, in qua per formã statutorũ omnia prædicia sunt tributaria. Nam si aliquis prædium incultũ, & per consequens desertum autoritate propria occupauerit, non tenetur cõdictione ex l. cum quarebatur. §. vnde vi. quod tenet glo. hic. Et ideo sit cautus aduocatus accusati in dicta ciuitate inter dicto recuperandã, vel ex illa lege, vt articulet quomodo prædium erat incultũ, & reputabatur desertum: quo probato necessarid sequit̃ absolutio: ex quo prædium erat tributarium. secus si nõ erat, vt l. clam possidere. §. qui ad nũ dinas. ff. de acqui. pos. nisi diuturnitas tẽporis vt tẽpus x. anno. aliud induceret: vt no. gl. magna in l. j. §. de ser. fug. Per hanc et legẽ dici potest quod licet sine titulo nõ prescribatur res pro spatio minori xxx. anno. tamen in locis, in quibus sunt prædicia tributaria, spatio biennij præscribitur res, vt hic. Et ideo sit cautus aduocatus cõuenti vel agentis vt articulet quod omnia prædicia sunt tributaria secundũ formã statutorũ & quod ipse semper possedit illud prædium per biennium, & hoc probet per testes, quod intrauit possessionẽ illius prædij tunc vacantis, & deserti. Et ob hoc præsumitur tributariũ quibus probatis agens & excipiens obtinet abscq. aliquo titulo & si vult breuiori tẽpore possidens esse securus, faciat citari illos, quorũ credit interesse, vt compareant intra sex menses ad contradicendũ. si credũt prædium ad eos pertinere necne: vt si intra dictũ tempus domini non compareuerint, possidens dominium ipsius acquirit pleno iure. Posses dicere quomodo dominus auditur si agrũ deseruit. Rñdeo, non deseruit. argumen. l. j. ff. pro derelicto, sed tantum culturam, & intra biennium auditur. quo elapso non auditur. Bart. & Vide tex. & Barto. in l. de eo. de acqui. pos. In ver. per hanc l. vide hic dicta ad limitationem doct. in l. Celsus. de vfu. ff. Alexan.

Vifundos. Præmittit ad euidentiã quod fundos patrimonales Principis ille dicitur possidere iure priuati, qui ipsos accipit steriles, & sui cultura fecit fertiles: vt §. eo. l. quicumque. Et ideo dicit hic Imperator quod possidens tales fundos, si eidem alij fundi steriles assignentur, quod sibi datur electio, quod aut renuat fertiles, aut suscipiat vtrunque. h. d. Bartol. Qui per

Viper potentiam. Si fiscus alicui successerit, qui fundos steriles, & fertiles possidebat, & aliquis per potentiam fertiles, occupauerit, cogitur steriles ex æquum substantiam pro portione acceptare. Bar. In quo quis potest priuari domino rei sue. Casus in quo contumax habetur pro confesso. Cuius ad iurandum de calumnia si non comparet, non habetur pro confesso. Cuius ad iurandum de calumnia si dicatur, idem est ac si diceretur dominium rei. Proprietas possessionis si dicatur, idem est ac si diceretur dominium rei. Ecclesia & Respublica æquiparantur. Emphyteuta ecclesie si citatus ut veniat ad soluendum canonem non soluit, cadit ab emphyteusim per lapsam sex mensium licet aliis requiratur biennium.

Ocorum. Cùm prædicia deserta per æquorem alicui assignantur: antiqui dñi per edita vocant, qui intra sex menses si venerint, recuperant bona, & debita cõtracta persolunt, sed si per dictũ tẽpus cõtracta extiterint, perpetuo possides possidebit, & soluet tributata futura, non præterita. h. d. Nota casum quõ per lapsum sex mensũ quis potest priuari dño rei sue. de quo §. eo. l. qui agros. Adde quod aliquando per lapsum quatuor mensium, l. cũ duo bus, §. idem respondit. pro socio. A lex. Secundũ no, hic casum quod contumax habetur pro confesso. quod tenet hic gl. Idẽ no. in l. j. §. senatus. ff. de iure sif. vbi de latuõ contumax tribus editis vocatus pro confesso habet. Cõcor. in aut. de exhi. re. §. si verò. de affer. tol. l. j. in si. ff. de re mili. l. qui cũ vno. §. qui post. et §. de iura. cal. l. ij. §. pe. Regulariter cõtra: vt l. diuus. §. sic & diuus. ff. de custo. reo. Ex hoc patet secũdũ And. de Baro. quod citatus vt veniat ad iurandum de calumnia: quod si non veniat non habetur pro confesso. In tex. ibi: proprietas possessionis. no. modum loquendi. Nam tantum est dicere proprietatem possessionis quantum dominium rei: vt l. cũ satis. de agric. & cens. Et hoc est vtile pro statutis decernentibus quod domini possessionis possunt talia facere. Nam non refertur solum ad dominos possidentes, sed ad domi non rei.

Additio. Et hanc legẽ nõ qua per eã habes quod cũ ecclesia & Respublica æquiparentur, vt not. in l. Respublica. C. ex qui. cau. ma. & requirit in ecclesia cessatio biennij, vt emphyteuta possit expelli, vt l. ij. C. de iure emphy. quod illud verũ est vbi ecclesia nõ citauit emphyteutam vt veniat ad soluendum canonem: sed vbi citauit, non erit necessarius cursus biennij, sed sufficiat lapsus sex mensium, per hanc legem. quod singulariter not. quia pulchra limitatio est, vide in aut. de alie. & emphy. §. si verò quis. Ange. Vide Io. An. in c. qm. §. qd si sup in j. col. aliã vsq. vt litẽ nõ cõte, & quæ dixi post Bar. in l. si fur. ff. de vsufr. & in terminis Spe. in tit. de probat. videndum, ver. sed pone statutũ & Bal. in l. ij. in §. locũ, de relig. & sum. Et quid veniat appellatioe proprietatis, vide Bal. in l. pe. in j. col. C. si nõ compe. iudi. Et adde Io. And. & do. Ant. in d. c. quoniam frequenter, §. quod si super. vt lit. nõ cõte. & quod no. Bal. in l. sciendũ. §. sed etiã cũ seq. qui sat. cog. Alexan.

Hac diffinitione. Ad tributa prædij steriles nullus possidens fertilia adstringitur, nisi postquam fuerit affecutus. h. d. Bart.

Omnium. Dñi prædiorũ debent requiri vt soluãt tributa cõtracta, & ipsis cessantibus assignant volẽtibus soluere. h. d. Et no. hanc legẽ in ciuitatibus, in quibus sunt prædicia tributaria. Nam si dñi nõ soluant tributa, incontinenti possunt prædicia alijs assignari. Bar. Dominũ rei emphy. per aliũ ex fratribus nomine proprio, qui in castro cõ cum alijs ponit scilicet, & tributa cõter sunt soluti, acquiritur per hoc omnibus fratribus. Confessio facta in iudicio, per quã cõfiteor re meã tuã, licet falsa sit, mibi præiudicat. Res descripta in meo æstimo præsumitur mea. Confessio orronea uel falsa q. solutus expensis corrigi potest, si causa erroris sit probabilis. Assertio facta in libello, uel exceptionibus, an possit corrigi.

Vra & possessiones. Si curialibus patiens & apud acta tributibus, & apud acta tributibus prædicia esse alicuius, & tributa quis soluerit, apud soluentes remanet perpetuo dominium prædiorum: & nulla repetendi datur licentia. Et nota hanc legem cõtra fratres, qui fecerunt se in instrumentis emptionũ tantummodo nõ

minari: & postea prædicia fecerunt in catastro conscribi eis & fratribus & sic cõter tributa sunt soluta. Nam pro hoc est fratribus dñiũ acquirũ sicut ipsis, quos tenor instrumenti designat. Pro quo facit §. de dona. l. cõfualis. & no. per Cyn. §. de reb. ven. l. solenibus. Adde Bald. in l. solenibus. in prin. C. de rei vend. & Ro. in l. l. tera d. no. l. vj. & in cõsilio Bal. vbi dicitur quod apponens aliquid signũ rei, quod videtur esse cõis, si signum sit cõmune. Idem dicit in l. i. patrũ. de subst. lib. C. cõmunia vtri. iudi. & facit in rubro & Negro, vt nemo mini liceat. & vt nemo priuatus titũ. & Bartol. in tractatu de insignijs & armis. & in materia æstimi. vide quod dixi in l. si. in si. de præijs nauicular. Nicol. de Neapoli per glossam hic dicit, quod interlocutoria redacta in scriptis nõ potest reuocari per iudicem. Simile dicit in teste, quod hoc licet aliã possit se corrigere, tñ dicto suo in scriptis redacto non licet. Facit glo. in c. apud miserabilẽ. xxxij. q. j. quæ dicit quod confessio redacta in scriptis reuocari non potest. Sed cõter Nicolaus videt malè dicere, quia gloss. hic non dicit quod dicit dictus Nicolaus. Secũdũ, quia istud est cõtra tex. in c. cũ cessante. de appella. ibi: ne processus negotij friuolis occasionibus retardet: quæ ratio cessat, siue interlocutoria sit redacta in scriptis, siue nõ. Cogita tñ. Alex. In text. ibi: apud acta. Nota quod licet cõfessio extrajudicialis, qua ego cõfiteor dñiũ rei meã esse tuã, non præiudicat mihi: vt l. cũ falsa §. de iur. & fac. igno. tamẽ secus in iudicio: licet ista sit cõfessio falsa, per hanc legẽ.

Additio. Vide quæ dixi In titu. de act. in §. sic itaque. Paul. de Cast. in l. scriuarios. C. de testa. mili. vbi dicit, quod in dubio præsumitur per matricula: & per eã quis præsumat quasi in possessione, vt ibi per Bald. & Sal. & hoc alleg. Paul. de Cast. ibi, quod præsumat per æstimo: quia si aliqua possessio descripta est in æstimo meo, præsumitur mea. alle. l. si. cũ glof. & ibi Bar. de præijs nauic. §. cũ ibi notatis per Bald. in l. cõfualis. C. de don. & quod no. in l. cũ possessor. §. j. de cõf. Alex. In glo. hac lege ibi: nõ potest corrigi. hoc est verũ, nisi sit erronea confessio vel falsa, & cã erroris sit probabilis vel iusta: vt l. inter rogatã. §. de lib. cau. & ff. de cõfess. l. cũ fideicommissum. & de inter. act. l. cõfessionibus. & facit §. de decu. l. si ille. & tunc nõ admititur erroris correctio, nisi refectis expensis, si iudici vis debetur: vt l. edita. §. de eden. cũ sua glof. Et nota bene an assertio facta in libello precum, vel exceptionibus, possit corrigi.

Siquis. Ad euidentiã scias quod quædam prædicia erant adscripta nauiculariæ functioni: vt §. de prædi. nauic. per totum. & dicta prædicia erant etiam tributaria. Et ideo si dicta prædicia efficiuntur sterilia & deserta, alicui adiunguntur: ille autem solum ad nauiculariam functionem, & non ad tributa tenebitur. Accipienti fundum patrimoniale sterilem, sub certi canonis annui præstatione, non debet augeri canon ex melioratione. h. d. Nota hanc legẽ contra infatigabiles prælatos, de quibus vidistis in l. cũ satis. §. caueat. de agri. & cõf. in l. j. in qui. cau. coloni. Bar. De fundis limitrop. & terris, & paludibus, & piscuis limitaneis, uel castrorum. Rubrica.

Siquis. Ad euidentiã scias quod quædam prædicia erant adscripta nauiculariæ functioni: vt §. de prædi. nauic. per totum. & dicta prædicia erant etiam tributaria. Et ideo si dicta prædicia efficiuntur sterilia & deserta, alicui adiunguntur: ille autem solum ad nauiculariam functionem, & non ad tributa tenebitur. Accipienti fundum patrimoniale sterilem, sub certi canonis annui præstatione, non debet augeri canon ex melioratione. h. d. Nota hanc legẽ contra infatigabiles prælatos, de quibus vidistis in l. cũ satis. §. caueat. de agri. & cõf. in l. j. in qui. cau. coloni. Bar. De fundis limitrop. & terris, & paludibus, & piscuis limitaneis, uel castrorum. Rubrica. Rescripta impetrata à potentibus existentibus in curia Romana, & sint nulla.

Tyberianus. Ad euidentiã scias quod quædam præfectus, qui vocabatur Tyberianus, statuit quædam possessiones quibusdam militibus custodiendis limites Imperij, quibus defendebantur frumenta: hoc statutum hic confirmat hæc lex, & iubet in perpetuum obseruari, mandans quod rescripta in contrariũ impetrata nullius sint momenti. h. d. Et hoc est optimum argu. secundũ And. de Baro. cõtra potentes existẽtes in curia Romana, vt rescripta impetrata ab eis ipso iure

Pro concordia. Adverte qd Bart. in l. fin. C. de iure emphyteut. & in l. l. domus. ff. de le. j. tenet qd donari vel legari non potest res emphyteutica sine consensu dñi. sed contrarius allegat in hac l. j. de fundis pat. & in l. in cōventionibus. ff. de ver. sign. Tu dic si bene consideret Bart. vbiq soluit qd prima opin. procedit in emphyteus priuata. Rō nē reddit: qd tunc nīm grauarē dñs: qd esset opus qd dñs ageret rei vendicatione cōtra possessorē, cum nullā obliuione ponalē haberet: cū nullus sit imit' cōtractus interdum & possessorē. Sed in casu hui' l. j. est specialis. & Bart. vbiq si videatur dat istā sol. qd tūc in iūdo casu cessat rō pāctā in hoc casu singulari. & inepit allegat i d. l. in cōventionalib'.

inibus bene est licitū possidere castellū, vt l. si legatum. §. fin. ff. de ope. pu. nisi tale castellū teneatur ad æmulationem vel ad castrametationem: vt l. per prouincias. de æ. l. i. priua. hoc tenet gloss. hic. & vide Inn. in c. Pisanis. de resti. spo. Bartol.

Casus, in quibus nulla currat p̄scriptio. Statutū qd cōtra instrumenta dotalia nulla currat p̄scriptio, qd operetur remissionē. LEX III.

Gros. Agri limitanei donec per milites possident, sunt à tributis immunes, si tñ alienati fuerint lege phibēte vdicant, nō obstat longi tps p̄scriptio. ne. h. d. qd No. hic casum, i quo nulla currit p̄scriptio. Alios casus habes no. in gl. in ver. cessate. qd est vitale ad instrumenta dotalia, in gbus nulla currit p̄scriptio ex forma statutorū. de qua vidistis in l. cū satis. de agri. & celi. & in l. si qs decu. de decu. & in aut. vt de cetero cōmu. eccle. rer. §. nunc autē. Nota tñ gl. quē alle. oēs leges de hac materia loquētēs. Vide Ang. in aut. vt de cetero cōmutatio. qui dicit qd hoc casu currit p̄scriptio centū annorū, per illū tex. & adde Ange. in aut. vt eccle. Romana. vbi querit an pactum fieri possit qd nō currat aliqua p̄scriptio. & idē, vt de cetero cōmu. vbi ponit an possit fieri p̄statutū. Et vide qd scripsi post Bart. in l. sequi. in §. si via. ff. de vsu. ca. & adde qd licet nō currit p̄scriptio cōtra instrumenta dotalia, ita nō currit cōtra instrumenta finis dotis. Ang. in l. exigere dotē. ff. de iudi. & ita dicit pluries obtinuisse. Alexā. De pacis publicis vel priuatis. Rubrica.

Pactum initum per officiales deputatos ad venditionē gabellarum cum emptoribus ipsarum, quod sit nullum, si est factum contra solum modum vendendi. LEX III.

Vm nulla. Hæc lex dicit qd si aliquis conduxerit pasua publica, vel etiā Principis p̄ certa annua p̄sione apposita pacto qd ibidē possint depasci publica animalia, seu Principis, qd si postea talis conductor vult soluere maiorē pensionē, ad hoc vt dicta animalia ibi depasci non possint, qd nō potest, nec hoc debet isti permitti. h. d. qd Et nota arg. ex fin. huius legis: quia si officiales deputant ad vendendū gabellas cōmunes, qd omne pactū initū per istos officiales cum emptoribus gabellarū contra solitū modū vendēdi est nullū: quia in telligitur eis cōcessa potestas vt vēdant more solito, & nō aliē. Tēpus solitū vel nō solitū hic positū, aliter intelligit. Vide Bart. in l. Mela. §. j. de ali. & ci. le. & in l. si. quomodo & qñ. iur. vbi dixit qd referat ad actū p̄ximē p̄cedetēm. Vide qd in simili dixit gl. in l. ij. C. de epi. audi. quē loquitur in verbo, cōsuetu. qd verbū referat ad duas vices. Alber. & Bal. Sec' verò in verbo, solitū quod verificat in prima vice, vt dixi per dictū Bar. in d. l. j. quod sequit' Ful. in aut. sed nouo iure. C. de seruis fugitiuis.

sent nulla, quādo inferunt hæc alicui p̄senti iudiciū. Et hoc patet ex litera qd dicit, qd quid vel potentiam vniuersaliū. Bartol. *Castrum non potest teneri intra territorū ad æmulationem uel castrametationem alterius.*

LEX III.

Vicunque. In limine Imperij null' debet esse castellū detentor, nisi is solus, cui per principē detentio est cōmissa: cōtrafaciētēs poena hic inserta puniuntur. h. d. Et nota hanc legē contra tenentes castra in finibus territorij Perusij. Nam cōmuntur ea relaxare communi cū eorū territorijs, nisi permissa ciuitatis sunt eis cōcessa, vel per tēpora vutista possederint: quia tūc talis vutista p lege habet, vt l. ij. ff. de aqua plu. ar. cen. in princip. Adde Bar. & quod ibi scripsi in l. opus nouū. de decretis ab ordi. faci. In si. vide gl. in l. per prouincias. hic alle. et i. l. opus. de ope. publicis. vide gloss. in rub. de metallarijs. & Ang. in l. cū eo. de serui. rust. p̄di. Et qui possint petere vt destruantur castrū factū ad æmulationē. Inn. in c. Pisanis. de resti. spolia. Alex. qd In alijs aut locis quā in finibus bene est licitū possidere castellū, vt l. si legatum. §. fin. ff. de ope. pu. nisi tale castellū teneatur ad æmulationem vel ad castrametationem: vt l. per prouincias. de æ. l. i. priua. hoc tenet gloss. hic. & vide Inn. in c. Pisanis. de resti. spo. Bartol.

Casus, in quibus nulla currat p̄scriptio. Statutū qd cōtra instrumenta dotalia nulla currat p̄scriptio, qd operetur remissionē. LEX III.

Gros. Agri limitanei donec per milites possident, sunt à tributis immunes, si tñ alienati fuerint lege phibēte vdicant, nō obstat longi tps p̄scriptio. ne. h. d. qd No. hic casum, i quo nulla currit p̄scriptio. Alios casus habes no. in gl. in ver. cessate. qd est vitale ad instrumenta dotalia, in gbus nulla currit p̄scriptio ex forma statutorū. de qua vidistis in l. cū satis. de agri. & celi. & in l. si qs decu. de decu. & in aut. vt de cetero cōmu. eccle. rer. §. nunc autē. Nota tñ gl. quē alle. oēs leges de hac materia loquētēs. Vide Ang. in aut. vt de cetero cōmutatio. qui dicit qd hoc casu currit p̄scriptio centū annorū, per illū tex. & adde Ange. in aut. vt eccle. Romana. vbi querit an pactum fieri possit qd nō currat aliqua p̄scriptio. & idē, vt de cetero cōmu. vbi ponit an possit fieri p̄statutū. Et vide qd scripsi post Bart. in l. sequi. in §. si via. ff. de vsu. ca. & adde qd licet nō currit p̄scriptio cōtra instrumenta dotalia, ita nō currit cōtra instrumenta finis dotis. Ang. in l. exigere dotē. ff. de iudi. & ita dicit pluries obtinuisse. Alexā. De pacis publicis vel priuatis. Rubrica.

Pactum initum per officiales deputatos ad venditionē gabellarum cum emptoribus ipsarum, quod sit nullum, si est factum contra solum modum vendendi. LEX III.

Vm nulla. Hæc lex dicit qd si aliquis conduxerit pasua publica, vel etiā Principis p̄ certa annua p̄sione apposita pacto qd ibidē possint depasci publica animalia, seu Principis, qd si postea talis conductor vult soluere maiorē pensionē, ad hoc vt dicta animalia ibi depasci non possint, qd nō potest, nec hoc debet isti permitti. h. d. qd Et nota arg. ex fin. huius legis: quia si officiales deputant ad vendendū gabellas cōmunes, qd omne pactū initū per istos officiales cum emptoribus gabellarū contra solitū modū vendēdi est nullū: quia in telligitur eis cōcessa potestas vt vēdant more solito, & nō aliē. Tēpus solitū vel nō solitū hic positū, aliter intelligit. Vide Bart. in l. Mela. §. j. de ali. & ci. le. & in l. si. quomodo & qñ. iur. vbi dixit qd referat ad actū p̄ximē p̄cedetēm. Vide qd in simili dixit gl. in l. ij. C. de epi. audi. quē loquitur in verbo, cōsuetu. qd verbū referat ad duas vices. Alber. & Bal. Sec' verò in verbo, solitū quod verificat in prima vice, vt dixi per dictū Bar. in d. l. j. quod sequit' Ful. in aut. sed nouo iure. C. de seruis fugitiuis.

vbi dicit pro hac esse casum in l. Mela. in ver. sed alimēta. licet in contrariū videat' facere tex. in l. filium. de lega. ij. Sed dic qd illud prouenit ibi ex voluntate testatoris. & illud quod dicitur consuetus, probat per binū actum induci. est verū in consuetudine hominis, nō mulieris: quia mulieres non possunt facere, nec inducere consuetudinē. dictū Bart. vbi tex. C. de legi. Ale.

LEX III.

Nsignis. Hic mandat Imperator magistrō militū vt animalia militū nō dimittere in publicis pratis: qd si nō curauerit obseruare vnā cū eius officialibus, in xij. libris auri puniatur. quæ poena ponit' etiā de uastatibus prata priuatorū. dicit tñ qd prouinciales debēt puidere, in quo loco animalia militum sine dāno puincialitū depascant. h. d. Et nota legē contra de uastates: prata publica. & est hęc lex utilis p̄ militibus Imperatoris descendētibus ad ptes Tuscia, vt possint petere à Tuscis, vt assignent' eis prata, in quib' possint petere equos pascere. Not. istū tex. milites de uastantes prata. Adde d. Mar. de Laude in trac. de principe. in ti. de milite. in xiiij. cōclusionē. sed qd si Capitaneus referat dānū datū à militib' suis dampnū p̄ p̄cō: an poterit ei cōputare in suo salario? Dico nō iuxta no. p̄ gl. in l. ex maleficijs. §. is quo qd. de act. & ob. §. l. j. §. plures. de eo p̄ quē fac. erit. & no. d. Mar. de Lau. in cōcl. xij. Sed quid si nō sunt prata, sed frumēta in herbis de uastata, possit hac poena agi ac si de uastata prata essent. Ego ex dictis Bar. in l. certē. ff. arb. fur. celsa. colligo qd nō. Nā dicit qd dānū debet estimari qd possit vēdi, dubius euētus illius frumētū qd pasculatū est. argu. l. p̄pter spem. ff. fa. ercif. ita dicit do. Ia. de Ar. Alexand.

Milites non possunt cum eorum equis stare in pascuis publicis, uel priuatis. LEX III.

Rata. Prouincialitū prata non debēt fatigari molestia militū Principis. h. d. Sic facit hæc lex cōtra stipendiarios cōmunitis Perusij, qd non possint stare cum eorum equis in pascuis publicis, vel priuatis. Bartol. *De fundis patrimonialibus, & saltuenibus, & emphyteuticis, & eorum conductu. Rubrica.*

Iquis. Accipiens fundum si alē in emphyteusim perpetuā, ipsam donat' potest, etia irregulariter, si sisco. h. Sicut aut donare, ita vēdere possunt: quia tales emphyteuta tenēt locū dñorū: qd sed fecus in emphyteutis ecclesiariū vel priuatorū: quia licet possint donare fundos dño ite requisiti, nō tñ vēdere, vt l. si. s. de iure emphy. Et ita tenet hęc glo. pe. qd Vtimo scias qd ille qui cōduxit à sisco in perpetuū, tenet locū domini, & ideo potest vendere, vt no. gl. in rub. §. eod. Bartol. qd Limita vt in l. si. C. de iure emphy. & ibi Bartol. & in l. si domus. §. fina. de lega. j. & adde cap. potuit. de locato. Quid in cōcessiōe vsufructus, an possit aliq cōcedi sine cōsensu dñi? Bal. in d. l. si. na. C. de iure emphy. alleg. text. qd sic, l. j. §. item in fundo, qbus modis vsufr. amittit. tacit: quia etiā ibi nō loquit' an possit facere sine cōsensu dñi emphyteuta. p̄to cōtrariū verius per regulā l. fin. C. de reb' eccle. nō alie. vbi prohibita alienatione prohibetur & vsufructus cōstitutui. Alexā.

Minor non soluens uectigalia in ciuitate Florentie, non incurrit poenam. LEX III.

Patrimonialis. Si pro re patrimoniali emphyteutica, tēpore debito soluta p̄sio non probatur minori, ipso iure non inferatur dampnū vel poena, sed tutori & curatori in solutiōe cessantib'. h. d. Nec est qd cōtra ff. de mino. l. si ex cā. §. si in cōmissum. & ff. de pub. l. Imperatores. §. ij. ibi minori currit rps, sed potest restitui: quia illę leges loquuntur qñ minor debet soluere uectigal sisco. hic qñ principi, ex eo qd prædiū erat Principis licet aliis omne priuilegiū qd dat sisco, est Principis & Augusti. solēt habere, vt no. s. de iure fil. in rub. Itē nō ob. s. de fid. instru. & iure haf. fil. l. qctūq. vbi res incidit in cōmissum, & nō restituit: quia ibi similiter erat fisci. & vēditio rei minoris erat facta.

facta hic, cū debuit' erat principis & res minoris nō erat distributa, vt hic tenet glo. qd Per hoc patet, qd cū oīa uectigalia cōsFlorentie ex cōmissione Principis sint licita, qd si minor cessa uerit soluere uectigal, quod dicit' principis: multō magis non incidit in poenā, sicuti nō incidit in poenā nō soluēdo uectigal quod debet' ipsi ciuitati. & hoc est verū: nisi ciuitas super hoc legē priuā haberet: quia tūc minor curreret p̄scriptio statutaria licet possit restitui, vt patet in c. cōstitut'. de in ite. rest. Adde Bar. in l. Imperatores. ff. de publi. Et in ea. in si. sicut per rescriptū nō potest auferri directū dñum, ita nec uile. Pro hoc est tex. ibi. & Bal. in c. j. de nau. fce. & in c. j. de noua for. fidel. Sed dubiū in hoc facit: quia licet principis nō possit tollere dñum de iure gentiū: tñ qd est introductū de iure ciuili, potest etiā sine cā: vt no. Bal. in l. rescripta. C. de p̄ci. Impe. off. p̄ Pau. de Ca. ibi. & alle. ibi in rub. ff. si cer. per. in si. sed dñiū uile vt hmōi, s. de iure ciuili: quia iste dñus sine dubio sunt inductæ de iure ciuili, semper emphyteus, & vsufructus: vt in l. ij. in prin. C. de iure emphy. Sed rēdo qd licet forma et noia sint inducta de iure ciuili, tñ traditio qd fit qd act' iuris gētū cōseruat sibi effect' directi dñij, et ita declarat' Bar. ad aliū si. in extrauag. qm nup. in ver. rebel landi. in ij. col. in ver. itē quæro qd de dominio bonorū. Alex.

Emphyteuta ob sterilitatem petat remissionem canonis. Res emphyteutica non potest ab emphyteuta uelli, licet alius offerat meliorem conditionem. Dominium utile mihi sine causa auferri non potest, sicut nec directum. LEX III.

Vicunque. Emphyteuta ob sterilitatē potest remissionē mercedis impetrare, & rescriptū in cōtrariū impetratū p̄ obreptionē, nō ualeat. Itē fundus fisco cōcessus in emphyteusim perpetuā ab emphyteuta nō potest uelli, licet alius offerat meliorē cōditionē. h. d. qd Et no. hic casum qd p̄pter sterilitatē nō petit remissionē, licet secus sit in colono. Sed an hoc sit uerū simpliciter, dicit vt no. in aut. de nō alie. §. hoc igit' tēpō. et p̄ Pe. de Bella p̄. e. tit. §. qa uerò Leōis. In tex. ibi: sed nec. & c. qd No. qd ab emphyteuta perpetuo nō potest res uelli: licet alius offerat meliorē cōditionē. Itē qa per hæc l. patet, sicut dñiū directū nō potest auferri mihi p̄ rescriptū absq cā, vt no. s. de si. instru. & iure ha. fil. l. qctūq. nec et uile, vt hic. No. ad hoc Bal. in l. j. C. de iure emphy. & vide Ang. in §. qa no. de alie. & emphy. vbi qui primū iurauit nō alienare, qui sentit cōtrariū eius qd hic dicit Bar. loquit' tamen in distinctē in sterilitate, quę secuta est propter guerram vel mortalitatem. Alex.

Ecclesia quod possit concedere fundum in emphyteusim cum pacto quid non incidat in commissum licet emphyteuta teneatur ad canonem. LEX III.

Vndi. Si fundi patrimoniales Principis in emphyteusim cōceduntur appposito pacto, ut rōne canonis nō soluti non incidant in commissum, ob hoc nō releuat emphyteuta à soluta canonis p̄estatione. h. d. qd Et no. tex. ex quo patet qd cum ecclesia & fisco paribus pasibus ambulet, vt l. si. de sacrosan. eccle. qd sicur fisco potest cōcedere fundū in emphyteusim pacto opposito, vt nō incidat in commissum: ita etiam ecclesia. Secundō habes qd per istud pactū nō tollitur, quin emphyteuta teneatur ad canonem.

Additio. Adde Bal. in l. ij. in j. col. C. de iure emp. & ibi etiā per Bar. Alex. qd Ecclesia potest dare in emphyteusim cū pacto qd nō incurrat in cōmissum, quod no. pro consulendo illis qui accipiunt ab ecclesia Neuandulana. Sed potest queri an tale pactū ualeat. Et uide tēnere Bal. in j. col. in l. ij. C. de iure emphy. vbi simpliciter loquit' nō faciēdo mentionē de sisco vel ecclesia, uide tēnere qd ualeat. Ad hoc bene faciūt no. per Bal. In si. de vsufr. in prin. in ver. ne tñ. qd nō ualeat ret rescriptum superioris sic concedentis, vt no. Bal. in l. si de te. de pac. inter emp. & vend. Alex.

Iqui. Suscipiens à perequatore fundum desertū, ipsam perpetuū possidebit. h. d.

Iquibus. Donatarius principis rem sibi donatā possidet inconcussam, & eam in alium potest transferre. h. d.

Satisfare qui tenetur ex forma statuti antequam acceptet officium, si est idoneus, statuit eius cautionē cū generali hypotheca. Remissionem. Ad quā materiā uide Pe. de Anc. in c. potuit. de loc. vbi etiā Ioan. de Imo. & Cap. & Sal. oino in l. j. de iure emphy. & Ange. in aut. de non ali. §. lex itaq. col. ij. & Rich. Malu. in d. l. j. & d. Alexā. de Imo. in cōf. vj. ij. parte. & i cōf. xxvij. iij. parte. & i cōf. xviij. iij. parte. & Pan. ar. dicit in cōf. iij. verū emphyteuta, & c. Ad de Ia. Rebu. in l. oim. nu. j. & qd ibi posuit in apost. ad ipsum in ver. sterilitas. de omni ag. defer. & Cano. in c. propter sterilitatē & ibi Barb. extra de loc. & eundem Barb. cōf. l. suo inci. scripsit propheta.

Vicunque. Accipiens in emphyteusim fundum à sisco, debet cauere de nō desferendo sub hypotheca oim bonorū suorū, vel satisfare tenet: quā satisfationē si magistratus omiserit, ad suū redundat periculū. h. d. qd Et est arg. qd vbi ex forma statuti aliq tenet satisfare anteq̄ acceptet officium alicuius potestarij, qd si est idoneus, credetur soli cautioni cum generali hypotheca bonorum suorum.

Additio. Adde qd no. Bal. in l. abs tinēdū. C. quo. app. non reci. & qd no. in l. p̄toria. ff. de prato. stip. & in l. j. q̄ satisfd. cog. Istud dicit' sequitur Pau. de Cast. in l. diuortio. §. sed interdū. fo. ma. vbi etiā pro hoc alle. qd legit' et no. in l. de creationibus. §. de epi. aud. contra hoc tñ faciūt no. per Ang. in l. j. ff. de lib. & posth. & adde Pau. de Cal. in l. j. q̄ satisfd. cog. & qd idē no. in d. l. pratoria. circa prin. de pto. stip. Et etiā similiter facit in cōtrariū tex. cū gl. in l. mulier. C. de iure dot. nisi dicas qd ibi debet intelligi qd tutor es rat diues, nō tñ intatū qd sine fideiussoe diuitia suā essent in dāno sibi inspectis facultatibus populi. Alex. qd Si statutū dicit qd satisfd' in persona idonea, sufficit nuda promissio bonorū. adde Bal. in l. i. alias si. in si. de execu. rei iud. Itē Paul. de cast. in l. j. ff. qui sa. cog. vbi dixit per istū tex. qd nulla satisfdatio, etiā pratoria, vt dāni infecti, quorū legatorū, & c. est p̄stāda ab eo qui est manifeste diues, sed sufficit sola p̄missio sub hypotheca bonorū suorū. Ad idē allegat l. de creationibus. C. de epi. audi. Ad idē dixit Pau. de Cast. in l. diuortio. §. interdū. ff. fo. ma. vbi idē dicit. Si ex forma statutū tenet quis satisfdare vel p̄stare fideiussoe. Adde bonū tex. & ibi gl. in l. si mulier. ff. de iure dot. & tex. in aut. cui relicū. C. de indic. vidui. tol. & in l. j. ibi: propter amplissimas facultates. de custo. reo. & in l. j. q̄ magistra. ff. de magistra. cōue. & ibi Bal. Et in materia adde qd per hoc non procederet dictum Bal. in l. generaliter. C. de episc. sco. & cle. vbi dicit qd iudex tenetur in syndicato si non recipit idoneos fideiussoes. Nam fallit nisi esset idonee diues & idoneus, per p̄dicta: quia tunc non tenetur in syndicato etiā si minus idoneum receperit. quod no. Alex.

Exceptio introducta per statutū qd quis nō debeat audiri, impedit litis ingressum.

Mnes. Fundi limitrophi militibus assignati, etiā per rescriptū principis, vel annotationē in emphyteusim, vel iure dñij, in alium trāsferri nō p̄t & translati reuocant'. h. d. qd In tex. ibi: poenitus audiatur. Not. ex hoc, qd exceptio introducta per statuta, qd qs nō debeat audiri, impedit litis ingressū, vt hic, et s. i legi. l. leges sacratissimē. Bar.

Niuersi. Ad euidētā scias qd si alicui fundus patrimonialis tanquā fertilis à Principe assignat', p̄perequator potest ei fundū sterile assignare. Mōdo Impator facit hic differētiā an qs accipiat fundū patrimoniale à principe vel à priuato. Nā si accipit à principe directo potest perequator sibi sterile assignare: sed si à priuato, secus: tamen talis accipiens debet soluere fisco canonem annuum.

Vndos. In hac lege dicitur qd si fundi patrimoniales fertiles aliquibus sint concessi, & steriles non, perequator debet sterile fertilibus congregare, vt sic omnium pensio p̄stetur, & diuisio fiat sterilium æqua lance, & fertilibus congregentur.

Pactum appositum à possidente fundum patrimoniale uel fiscale ipsam uendente: ipse, & non emptor, teneatur canonem soluere, non tenet, nisi in instrumento ad se. Principis autoritas.

Lex intelligitur secundum materiam tituli, ubi est posita.

Obligatio uiuiofa uetustate temporis non firmatur.

Vs emphyteutici. Hæc lex diuiditur in duas partes, vt patet in litera. Et prima legitur tribus modis. Primo modo g g iij

Habet vtile dñiū. Adde glo. ordi. in l. cū manu facta. s. nemo. ff. de cōtra h. emp. & v. & Bal. s. in rub. de iu. emp. & in rub. s. de cōtra h. emp. & v. c. q. xj.

Acq̃sitiōe. Adde Pau. de Ca. in l. Iulia nus. s. ex vedito. ff. de a. emp. & Cy. in l. certū. C. de rei v. & do. Alex. de Imo. in l. iij. s. ex contrario. vbi etiā vide Bar. i. ij. co. vers. q̃to q̃ possessio. ff. de acq̃. pos. & do. Alex. in cō. l. xxxiij. iij. parte.

ideo dicit sine: quia non inducitur obligatio q̃ ṽditor teneat ad solutiōem pensiois, & non emptor. Retentum est, id est res tentio. immutabile, id est immutabilē. subaudi, nisi talis pactio Principis iudicio fuisset firmata, vt in litera patet. Aliq̃ verò lecturē q̃ ponunt in gl. vlt. recipiūt potius vltimū dicitū q̃ principū huius legis. Possessiōe. hęc est sc̃da pars huius legis, & legit̃ tribus modis. Primo mō q̃ emit̃ p̃diū patrimoniale & phyteutiū, nō iuuat ex vetustate t̃pis, quo ṽditur soluit canōe, quō minus ipse solvere teneat. Secūdo mō legit̃ q̃ ille, q̃ possidet p̃diū emphyteutiū nō emit̃, nec in eo habet aliquē titulū, sed ipsum p̃diū vitiosē q̃siuit: & iō nō iuuat vetustate t̃pis, qn ipse canōe solvere teneat, licet nō soluerit. & secūdo ista lect. verbū vitiosē, est adiectiuū nois possessiōis. q. d. vitiosa possessio, qua sine obligatione & titulo fuit, nō iuuat t̃poris vetustate. Secūdo verò secūda lect. est adiectiuū nominis vetustatis. q. d. possessio acquisita sine obligatione, id est, pacto, de qua fit mentio in prin. legis, q̃ emptor nō teneat solvere pensioē, qua pactio nō parit obligationē, vt dicit̃ est, nō iuuatur vitiosa vetustate t̃poris, quo minus emptor teneat solvere canōe, licet per vetusta t̃pora nō soluerit. Tertio modo legit̃ hic ver. secūdo Azō. q̃ nō loquitur de p̃scriptiōe libertatis cōtra p̃sationē canōis, sed q̃ loquat̃ de iure ipsius iuris emphyteuti, vt ipsius ius nō p̃scribat̃ lōgo t̃pore, s. xxx. annōrū, quādo nō soluit canōe. certē possum agere cōtra eū in rem, nō obstāte exceptiōe p̃scriptiōis. Sed lect. ista reprobat̃ per Accur. quia nō est verū q̃ hęc lex loquat̃ in fundo priuati emphyteutico: sed in fundo patrimoniali loquit̃. Et istud apparet̃ q̃ in rubrica dicit̃ de fundis patrimonialibus. & sic hęc lex videt̃ loqui de eis. ff. de in diē addic. l. Impator. & quilibet istarū pōt esse vera. p̃pter plenitudinē literæ. & secūdo oēs lect. hęc lex breuiter. h. d. Emens fundum emphyteutiū patrimoniale, nō immutat suo pacto ius p̃stāda pensiois, quin eam solvere teneat, nisi fuerit principis iudicio cōfirmatū: etiā si per vetusta t̃pora non soluerit emptor. Item habet̃ ius p̃diū emphyteutiū nō perdit̃ ipsum vetusto tempore. Hoc dicit̃ secūdo vnā lect. positā in glo. s. ibi. nā in rub. &c. † No. q̃ lex debet̃ intelligi secūdo materiā tituli vbi est positā. & est casus in l. Impator. de in diē addic. Quod autē hęc litera dicit̃, ius p̃stādi pensioē nō p̃scribi longo tempore intellige nisi effluxerint xl. anni: vt j. l. si. de fun. rei priua. l. si.

Additio. No. † ex hac lege q̃ vitiosa obligatio vetusta te t̃pis non firmatur. Ang. s. Et sic facit q̃ statutum tollens longam p̃scriptiōem, non dicitur sustulisse p̃scriptiōem xl. annorum, secūdo Bart. in l. cū scimus. s. de agri. & cens. & idem tenet Bal. in c. j. s. p̃terea. de capi. Corradi. sed in l. j. C. ne rei domini. vel templ. & in l. nō solū. de vsuscap. tenet cōtrariū. quā opi. sequitur Ro. in rub. de arbi. in xix. seu xx. col. per l. hoc iure. s. ductus aquæ. ff. de aqua quoti. & p̃ti. sed p̃ opi. Bar. facit q̃ dixit Ang. in l. iij. s. interdictum hoc p̃petuū. de iti. actiūq̃ priua. per gl. ibi positā, videt̃ si statuto cauē q̃ cōtra instrumētū guarētigiōnatū nulla possit op̃ poni exceptio p̃scriptiōis, q̃ nihilo minus æquitate suadete poterit opponi p̃scriptiōis exceptio centum anno. Et vide quā dixi in l. si quis decurio. s. de decur. Alex.

Offessores. Emphyteuta fundos patrimoniales per alodium emere nō coguntur dominium verò vtile habent, si a principio vel alio quocūque titulo acq̃sierint. h. d. † Nota hic casum exp̃ssum, q̃ emphyteuta habet vtile dñiū, vt in fin. patet. In alijs verò legibus nō dicit̃ q̃ emphyteuta sint dñi: sed habet̃ in rem actionē. † Vltimō videt̃ hic casus q̃ emphyteuta nō cogitur emere à dño iure domini per alodium, vt hic in fi. concor. s. de iure delib. l. nec emere. cum simi. Bar.

Vili. Prædia matrimonialia, hic noīata nō p̃nt alienari in aliū, p̃cna cōtra faciētib' iminēte. h. d. Et est localis hęc lex, vt dicit̃ glo. Regula riter autem prædia patrimonialia emphyteutica rita possunt alienari, vt s. l. ius emphyteuti. Bar.

Vbemus. Qui per xl. annos fundū patrimoniale, vel tēporū vel alterius iuris cum titulo vel sine possederit, nullā pro ipso molestiā, controuersiā, vel q̃nē pati pōt, si soluat canōe debitū. Si verò a principio p̃bet titulū possessor: adempto canone a principio prædiū fuisse sibi cōcessum à canōis p̃stāsiōe securus est. h. d. † Hanc legē alleg. gloss. in l. emptorē. C. locati. quia licet dicat̃ q̃ emptor cogat̃ stare colono: hoc verū, nisi cōduxisset à domino ad modicū t̃pus. Cui adde text. in l. j. s. cui aut̃. & ibi Bart. de superficie. & vide aliū casum in quo teneat stare colono, in l. in ṽditione. s. j. de bo. auth. iud. pos. & ibi aliū casum posui post Bar. Itē in seq. ver. in tex. ibi: vel locorum. habeat̃ in aut̃. quas actiones. de fac. san. eccl. Alex. † Et sic nō ob. s. eo. l. ius emphyteuti. q̃ dicit̃ p̃sationē canōis non p̃scribi vetusto t̃pore: q̃ nō xxx. annis, vt ibi. sed xl. sicut hic.

In tex. ibi: vel locorū. nō cōtra Rempub. & contra templā p̃scribi spatio xl. ann. hoc est verū, secūdo hęc iustā, in quolibet tēporē: sed hodie fallit i. ecclesia Romana: vt aut̃. quas actiones. s. de fac. san. eccl. & in corpore vnde sumit̃. Item hoc verū in rebus emphyteuticis templorū, alijs cōtra, vt s. ne rei domi. vel templ. † In tex. rei corporalis. No. quod dicit̃, corporalis. & j. subnectit̃ possessiōis: & sic apparet̃, q̃ hic loquitur de corporali possessiōe. & appellat̃ hic corporalis possessiōē naturālē annexā cum ciuili. quod apparet̃: quia ex eo resultat̃ p̃scriptiō, vt hic: cū ex sola naturali nō possit̃ resultare: vt in l. acq̃i. tur. in fi. ff. de acq̃i. r. do. Vnde nō videt̃ vera doctrina dicit̃ q̃ possessiō corporalis est illa, quæ parit effectū. i. dñiū, i. fructuū acquisitionem. † Nam hic erat̃ corporalis possessiō: & tamē effectū parit domini: & ideo dicas p̃ ut glo. dicit̃ q̃ non reperit̃ possessiō corporalis separata à naturali, sed q̃ duplex est possessiō, s. ciuili & naturalis. † In tex. ibi: hoc etiam, &c. per hunc vers. patet q̃ p̃diū dominiciū vel templorū, etiā cū Principis beneficiū, nō alienat̃ cū pacto ne canon soluat̃. Expressius p̃bat̃ j. de fund. rei priua. l. si. nisi tale beneficiū spatio xl. ann. sit cōfirmatū, vt hic. † Et aduerte bene: q̃ si nō soluat̃ canon, nō p̃scribit̃ spatio xl. ann. nisi duobus cōcurrētibus. Primō, q̃ si possidēs acquisierit rem cum titulo. Secūdo, q̃ tempore acq̃sitiōis Imperator cōcesserit q̃ canon nō soluat̃. Nam si post acquisitionem p̃diū tale beneficiū cōcederet̃, tunc p̃scriptiō xl. ann. non p̃cederet̃: vt nō, hic in glo. De mancipijs & colonis patrimonialibus & saluenisum, & emphyteuticorum fundorum. Rubrica.

Mphyteuticarios. Si villa locata in emphyteusimō ceditur, non potest colonus vsurpare totum territorium eiusdem, & vñuersas aquas & fontes: sed fructum

fructū debet percipere de his, in quibus cultura requirit̃, & vt aqua quatenus ad culturam necessaria est: reliquum verò ce. dit̃ emphyteuta. h. d. † Ludo. in libera l. no. iij. alleg. istū tex. sic verū. & sic videt̃, vide do. Mar. de Laude in tracta. de prin. cipe. in ti. de castellanis. in xij. conclusionē. vbi dicit̃ q̃ in con. cessione non venit vsus fluminis. Alexā. Et sic videtur casus hic, q̃ si dominus villæ vel castri, locauit alicui villam vel castrum cū territorio & terreno, non videtur locare podera & alia loca syluestria ad culturam penitus inhabilia, nec fontes nec riuos aquarum, nisi quatenus aqua est expediens ad culturam: & ideo residuo aquæ poterit vti & collibus et poderijs, vt hic. Vltimō gl. hanc legem inducit contra doctorem seu magistrum, qui nimis facit̃ scholarem pro se legere. Itē cōtra scrip. ptorem cōmittentē alicui scribere pro pecunia. In tex. ibi: culturis erudierunt. No. tex. contra † colonos, qui faciunt cultura riarbores vel vineas, vel arari terras p̃r ineruditos in cultura. Nam si prædia ex hoc sint effecta deteriora tenentur dominis: quia imputat̃ eis cur ineruditos miserint ad culturā. Bar.

Libertates. Manumissio facta de mancipio fundi patrimonialis à non domino, rescinditur per procuratorem Cæsaris.

Ognouimus. Emptor fundi patrimonialis tenetur stare colono: quem si expulerit, possessione priuatur. h. d. † Et not. hic q̃ emens à fisco, vel in emphyteusim accipiens rem, tenetur stare colono fiscali. Et est ratio, ne colonus fiscalis habeat recursum contra fiscum. Cui concor. s. eod. l. j. emphyteuta verò vel emptor fundi priuati nō tenet stare colono regulariter: vt s. loca. l. emptorem. † Et no. istam legē ad quæstionē de ecclesia q̃ cōcessit fundū in emphyteusim, in quo fundo steterat ad laborandum, quā p̃ maximū t̃ps: q̃ si emphyteuta expellit illū colonū cū bonis eēt, et aliū surrogauit i locū ei, q̃ debet̃ emphyteusi priuari.

Additio. Et sic collige q̃ singularis successor ecclesie tenetur stare colono: sicut in successore. Facit̃ l. si. de sacrosan. eccl. & tenet Lud. in l. si filiofam. s. fin. so. lu. mat. & ibi scripsi post Imol.

Vper. Coloni ad aliquā militiā cōuolantes, reuocantur ad culturam antiquam. Item milites veterani ad quietem donati, rei rusticæ operam nō debent dare. Et hoc fallit in militibus limitaneis, quibus est arare permittum: vt l. agros. s. de fund. l. imi.

Vicunque. Coloni patrimoniales, vel saluenes non obstantibus aliquibus stipendijs, quæ promouerint, reuocantur ad pristinā culturam agrorum. h. d. Bar.

Visquis. Suscipiens vel occultans colonum patrimoniale, p̃cna hic inserta punitur.

Viuscunque. Omnes adscriptitij ad agriculturam prædiorum patrimonialium si conuolauerint, ad aliquam militiam reuocantur. h. d. Bar.

liber. Natus ex vno parente tamiaco, & altero libero, tamiacus est, natus aut̃ ex adscriptitia, vel seruo alieno, & ancilla dominica vel adscriptitia, vel serua priuati, & ex colono vel seruo dominico: semper sequitur conditionem parentis liberi. h. d. † Et sic est speciale in natis ex tamiaco, qui semper sequuntur conditionem parētis tamiaci, regulariter contra: quia partus ventris conditionem sequitur: vt l. ne diutius. s. de agri. & cen.

si. & ibi fuit dictum.

Emimus. Hic Imperator dicit qd̃ ipse fecit quandam legem, quā nō habemus: in qua statuit q̃ prædia tamiaca venderentur emere volentibus sub solito canone: & q̃ emptores prædiorū per neminem poterunt inquietari. & licet illa lex illis emptoribus esset sufficiens: tamen adhuc Imperator constituit q̃ dicti emptores non possint grauari. † Et secūdo hoc not. illud vulgare, q̃ abundans cautela non nocet, secūdo And. de Bar. de qua in l. testamentum. C. de testa. De diuersis prædijs vrbanis & rusticis, & tēporum, & ciuitatum, &c. Rubrica.

Ro adibus. Aedificās in loco publico, solvere debet debitā pensioē pro ædificio, si expedit Reipublicæ: aliās ipsum solum cū ædificio vendicatur. h. d. tex. & glo.

Restauratiō. Tertia pars canonis, quæ redigitur ex fundis, & locis Reipublicæ sufficit ad restaurationem murorum. h. d. Et not. † q̃ restauratiō murorum non potest fieri inconsulto Principe. De quo in l. sacra. s. muros. ff. de rerum diu. & hic in glo.

Os qui. Emptor Reipublicæ vel templorū ipsam perpetuō possidebit, nec ab eo potest euelli, licet alius offerat meliōrē conditionem. h. d. Et secūdo hoc nō. q̃ habet locum subhastatio in rebus templorū & Reipublicæ: sed hoc est correctum in rebus templorum, per auth. hoc ius porrectum. C. de sacrosanc. eccl. Bar.

Siquis. Emptio rei emphyteuticæ fiscalis facta à priuato, vel à ciuitate sub pacto ne teneatur ad canōe, tenetur, sed pactū est irritum. h. d. Nec obstat s. de fun. rei priua. l. si. vbi non tenet venditio nec pactum: quia ibi emptio fuit facta à Principe: quia erat emphyteuta alterius: et ideo abominabile esset q̃ princeps nō possidens teneretur ad canōem, vt hic. nō. q̃ hęc litera dicit̃, à consulu, &c. Quia secūdo hoc patet q̃ potest fieri lex, quæ habeat locum in omnibus actibus præteritis à tali tempore citra vel retro. Bar.

De locatione prædiorum ciuiliū vel fiscalium, sine templorum, sine rei priuatae vel dominice. Rubrica.

Dui patri. Prædia Principis, quæ in perpetuum locantur, sunt locanda diuitibus vel alijs cū fideiusione idonea p̃stitita: & officialis prædicta negligēs, debet de suo resarcire omne detrimentum. Barto.

Vndi. A colonis perpetuis fundorū publicorū non auferuntur fundi, licet alius meliōrem conditionem offerat. h. d. Et nō. hic contra prælatos, qui post ædificia facta in ruinis volunt dicere se deceptos. de quo s. de fun. rei priua. l. j. & s. de p̃dijs nau. l. iij. vbi dixi. Bar.

Emphyteuta potest conductor appellari. Accipiens rem in perpetuum potius dicitur emphyteuta quā conductor.

Oca. Subhastatio in locatione perpetua fundorum publicorum ita vendicat sibi locum, sicut in venditione. hoc dicit. In tex. ibi: perpetuarijs cō.

Potius dicitur emphyteuta. Pot ex hoc elicere discrimen in ter emphyteutis est & locatione. de quo vide Bal. l. i. s. de iure emphy. to. an. in add. ad Spe. in ti. de loc. v. in prin. & de meum Phil. Deci. consil. pen. vol. ij. per totum.

Nuncio. Et in ad futuritatem vide plenam Fel. in c. inquisitionis. s. fi. col. vij. post me. ver. ite. querit. de ac. cu. & in c. j. vij. col. in vers. quarta cōclusio circa med. ver. de iud. & q̄ ibi dixi in apostil. & in c. qm. de p. ba. in prin. vj. col. & gl. in verb. citatiois. & q̄ ibi dixi etiā in apostillis.

ADDE istud cōsilio suo lxxxvi. inci. non creditur nuncio. & q̄ ibi posui in add. bal. in l. propter ad. s. sed & si qd. nu. xij. vbi posui post eū in versu. executoris. s. de iud. dixi post Rebut. in l. phibitū. in prin. s. de iur. fil. l. x. post Col. lecta. in c. eū dilecti. nu. xv. ver. nūq̄ creditur nuncio citari. in apost. in eo. ver. extra de dol. post L. frat. c. qm. cōtra falsam. s. c. rationes. nu. xvj. ver. in gl. si. ibi ista gl. extra de. pb. & Fel. c. j. col. vj. versu. quarta cōclusio. extra de iu.

re & donare. & ad posteros transmittere. In tex. ibi. vel spōte donauerit. † No. casum. in quo princeps rem cōcessam per se vni. nō potest alteri cōcedere. etiā motu proprio. nisi dicat. nō obstante tali cōcessione facta. vt in c. si motu proprio. extra de. prab. lib. vj. In tex. ibi. cōcedere pensionē. † Not. q̄ si detinētī rē quidam habens ius in ea donat eā simpliciter. in telligitur donare solū ius q̄d habet. idē est in locatione. vt l. si domus. s. si. ff. de leg. j. not. in l. cum alienā rem. s. de leg. quod latis credo. † Idem in donāte. doct. in l. si domus. s. si. de le. j. alleg. c. pastoralis. de do. Idem Bal. & Sal. in l. cū alienā. de le. j. in prin. & ibi Ang. & Bal. in rub. de cōtrahen. emp. & in vj. q. & in l. monumenta. C. de legi. & docto. & maximē Petr. de Anch. in d. c. pastoralis. & in l. senatus. de leg. j. s. fi. Alex.

ductoribus. † No. emphyteutā appellari cōductorē. Nam omnis accipiens rem in perpetuū dicitur potius emphyteuta quā cōductor. vt hic Bar. † Vide Bal. in l. si. contra ius vel vit. pub. Alex. † Conductores perpetui quōd possideant.

Ongruit. Si finita locatio ne cōductor prius in locatioe referatur. h. d. † No. gl. hic positam quā tenet q̄ cōductores perpetui possident. secus in tēporalibus. q̄a illi dicuntur habere detentionem qui sunt ad tempus. do. Bar. † Adde Bar. in l. cōtem. in prin. de public. & vide j. in l. si. Facit l. cognouimus. s. de emā. & colo. Adde de l. iij. de vendi. rerum ciui. lib. xj. Alex. † Conduces rem in perpetuum. potest eam vendere & donare.

Radia. Prædia domus Augustalis in perpetuū locata ad aliū non possunt transferri sub alio prætextu quādiu pētio soluitur. & Comes rerū priuatarū cōtrafaciens ponatur. Itē prædiū Augustale princeps dicitur non potest ei cui locauerit in perpetuū. vel ad tēpus. Item primus cōductor cōductione finita. si in licitatione offert tantum quantū alius præferat. Si vero rē conduxerit in perpetuū omni tēpore est securus. h. d. Et cū primo trespōto huius legis not. gl. hic in ver. retrahēdam. q̄ cōducens rem in perpetuum potest eam vendere & donare. & ad posteros transmittere. In tex. ibi. vel spōte donauerit. † No. casum. in quo princeps rem cōcessam per se vni. nō potest alteri cōcedere. etiā motu proprio. nisi dicat. nō obstante tali cōcessione facta. vt in c. si motu proprio. extra de. prab. lib. vj.

In tex. ibi. cōcedere pensionē. † Not. q̄ si detinētī rē quidam habens ius in ea donat eā simpliciter. in telligitur donare solū ius q̄d habet. idē est in locatione. vt l. si domus. s. si. ff. de leg. j. not. in l. cum alienā rem. s. de leg. quod latis credo. † Idem in donāte. doct. in l. si domus. s. si. de le. j. alleg. c. pastoralis. de do. Idem Bal. & Sal. in l. cū alienā. de le. j. in prin. & ibi Ang. & Bal. in rub. de cōtrahen. emp. & in vj. q. & in l. monumenta. C. de legi. & docto. & maximē Petr. de Anch. in d. c. pastoralis. & in l. senatus. de leg. j. s. fi. Alex.

De conductoribus & procuratoribus sine exactoribus prædiorum fisci alium domus Augustæ. Rubrica.

- 1 In casibus fiscalibus seruandus est ordo iuris. sicut in casibus priuatorum.
- 2 Citatio facta per Regem Baroni. ut ostendat ius quod habet in tali castro. est nulla.
- 3 Bardarij Potestatis si delinquunt. grauius puniuntur quā alij.
- 4 Substitutio si est facta de domo Bardorum. intelliguntur substituti oēs illi de Bardis.
- 5 Legatum factum ecclesie sancti Francis an sit nullum. sicut si esset factū fratribus.

Conductores. Conductores fundorum domus fiscalis. & alij homines dictæ domus. cū agere volūt. expediri debēt ordinario iure. & nulli aliorū patrocinij præstare debent. nec executionis ministrari. & cōtrafaciētibz pœna imponitur. nec est poenitiæ locus. h. d. † Per hōc l. dicit And. de Bar. ru. q̄ in casibus fiscalib' est seruandus ordo iuris. sicut in casibus priuatorū. † Itē si rex facit citare sūm Barone vt ostendat iura quæ habet in castris. quæ possidet. aliās auferret libi eam tātā hīs citatio ipso iure est nulla. cū nemo titulū ostendere debeat suæ possessionis. vt l. cogi. s. de pet. hare. & lic est in isto quod nota. † In causa fiscalī nō iurat de calūnia. Gl. no. in c. j. s. la. cramentū. de cōsue. rect. feū. quā ad hoc alleg. & sequitur Lau

denis in tract. de Principe. in tit. de fisco. concl. u. xvij. Alexā. † In tex. ibi. grauior. not. contra bardarios Potestatis delinq̄utes. vt ipsi debeant magis puniri. quā alij ciues. † Et no. hic gl. quæ exponit domū. id est. illos de domo. Vnde si quis substituit filio suo domum Bardorum. q̄ intelligantur substituti omnes illi de Bardis. † Item per hoc tenet q̄ si legatū relinquatur ecclesie sancti Francis. q̄ illud legatum est nullum. sicut si relinquerefratribus de sancto Francisco. licet tenerim contrarium in libello Minoricarum.

Quibus ad conductionem prædiorum fisci accedere nō licet. Rub.

Vilus. Palatini milites prohibentur a locatione fundorum principis. hoc dicit. Bar. De collatione fundorum fisci alium vel rei priuatæ. & c. Rubrica.

Rdnariorum. Præses puñciæ. & sui officiales possunt exigere conductores dominicos. & etiam impartiri fauorem curialibus Cæsaris volentibus faceredictam exactionem. Ambasiatoribus non creditur sine publicis literis. Baiulo non creditur sine literis. quando non est notus. uel quando uult aliquem citare personaliter. uel quando agitur de magno præiudicio. Citatio facta domi sine literis. non reddit citatum contumacem.

RAlatinos. Palatini possunt transmitti per comitem rerū priuatarū ad præsidē cum literis. vt sint solliciti circa exactionē pensionum fisci alium. & nō debent inferre aliquā concussionē: cōtra facientes puniunt relatione facta de hoc præfecto prætorio. h. d. In text. ibi. cū publicis literis. † Per hanc literā patet q̄ nō creditur ambasiatoribus sine publicis literis. Concor. s. de decur. l. si quis decurio. secundum vnam lecturam. & de exacto. tribu. l. misis. ibi. cum delatorum. & c. † Item per hanc legē dici potest. q̄ cum isti palatini obtineant vicem quorundam baiulorū. vt ibi dicitur q̄ baiulo debet dari litera ad hoc vt ei credat. & hoc est verum quando baiulus non est notus. vt hic. & d. l. misis. aliās bene debet ei credi sine literis. Et ita no. gl. in l. sed & interpellatur. s. j. ff. de arbi. Pro hoc facit l. iij. s. toties. de dam. infect. ibi. libellum & c. Vel dic q̄ quando baiulus vult grauare aliam quem realiter. q̄ tunc requiritur litera: quia agitur de magno præiudicio. vt d. l. misis. & de iur. fil. l. facultas. Aut vult citare verbo tenus vt compareat coram iudice: & tunc si est notus. non requiritur litera. vt d. l. sed si interpellatur. si est ignotus. sic. vt hic. Nam hic transmittatur de vna prouincia ad aliam.

Additio. † Tamen no. q̄ nunquam citatio facta domi reddit citatū contumacē absq̄ literis. vt notat Bal. & Ang. in l. ij. in ij. col. de ana. excep. & vide de hac mate ria quando credatur nuncio per Bar. in l. j. s. cura carnis. ff. de offi. præfec. vrb. & ibi dixi. Alex. † Ro. in l. sciendum. de ver. obli. g. & do. lo. de platea in l. prohibitum. s. de iure fil. & per do. Anto. in c. quod super his. de fide instr. vbi dicit q̄ persona digna nota & fide digna creditur sine literis. facit c. nobi lisi nota. lxxij. dist. & not. Ang. in consil. c. ix. Alex. Vltimò nota hanc legem contra baiulos committentes contra aliquē concussionem. Bar.

Mnia. Prædia ex quacūque causa ad fiscum pertinentia. a transuactione publicam spectant. cū non habent immunitatem. h. d. Bart. De priuilegijs domus Augustæ. vel rei priuatae & c. Rubrica.

Riuatas. Ad extraordinaria munera. vel supersignata etiam fiscalis possessor non cogitur. hoc dicit. Coniuncti soliti portare granum Clusinum ad ciuitatem Perusij. nō possunt argeri ut portent ad alium locum longiorem.

Rem priuatum. Prædia Principis a transuactione publicam specierunt. licet aliquando excusantur. quia ultra solitum locum tales species portabantur. quod hodie fieri non permittitur. h. d. In tex. ibi. quibus ante optimum argumentum præstat hæc litera. q̄ cū de consuetudine ciuitatis Perusij sit q̄ gra stat hæc litera. q̄ cū de consuetudine ciuitatis Perusij. q̄ comitatiū num Clusij Perusij portetur ad ciuitatem Perusij. q̄ comitatiū soliti portare nō possunt virgeri vt portēt ad aliū locū longiorē. & magis distatē a Clusio facit s. de ann. & trib. l. pro locis. & c. Rubrica.

Rotyronibus. Hic dicit Imperator q̄ cū certis redditus assignat esset militibus certæ militiæ: & ad huius redditus præstationem prædia prouincialium tenerentur conferre. q̄ etiam prædia principis ad hoc tenentur. h. d. Bar. Stratæ & uia sunt diuersa. Statutum puniens in duplum maleficium commissum in strata. non comprehendit maleficium factum in uia.

Absit. Instruktionem viæ publicæ. pōtiū & stratarū. inter strata nō numerant. & ideo nemo excusatur ab eo. Concor. C. de sac. fan. ecc. l. ad instruktionē. Fallit si alicuius muneris publici vacatio sit specialiter concessa. vt l. cui muneris. ff. de vaca. mu. Et no. quod dicit hic. strata quæ sunt. & s. dicit. viæ. Et sic patet q̄ hic viæ & strata ponuntur vt species differentes. Concor. ff. de viâ publicā. l. j. circa fin. Et est vtile ad statutū dicens q̄ cōmittens maleficiū in strata. pœna dupli puniatur. Nam si accusatio dicat q̄ maleficiū sit commissum in uia nō cōcludit pœnā dupli. quia sunt attendēda uerba legis. vt l. prætor ait. s. hæc aut actio. ver. docere. ff. vi bo. rap.

Xcepto. Nullus a superindicto excusatur. excepta Principis possessione. h. d. Bart. In tellige nisi in contrarium apparet communis vsus loquendi tam in viâ q̄ in strata. quia tūc attendetur l. librorū. ver. quod tñ Casius. de leg. iij. et l. cū de lanionis. s. a fñia. ff. de fun. instr. p. Bar. i. rub. ff. de op. no. nū. q̄ tñ itellige vt ibi i margine. Alex. De grege dominico. Rubrica. Poenitentia q̄ sit locus in furto consummato.

Ropositis. Subtrahens equū a grege dñi libra auri puniatur: subtrahens de grege priuati puniatur in media libra. a qua pœna releuatur. si eum obtulerit sponte. h. d. Et no. hic casum. in quo subtrahens puniatur alia pœna quam dupli vel quadrupli. Item no. quod in furto consummato est locus poenitentiae. Si simile s. de his qui se defe. l. j. & ff. de alie. iud. mu. causa fac. l. iij. in fin. & s. ad l. lul. maie. l. quisquis. s. fin. regulariter contra. vt l. qui ea mente. ff. de fur. De cupressis ex luco Daphnes. uel Perseidis per Aegyptum non excidentis uel uendendis. Rubrica.

Siquis Emētes vel vendentes arbores cupressi si in locis hic nominatis puniunt. h. d. Et est hæc lex argu. q̄ eo ipso q̄ imponitur pœna ementi imponit vendenti. De quo in l. ij. s. ad leg. lul. maie. ff. Adde Dominicū de sancto Gemi. in c. j. de tempo. ordi. in vj. & in l. non tantum. ff. de re iudi. per Raph. & Aret. Sed quid si statutum dicit. de quolibet contractu venditionis soluatur gabella: an comprehendat emptionē & venditionem. Dic quod solus venditor. Casus est in l. de bet. in fin. de ædil. edic. Adde Bald. in rubri. de reb. credi. C. & sequitur Ro. in not. ij. in litera g. adde Bart. in l. legem. de in. dic. vidui. tol. vbi dicit q̄ si ex forma statuti puniatur vendens frumentum in alio loco q̄ in platea communis. puniatur emptor & emens. dic vt ibi. Adde etiam Bald. in l. fin. ij. col. C. de ædil. act. & adde Bal. in contrarium in l. j. C. de communi seru. uo manumif. vbi dixit q̄ statutum cogens aliquem emere. nō propterea cogit alium vendere. Et adde Sal. in rub. C. de reb. cred. vbi dat vnam regulam q̄ semper in correlatiuis lex lo

quens de vno. trahitur ad reliquum. & ibi inducit ad statutum loquens de debito. an comprehendat creditum. puniatur quando statutū loquit de digniori. gl. ibi in rub. præalleg. Alexan. LEX I I.

Mnes. Authoritate propria nullus potest in luco Daphnes incidere cupressos. nec eas collasplas aliō transportare: contra faciens puniatur. Itē plantans cupressum non potest aliam ab hoc incidere. sed pro tali plantatione a fisco vnam libram auri consequetur. h. d. Nota legem pro cōstitutione papali disponētē q̄ de massa trabararia nulli sit licitū excidere abietes. nec eas collapsas aliō portare. Finis libri xj. Sequitur xij. Rubrica.

Continua rubricam vt in gl. Vel dicit vt dictum est in libro præcedenti de multis qualitatibus personarum: sed quia dignitas est qualitas. quæ inhæret personæ. vt dicitur ibi in l. j. ideo ponitur hic rubrica. de dignitatibus.

- 1 Militia an sit dignitas. remisiue. & infra nume. 83.
- 2 Doctor torqueri non potest. nec personaliter capitur. nume. 11.
- 3 Donatio facta in concubinam per doctorem. non tenet.
- 4 Doctor non tenetur ultra quā facere potest.
- 5 Pro delicto non suspenditur. nec decapitari potest. nume. 30.
- 6 Habentes domum ad locandum. coguntur doctoribus locare.
- 7 Doctoribus competit actio popularis.
- 8 Doctorum filij præferuntur alijs. & gratis promouentur.
- 9 Doctoris persona discipulo honesta uideri debet.
- 10 Doctor sine literis est de consilio Principis. Efficitur comes si legit per uiginti annos. In ius uocatur scriptura. non uerbo.
- 11 Doctor non subit munera personalia. Doctor habet iurisdictionem.
- 12 Doctor non puniatur corporaliter. nisi de gradetur. & nume. 30.
- 13 Præses scribens doctori. si appellat eum fratrem. puniatur. Extrahens doctorem de domo. capitis pœna puniatur. Doctori creditur de uis. & peruiā scholaris.
- 14 Doctoris interpretatio est probabilis. Doctori credens excusatur ab expensis.
- 15 Doctori consuetudinem alleganti creditur. Gaudet doctores priuilegio immunitatis. Dicitur habere dignitatem.
- 16 Non tenetur soluere gabbellam.
- 17 Scholaris magni ingenij. licet non studuerit per quinque annos doctorari potest. Scholaris. qui doctoratur. debet esse maior xvij. annis. Moribus alios antecellere. Examinatur a septem doctoribus.
- 18 Spurius. Indeus uel mulier non potest doctorari.
- 19 Priuilegia concessa militibus trahuntur ad doctores. uel aduocatos. remisiue.
- 20 Doctor legum est maior omnibus professoribus. Orator præferatur alijs professoribus.
- 21 Doctor postquam recipit insignia. reprobatur: & semel approbatus non potest amplius reprobari.
- 22 Doctor cum eius familia non potest scrutari de armis. Doctor non tenetur soluere collectas.
- 23 Scholaris studens non tenetur ad munera in propria patria. Scholaris uagabundus. an possit doctorari.
- 24 Doctor senex non est semper iuueni præferendus.
- 25 Scholaris licentiatas ante susceptionem bireti. non habet priuilegia doctoratus.
- 26 Licentiatas quando habeatur pro doctore.
- 27 Scholaris solo uerbo uocatus doctor ab Imperatore. habet priuilegia doctoratus. & numero 20. quando.
- 28 Doctor legens dum legit. dicitur ciuis illius ciuitatis.
- 29 Imperator solo uerbo doctorem creat.
- 30 Scholaris doctus præferitur doctori ignaro. Scholaris qui excessit xxv. annum. præsumitur non addiscere.
- 31 Scholaris. qui incipit studium patre uiuente. an debeat studere de bonis communibus.
- 32 Doctori promittenti scholaribus maria & montes. non est credendum: & est præsumptio contra ipsum.
- 33 Mulier sequitur conditionem patris: & an illustris si nubat clarissimo. & nume. 40.
- 34 Dignitas promittens ex accidenti. non extenditur ultra pronepotes: secus si ex origine. & de latius numero 20.
- 35 Consules dicuntur clarissimi.
- 36 Hic titulus in quo differat a tractatu primi libri supra. ubi tractat de dignitatibus.
- 37 Officium quod fit aliud a dignitate.
- 38 Casus in ista lege.
- 39 Nobiles habent dignitatem.
- 40 Mulieres habent nobilitatem & dignitatem: & qualiter. nu. 41.
- 41 Dignitas uir. qualiter accipitur.
- 42 Abbatissa dicitur habere dignitatem & administrationem in suis monachas.

- Dignitas unde Fel. in clerici circa si. co. de iud. vbi qd non est dignitas. Adde Iaco. Rebut. in l. i. nu. 35. de mun. & hon. & ofno per Lu. Ro. sing. suo cof. cccc. viij. inci. an fit militia dignitas. Non potest de oib infra scriptis vide Fel. in ru. de magi. vbi plenit. et qd sint coru p rogatiu. Ego aplo hoc dicitur. qd doctor non possit corrigi. vt p cedat. Et si cōsuetudo fit in cōtrariū. ita no. casus est sing. secū dū Bar. in l. oēs iudices 3. de decu. lib. x. quem ad hoc refert & seqt Ro. sing. suo cccc. inci. milites doctores & decuriones. & ibi in apost. multatilita ad hanc materiam. Praefatus. Adde Fel. in clerici. circa me. ij. col. de iur. et late in ru. de ma. & obed. Dignitas quomodo dicitur, & qualiter accipiatur: et quid sit, quando est idem quod nobilitas. nu. 47. Dignitas non diuiditur per gradus: et qui sunt illi gradus. Nobilitas an sit idem quod dignitas. Diuinitate quod conferat ad nobilitatem, ubi circa sine quod possunt esse causa remotae ad nobilitatem acquirendam. Mores boni in aliquo, & antiqui dicuntur, si durauit in actibus uirtuosis per decem annos. Nobilitas transit in filios, nisi propter eorum delictum illam amittant. Nobilitas non transit ad bastardum. Nobilitas an dicatur, qui descendit a parentibus ualentibus: puta patre uel auo, licet ipse sit modica conditionis. Rusticus licet probus, diues, & ualens; tamen non dicitur nobilis. Filius natus ex nobili, quando dicitur nobilis, & quando ignobilis. Nobilitas an consequatur ex natiuitate. Nobilitas quae habetur ex progeie non durat ultra pro nepotes. Origo non est dignitas, nec dignitatem tribuit. Nobilitas an datur ubi uirtus datur. Nobilitates sunt tres, scilicet, theologalis, naturalis & politica. Nobilis apud Deum quis dicitur, & sit. Nobilitas naturalis considerari potest duobus modis. Nobilitas naturalis uno modo considerata, est quidam habitus electiuus in medio consistens circa ea quae pertinent ad praesse uel dominari. Nobilitas politica que sit, & nu. 62. Nobilitas politica est inuenta ad similitudinem nobilitatis theologalis. Plebeius in ciuitate Florentiae si efficitur miles, efficitur nobilis, secus alibi. Dignitatem nullum habere potest a seipso, sed oportet quod per alium conferatur, & eam sibi assumens incidit in crimen falsi. Tres cause quae possunt impellere ad concedendam dignitatem non tamen necessitant. Dignitates etiam propter uitia conceduntur. Dignitas quando concedatur ex mera gratia. Praferens indignum digno, peccat. Progenies ex causa concedendi dignitatem. Nobilitas quandoque cadit in ignorantem. Nobilitas est actus uoluntarius, nec in intellectu consistit. Nobilitas potest alicui in puncto mortis conferri. Infans potest effici miles, & coronari. Nobilitas quae cadit in ignorantem, non est proprie uirtus. Voluntas licet non sit uirtus, est tamen signum uirtutis de presenti. Nobiles in electionibus, & testimonijs, ubi uoces sunt pares praefertuntur plebeijs. Princeps solus potest concedere dignitatem: et omnis, qui habet potestatem legis condende, & sub nu. 77. Magni barones, licet non sint milites, possunt tamen facere militem. Rex transiens per alienum regnum potest ibi creare milites. Populus ciuitatis quando possit facere milites, & concedere dignitatem. Ciuitas, an poterit dignitates & nobilitates, quae inducuntur a iure communi non acceptare ut dignitates. Dignitas aliqua potest esse ex forma statutorum, quae non sit de iure communi. Miles, qui nullam habet iurisdictionem, potest alium militem facere auctoritate consuetudinaria. Plebei quidam dicuntur honesti, quidam uiles. Plebei ueniunt appellatione populi: & qualiter hoc probetur, nunc sequen. & numero 98. Practica probandi communem usum loquendi, & i. nu. 98. Nobilitas semper importat acceptationem. Nobiles delinquentes, de iure communi plus puniuntur in paenis pecuniarijs quae plebei. Princeps propter status salutem quosdam remouet de ciuitate: & quibusdam profectum ad ciuitatem interdicere. Nobilitas habet aliqua grauamina annexa, quae per se mala sunt. Priuatus ob delictum nobilitate & dignitate, licet sit priuatus quo ad omnia commoda, non tamen erit priuatus quo ad onera quae retinebit. Poena non debet esse causa praemij. Virtuosus si faret & uiuere per mille annos, nisi transferatur in eum aliqua dignitas, semper remanet plebeius. Quomodo ostendatur aliquem esseobilem. Nobilitas infirma dicitur illa, quae confertur per statuta ciuitatum disponentia quod aliqui sint nobiles. Verbum quod refertur ad id quod congruit in specie, non in genere. Officia habentia nobilitatem annexam, & dignitatem quae sint. Practica probandi aliquemobilem. Communis usus loquendi ut dicitur communis, debet esse longus, saltem decem annorum. Nomen popularium prout differt a nobilibus, in quibus locis habeatur in iure. Nobilis uerbali ter dicitur esse, qui nobilis reputatur. Nobilitas quae attribuitur ex genere, usque ad quos transeat.

Sicut proponitur.

Additio. In militia sit dignitas; uide Bar. in l. ex eo. ff. de test. mi. Doctor primus tor queri non potest. l. milites. C. de quest. ga militat aduocati. l. aduo. C. de aduo. di. iudic. Donatio ab eo facta in concubina non ualet. l. ij. C. de do. inter vir. & vxor. not. doct. in l. affectionis. ff. de do. lo. and. in c. cu quis. de sepul. li. vij. Hof. in sum. in tit. de do. inter vir. & vxor. §. cu. ver. excipit. Ite non tenet ultra quae facere pot. gl. in l. miles. in prin. ff. de re iur. Et vi de Inn. in c. j. de magi. Pro delicto non suspeditur. l. desertor. §. poena militu. de re mil. & ibi gl. In cōductione domus gaudet priuilegio. d. Bar. & Bal. in l. i. ff. fol. ma. Coguntur em eis edes locare, fm Gul. in l. decernimus. de epif. & cle. & Bal. & Ang. in d. l. j. ff. so. ma. Popularis actio cōpetit p iniuria sibi illa. ta. Bar. in l. j. §. huius studij. de iust. & iur. Filijs eorū preferuntur aequalib⁹, & pmouent sine expēsis. gl. in l. iubemus. C. de aduo. di. iud. Persona doctoris discipulo sancta & honesta uideri debet. l. liberto. in gl. fi. de obse. pat. praestā. & iuxta illud Iuue. Qui praepetore sancti uoluerit parētis esse loco. Bal. in aut. habita. ne fil. pro pa. Doctor est de cōsilio principis sine literis, l. fi. de aduo. di. iur. Doctor officij Comes & illustris si legitur p xx. annos. l. j. de ptes. q in vr. Ite scriptura, non uerbo in ius uocaf. l. quortis. §. e. Ite nec psonaliter capit. l. medicos. de ptes. & med. & ibi gl. & Bar. Ite nec munerib⁹ psonalibus affigat. l. gramaticos. e. ti. Ite iurisdictionem habet d. au. habita. Ite null⁹ pati debet dignitate: iō doctor nisi degralet. ad poenā mor. uel abscissionis mēbris non cōdenat. l. oēs. §. pterea. cū gl. de epif. & cle. Ite si ptes iudex scribens doctori appelleret eū fratrem, extraordinarie punit. l. ij. §. de of. di. iur. Ite extrahēs eū de domo sua poena capitis punit. l. medicos. C. de ptes. uide d. Car. florē. in cle. j. de magi. Ite creditur doctor. de uita scholaris xij. q. j. c. j. De peritia ei⁹ soli doctori stat. l. nemi. C. de aduo. di. iur. Ite ei⁹ interpatio pabilis ē. gl. i. c. j. ver. interpat. de post. prael. Credēs doctori ab expēsis releuat. fm d. Car. in cle. ij. de magi. Pe. de anc. in c. sine liti. de do. & cōtū. & qd no. Bar. in l. bonorū. ff. de bo. pos. Ite creditur eis si allegat cōsuetudine. Bal. in l. de qb. ff. de legi. all. gl. l. dos. a pte. C. fo. ma. Ite gaudet priuilegio immu. Bar. in d. l. medicos. Ite dī habere dignitate p Bar. in pce. Cod. Ite non tenet soluere gabellās, fm Bal. in d. au. habita. Ingeniū scholaris supplet atate. c. frequēs. de rest. spo. li. vj. Ite scholaris magni ingenij pot esse doctor licet non studuerit p quinquenniū: vt i. pce. Dig. §. his igit. Et ad hoc vt doctor priuilegio gaudeat, debet esse maior xviij. an. l. j. §. pueritia. ff. de post. Ite morib⁹ alios debet excedere, aliās dignitate priuat. Bar. in l. magistros. §. de ptes. & me. li. x. & qd sit ex amiat⁹ a septē. l. si qs. C. de ptes. Ite q non sit spurī, liceat de facto non feruēt. fm d. Bar. in d. cle. j. de magi. Et q nō sit iude⁹ uel mulier, i qb⁹ non cadit dignitas. l. ij. ff. de re iur. l. h. C. de lud. Ite an priuilegia cōcessa militib⁹ trahant ad doctores, uel aduocatos, dixi i repe. mea l. cēturio. ff. de vul. & pu. in prin. Ite doc. legū sunt maiores oib⁹ alijs pffessorib⁹: vt uoluit gl. no. in pce. Dig. in §. pe. dū uoluit, q scholaris habeat tres ius dices. Orator tñ pferit oib⁹ alijs pffessorib⁹, vt uoluit gl. in l. j. de stu. li. vr. & ibi tex. Ite doctor quis recepit insignia, pot tñ reprobari, fm Bar. in l. gramaticos. C. de ptes. & me. & doct. semel approbat⁹, nō pot ampli⁹ reprobari, fm Bal. p illū text. in l. ij. de li. & eorū lib. Ite doctor cū eius familia nō pot seruari de armis. Vide Bart. & quae ibi scripsi in l. medicos. C. de ptes. & me. & ibi etiā q doctor nō tenet soluere collectas; & qñ ille q uult doctorari non est reptus, & c. & ibi etiā signauit. Ite scholaris studēs nō tenet i ppropria patria ad munera. l. j. §. aeta. uel ptes. & ibi uide qualiter intelligat statutu si dicit q scholaris cōuenit tñ corā epō, an poterit cōueniri corā rectore, uide Bar. in l. uros. §. e. de diuer. of. li. xij. in fi. lib. & uide Bar. in l. j. de ty. an scholaris uagabund⁹ possit doctorari. Ite doctor fenex nō est semper iuueni praefred⁹. uide tex. & ibi Ang. in aut. de mona. i. §. fi. & facit qd no. p gl. & Bar. in l. cū qd. ff. si cer pta.

pet. Et no. q scholaris licētiatus ante susceptionem bireti, nō habet priuilegia doctoratus, secundū Bal. in l. bñ a zenone. de quadri. praescrip. & l. athleras. de excu. tuto. imo dicit Bal. in l. in fi. ff. fol. ma. q in fauorabilibus licētiatus habet p doctor. Et an licētiatus q suscepit gradū doctoratus, post doctorate. Et an licētiatus q suscepit primo doctorato. Bart. q sic, in tñ alterius debeat praeponi illi primo doctorato. Bart. q sic, in l. j. C. de cōsu. li. xij. p illū tex. Et an scholaris uocatus doctor solo uerbo ab Imperatore habeat priuilegia doctoratus, uide Mart. de Lau. in addi. suis in j. char. & uide Bal. in c. j. quis dica tur Dux, uel March. q doctor legēs, donec legit, dicitur tñ cuius illius ciuitatis ubi legitur p Bar. in l. municeps. in §. m. ite civit. illius munitur. & in l. j. e. ti. circa mediū. vbi loquitur de plato. Et no. q Imperator pot solo uerbo creare doctorē, secū dū q no. p Ang. in l. j. C. de sent. pas. pronūciatus tñ doctor solo uerbo ab Imperatore uel papa, si est ignarus iuris, nō habet priuilegia doctorū, sed vt doctor minoris sciētiae honorat. arg. l. qd legia doctorū. in l. ij. §. j. ff. de solu. & p Bar. in c. j. q dicitur Dux uel March. si forte. §. j. de solu. & p Bar. in c. j. q dicitur Dux uel March. Ite doctor dānatus ad mortē, decapitari nō pot. l. oēs. iuncta glo. in uerbo, post amissionē. de epif. & cler. vbi dicit, q nemo in dignitate cōstitutus mori debet ante q degralet. facit c. de gradatio. de poe. libr. vj. Ite scholaris doctus praefertur doctori ignaro. gl. in l. ij. §. j. ff. de decu. & eorū filijs. & est gl. in aut. de monachis. §. fi. in uerbo tēpus. & est praesumptio q scholaris q excesserit xxv. an. non bene addisat, secundū Bar. in l. j. C. de his qui aeta. se ex. lib. x. Et an scholaris qui incepat studium uiuente patre debeat perficere sumptibus cōibus patre mortuo an expēsis suis, Bar. in l. j. C. de peri. & cōmo. rei ven. Ite de doctore q promittit maria & montes scholarī, nō est credendum, uide gl. & Bar. in l. nō oēs. §. fi. de re mil. Ite arg. suspiciōis est cōtra doctores q acquirūt sibi scholares p pecuniā. l. j. §. solēt. de off. praef. vrb. & §. sed si qs. Institu. de suspe. tu. in gl. Alex. Ite mulier conditione patris & aui illustris retinet, dū tñ nubat clarissimo. h. d. Si aut nubet homini minoris cōditionis, tūc fecus: quia sicut mulier propter uiri conditionem coruscet, ita deprimitur: vt §. de inco. l. mulieres. & §. eo. l. mulieres. Ite uti mo. ex gl. ista duo, primū q illa dignitas nō extēditur ultra p pronepotes. concor. §. de quaestio. l. diuo Marco. Ite secū dō no. q cōsules dicuntur clarissimi. & ita est expedita haec lex. Sequit⁹ reperti. eiusdem l. Ite quo in quo differt tractatus huius libri a tractatu primi libri, in quo tractatur de dignitatibus, sicut hic tractatur. Rñ in primo tractatu principaliter de officijs, ex quibus sequit⁹ dignitas: hic tractamus principaliter de ipsa dignitate. Ite proprie enim loquēdo aliud est officiu, aliud dignitas. qd pater: pot enim quis habere dignitatem senatoriā uel consularē, licet nō sit senator uel cōsul, vt uidebitis in processu. Ite quis pot habere officiu senatoris, & nō habere dignitatē: vt dicit nobis. l. quoties. Et sic apparet qd sunt separata breuiter. h. d. Nobilitas mulieris, q habet ex pgeie retinet, etiā si nubat nobilibus uiris, licet nō tanta dignitatis. Quae rī nūquid debeat poni in mēsa inter nobiles respectu nobilitatis parētū, an respectu nobilitatis maritorū. Rñ det Imperator q si uera sunt quae proponunt q tenet nobilitatē & dignitatē generis: & sic poni debuerūt in mēsa. Ite no. q nobiles habēt dignitatē, vt dicit §. Ite no. q mulieres habēt dignitatē, & nobilitatem ex progeie. Ite no. q si filia vnus regis nubat vni Comiti, debet appellari regalis: uel si filia vnus comitis nubat vni minoris nobilitatis, debet appellari comitissa. Ite no. q si filia Comitis nubat populari, nō debet appellari Comitissa. Op. dicit hic q ista mulieres habuerūt patrē & aui uirū. cōtra. §. de nup. l. ne mini. Ite solu. expone uirū, i. hominē: vt gl. dicit. Pro cuius no. titia sciendū est q nomē uiri qncq ponit respectiue ad uxore: & tūc ponit nomē uiri pro marito: vt ff. solu. mat. l. uiro atque uxore. & ff. de iure do. l. i. uir ab eo. §. de do. inter vi. & vxor. in ru bro & nigro. de iure do. l. i. si inter uirū. cū similibus. Quando q nō ponit respectiue, sed ponit cū adiectione denotante q sit uir alicuius mulieris: vt p genitiuū casum: vt si dico, uir Seia. uel pronomē possessiuū. vt si dico mulieri, uir tuus: uel similia uer

ba: tūc etiā intelligunt in dubio uiro pro marito: vt ff. de sena. l. j. ad l. Velle. aut. si qua mulier. Si uero dicitur uir, cū alia ad iunctio ponatur: intelligit uir, id est homo, vt hic, & ff. iud. fol. l. uir bonus. & pro foc. l. si societate. §. arbitrōrū. cū similibus. Aduertendum tamen est, quod nomen uir, adultum hominem importat. Cum uero dico uir, hominem importat: & potest intelligi de quolibet uir. ff. de lega. ij. l. cum quis decedens. §. codicil. & ibi not. quod est notadū ad multa. Ite secū dō oppo. q mulieres nō possunt habere dignitatē. a vt l. fœminā. ff. de re iur. Sol. Dignitatē line administrationē possunt habere, vt hic: sed dignitatē cū administrationē regulariter nō: vt in cōtrarijs. Fallit in quibusdam praecellētib⁹ mulieribus: vt de cōstrutine quarādā paratū: vt l. i. §. de arb. & c. dilecti. extra. de arb. Ite fallit in Abbatis, quas uideamus habere dignitatē, & administrationē in suas monachas, & interdū extra, cū habeant castra, & similia. Ista dignitas sine administrationē, de qua loquitur haec lex, nō habet aliud est q dignitas, seu nobilitas: & sic apud nos uocatur. Ita dicit haec gl. & probatur j. eo. l. mulieres. & §. dicā. Dicitur enim, talis est nobilis domina tali notabilitate, cū sit comitissa, Marchionissa, & si. vt. ostēdā Est ergo uide dū quid sit nobilitas. Ad cuius declarationē praemitto aliquas quæstiones. Ite primū quaero quot modis dicitur dignitas. Rñ deo, qncq accipitur largissimē, vt oēs dicant in dignitate, q sunt bona famē, & integri stat⁹: vt ff. de uo. & extraordi. cog. l. cognitionū. §. j. ibi: illa ē dignitatis status. & alibi qlibet dicit dignus, qui nō reperit indignus: vt l. cū quidā. de lega. ij. & de manu. test. l. seruus. & de hoc nō loquitur hic. Quae uero accipit dignitas p officio, qd habet dignitatē annexā: vt ff. de mu. & ho. l. honor. in prin. Et ita loquit rub. extra de praeb. & digni. & tex. in c. de multa. eo. tit. ita loquit glo. ff. ad l. Jul. de ambitu. l. j. qua dicit, quaedam officia quae ibi nominant esse dignitates. Vere enim officium ipsum non est dignitas, sed habet dignitatem annexam: vt ff. de mu. & hono. l. honor. in prin. & isto modo etiam non loquitur hic titulus. Quandoque dignitas accipitur pro quadam qualitate, quae facit personā differre a plebeijs: & ita est nobilitas secundū uulgare nostrū, vt statim dicā. Et cōsiderant ista duobus modis. Primū, prout ista dignitas stat in nomine generis sui: nec habet nomen speciale: vt esse decurio: vt ff. de mu. & ho. l. spurij. in prin. & esse miles, & presbyter, & similia, vt l. ne qs. §. vt ne. priua. Sunt & alie dignitates nominatē. Ite ista diuiduntur per suos gradus. Est em illustris, supillustris, spectabilis, clarissimus, vt j. uidebitis in prosecutio materiae. & istis nominibus adhuc doctores hodie utuntur: de his loquitur hic titulus. Secū dō quaero, & reuocō in dubiū utrū sit uerū q dignitas prout accipit vt separata ab officio, uel administratione sit idē q nobilitas. Rñ deo, si quidē nobilitas accipit proprie prout facit quē differre a plebeijs: & de ista loquitur hic: & tunc dico q est idē nobilitas & dignitas. Probo: sola dignitas est, quae facit quē differre a plebeijs, & quē nō esse plebeij: vt ff. de suspu. tu. l. j. in fi. & l. ij. §. tutores. et ibi hoc Ia. de Arer. ponit q ois carēs dignitate est plebeius. aliās qui est in dignitate definit esse plebeius. probat C. vt ne. priua. l. ne qs. Illud ergo qd secundū nostrōs mores appellat nobilitas: illud idem est dignitas, quae facit quē nō esse plebeij. Propterea hoc uideat ex pressum Infit. de iure natu. gen. & ciui. §. plebiscitū. ibi gl. dicit q plebs cōtinet oēs exceptis nobilibus. In tex. uero dicit §. appellatur nobiles patricij & senatores, qui habēt dignitatē & facit ff. de uerbo. sig. l. plebs. in prin. Sed possit dici q ille §. plebiscitū. probat contrarium. Dicitur enim ibi q plebs aspellatione continentur omnes, exceptis senatoribus & patricijs: uel j. tit. ij. l. nemini. ergo patet q multi habēt dignitatē sunt plebei. id est, homines habentes inferiorē dignitatē a praedictis. & sic nō omnis, qui est in dignitate, definit esse plebeius, & sic nō est idem nobilitas & dignitas. Sol. Ibi ponitur nomen patriciatus in genere pro omnibus patribus ciuitatis: sic pro omnibus habentibus in ciuitate dignitatem: vt patet ff. de origi. iur. l. ij. §. de in de cum xariū. & §. eisdē tēporibus. sed l. nemini. §. ij. loquitur de alio magno patriciatus hono

Dignitatem. Adde Fel. i. c. dilecti. de ma. & obe. Dignitatē. An Abbatissa dicat habere dignitatē. uide Felin. in c. meminitus. in j. col. vr. vltimū quere. de accu.

Animū. Facit dictū Valer. Maximi in c. de mū. fortū in exēplo de Syphacerege: & in f. dū inquritas neq̄ dici debeat bonā que p̄uicōrū malorū amaritudinē de fderio fūi duplicant. Nobilitas. Adde beatū Chryfo. fuper mact. in homil. xv. fo. xlj. verū bene autem ait. vbi inquit q̄ nihil est q̄ sic hominē facit insignē atq̄ cōficiū, etiā si magno ambitu optet latere, vt splendor iste virtutis: sicut em ipfo sole circūdatas ita vtiq̄ clar? refulget, nec in terrā solūmodo rutulatus p̄prie virtutis emittit, sed supra ipm etiam cōlum p̄prio fulgore radiabit. Sumantur. Vide tu ad hoc copiose et no. Felin. in c. super eo. in f. j. col. in ver. no fecū dō. cū seq. de teer do. Socin. in cōfl. cclvj. inci. elegāter & fubtiliter. ver. prima ratio est: quā in q̄ parte. chart. cxxj. & Paulū de Cast. in cōfl. cxxv. iij. & in cōfl. cxxix.

re, qui cōpit esse post q̄ fuerunt creati Imperatores. Præterea istum intellectū ponit Hug. sub dictione plebs. Præterea certum est q̄ dignitas nō debet concedi, nisi ei qui sit in aliqua potestate saltē q̄ sit de curio; vt l. honores. §. is q. ff. de decū. Nā plebeius nō potest eligi ad dignitatē, vt ibi patet. Sed alibi dicit q̄ ad dignitates debet eligi nobiles; vt in aut. de defen. ci. in §. interim. & §. si. ergo pater q̄ ob hoc q̄ dicit nobiles, intelligit, hoc est, in dignitate positos; vt in aut. de defen. ci. et sic nobilitas & dignitas sunt idē. Præterea hoc patet in l. q̄ero. de nata. restit. vbi dicit nobilissimus Imperator. Ideo autē dicit nobilissimus in superlatiuo gradu; quæ est in dignitate in gradu superlatiuo. Præterea hoc patet in diuina scriptura Mar. xv. c. i. vbi venit Ioseph ab Arimathæa nobilis decurio. quasi dicat, erat nobilis: quia erat positus in dignitate decurionatus. Cōcludit ergo q̄ nobilitas, quæ facit quē differre à plebeio, est quædam dignitas eo modo sumpta, quo dixi s. s. separata ab administratiōe. Ideo nos videmus in nostro vsu notari dignitatē illam, à qua procedit nobilitas. Dicitur enim regales, ducales, marchiones, comites, & similia. Quosdā verō vocamus nobiles simplices; quia vt dixi, quædā erant dignitates notatæ: quædā innotatæ. Ergo

apparet. quæ licet sub nomine nobilitatis nō habeamus aliquē specialem tractatū: tñ habemus hūc librū de dignitatibus, & in multis alijs partib' iuris; ideo de nobilitate rectē tractare possumus. Potest etiā accipi nobilitas multis alijs modis: & tunc nō est idē q̄ dignitas, vt statim videbitis. Tertiō ergo quæro quid sit nobilitas, seu dignitas, put idē sunt. & vt circa hæc veritas elucescat multorū opiniones referā. Fuit em quidā noīe Dātes Allegeri de Florētia poeta vulgaris, laudabilis, & recollectā memoriæ, qui circa hoc fecit vnā cantilenā in vulgari, quæ incipit. Le dolce rime d'amor, che solea trouare li mei p̄ fieri, & c. & ibi recitat tres opi. antiquorū. Prima est, quæ dicit q̄ quidā Imperator dixit q̄ nobilitas est antiqua æris, & diuitiarū possessio cū pulchris regiminibus & morib'. Alij dixerūt q̄ antiqui boni mores faciūt hominem nobile. & isti de diuitijs nō curāt. Tertij dicit, q̄ ille est nobilis, q̄ descendit ex patre vel auo valētibus. & oēs istas opi. reprobāt. Vltimō ipse determinat, q̄ quicūq̄ est virtuosus est nobilis. Itē pōt esse nobilitas etiā vbi nō est virtus: & sic nobilitas habet in se plus q̄ virtus. Exēplū in puella verecūda. nā verecūda est diuersa à virtute: & tñ in ea est nobilitas. Cōcluditur igit q̄ oīs anima prædestinata à Deo in felicitate, vt in omni tēpore bene operetur etiā anteq̄ alium actū virtuosum operet, dicat nobilis. & ista sunt eius dicta in summa. De quolibet ergo largē & latius videamus singulariter. Prima ergo opinio fuit, q̄ quidā Imperator dixit q̄ nobilitas est antiqua possessio æris, seu diuitiarum, cū pulchris regiminibus, & morib'. Et istud reprobāt ipse dices q̄ ista diffinitio est falsa & imperfecta. falsa: quia diuitiarum nō possunt dare nec auferre nobilitatē. q̄d apparet: quia diuitiæ ex se sunt viles. & q̄ vile est, nobilitatem nō pōt cōcedere. Vilitas aut earum apparet: quia diuitiæ cōgregatæ nō quietāt animū, sed maiorē curā tribuūt. Itē illa diffinitio est imperfecta: quia alijs modis cōtingit nobilitas: vt j. dicit. & ista videtur in tertio poetæ prædicti. Primū q̄d dicit, q̄ qdā Imperator possit diffinitionē prædictā: hoc nō reperit in corpore iuris; sed forte ipse in alijs historijs inuenit: tñ contra reprobationē suā arguo q̄ diuitiæ cōferūt ad dandā nobilitatē: quia quicq̄ cōfert ad virtutē, cōfert ad nobilitatē. Istud patet ex dictis suis: q̄ dixit, q̄ vbiq̄ est virtus, ibi est nobilitas: & si istud nobilitas est ille, quē nobilitas sua virtus: sed diuitiæ cōferūt ad magnanimitatē, quæ est virtus: vt habet à sancto Tho. in ij. q. cx. viij. c. fi. & p̄ philophū iij. Eth. vbi tractat de magnanimitate:

ergo cōfert ad nobilitatē. Præterea quicq̄ cōfert ad felicitatē cōfert ad nobilitatē, fm eūdem: sed diuitiæ cōferūt ad felicitatem: quia sine ipsis nō cōtingit hominē esse felice, im Philoso. Ethic. ergo & c. Præterea eorū diffinitiones ponit Philoso. v. Politi. circa primū vbi sic ait: Nobiles em esse vident, quibus assistūt p̄genitorū virtus & diuitiæ. Finaliter cōcludo q̄ diuitiæ nō sunt dignitates, nec dignitatē possunt dare directē, vt dicit poeta: possunt tñ esse causa remota, ob quā nobilitas euenit: & obuertiā cōferuabit. & ita cōcludūt rōnes in oppositū factæ, & hoc est verū, vt j. dicā. & in hoc bene dicit poeta, Secūda opi. fuit eorū, qui prædictā opi. reuoluerūt hoc modo, q̄ antiqui boni mores cū possessione diuitiarū faciūt hominē nobilem, & optimā partē ademerūt: quia forte ipsi nō habebāt eā. & hæc sunt verba poetæ, quasi dicat secūda opi. soli antiqui boni mores faciūt quē nobile. Istā opi. ipse dānat. Isti vident præsupponere q̄ ex vili patre nō pōt descendere nobilis filius. q̄d patet: quia requirūt antiquitatē. Ex hoc eorū antecedenti sequit q̄ oēs sumus nobiles, vel oēs sumus ignobiles: quia si primus patres fuit nobilis; ergo oēs descendentes sunt nobiles. Si primus ignobilis: ergo oēs descendentes ignobiles: quia nunq̄ in p̄sona alicui potuit incipere nobilitas seu dignitas. Nā aut ipsi habebūt dicere q̄ mūdus fuit ab æterno cū multitudine oīm: q̄d est falsum, & cōtra fidē Christianā. Mihi v̄ salua reuerētia tanti poetæ q̄ dicit rōnes factę ad reprobādū dictas opi. nō sunt vera. Primo em authoritas, quā ipsi asserūt ex dictis eorū, f. q̄ ex vili patre nō possit nasci nobilis fili: nā ipsi requirūt antiquitatē honorū morū. Tercē ista antiquitas pōt esse in vno hoīe. Nā si durauit lōgo tpe x. vel xx. an. in bonis morib', dicitur antiqui boni mores, vt ff. de leg. i. de qb'. in gl. sup. ver. inueterata. vñ ex istis actib' virtuosis nō erit nobilis, nisi cōpleto longo tpe. Istud v̄ exp̄ssum in doctorib', q̄ nō cōsequunt dignitatē cōmitti, nisi expletis xx. an. in legēdo, vt de p̄fec. q̄ in vr. l. i. l. xij. Præterea posito q̄ antecedēs esset verū, nō sequit cōsequēs q̄ oēs essem nobiles vel ignobiles. Pone em q̄ Adā fuit nobilis.

Additio. Et qui sint isti nobiles & quot modis sumantur, vide text. & ibi Bald. in l. nobiles de cōmer. & mer. vbi dicit q̄ qui facit arte mercatū, nō potest esse nobilis: quod nō cōtra dños Venetos. Alex. Tercē nobilitas trāsit in filios, nisi propter eorū delictū eam amittāt. Nā propter delictū q̄ infamāt, & p̄pter infamā perdit nobilitas et dignitas: vt j. l. pxi. & l. quoties. Si ergo aliq̄ ex filijs se gessit virtuosē, retinet nobilitatē, & erit nobilis. & si alius gessit vitiosē, perdit nobilitatē, & erit plebeius. Et ita fuit de facto in Cain, q̄ occidit Abel fratrem suū: propter q̄d perdidit nobilitatē patris: vt habet Gen. iij. c. Et de hoc multa exēpla ponuntur per Valerīū Maxi. sub rubr. qui à patri. degenerauerunt. Tercē pone ex eodē patre nobili natum vnū filium legitimum, et alium bastardū: certē ad legitimum tranfit nobilitas, nō ad bastardū: vt l. cū legitime. de stat. homi. & de sena. l. i. liberos.

Additio. No. per doct. in l. fi. c. de verb. sig. & per Bald. in l. j. & Ang. & lmo. in l. lex factio. xxij. col. ad Trebel. Alex. Exēplum in Abraam, qui habuit filium legitimum, & alium naturalē ex ancilla. Gen. xxj. Eodē modo, nō ob. dicit rōnes tertie opi. vt statim dicā. licet em iste reprehēliones nō videant cōcludere: tñ verū arbitror q̄ antiquitas morū nō est nobilitas, nec nobilitatem facere pōt: sed pōt esse causa nobilitatis vt j. dicā. Tercia opi. fuit, quod illi dicant nobiles, qui descendunt à parentibus valētibus, puta patre vel auo, licet ipse, qui descendit, sit modicæ cōditionis. Istud reprehēdit poeta eadē ratione: quia videt præsupponere q̄ nō sit nobilis, nisi qui nascitur ex nobili. Et quia ex rustico non potest nasci nobilis: ex quo sequatur cōsequentiā falsæ vt s. dictum est. Sed nō est verū quod ipsi hoc præsupponāt. Dicunt enim ipsi q̄ ex valentibus parētibus, vt ipse poeta recitat: nō aut dicit nobilibus: & possunt hæc habere talē intellectū. Pone, rusticus incipit esse probus homo, & valens, & tenere statum nobilitatis. Certē ipse non est nobilis: quia illa rusticitas nō potuit purgari plenē & perfectē in eo: sed filij & nepotes sui erunt nobiliores, vt tota die videmus in rusticis peruenientibus ad aliquem gradum ciuitatis. Vnde ex patre ignobili, tamen valente, nascitur filius vel nepos nobilis: & sic nō præsupponit

illud q̄d poeta dicebat: & posito q̄ præsupponeret: nō sequerēt q̄ illæ essent falsæ cōsequentiæ: vt dixi in præcedēti opi. ver. mihi videf. Itē reprobat poeta dictā tertie opi. in eo q̄d adiecit: licet ipse sit modicæ cōditionis. Nā talis est vilissimus: quia habet viam nobilitatis paratā à parētibus, & ipse nō seruat eā: & talis vituperēdus est plus q̄ alius. Si ergo est vilissimus: ergo non est nobilis. Et hoc tangit multos viuentes, qui vadunt per terrā: sed quo ad mores, mortui sunt. Sed ista responsio non videtur vera. Sciendum ergo est quod ex parentibus nobilibus quandoq̄ nascitur filius nobilis, & virtuosē viuens: et iste erit nobilis secundum omnes prædictos. Quandoq̄ nascitur filius reprobus: qui habet mores malos, ex quibus est infamis: & tunc perdit nobilitatē: vt j. l. proxi. & isto casu verū dicitur poeta, qui eum appellat vilissimum. Quandoq̄ nascitur filius, qui non habet mores, nec bonos, nec malos, & forte est selius, qui nō est operatiuus: vel forte est demens, vel furiosus. Et isto casu retinet nobilitatem. ff. de iudi. l. cecus. & l. cū furiosus. Et isto casu loquunt verba illorū, qui dicunt, qui licet sit ipse modicæ cōditionis: & sic reprehensio poetæ eos non tangit. Videndum est vtrum dictum suū sit bonum, & ex naturaliitate quis habeat nobilitatē. Et videtur q̄ sic: vt hacl. j. e. l. senator. & ff. de sena. l. senatoris filii. Et videtur expressum Prouerbio. xvij. c. ibi, Gloria filiorum, patres eorum. & Ecclesi. x. capitulo. ibi, Beata est terra, cuius rex est nobilis. Et expositio gl. ibi. de stirpe regia. In cōtrariū est lob xij. c. in fine. Vnde dicit q̄ mortui siue nobiles siue ignobiles fuerunt, non intererit filiorum. Si enim nobilitates tranferant à parentibus pro certo eorū interesse ignorare non possent. Præterea quæ ex naturaliitate naturaliter habentur, non possunt tolli per principem: vt l. nst. de iure natu. §. sed naturalia. Sed hoc pōt mutari quia nubendo vni plebeio perdit dignitatem: vt hic, & l. fce minā. ff. de sena. ergo & c. Præterea, nobilitas quæ habet ex progente non durat vltra pronepote, vt hic no. gl. & j. dicā. & sic ille, qui nascitur ex pronepote, nascitur ex nobili: nō tñ est nobilis. & ista est vera: quia proles seu origo non est dignitas, nec dat dignitatem: vt hic, & in aut. de referen. §. si. j. eod. l. mulieres. & ibi in genere. Nobilitas ergo Princeps eam pōt auferre, & dare quandoque vult. Tercia opi. fuit ipsius poetæ, q̄ vbiq̄ est virtus, ibi est nobilitas. Et intelligitur de virtute, quæ homo felix efficit. Itē dicit, q̄ pōt esse nobilitas etiā vbi nō est virtus: & sic nobilitas habet in se plus q̄ virtus. Exēplū in muliere verecūda. nā verecūda diuersa est à virtute. & tñ in ea est nobilitas. Concludit ergo q̄ anima prædestinata à Deo in felicitate, vt omni tempore bene faciat, etiā anteq̄ faciat ali quæ actū virtutis, dicitur nobilis. Et hæc est vera nobilitas, de qua pauci reperiunt, vt ipse dicit. Videamus ergo an prædicta sint vera: & ostēdo q̄ nō. Pone aliquē propter delictū suū esse infamē: sic in eū nō cadit dignitas, vel nobilitas, vt j. l. proxi. postea reuerfus ad bonos mores est factus virtuosus: secundū eū esse erit nobilis. quod est falsum, nisi restituatur per Principem: vt l. imperialis. s. de nupt. Itē pone aliquē virtuosum de crimine damnatū, quod infamat cōtra virtutē. Certē iste erit nobilis, secundū eū: quod est falsum, cū infamis sit: vt l. athletas. in fi. de his qui not. infra. Item pone ex vno Rege natū filiū qui futurus est reprobus, & infamis, & prædestinatus à Deo in damnationē. Certē, secūdū eū, iste nō erit nobilis, quod est falsum: quia saltē interim anteq̄ vitia cōmittat, est nobilis: vt hic, & j. e. l. senator. cū simi. Itē sequerēt q̄ seruus virtuosus esset nobilis, quod est falsum: vt l. si. qui mi. non pos. Secūdō probat authoritate diuinæ scripturæ Ecclesi. x. A principe stultū politū in dignitate sublimi: ergo est nobilis, licet stultus, & tñ nec virtuosus, nec prædestinatus in felicitate. Præterea, si est natus ignobiliter, surgat in gloria: scribit j. ad Corinth. xv. c. Vides ergo q̄ licet prædestinatus sit in gloria: tñ donec est hic dicit ignobilis. Itē dicit Apostolus ad Corinth. iij. c. Nos nobiles, vos aut ignobiles vsq̄ adhuc. Præterea, si verū esset dictū eius, sequerēt q̄ nullus plebeius esset virtuosus, vel prædestinatus in salutē: quia si esset prædestinatus vel virtuosus esset nobilis, secūdū eū: & sic nō esset plebeius. Tertiō ad hoc probatur authoritate Phi. j. Ethic. iij. c. qui dicit, q̄ sunt quidā homines virtuosī, tñ sunt nobilitate priuati. Præterea, pōt esse q̄ seruus vel

rusticus est virtuosus cum omni virtute; vt quia est fortis, vel prudens, iustus, & expertus in his quæ sibi mādabuntur: & tñ nesciret dominari. Certē iste non est nobilis, vt dicit Philoſophus j. Ethic. lx. c. nō enim est nobilitas vbiq̄ est virtus. quid ergo dicemus? Dico, pro declaratione præsentis quæstionis habemus ponere tres nobilitates. Prima est nobilitas Theologica, seu supernaturalis. Secūda est nobilitas naturalis. Tercia est nobilitas politica & ciuiliſ. De prima Theologica & spiritali est quærendū in cōspectu æterni iudicis, apud quē nulla est obubratiō, nec aliquid latet; vt dicit poeta prædictus. Tñ apud Deū est nobilis omnis, q̄ est in gratia faciente gratiā, vel gratū. Itē omnis ille, q̄ est virtuosus, dico de illa virtute, q̄ facit hominē felicē, intelligo hoc, s. si est in charitate. Si em aliq̄ in charitate est, ille est in gratia. non em pōt esse in charitate sine gratia: & ista gratia consistit in hoc q̄ Deus sua largitate fecit hominē gratū sibi; vt habet in Magistro sententiarū ij. lib. dist. xij. & clarius ibidē ab illo reuerēdo doctore fratre Bonauentura de Balneo regio, et à sancto Tho. in ij. q. cx. & q. l. & hoc est verū. & probatur j. Reg. ij. c. vbi dicit: Quicūq̄ honorabit me, ego honorificabo eū: qui aut cōtemnit me, erit ignobilis. Istos aut nobiles nō possumus p̄fectē cognoscere, nisi p̄ reuelationē. Dicit em Ecclesi. xj. c. Nescit homo vtrū amore vel odio dignus sit: & multi sunt prædestinati, q̄ apud nos reputant ignobiles; vt patet ex dictis authoritatibus Apostoli ad Corinth. iij. et xx. c. Itā ergo nobilitatē Theologicā dimittam Theologis. Tercia igit nobilitas est naturalis: et hæc pōt cōsiderari duobus modis. Primo, prout cōgruit animalibus rationalibus, & etiā irrationalibus, & alijs etiā sensu carētib': & isto mō dicunt nobilia & ignobilia secundū nobilitatē operationū; vt in brutis patet. Videmus em quosdā aues eiusdē speciei nobiles, & ignobiles. Exēplū in falcone aliq̄ dicit gētilib' & aliq̄ pegrinus, & c. Idē de ceteris animalibus. Idē de pomis & eod. mō inter artifices distinguimus quosdā nobiles, q̄ sunt magis instructi alijs; & alijs sunt, quos ignobiles dicimus: vt s. de cōdi. in pub. hor. l. j. li. x. & C. de postu. l. prouiden dū. & isto modo seru? & ancilla pōt esse nobilis. Et ita habet Leui. ix. c. ista ancilla nobilis. & de hoc loquitur Philoſoph' ij. Ethic. i. prin. Et de hoc nō est nostrū principaliter tractare quia per hæc nō distinguunt nobilia à plebeio, de quo q̄rimus. Secūdo mō pōt cōsiderari, put cadit in hominib' ista nobilitas naturalis: & tñ debet intelligi naturalis, i. naturali rōne inducū. q̄d nos iurista appellam' de iure gētīū primæuo. q̄d apparet: quia solis hominib' cōgruit. Et de ista nobilitate Philoſophus j. Ethic. iij. c. vbi dicit q̄ nihil aliud q̄ virt' & malitia discriminat seruū et liberū: nobiles & ignobiles. Hoc aut nō est intelligendū de omni virtute, sed de ea q̄ cōpetit aliq̄bus prout sunt apti dominari: nō de ea, put apti sunt subijci, put p̄ Philoſophū j. Polit. ix. c. Dicit em ergo, q̄ talis nobilitas est virt', put cōpetit his q̄ sunt apti dominari seu p̄ſſe. Vel ponas diffinitionē virtutis quæ ponit Philoſoph' j. Ethicorū. Cū dicta adiectiōe tu diccas q̄ hæc nobilitas est qdā habit' electiu' in medio cōsistens circa ea q̄ p̄tinēt ad p̄ſſe, vel dominari. Et cū hac determinatiōe possit esse verū qd dicit poeta. & de hac nobilitate habet l. j. dist. nunq̄ de vitijs. Tercia nobilitas est politica, seu ciuiliſ, put differt nobilia à plebeio, secūdū qd accipim' apud nos & in foro nostro: tñ qd dicit poeta prædictus oīno non est verū: quia tñ sequerent inconuenientia supra scripta. Quid ergo dicēdū? Rñ. Hosti. in Summa, de p̄bē. & digni. q̄ dignitas est præeminētia quædā. Idē ergo dicendū de nobilitate: quia nobilitas & dignitas idē sunt, vt dictū est: sed certē nimis gñaliter loquitur: quia etiā serui habent præeminētia, vt ordinarius, & vicarius, & etiā plebeij, & rustici habēt præeminētia, s. q̄ quilibet paterfam. in domo sua habet præeminētia. Inn. verō in c. de multa. de præbē. dicit, q̄ illa est dignitas, quæ reputat dignitas: & si nō reputat dignitas, nō est dignitas. Istud nō probat rōnibus, & nimis gñaliter loquitur, tñ veritati propinquior est. Quid ergo dicendū? Respō. q̄ nobilitas apud nos inuenta est ad similitudinē, & imitationē illius nobilitatis, quæ est apud Deū: vt in aut. vt iud. sine quoquo suffra. §. itaq̄. s. de offi. p̄ſ. præto. A fri. l. j. & l. in nomine Domini. in prin. & de nup. l. im perialis. i. prin. Sicut ergo ille apud Deū est nobilis, quæ Deus sua gratia sibi gratū facit: ita in foro nostro ille est nobilis, quæ

Princeps sua gratia, vel lex sibi gratia, vel nobilitate facit. Non tam potest esse similitudo per omnia: & ideo de hac nobilitate potest intelligi apud Deum, relinquit Theologis, quibus est standum. Prout vero loquimur de nobilitate apud nos: pone diffinitionem veram, & examinabo eam: ex qua apparebit theoria ca & practica huius materiae. Nobilitas est qualitas illata per principatum tenentem, qua quis ultra honestos plebeios acceptus ostendit. Examinemus ista verba diffinitionis. Dixi quod nobilitas est qualitas: hoc esse verum apparet: quia potest adesse, vel abesse praeter subiecti corruptionem: vt apparet in muliere plebeia, quae nubit nobili, quae statim efficit nobilis: vt 7. eo. l. mulieres. & l. foeminae. de sena. & in his quibus imperator coedit dignitatem: vt per totum hunc librum. Item ea dignitas quae adesse potest abesse, vt in muliere nobili quae nubit plebeio, vt hic: vel in eo, qui propter delictum perdit dignitatem: vt 7. eo. l. quoties, & l. iudices. & sic est possibile quod in aliqua parte temporis effectus nobilitatis, & alia ignobilis, & econtra. Et ex his sequitur aliud. Nam cum de diuersitate temporis, vel locorum idem sit iudicium: vt l. vinum. ff. de cer. pe. & l. si de co. di. tri. seq. quod idem homo loco certo sit nobilis, & loco certo ignobilis: quod est verum. Pone Saracenum nobilem a nobiscaptum: certum est, ex quo est captus, erit ignobilis apud nos: quia seruus. Idem si aliquis de nostris nobilibus pereat ab eis, & istud est clarum. Et expressius videmus in causa tate ista Perusij, quod si aliquis plebeius efficiat miles, habeat pro nobili. Sed in ciuitate Florentinae etiam post militiam remanet popularis. & est expressum in l. munerum. §. j. ff. de mun. & hon. hoc est verum: sed clarius declarabitur. Sequitur in diffinitione illata, hoc ideo dico: quia nullus potest habere dignitatem a seipso: sed oportet quod per alium conferatur. a sua authoritate assumens eam, incidit in crimine falsi, vel in l. iul. maiest. vt in l. iij. §. si ad leg. iuliam maiest. & ff. de fal. l. j. in si. & extra de reg. iu. c. j. lib. vi. Item ideo dixi illata: quia dignitas conferri in alium ex mera gratia concedentis, non ex aliqua necessitate, quae sibi imponatur ratione alicuius meritum recipientis: vt in aut. vt iu. sine quoquoque. §. itaque. Praeterea tunc quod possunt aliquid causae praecedere, quae ex cogruo impellunt concedentem ad concedendum, non autem impellunt ex necessitate: & ista causa possunt esse triplicis generis. Primum, virtutes & actus virtuosos: vt s. de stat. & imag. l. vt virtutum. De hoc habemus exemplum per totum istum librum, vbi per actus virtuosos dantur dignitates: vt ff. de orig. iur. l. ij. in pe. col. 2. Secundum, vitia, seu actus vitiosos: vt d. l. ij. §. postea cum Appius. vbi propter furtum quis coheredus fuit dignitatem, & officium. Et hoc videmus quotidie apud principes seculares, & ecclesiasticos, quod propter vitia alii quis ipsi Principi efficitur acceptus, & ab ipso nobilitates & dignitates consequitur. Praedicta quae dixi quod ex mera gratia conceditur dignitas: intelligitur in principe, qui non recognoscit superiorum, alias superior potest cogere inferiorum vt det dignitatem alicui. & sic quo ad concedentem erit debita: quo ad recipientem erit mera gratia. s. de offi. quae st. l. j. Et de hoc sunt multi casus decretalium. Item quod dixi, quod propter vitia conceduntur dignitates: verum est loquendo ciuilitate. Praeterea tunc quod concedens praefert indignum digno peccat: vt dicit beatus Tho. de Aquino. in ij. q. 69 lxxij. vbi tractat vtrum acceptio personarum sit peccatum. Tertio sunt quaedam quae non sunt vitia nec virtutes, vt pgenies, propter quam lex seu Princeps concedit dignitatem: vt hac l. & s. dicitur est. & matrimonium: quia nobilitas mulier propter virum sine aliqua eius virtute. & in matre, quae nobilitat propter filium quicquid: vt ff. de sena. l. j. quod dicitur vbi. Praeterea dicitur sequitur, quod dignitas seu nobilitas cadit quicquid in ignorante, quod patet: quia, vt dicitur est, nobilitas consistit in acceptance eius, qui dignitatem confert. Vnde sicut dilectio mea, in qua accepto Titium, potest cadere in eum ignorante: ita & dignitas: vt apparet expressum in puero nato ex nobili: quia statim est nobilis, licet nil intelligat vt probat in aut. de defen. ciui. §. sed interim. & no. s. de iurisd. om. iud. l. priuatorum. Praeterea ex his sequitur, quod ista nobilitas non est in voluntate, nec in intellectu, nec est actus voluntatis eius qui nobilitatem efficit: quod patet, quia cadit in ignorantem, qui circa id, quod ignorat, nullam habet voluntatem: vt no. in l. iij. §. de acqui. poss. nec in persona seu corpore: nec in parte seu corpore sensitiuo consistat: sed solum acceptance dignitatem conferentis. Determinat enim in persona eius qui efficitur nobilis: sicut visio in re visa: & dilectio in re dilecta. Et sic ante

te cognitionem illam nulla obuenerit noua qualitas in persona nobilitata: sed dicitur nobilis respectu acceptationis. Fateor tamen quod postquam sciuerit, imprimetur in eum qualitas: quia incedit vt nobilis, & operabitur vt nobilis, & similia. Hoc videtur velle gl. in l. priuatorum. s. de iuris. om. iud. quae dicit quod statim habet dignitatem, sed non effectum. Non ergo est parum ista nobilitas: quia cum homo se accepit cognoscet, plura audebit. Praeterea dicitur patet, quod talis nobilitas potest alicui in puncto mortis conferri. quod patet: quia potest conferri in ignorantem: & consistit in acceptance alicuius. Simile in legatis quae quae ritur ignoranti: vt l. cum pater. §. surdo. ff. de leg. ij. & s. quando dies leg. ced. l. si. Simile in conditionibus potestatiuis quae possunt impleri per alium: vt ff. de statu ho. l. Aethusa. & l. seq. de co. di. & demonstrata. l. ij. Et sic patet, quod in puncto mortis quis potest effici miles: & quod infans, vel pupillus, licet nihil intelligat, possunt effici milites, & coronarij. Et similia probant de test. mil. l. fin. de mune. & hono. no. cotin. inter pa. & si. l. ij. §. j. lib. x. Praeterea hoc sequitur aliud quod talis nobilitas non est virtus. Quod patet quia virtus consistit in voluntate, seu habitu mentis: vt ff. de iusti. & iur. l. iustitia. vbi dicit quod haec virtus quae est iustitia, est constans & perpetua voluntas. & sic virtus est in habitu voluntatis, & in rectitudine voluntatis. quod apud Theologos & apud Philosophos est vulgatisimum. Et ita intelligo d. l. iustitia, & sanctus Tho. de Aquino. ij. q. lxxij. vbi quaerit, quid sit iustitia: licet tamen voluntas non sit virtus, est tamen signum virtutis de praesenti, vel speratur in futurum: quia credendum est principatum tenentem, qui aliquem ponit in dignitate, hoc facere propter virtutes. ff. de offi. praefec. praefec. l. j. & propter nobilitatem parentum bene sperat de filiis: vt in aut. de adm. of. ij. col. 2. Vnde in dubio, in electionibus & testimonijs, & alijs actibus, vbi voces essent hinc inde pares, praefertur nobilis: vt ff. de pac. l. maiorem. in prin. & ff. de testi. l. iij. §. j. & l. ob carm. §. si. & ibi no. Sequitur in diffinitione per principatum tenentem. Hoc dico quia ille qui tenet principatum, potest concedere dignitatem, & non alius. ff. de app. l. si consistat. extra de elect. c. ij. Item quod dico principatum tenentem, intelligo generaliter: siue sit ille qui tenet principatum omnino, vt Deus, qui quicquid istas dignitates & nobilitates temporales immediatam constituit, vt lib. j. & ij. Regum. siue de principe vniuersali mundanorum, sicut de principe Romanorum, cuius sunt omnia: vt in l. bene a zenone. de quad. praefec. & l. deprecatio. ff. ad leg. Rhod. de iact. de quo sine dubio constat quod per se & suas leges dignitates confert, siue sit alius Princeps inferior, vt Rex, marchio, dux, vel magnus Comes, qui habet potestatem condendi leges in suos. Praeterea idem intelligo de quolibet populo, qui habet potestatem condendi leges. ff. de mu. & ho. l. j. circa prin. & l. vt gradatim. §. j. quod patet, quia per leges conceditur nobilitas: vt per totum hunc librum. sed ciuitatibus principatus concedit quod possint sibi legem facere: vt ff. de iusti. & iur. l. omnes 79 populij. ergo. & c. Praeterea dicitur multa inferuntur. Primum, quod praedicti magni barones licet non sint milites, tamen possunt facti cere milites, quoniam habent potestatem legem condendi. Praeterea tamen dubitatur, si rex vel baro transsit per alias partes extra suum regnum, vtrum possit creare milites. Et videtur quod non: quia ibi vt prius homo habet. ff. de of. praefec. vrb. l. iij. In contrarium est veritas: quia ea, quae sunt voluntarie iurisdictionis, possunt extra territorium exerceri: vt l. j. & ij. ff. de off. proc. & leg. Praeterea dicitur secundum inferuntur quod populus huius ciuitatis potest facere milites, vel concedere aliam dignitatem. Sed contra hoc videtur praedicta leg. l. si consistat. de app. Sol. intelligo ibi aduocatum popularium plebeiorum, qui non habet auctoritatem sine decurionibus de iure cōi. secus si totus populus fecisset. Praeterea tunc ex praedictis inferuntur quod sicut ciuitas per sua statuta & consuetudines potest derogare legi cōi: vt l. de quibus. ff. de legi. ita potest dignitates & nobilitates, quae a iure cōi inducuntur, non acceptare, vt nobilitates. Et hoc videmus de facto hęc. nam de iure cōmuni omnis, qui est de numero cōsiliariorum, vel decurionum, est nobilis: vt ff. de decur. l. spurius. in prin. Hęc autem ciuitas Perusij non admittit: immo remanet decuriones, siue cōsiliarij plebeij: ciuitas Venetiensium admittit. & pro hoc est casus in l. fin. §. j. ff. de mune. & honor. 83 Praeterea inferuntur ex praedictis, quod illa, quae non est dignitas de iure cōi: tamen potest esse nobilitas per statuta vel consuetudines ciuitatis. Exemplum: Militia de iure cōmuni non est dignitas

ergo nec nobilitas, nisi in militibus vrbis Romae: vt j. de dignitate. dig. l. j. & ibi no. tamen quaedam ciuitates admiserunt hanc nobilitatem, vt in hac ciuitate. licet Florētini contra, vt dicitur est. Ex hoc patet quod non omnis militia facit quae nobilitatem, sed quae populum accipiat. Vnde milites curiarum, vel ciuitatum, vt sunt isti habitus, non erunt nobiles: quia non accipiuntur vt nobiles. Ita de his qui vocantur milites gaudētes. Possunt ergo per statuta fieri de ignobilibus nobiles, & econtra. & hoc in multis locis seruatur. Praeterea circa praedicta dubitatur quomodo miles, qui nullam habet iurisdictionem, potest facere alium militem. Respondetur, hoc potest facere auctoritate consuetudinis, quae habet vim legis: vt ff. de legi. l. de quibus. Praeterea sequitur in diffinitione, quae quod ultra honestos plebeios, & c. Hoc ideo dico: quia plebeiorum quidam dicuntur honesti, quidam viles: vt 7. eo. l. mulier. & l. capitalium. §. si. ff. de praefec. & de arbi. l. j. §. pe. & l. Pedius. ff. de incen. rui. naufra. §. j. licet ergo honesti sint magis accepti quam viles, non tamen propter hoc sunt nobiles, nec desinunt esse plebeij, oportet ergo quod sint accepti ultra honestos plebeios. Praeterea hic potest dubitari quare in nostro vulgari nomine plebeiorum non vltimur. Respondetur, fateor. Nam in istis ciuitatibus Italiae, & specialiter Tusciae appellamus commune, & populū: vt cum dico commune, comprehēduntur omnes nobiles & ignobiles. Cū dico populū, comprehenduntur plebeij & ignobiles tantum. Vnde si quis practicer ista materia, haberet facere articulos, & probare primo de isto vsu cōmuni loquēdi, & intelligēdi, quod quatenus liter fiat, dixi plenē in l. Labeo. de supel. leg. & dicam j. in si. Postea habet facere articulos ad probandū alia, quae requiruntur ad nobilitatem, de quibus j. dicitur. Sequitur in diffinitione, acceptus. hoc ideo dico: quia nobilitas consistit in hoc quod superior facit quae sibi gratia, & acceptum, vt s. dixi. Sed hic insurgit dubium. Nam in istis ciuitatibus, quae reguntur ad populum, illi qui dicuntur nobiles, sunt minus accepti in impositione poenarū, & in multorum officiorū exhibitione, & in poenis pecuniarijs, in quibus magis puniuntur nobiles quam ignobiles, & in multorum officiorum exhibitione, quibus excluduntur nobiles: & sic videtur quod illi non possunt dici nobiles, cū non sint magis accepti: sed minus. & sic diffinitio nobilitatis eis non congruit. Respondetur, quod nobilitas semper importat acceptance & bonū eius, ad quē refertur. Hoc autem potest esse duobus modis. Vno modo secundum se, vel per modum causae. Alio modo secundum alium modum. Primum modo quādo secundum se plura exempla sunt supra posita: quia ideo quis dicitur nobilis, quia acceptus, & in dignitate positus, & alijs antelatus. Secundo modo per inuocationem, vel per modum causae, & tunc procedit arg. factū in contrarium. Nam nobiles de iure cōmuni plus puniunt poenis pecuniarijs: vt l. quaedam delicta. ff. de poen. c. de epif. & cler. l. presbyteri. Et licet istud plus punire sit malū, tamen causatur a bono, & ab acceptance facta ad delinquēte. Nam ideo quia nobilitas, & dignitas erat sibi concessa a lege, habuit pro maiori delictio, si ipse delinquat. & sic est magis ingratus. & eodem modo statuta vel lex hoc facit, vt eorū audacia cōpelcatur. Nam istud plus puniri respectu causae denotat bonitatem ad bonū finem, scilicet in exhibitione beneficiorū. Nam a quibusdam remouent nobiles. Et posito quod istud remoueri sit malū, tamen causatur ad bonū: quia populus videns eum multum acceptum, dubitat ne si praeponeret alijs, opprimeret populum: & ideo nobilis ab officio remoueretur secundum instantiam. Praeterea hoc videmus in principe, qui propter salutem statum quosdam remouet de vna ciuitate, & ponit in aliam: vt s. de iure fis. l. cers. ta forma. & s. ne lice. habi. metropo. l. j. sicut aliquando praefectus interdicat propter quietem alicuius ciuitatis alicui alicquem locum: vt l. j. §. j. de offi. praefec. vrb. & causa istius potest esse, licet remota nobilitas & acceptatio illius: quia potest minus acceptatur. & hoc est de mente Philosophi v. Politij. vbi dicit, quod propter excessum: vt quicquid fuerit potestatis maioris, cōsiliū est eum relegare in agro. & alibi in eo. libro. sic debet legibus ordinari, vt nullus fiat multum excedens potestatem, nec amicorū, neque diuitiarum, vel pecuniarū. Si autem non sequeratur, faceret strages eorum. Videtur ergo quod per se, vel respectu causae nobilitatis commune importat bonū. Praeterea praedictis apparet, quod nobilitas habet in se aliqua grauamina annexa, quae pro se sunt mala. Praeterea infero mirabilem cōclusionem. Aliaquibus priuatus nobilitatem vel dignitatem propter suum delictum. Certum quoque ad omnia & commoda dignitatis & nobilitatis erit priuatus: sed omnia

nobilitatis & dignitatis onera, quatenus a separabilia sunt, retinebit. quod apparet per rationem: quia poena non debet esse causa premissum: vt l. siue hereditaria. de nego. gest. & b. de hære. instr. l. si quis solidū. praemium autem est quod releuatur ab oneribus, vt est expressum s. de infra. l. l. x. & ff. de interdi. 93 & re leg. l. regegorū. §. si. & l. seq. Praeterea sequitur in diffinitione, ostenditur & c. Hoc ideo dixi: quia si mille annis quod viueret plebeius oibus virtutibus, & princeps eum summe diligenter, tamen plebeius remaneret donec transferat in eum aliqua dignitas, seu nobilitas, per quam distinguitur a plebeijs, vt patet ex his quae dixi in illa questione, vtrum nobilitas & dignitas sint idem. Sed quero, qualiter fiat ista ostensio. Praeterea respondeo, potest fieri verbis expressis hoc cōtinētibz: & tunc non est dubium: vt l. ille aut ille. §. cū in verbis. de leg. ij. In verbis tamen potest esse differentia. Nam princeps aliquem quod nobilitatem, cōmuniter se certae dignitatis, quae habeatur respectu certae dignitatis: vt j. de praepo. sacri cubicu. l. cubicularios. & de comitatu. consilio. l. j. & idem habetur in multis rubricis, quae sequuntur post illam. Ciuitates vero pro eorū statuta faciunt vt aliqui habeatur nobiles simpliciter, nec adhiēnt quae nobilitate. & tunc etiam erit nobilis, sed nobilitate infima quae est nobilitas innominata, de qua dixi s. in j. q. 6 Est etiam species praefec. & verbū debet referri ad id, cui congruit secundum speciem, non ad id cui cōiter & in genere: vt in l. hoc legatum. de leg. ij. Quod hoc non exprimitur: & tunc debet fieri in alio actu hoc importare, quasi de necessitate, ar. l. pro harede. §. Papinia. de acqui. hare. vt si concedatur alicui aliqd beneficium, quod haberet nobilitatem, & dignitatem annexam: vt si concedatur alicui ducatus, marchio, vel comitatus, & similia: vt ff. de mu. & ho. l. honor. & in x. col. quod dicitur c. j. Praeterea videtur, quod sunt ista officia quae habent nobilitatem annexam, & dignitatem. Praeterea de iure cōi sunt multa: vt patet per totum istum librum: sed quia ista officia non sunt hodie in vsu: ideo de talibus regulam. Illud officium, seu ille actus, habet in se dignitatem, siue nobilitatem annexam, quae in vniuersitate illa, vbi de hoc agitur, habere illam reputat. Istud probat primo authoritate Inno. in c. de multa. extra de praeb. Secundo per text. ff. de mu. & hono. l. si in prin. ibi: questura quoque in aliqua ciuitate inter honores non habet. Tertio probatur ratione: Dignitas & nobilitas consistit in acceptance eius, quod potest tribuere dignitatem. Aut ergo ille populus, qui habet illud officium pro nobilitate, & dignitate, habet iurisdictionem: & tunc sine dubio sufficit quod potest inducere, vt s. dicitur est. Nec curo quo modo ista sua dignitatem declaret verbis seu factis. ff. de legi. l. de quibus. in fi. Aut ille populus non habet iurisdictionem: & tunc requiritur voluntas Principis. sed illa iam declarata est, quod illud ibi habet pro nobilitate, quae vniuersitas illa habet: vt l. si. ff. de mu. & hono. Praeterea ex istis manifeste apparet qualiter debet formari articulus, quod aliquis vult probare aliquem nobilitatem esse. Primum debet probare quomodo vsus cōis loquēdi & cōis modus intelligēdi sic se habet & habuit quod appellatione cōis cōtinentur oēs de ciuitate nobiles, & ignobiles: & appellatione populij seu popularij, cōtinētur oēs de ciuitate, nobiles exceptis. Secundo quod cōis modus loquēdi & intelligēdi se habet, quod ille, quod est Comes, vel de prole Comitum seu militum, sit nobilis, & non cōtineatur appellatione popularij. Tertio quod ille homo, de quo agitur, puta Titus, est comes, vel de ple comitum, vel miles de ple militum, & similia. & eodem modo si quis velle probare contrarium, si non sit nobilis: quia forte ius commune habet contra se, debet facere articulos in contrariū. Praeterea aduerte, quod vbi dicitur fit mentio de cōi vsu loquēdi, seu intelligēdi, debes intelligere de vsu lōgi tps. l. x. vel xx. anno. vt in l. Labeo. de supel. leg. & ibi habet modum probandi, quae pulchre posuit. Sed si quis faceret articulus simpliciter quod talis fuit, & est reputatus nobilis, non sufficeret: quia verbū nobilitate vel dignitate vel officio: vt s. in ij. q. Praeterea sic dicitur testis, quod deponeret

Vrbis Romae, ad de Pau. de ca. in cōsili. ccxxvij. quod dixi in d. l. j. Alex. in tex. Dixi plenē in l. Labeo. post prin. ver. & hoc est vtile scire, vbi etiā posui in addi. ad ipsum in ver. cōmuni vsu loquēdi. Dixi post Bald. in l. os. nume. ij. ver. qualiter autem formari debet articulus in apost. in ver. reddere causam scienti. s. de ferijs. post Lanfr. in c. quonia contra. §. testis depo. nu. cii. ver. quatur ultra praedicta in ver. signifi. extra de proba. post Panor. in ca. capellanus. num. j. in ver. secundū cōmune vsu. extra de fer. & Fel. in proce. decreta. col. v. ver. secūdō not. quod ad probandū commune vsu. & Tho. Ferrariū omnino in suo tracta. cautelaru caute. l. incip. tu habes quod cōmuni op. Priuatus. Adde Fel. in c. intelleximus. in prin. j. col. de iudi. h h

a Ignobiles. Adde Fe. in ca. cum adeo. de re-
fcripti. cum nonnullis re-
missionibus, quas
in apostol. ibi posui.

b Nota infames non
posse h're dignitates.
Adde q' infamia non
tm repellit quem a di-
gnitatibus habed'is,
sed & ab habitis. &
an & qn hoc fieri
dixi post Ia. Rebu. in
l. i. nu. j. in apost. i. ver-
ab honorib' & dig. i.
de infra. l. x. & an ipo-
ture, ponit Ro. singu.
suo cccvi. incipit. fuit
a me questum.

Sup articu. no' colluderet de necessitate: vt
extra, de pba. i. c. in presentia. Oporet er-
go q' colludat q' sit nobilis ea nobilitate
q' facit quem differre a plebeio seu popula-
ri. In iure aut istud nom' populariu', put
differre a nobilibus, habeat. ff. de app. l. i. co-
stat. & de poenis. l. capitaliu'. s. solent. In q'
busdam tm partibus predicti, qui s. sunt
notiati nobiles, appellantur magnates. vt
Flor'etia. alibi appellantur maiores: vt Ve-
netijs. Vnde scdm diuersitatē locoru' di-
uersificanda sunt noia, & articuli diuersi-
modē formadi. qd' est iudicio aduocatū, q'
sunt in partibus relinquendū. Dicas ergo
q' verbaliter ille est nobilis, q' nobilis ap-
pellatur vel reputatur. † Ex predicta expositioe diffinitio
nis quærit vsq' ad quos descendentes transeat nobilitas, quæ at
tribuitur ex g'ne. Et glo. hic r'ndet q' vsq' ad pronepotes: vt s. d.
quæsti. l. diuo. quæ hoc probat. nā vltra pronepotē non est ac-
ceptus vltra plebeium, vt ibi not. Tu tñ dicas latius: Quādo q'
illud, ex quo sequit nobilitas, trāsit ad posteriores, vt regnum
ducatus, & comitatus, & similia: & tūc vsq' ad infinitū erit no-
bilis ille, ad quē trāsit, nō ex parentū p'sona, sed quia ipse habet
id, ex quo est nobilis. Quæ illud nō trāsit: & tūc de iure cōi-
ex persona parētū nō trāsit vltra pronepotes, sed scdm consue-
tudinē in quibusdā partibus Italię, oēs descēdētes admittun-
tur, vt habeant p nobilioribus: & tūc istud est probādū. Quā-
do q' isti admittunt limitatiuē, vt habeant p nobilibus, donec
puenerint ad paupertatē, & ad viles artes: & tūc incipiunt esse
ignobiles: arg. j. eo. l. ne quis. & ita loquitur auctoritas Philoso-
phi s. alle. v. Poli. vbi dicit. Nobiles esse vidēt, quibus absistit
p'genitorū virtus & diuitiæ. Nā intelligo q' politica illa, q' tūc
regnat, admittet nobilitatē ex p'genic, donec durabant
diuitiæ. Vnde breuiter scdm qd' Princeps, vel populus acce-
praui: ita est nobilitas, vt s. ostēsum est. & hoc de nobilitate suf-
ficat. De materia dignitatis & nobilitatis, ponit Laudenſis in
materia de Principe, in tit. de dignitate. Et adde q' in cōcernē-
tibus nobilitatē p'fūmēdū est p nobilibus. c. illud. xl. dist. i. gl.
Adde q' nobilitas ingenij, & sciētia, p'ferret nobilitati ex acci-
denti. Dicitur est Cy. in l. quibus. de postu. Adde c. j. de donat. &
adde q' etiā cōstitit in animo: & ideo nobilitas animi ex largi-
tionibus cognoscit. l. filius. ff. de dona. Facit quod no. in n. in
c. grandi. de supplē. neglig. p'ra. & in cle. j. de reliq. & venera.
sanctorū. dicit quod donat. quod diutius durat, gratius habet.
& per famā probat nobilitas. & in l. prouidendā. C. de postu.

In eo. in ver. nota q' filia. ibi sciendū, quod not. adde Bar. in l.
cum quis decedēs. s. codicillis. in vlti. glo. de leg. iij. In eo. in
verſu. aduertendū. adde q' vir dicitur aliquando à virtute, vt in
c. illud Ambrosij. xxxij. q. vij. & no. glo. in c. j. de clādest. de spō-
sa. In eo. in ver. est igitur videndum. vide per doct. & glo. in
c. j. de prohi. feud. alie. per Loth. In eo. in ver. vltimō ipi dif-
famant. Pro hoc Ang. idem tenet in l. sed si suscepit. s. j. ff. de
iud. vbi dicit q' quilibet doctor dicit nobilis: & nullus p'fū-
mitur nobilis, & similes, nisi probet. Bal. in c. j. s. si rusticus. de
pace tenē. Et an faciens artē mechanicā possit esse nobilis, Bal.
in l. nobiliores. C. de cōmer. tex. in c. j. de don. dicit q' natura no-
bilitatis seu nobilitas est vt qd' antidat, existimēt se debere. &
sic in eo nō cadit obligatio ad antidor: vnde nobilitas cognō-
scitur ex largitionibus. Facit tex. in l. filius. ff. de dona. & qd'
not. Inn. in c. grandi. de supplē. neglig. p'ra. & in cle. j. de reli.
& vene. sanctorū. Adde q' doctor plebeius valens & virtuosus
p'fertur doctri' minus valenti, licet sit nobilis genere. Bal. in
l. nemini. C. de aduoc. d'uer. iud. Facit c. de multa. de p'rabē. &
in c. nūc vesti. lvj. dist. qui dicit q' natus ex parentibus profus
alienis à virtutibus, dūmodo ipse sit virtuosus, debet p'ferri
nato ex claris parentibus, licet sit virtuosus. Pro quo facit vbi
paritas est, p'ferret nobilis g'ne. Bald. in d. l. nemini. In eo. in
ver. sequitur in diffinitioe illata. facit quod no. Bar. s. de p'f. &
& medic. l. reddat. & ibi notauit lib. xj. Adde text. & Bar. in l. j.
vt dig. ordo serue. vbi vsurpās honorem & dignitatē, illicitē,
punitur pœna sacrilegij. & vide Bal. in l. data opera. in xvij. co.
qui accu. non pos. vbi dicit de nominante se comitem, q' nō sit,

& create notarios q' punit pœna mortis, in c. paratur. xxij. q. j.
In eo. in verſ. & sic patet, q' in articulo mortis q' istud ad esse
ex mera gratia principis, nō aut inferior à principe posset die
gnitatē cōcedere. in d. l. ff. C. de re. mili. q' ita intelligit. l. ad Re-
publicam. ff. de mu. & hono. In ver. sed dubitatur an aliquis
& c. vide no. per doct. in l. ff. de iurisd. om. iud. In ver. quar-
tō infertur. in verbo, exemplum de iure cōi. Adde Alber. in l.
militis. C. loca. & Laud. in tractatu de principe, in tit. de milit.
conclusio. xij. & q' militia nō sit dignitas, est tex. Inst. qui. mo.
ius patr. potesta. sol. in s. filius. & Ro. in sermone incipiente,
manifestum est & c. In verſ. ex predictis apparet. ibi aliquis
priuatus, & c. Intellige hoc esse verū, si nō amittit ciuitatē, & ho-
na ppter illud delictū, sed tātummodo nobilitatē, & dignitas
tem. nā si alias fuisset bānitus & bona fuissent publica nō te-
neretur ad onera. Bar. in l. damni. s. qui damni. ff. de dam. in se.
facit l. decreto. de suspec. tut. & l. si seruus plurium. s. si quis de
leg. j. & ibi per Pau. de Cast. & Aret. Nec obstat l. siue haredi.
& alia iura hic allegata: quia loquitur in illis qui retinebant
bona: quia super eis poterat imponi collecta. & adde Barto. in
l. ad cognitionem. ex quibus cau. in possess. eatur. Alexand.

1 Ignobiles non possunt habere dignitatem.
2 Ignobiles an possit esse procurator, & quando.

LEX III.

Neque. Notati infamia iuris, aut facti, aut inquina-
ti scelere, aut turpitudine vite, ad dignita-
tes non ascendent. h. d. Ad hanc legē adde tex. in l. j.
s. de infra. l. x. & quod ibi Bar. & per Dy. in regula, infamibus.
& adde Bar. in l. Calsius. de senatoribus. Et limita hac legem
non habere locū in dignitate obueniente cum hareditate ad
quam infamis aspirare pōt, secundū Bal. in l. j. in ij. col. de secūs
dis nupt. Alex. † Nota infames non posse habere dignita-
tes. † dicit tñ glo. qd' possunt esse procuratores. Idē not. s. de
deci. l. si quis procuratorē. Ad hoc etiam no. iij. q. vij. infames:
& Instit. de exc. in fi. Veritas est secundum Host. q' aut crimen
est tale, qd' si penderet iudicium super eo qd' repelleret quem à
procurando: vt quia quis fuit accusatus & condēnatus de cri-
mine publico, vt s. de procur. l. reum. & tunc sicut non pōt esse
procurator pendente accusatione contra eum de tali crimine:
ita etiam secuta sententia repellit quem à procurando: quia nō
debet esse melioris conditionis ille, qui est condemnatus, quā
ille, contra quem pēdet iudiciū. l. euidenter. ff. de excep. rei iud.
vbi autem pendentia iudicij nōn repelleret eum à procuran-
do: nec etiam impediret sententiam. Et hanc opin. firmat Cy.
in l. j. ff. de postulan. in s. deinde. & s. eum. Barto.

Senatorum. Substantia senatorum habent im-
munitatem à muneribus fordidi-
& etiam extraordinarijs. h. d. & est ar. secundū An. de
Baru. de questioe agitata inter Regē & fratres tertij ordinis:
quorum fratrum terris erat concessā immunitas, an porriger-
tur ad terras suorum subditorum: puta vasallorum. Barto.

Nemo. Prefecti senatoribus non possunt aliquid
munus absq' principis scientia indicare. Bar.
Iste tex. facit quod procurator Principis dicitur ha-
bere nobile officium quem Rom. allegat in l. j. not. vlti. quod
verō ad limitationem l. si quis procurator. s. de decu. Alexand.

Nequis. Negotiantes artes vilissimas ad dignitatē
non aspirant: & aspirantes repelluntur ab
ea. h. d. Facit j. nego. ne mil. l. j. † Et nota appellari vilis-
simas artes illorum, qui stant ad custodiam porcorum, & illo-
rum, qui vendunt oleum & sal. vt dicit gloss. Barto.

Quoniam. Iudex volens in vrbe edificia construere,
senatorum substantias ad predicta
non vexat. hoc dicit.

Vs. Senatores, in quorū numero est Imperator, sunt
defendendi ab omni iniuria. h. d. Nota quod
sicut Imperator dicitur de numero suorum senatorū, vt
hic ita papa de numero suorum Cardinalium, secundū Arch.
in c. sacrosan. xxij. distin. vbi refert Laudenſis in suo tractatu,
in titulo de Cardinalibus. q. x. & aliqua addit. Alexand.

Filius senatoris quādo sequatur dignitatē paternam, & dicatur senatoris filius.
Natus ante quā pater sit Rex, non dicitur filius Regis.

Senator. Natus ex eo q' post natiuitatē adept'
est senatoriā dignitatē, nō sequitur di-
gnitatē paternā. Si verō natus sit senatoria dignitate
durate, licet fuerit antē cōceptus, eius sequitur dignitatē. h. d.
Et sic duo dicta ponit hæc lex. Primū, qn' q' nascitur ex patre
nō senator qui postea senatoriā dignitatē adipiscitur. Secun-
dō de eo, qui nascit post senatū, & cōcipitur ante senatū. & sic
nō obstat l. senatoris filij. ff. de senato. vbi dicitur esse filius sēna-
toris etiā ille, qui post dignitatē nascit. † Ex q' bus distinguitur:
Aut q' est natus & cōcept' ante dignitatē: & nō est senatoris
filius, vt hic, in principio. Aut nascit post dignitatē finitā: &
idē vt l. i. eo. ti. Aut nascit & cōcipit dignitate durate: & non
est dubiū q' est senatoris filij. Aut cōcipit ante, & nascit post-
ea, & similiter est filius senatoris: quia habet pro nato in sui fa-
uorē, & nō in odij, vt l. qui in vtero. ff. de sta. homi. † Ex p'di-
ctis apparet q' ille, q' est natus antē pater esset Rex, nō dicat'
filius Regis, de quo per gl. & Cy. in l. imperialis s. de nup. Vi-
de Bar. & quæ ibi dixi s. in l. cū satis. de agrico. & censu. Alex.

Iudices. Iudices in officio furta vel scelera cō-
mittētes, poenis hic infertis puniuntur.
h. d. Cōcor. sunt in gl. Nota cōtra officiales cōmittētes
in officio furta, & baratarias. † Ex hoc apparet q' iudices, &
doctores iudicantur esse nobiles, qui tamē exuti dignitate in-
ter priuatos habentur.

Mulieres. Vxores durante matrimonio viri
generē nobilitantur, & eorū forum
sequuntur, & imitantur eorū domicilia. h. d. Hanc
legem examināui s. de incolis. l. mulieres. Bar.

Clarissimis. Clarissimi & spectabiles possunt
proficisci sine licentia quo volunt.
Concordat j. eo. l. fin.

Ilgrauus. Illustres in crimibus grauioribus im-
pediti, in carceribus nō detinentur, sed
cōmittuntur custodia militari, & per aliquē iudicē nō
puniuntur, sed de cōmissis per eos relatio fit Principi. Cōsti-
tuti verō in dignitate minori puniuntur per p'fectū p'ato-
rio. h. d. Ista autē relatio, de qua s. dicitur est, habet locū durante
dignitate illustri. sed si propter facinus esset ea priuatus: tunc
absq' relatione possed de eo fieri punitio, vt j. l. proxima.

1 Hodie nullus conuentus suo nom. ne tenetur satisfare.
2 Dominus si promisit stare in iudicio, & procurator citetur, & non comparet, stipu-
lacio committitur.
3 Acta regulariter in scriptis sunt.
4 Verbum absuerit, etiam scriptum per d, quod denotet absentiam.
5 Peritius quando sit in famis ipso iure.
6 Citatio appellatur sententia.
Omne p'ceptum iudicis faciens ad causam, dicitur sententia interlocutoria.
7 Clarissimi citantur in scriptis: aliis citatio non ualet.

Quoties. Illustres cōuēti ciuilititer, & criminaliter
ad satisfationē de iudicio sisti nō vrgen-
tur, sed eorū cōmittitur iuratoriæ cautioni: qua exple-
ta per eos vel eorū procuratores fit missio in eorū bona in ciu-
li. In criminali verō tanq' periuri dignitate expoliant, & absq'
relatione puniunt per iudices. Itē dicitur illustres criminaliter
vel ciuilititer nō possunt cōueniri sine scriptura. h. d. † Habet
hic textū q' periuri dignitate priuētur. Adde gl. in l. j. C. de re-
bus credi. & ibi Bal. in s. j. col. dicit quod oēs Canonistæ tenēt
q' q' ratiōne periurij priuētur quocūq' beneficio ecclesiastico.
xxij. q. v. c. pupilli. c. ex literis. de spōsa. c. j. de purg. cano. c. que
stionē. de appe. c. j. de fideius. facit xxij. q. j. in summa. c. j. de cri-
fal. c. quāto. de iureiur. & c. querela. eo. tit. & adde glo. in l. iij. s.
miles. ff. de infra. vbi periurus debet deponi ab omni officio, ne
dū beneficio. Alex. In gl. super verbo, nulla. † Not. casum,
in quo nō possidēs immobilia nō cogit satisfare iudicio sisti,
sed cōmittitur suæ iuratoriæ cautioni b. regulariter cōtra: vt l.
sciendū. ff. q' satisfd. cog. & hoc verū secūdū hæc iura. hodie ve-
rō nullus noie suo cōuētus tenet satisfare: vt Insti. de satisfd. s.
sed hodie. In tex. ibi: vel eorū, procuratores. † Ex hac litera pa-

ret q' si dñs promisit stare in iudicio, & c. i
retur pcurator, si est, & nō cōparet, q' cō-
mittitur stipulatio. Nā hic dñs cauī de iu-
dicio sisti, & iurauit: & procurator fuit ci-
tatus & absuit: & rōne absentiaē procura-
toris fit missio in bonis dñi. In tex. ibi: li-
3 nē scriptis. † Nota casum, in quo semper
est necesse, q' acta iudicij redigant in scri-
ptis. & idē est regulariter cautū hodie: vt
extra, de proba. c. quoniā cōtra fallam. li-
c 4 cet fallat qnq' vt in auct. nisi breuiorēs. s.
de sen. ex breui. reci. & j. de pxi. fac. scri.
4 l. pen. & s. de man. prin. l. j. in j. gl. † Not.
bene de hoc verbo, absuerit. quia si scribi
tur per b, & tūc notat absentiaē absq' du-
bio. Aut p duplex ff. vel d, & notat p'sen-
tia regulariter. Sed causa cōtrarietatis vi-
tandē etiā si scribat p d, notat absentiaē, vt
hic. & de hoc in auct. de defen. ciuī s. sed
5 neq' in gl. q' incipit, ipso iure. in fi. † No.
bene q' periurus est infamis ipso iure, qn'
venit cōtra pacta, & sacramētū: sed qn' cō-
d tra sacramētū tantū, tūc p'sentia. d. Cō-
6 cor. sunt in gl. que incipit, cōtra pacta. &
Adde l. i. q' maior. C. de trasac. Et adde q'
licet sit periurus ipso iure, requiritur tñ
sententia iudicis declaratoria, vt est tex. in
c. cū secundū. de hereti. & vide Bar. in l. i.
7 Māuis. s. duob'. de leg. ij. Alex. † In gl.
quæ incipit, cōmonitoria. apparet q' cita-
tio appellet sententia: vt hic. Hoc etiā te-
net gl. in l. quonies. j. de priuile. schola. &
in l. in sacris. in gl. ij. j. de proxi. sacro. scri-
que tenet q' omne p'ceptū iudicis faciēs
ad causam, dicit sententia interlocutoria.
& est alia glo. singularis in auct. de litig. s. c
fancimus. super verbo, interlocutionib'.
8 col. viij. Adde gl. in l. cū clericis. de epi.
& cleri. & in l. ex stipulat. C. de sentē. & l.
9 harū. ff. si serui. v'edi. & vide gl. in Cle. j. de
sequestra. pos. & fruc. & i Cle. fi. de appel.
7 Bar. in l. Titia. de accusa. Alexā. † Itē ex
hac glo. cōiuncto tex. patet q' licet citatio
de cōparēdo possit fieri per nūciū absq' li-
teris: vt l. sed si interpellat'. s. j. ff. de arbi.
& dixi s. de colū. fun. l. palatinos. & s. de
exact. tribu. l. missi. tñ hoc fallit in clarissi-
mis: nā talis citatio nunq' valet, si non fiat
per scripturam.

Vbemus. Vocati per princi-
pē ad aliquam di-
gnitatē maiorē vel minorē, possunt de vrbe, & etiā de prouin-
cijs absq' licentia Principis comitari adire. In j. gl. vlti. ibi: nō
recedet, & c. Per hanc gl. patet euidenter q' illi, cui datur licētia
venendi liberē, nō propter hoc dat licētia remeadi. Et hoc ve-
rū intelligo in casu qn' lex specialiter hoc disponit. regulariter
autē cōtra: vt no. s. de nau. l. j. l. xj. & ff. de leg. l. sciendū. de se-
pul. vio. l. vtimur & ad Trebel. l. de atate. & dixi plenē in l. j. ff.
ad l. iul. maie. Bar. Vide que scripsi in l. j. C. de nauicu. q' bus ad
de qd' saluus cōductus, seu securitas cōcessa debitori q' nō mo-
lestetur à suis creditorib', nō habet locū in creditore fiscali in
s. pradiorū. in auct. de mad. prin. & vide Ange. in cōsi. xxij. &
Laudēsem in tractatu de principe. in tit. de priui. & descripto.
cōclusio. xij. & in tit. de fisco. cōclusionē excv. Itē adde q' talis
securitas nō habet locū in creditorib' ex delicto. Albe. in l. ex
parte. s. quēquā. ff. quod cū eo. & in l. si rerū. ff. de rerum diuī.
& not. Laud. vbi supra. Itē adde an saluus cōductus videatur
datus pro vna vice tantū. vide que scripsi post Bar. in l. j. ad leg.
ga. Iul. maie. Alexan.

Ex sola electione. Tu vide de hoc Dy. in l. feru. & ibi no. in apoft. ad ipm in ver. no. post Bal. i. ff. ver. vit. Dy. inducit eundem. Dy. in regula, qd se mel. & ibi post Bal. i. ff. qd. nu. j. in ver. confirmato. s. de decu. lib. x.

De consuli. & non spargen. ab his pecu. c. Rubrica.

Antiquitus. Inter habentes eadem dignitatem, ille debet prior accedere, qui est prior dignitatem adeptus, etiam si posterior fuerit eadem pluries affectus. Si tamen prior in consulatione prioris honoris fuerit affectus, post eum, qui est in consulatione, est posterior.

Et in principatu prior hoc calu. praefert. h. d. Bar. Vide istum tex. qui allegat per Bar. de insignijs, & armis. in ij. col. A. Alexan.

Ordinem. Hodie consules prohibent per urbem spargere pecuniam, ne cupiditate lucrari populus eos sequatur, sed eorum merita. Quod pecunia quae per eos factabatur, expeditur in opus aqueductus, & qui libet consul expendere debet certum pondus auri. hoc dicit.

Emini. Nullus potest eligi patricius, nisi prius alteram dignitatem hic insertam fuerit adeptus. Item habens dignitatem consularem absque administratione in opus aqueductus debet expendere certum pondus auri. hoc dicit.

Gabella si semel soluta fuit de contractu pro quo non debeat transferri dominium ex forma statuti debeat solui de quolibet contractu, per quem ius transferatur: si postea mortuo altero ex contractibus diuim transferatur, non debet iterum solui. Electus in consulem quod teneat solvere, licet administratio non sit concessa. Statutum quod de quolibet contractu, ex quo ius transferatur, soluitur gabella, quod comprehendit illum, cui res venditur pacto apposito, ut ius administrandi ei non competat, nisi post certum tempus.

Ancimus. Si cui conceditur administratio dignitatis diu ante concessa, non videtur de dignitate de nouo concedi: imo illis potestur honoribus, quibus potiretur si eisdem ab initio administratio concessa fuisset: nec soluet centum libras auri in aqueductu, si tempore dignitatis concessae soluit. h. d. Vide quod dixi post Bar. per istum tex. j. de domesti. & protecl. Item j. proximi. in ver. & haec lex in argumentum, an habeat locum statutum, de quo hic per Bar. si fiat pactum non transferat dominium vsq; ad certum tempus.

Alex. Et est haec lex argumentum, quod si per formam statuti de quolibet contractu, per quem ius acquiritur, debet solui tantum pro gabella: aliquis titulo venditionis vel donationis dedit alicui aliquid hoc pacto, ut ius non transferatur in eum, nisi mortuo donante, vel vendente: quod si tunc soluta gabella dicti contractus, quod licet adueniente morte trahatur ius in istum, non debet gabella iterum solui: sicut ille, qui fuit electus in consulem absque administratione, si soluit centum libras auri pro tali electione, non soluit postea si sibi concedatur administratio. Ex hoc etiam inferitur aliud, scilicet quod electus in consulem tenetur solvere, licet sibi non sit administratio concessa. Et hoc facit ad quaestionem dicti statuti, quod ille, cui res venditur pacto appositum ius administrandi ei non competit, nisi post tale tempus: quod tenetur solvere gabellam, etiam antequam dictum tempus administrandi veniat. Hic non sunt alia. Adde tex. in l. cum manu sata. s. si. de contrahen. emp. dicit ibi quod venditio hoc modo facta non est proprie venditio: quia si statutum diceret quod de quolibet contractu soluitur gabella, de hoc non solueretur, per illum textum. A. Alexand.

Ius ex sola electione quomodo possit dici non tribui. Ancimus. Filius familias electus in patricium a patria potestate liberatur: quod triplici argumen. probatur. hoc dicit. In tex. ibi: prestatitis. nota text. coniuncta gloss. quomodo videatur posse dici, quod ex sola electione ius non tribuatur: licet tunc cum electionis litterae presentantur. Pro quo facit quod not. gloss. ff. de iureiuran. l. Labeo. Et hanc quaestionem disputauit Iacob. de Bel. de qua dixi s. de decu. l. ij. lib. x. Barto.

De praefecto pratorio sine urbis, & magistris militum, &c. Rubr.

LEX I.

Raefectum. Praefectus urbis, & praefectus pratorio, & magistris militum, & peditum, licet habeant dignitates distinctas: tamen omnes sunt paris gradus: & ille praefectus, qui primo fuit in dignitate electus. Bar. LEX II.

Visquis. Dignitate deposita per plures in pari gradu dignitatis existentes ille est posterior qui prius est in dignitate electus. hoc dicit. De praepositis sacri cubiculi, & de omnibus cubicularijs & priuilegijs eorum. Rubrica.

LEX I.

Sacri cubiculi. Custodiētes cubiculum principis, vel Augustae eandem dignitatem habent, quam praefectus urbis & praefectus pratorio, & magistris militum. Et hac dignitate deposita nulla est inter eos distinctio referuata, nisi reuerentia temporis. Bar. LEX II.

Acnostra. Cubicularij Principis etiam antequam ad dictum officium transeant gaudent immunitate extraordinarium munerum, & dignitate finita non recipiunt hospitem inuiti, & praesides contra facientes poena hac lege inserta puniuntur. h. d. LEX III.

Vbicularios. Cubicularij Principis, & Augustae non coguntur respondere, nisi coram officiorum magistris. h. d. Bar. 1. Famulus pro seruo accipitur. 2. Princeps potest dare priuilegium defunctae personae.

Vbemus. Si dominus Principi seruum in cubicularium obtulit, illico talis seruus libertatem adipiscitur, & ea vitur inter viuos, & etiam in vltima voluntate: & eidem ex testamento & ab intestato succederetur per agnatos, & cognatos, quibus deficientibus fiscus eius bona occupat tanquam vacantia. Si autem domino ignorante vel inuito cubicularius factus sit intra quinquennium, per dominum cum peculio vendicatur: & praedicta etiam ad cubicularios extenduntur. h. d. Et nota hic diligenter de hoc nomine famulus, quod sumitur pro seruo, de quo in l. ij. s. de his qui in eccle. man.

Additio. Et no. ex lege ista quod princeps defunctae personae priuilegium dare potest eius testamentum validando, iuris fictione post mortem statuendo liberum seruus erat. Ange.

Vbemus. Cubicularij etiam dignitate deposita cum vadunt extra urbem poterit vti cingulo suae dignitatis. De primicerio & secundicerio & notarijs. Rubrica. 1. Stante statuto quod qui notarius appellatur, non possit esse decurio, semel matriculatus licet se faciat deleri, non poterit esse decurio.

LEX I.

Racipua. Notarij principis, licet senectute deposuerint officium, aut maiorem dignitatem fuerint adepti: non ob hoc notarium nomen perdunt: sed & notarij, & dignitatis suae retinent priuilegium: nec possunt esse discussores, aut peraequatores, aut similem dignitatem cum administratione habere, contrafacientes puniuntur. h. d. Et est haec lex optimum argumentum ad statutum disponens, quod ille qui appellatur notarius, non possit esse decurio, & si aliquis fuit semel in matricula notarij descriptus, si postea se faciat deleri, non tamen propter hoc poterit esse decurio h. d.

Militia notarij principis est nobilis. Statutum quod percussus aliquem in domo habitationis puniatur in manu: si percussus sit, debet in ambabus puniri, nisi distinguat dextram a sinistra.

LEX II.

Raclaram. Primicerij ultra biennium in officio militare non coguntur: & si a palatio per unum annum se absentauerint, unum gradum militie perdunt.

duo: si p bictu, duos: si p trienniu, tres: si p quadrienniu, quatuor: si p quinquenniu, primicerioru ordine no vtunt. & licet ob absentia quinquennij ab officio sint remoti, tamen ordine discusso rum & peraequatoru no grauant: & inter eos praerogatiua tenoris est habeda que nulla pot ratione celari: & hoc officio nito ad officiu magistri officioru sunt assumedi. h. d. In tex. ibi: nobilissq; militiu. Nota q; appellat nobilē esse militiu nota rioru principis: & ideo licet in alijs notarijs sit, vt eoru officiu rioru principis: per hac legē. In gl. ibi: geminat poenam. est argumētū dicēs, q; qui percussit aliquē in domo habitationis, puniatur in manu: q; si percussit bis, punitur in ambabus manibus, per hac gl. & l. nemo. hic alle. & hoc verū, nisi in statuto diceretur de manu dextra vel sinistra: cū quis nō possit habere nisi vnam dextrā vel sinistram. de quo dixi in l. nunq. ff. de priua. delict. Adde quod no. Bar. in l. vulgaris. de fur. & dixi post Bar. in l. nunq. plura. in ij. col. in margine. A. Alexan.

vt dignitatum ordo seruetur. Rubrica.

LEX I.

Quis indebitum. Vsurpans scienter honorē sibi indebitum, crimine sacrilegij punitur. h. d. Potest tamen intelligi lex q; electione de se facta non vendicatur nisi ubi locū poena huius legis: vt s. si seruo aut liber. l. ij. Bar. Ad de ea quae no. Bar. in l. reddantur. de profes. & medic. lib. x. & in l. s. de dignita. in ver. sequitur in diffinitione illata. Lodo. intelligit istum tex. procedere in eo qui accusauit locum officij: quia bene punit poena, de qua hic. Sed ubi quis occuparet locum maioris: puta in sededo, vel ambulado: quia tunc punit poena: quia debet poni in loco viltiori, & priuari loco assumpto. c. praecipimus. l. xij. dist. ita no. Ro. in l. ita m. no. xxij. A. Alexan.

LEX I.

Mnes. Habentes dignitatem cum administratione praefertur habentibus eadem sine administratione: postea qui dignitatem habent solam, & administratione deposuerunt: & hi habere dicuntur dignitatem vacante. postea illi quibus dignitas cum administratione committitur. quarto illi, quibus dignitas a Principe conceditur in prouincia sine administratione. & hi honorarij appellatur. quinto hi, quibus illustis dignitas sine administratione committitur. Itē administratiōe habentes praefertur vacatibus. Itē vacantes praefertur honorarijs in simili dignitate constitutis, non in dispari. & praefectus vacans praefertur praefecto honorario: non autē quae sterior praefecto honorario. Itē non debet appellari vacans, si habenti dignitate postea conceditur administratio. hoc dicit.

De magistris sacrorum scriniorum. Rubrica.

LEX vnica.

Iris spectabilibus. Magistri notariorum, etiam dignitate finita vna cum eorum filijs, a grauamine priuato & publico sunt immunes: & poenam grauem imponit contra eos, qui compelluntur munus subire. hoc dicit. & durat priuilegium. Concor. sunt in glo.

De Comitibus consistorianis. Rubrica.

LEX I.

Comites consistoriani sunt illi, qui steterunt in Principis consistorio, & proconsulibus adaequantur.

De Comitibus, & tribunis scholarium. Rubrica.

LEX vnica.

Rapostos. Praepositi scholarium, id est, illo aliquod officium deputati, principem adorare possunt, inter quos etiam palatini numerantur si eis fuerit data primi ordinis comitia cum administratione: deposito officio si non aspirauerint ad maiorem dignitatem, pares sunt Comitibus Aegypti, & diocesis Ponticae. Alij verò milites solus

ta militia numerantur inter eos qui fuerunt prouinciarum duces. Barto.

De Comitibus rei militaris. Rubrica.

Capitanei guerra qui mittuntur ad expugnandum sarracenos, sunt in dignitate proconsulibus pares.

LEX I.

Vi contemplatione. Missus ob suam pbitatē ad partes transmarinas custodiendas, illis dignitatem insignijs adornatur quibus proconsules. h. d. Nota istam legē pro illis Capitaneis guerra, qui per Papā vel Principem mittuntur ultra mare ad expugnandum sarracenos: quia quo ad dignitatem sunt pares proconsulibus.

Deputati ad custodiendas ciuitates per Principem, sunt similes Ducibus.

LEX II.

Osqui. Missus principaliter ad defendendum aliam quam ciuitatem, vel prouinciā citra mare, similis est duci administranti aliquam prouinciā, excepto Duce Ponticae, & Aegypti. hoc dicit. Nota istam legem pro illis qui deputantur ad custodiendas ciuitates per Papam vel per Principem: quia sunt similes ducibus, & possunt ciuitatem defendere, quemadmodum duces. Barto.

De Comitibus & archiatris sacri palatij. Rubrica.

Medicus Principis dicitur habere dignitatem vnica.

LEX vnica.

Archiatros. Archiatris, id est militantes inermi militia intra palatium Principis, si primi gradus militia obtinuerint, eam dignitatem adipiscuntur, quae duces & vicarij Principis, qui militiam administrauerunt, etiam Comites primi ordinis. hoc dicit. Nota hanc legem pro medico Papae vel Principis ut hac dignitate fungantur. Barto. Idem est in notario Principis in l. j. c. de mand. prin. Bal. c. de feudo guardia.

De Comitibus, qui prouincias regunt. Rubrica.

LEX vnica.

Comites, qui gubernauerunt prouinciam, deposito officio priuilegijs dignitatis vicariae funguntur.

De professoribus qui in urbe Constantinopolitana docentes ex lege meruerunt comitiuum. Rubrica.

Doctores legentes in ciuitate Perusij gaudent priuilegio huius legis. Approbatus per coetum doctorum, debet iudicari dignus. Nouem doctores debent esse in approbando unum doctorem. Ciuitas Perusina habet priuilegium quod quatuor doctores sufficiant excepto presentante in approbatione doctoris.

LEX vnica.

Rammaticos. Grammatici & Sophistae, & Iurisperiti, qui per viginti annos scientiam docuerunt in Constantinopolitana ciuitate, per illius ciuitatis coetum in arte docendi aestimandi sunt digni ea dignitate, qua funguntur vicarij Principis. h. d. Nota haec legem pro doctoribus, qui legunt in ciuitate Perusij: nā gaudebunt priuilegio huius legis: cū haec ciuitas habeat priuilegium studij, prout ciuitas Constantinopolitana. Itē not. quod si aliquis approbatur, debet iudicari dignus per coetum doctorum: & coetu hoc iudicari debet aestimari dignus. Vltimo no. gl. hic posita, quod nouē doctores debent esse in approbando vnū doctorem. Ciuitas tamen Perusij habet priuilegium quod sufficiant ant quatuor excepto presentante. Adde quod si doctores collegij dant fabas reprobatorias scholarum per odium, & non iuste: & cancellarius siue notarius collegij hoc videat solum per odium: ipse solus potest approbare scholarē. Ita dixit Inn. in c. ex literis. de cōsti. q alleg. Ioan. de Lignano. plus dixit Abb. in h h ij

L. Macedoniani. Et ibidem vide Bal. & Do. limita tñ si filius sit boni ingenij. nō aliter: vt per Bal. ubi p l. Stichum de lega. iij. L. diē functo. Et ibi vide q̄ ad hāc materiam habent per Pau.

c. causam. de off. deleg. q̄ si scholaris habet aliquem doctorē de collegio suspectum, pōt talis scholaris ire ad Rectorē, & ei pōne re causam suspiciōis: qua suspiciōe doct̄a potest Rector prohibere talem doctorē ne ingrediatur examen. Alexan.

De silentarijs, & decurionibus eorum. Rubr.

LEX I.

Decuriones. Post depositum decurionatus officium, decurio potest eligere vtrum velit esse magister officiorum domesticorum, vel Comes, & potestatem Principis adrandi habet, & salutandi administratores ipsius.

LEX II.

Nusquisque. Decurio & silentarius a tyronum equorumque praeestatione habetur immunis, nec praestare cogitur collectas extrordinarias quae necessario imponuntur. hoc dicit.

LEX III.

Decurionibus. Priviligia data decurionibus & silentarijs per hanc legem confirmantur, & eis conseruantur licet ad maiore ascendunt dignitatem. nec eis prauidetur in hoc per aliquod generale speciale statutum, vel rescriptum disponens contrarium. Item a muneribus hic descriptis sunt immunes. Hoc tamen privilegium habebunt tres decuriones & xxx. senatores. & ita decuriones per xij. continuos annos peregerint inculpato officium eorum. & si decuriones senatores fuerint electi, immunitatem habent. & honore curiae sine functione letantur cum quietate traditi fuerint. & iudex praedicta non obseruant decem libris auri mulcabitur. h. d. Iste textus allegat Bald. in l. si. c. si contra ius vel vtili. pub. & Ang. concordat Bar. & gloss. de eo quod dicit clausula generali. De hac gloss. cum text. exclamat Roma. in l. hac consultissima. C. qui test. facere poss. & in l. si ve ro q̄. de viro. sol. matrimo. in fallentia de publica vtilitate. Bal. in l. placet. de sacrosanct. eccle. & in l. j. de nouo Codic. compo. & in l. dotalem. C. de testi. mili. & in l. si cum mili. ff. de dolo. & in authentic. habita. ne filius pro patre. & in cap. primo. §. sanctum. quo tempore miles inuestit. petere debeat. Alexand.

Ne ad diuersa. Silentarij & eorum vxores ciuitatis & criminaliter sunt conueniendi coram magistro officiorum. hoc dicit.

- 1 Acquisitum a filio similis militante inermi militia, efficitur quasi castrense.
- 2 Acquisitum a doctore aduocato, uel a possessore, est eius proprium, & peculium castrense dicitur.
- 3 Donatum per patrem filio in eius doctoratu quod sit proprium filij, uelut peculium castrense.
- 4 Pater, qui misit filium ad studium, an teneatur ei emere libros. remissum.

Vbemus. Silentarij in praete constituti, quaequid acquirunt, retinet tanquam castrense peculium: nec eis per parentes auferri potest. nec post parentum obitum fratribus conferre tenentur: nec etiam tenentur conferre fratribus illud quod parentes vel alij donauerunt ratione militiae supra dicta. Item excusantur a tutelis & curis: & filij eorum inuiti ad praeturas non vocantur. Et per haec non derogat privilegium eis dantis. h. d. Nota hic casum expulsi, quod filius militans inermi militia, illud quod acquirit ratione militiae, appellat peculium quasi castrense, adeo quod sibi retinere potest inuito patre, nec tenetur conferre fratribus post mortem patris. Et sic videtur hic casus quod si filius doctor, vel aduocatus, vel etiam assessor, illud quod acquirit in tali militia militando, sibi retineat praecipue, tanquam castrense peculium, adeo quod non tenetur conferre ipsi fratribus post mortem patris. Pro quo facit l. fori. §. de aduo. diuer. iud. Vltimo haec lex est optimus argumentum quod si per filio doctorando multa fecit encantia, aut etiam alij consanguinei: quia illa omnia encantia filius doctorandus retinet, uelut castrense peculium, & prius usufructus non est collatus. An autem pater, qui misit filium ad studium, teneatur ei emere libros: Dicitur ut nota per gloss. §. ad Macedo. l. Macedoniani.

De domesticis, & protectoribus. Rubrica.

LEX I.

Domestici. Domestici & protectores principis salutantes vicarios & praefecti, ipsos osculari possunt, ac etiam omnes reuerentiam debent adhibere.

LEX II.

Rimicerius. Primicerij domesticorum, et protectorum funguntur dignitate spectabili: alij subsequentes in gradu post ipsam, usque ad numerum decem inter clarissimos numerantur: ita tamen quod qui prior est in loco, prior sit in ordine. h. d.

LEX III.

Quis. Domesticus vel protector, qui sine licentia Principis se absentauit a curia, non ex causet post quintum in ordine ipsorum, si triennio, in decimo gradu ponatur. si quadriennio, loco nouissimo crit habendus. si quinquennio, spoliatus erit a cingulo. h. d. Bar. in l. aut facta. §. de pus. ff. de pce. alleg. ista text. & in l. j. de primipi. quod matricula extinguitur quinquennio: an si quis de nouo petat matriculari, debet iterum soluere, vel sufficiat prima solutio. Text. est qui fuit ciuitas prima in l. pe. in fi. de consul. que text. allegat Bar. in consilio, quod incipit scholaris soluit matriculam, ut refert & sequitur Ro. no. xxxiij. in litera m. Et haec l. alle. Bar. in l. pe. de test. milit. Alex.

Heres officialis decedens in officio, quod debeat habere salarium totius temporis, non autem temporis subsequentis. Heres assessoris defuncti pro quanto tempore debeat habere salarium.

Ege. Si domesticus vel protector ante finitum officium decesserit, eius salarium totius anni, ac etiam subsequentes percipiet. h. d. & est mirabile in isto officiali: ut si decedat durante officio, haeres eius debeat habere salarium totius temporis, & etiam unius anni subsequentis. In alijs autem officialibus non reperitur hoc cautum: sed haeres eius debet habere salarium totius temporis, non autem temporis subsequentis: ut in l. si quis in sacris. & §. de aduo. diuer. iud. l. post duos. §. si. & de primice. l. ij. & de agen. in re. l. ij. & facit etiam quod non ff. de assessor. l. diem functo. Et hoc non probat redibus assessorum decedentium in officio, ut petere possint a potestate salarium totius temporis semestris, vel totius anni. Bart. adde quod idem tenuit Bal. Ray. Albe. Ang. & Bald. post gl. in l. diem functo. ff. de offi. assessor. l. j. §. diuus. in ratione sui. ff. de var. & extrar. cogni. Et ista est vera opinio licet Cyn. in addit. loco. Burr. in d. l. diem. voluerit contrarium, ut ibi habes per do. Mar. Laud. & Bal. in c. j. quis dicatur Dux, vel Marchio. fuit secutus opin. Cy. Sed quid in officiali, cum est paratus ingredi ciuitatem in officio, decessit in itinere: an debeatur salarium haeredibus? Bal. in d. c. j. concludit quod non. Quod limitat, nisi misisset alium loco sui, per §. prohibemus. aut. de colla. & voluit Bar. in d. l. diem functo. Adde tamen quod licet non debeat hoc casu haeredibus, debent tamen releuari ab impensa facta per officialem in itinere. ar. l. si pecuniam. in prin. ff. de condi. ob cau. Dicitur quod si officialis fuit in ingressus ciuitatem, & antequam coepisset administrare officium, decessisset: deberet habere salarium, secundum Bart. in d. l. j. §. diuus. Item adde quod licet mulier exercuit officium, quia electio nulla: tamen debetur ei salarium, secundum Albe. in d. l. diem functo. per l. ab administratio. C. de leg. Facit ad hoc in similibi de procu. in l. j. C. manda. secundum Bal. qui licet mandatum procuratoris sit nullum et inefficax quo ad agendum. l. j. de procu. tamen si exercuit officium debet habere salarium. Et adde quod si decessit officialis pendente officio, sed recessit: quia non poterat iustitiam facere, debet habere salarium, secundum Bar. in d. §. diuus. in versi. iuxta praedicta quareo, aliquis est electus. Et de materia vide in l. si vno. §. item cum quidam. ff. loca. Alex.

De praepositis laborum. Rubrica.

LEX vnicia.

Viprapositi. Praepositi laborum durante officio sunt clarissimi: eo finito inter consulares habentur. h. d. Bar.

De proximis sacrorum scrinio, caterisq̄. Rubrica.

LEX I.

Proximos. Proximi sacrorum scrinio, ea dignitate funguntur, qua vicarij Principis, & officio deposito sunt praepositi vicarij Principis, qui primo officium vicariatus sunt adepti: eorum officium est finitum. Item onus descriptionis nullo modo subire coguntur. hoc dicit. Consilium, & etiam iudicare quod quis cogatur. Compromissum recipere nemo cogitur.

LEX II.

In sacris. Militantes in sacris scrinijs ordinarios vel spectabiles iudices in prouincia existentes salutari non compelluntur, nec etiam accedere ad consilium: & eis non debet denegari accessus ad Principem: & eis debet in satisfactione reuerentia adhiberi: aut etiam dari potestas sedendi cum iudice: primates & apparitores si contrafecerint, trinas libras auri noie poena soluant. h. d. Nota quae cogi consulerent, & etiam iudicare, ut hic. & §. de aduo. diuer. iud. l. fanticimus. sed copro nullum recipere nemo cogitur: vt l. iij. §. j. ff. de arbi. & hoc not. §. gl. hic. Bar. Adde quod idem do. Ant. in c. si pro debilitate. in iij. col. de offi. dele. ubi haec gl. alle. idem Bal. Insti. de emp. & vt di. in fi. Sal. in l. fcamus. de aduo. diuer. iud. Sed quod in causa, in qua doctor est aduocatus: an cogatur consuleret Bar. quod no. in l. proxi. de his qui in testa. del. & tex. in l. Mevio. de assessor. Bene facit l. quisquis. C. de postu. vide Ro. in litera c. not. xxxiij. Alex.

LEX III.

In scrinijs. Qui militauerunt in sacris scrinijs per xx. annos, si quieti postea fuerint per Principem destinati, consulari retinent honorem, nec possunt quoquo modo ab impartito otio separari.

Vbemus. Possessio militantis in sacris scrinijs tributum solum canonicae indictionis praestat: a ceteris vero muneribus non vexatur, & si ad maiorem dignitatem ascendunt, non perdunt ob hoc privilegium scrinio. Omnis militans in sacris scrinijs, cuiuscumque sit gradus, ad Principem habet accessum: siue sit inter clarissimos ratione sui gradus: siue inter spectabiles. h. d.

Pro biennio. Officium militantis in sacris scrinijs, quod olim durabat biennio, hodie ad unum reducitur. h. d. Bar.

- 1 Canonici si sint plures extra numerum qui subrogari debeant in loco decedentium: & datus sit ordo subrogandi: qualiter fiet ista subrogatio.
- 2 Quindecim testes requiruntur in casu huius legis ad probationem alicuius actus.
- 3 Statutum quod si prior extractus reperitur mortuus, quod loco ipsius subrogetur primo descriptus: & ille primo descriptus non uult subrogari, & extrahatur alius prior mortuus: an primo descriptus qui tenuit possit subrogari.

Nicuique. Militantes in sacris scrinijs ultra numerum loco deficientium succedunt secundum ordinem gradus sui, nisi qui posterior eorum est laborum opera superat antiquiore in ordine: quia tunc succedunt in loco defuncti exclusio priore: nisi defunctus teneat illi, qui est in ordine prior: quia tunc posterior licet melior in locum defuncti non succedit: sed qui prior est in ordine & subrogatus, illud salarii obtinebit, quod in hac lege describitur: & pro rogatione soluit quae tunc hic describitur. Et si primus in ordine pecunia solvere recusaerit, succedere in locum defuncti in gradu posteriori admittet. Et si alius alius de numero dictorum scrinio decesserit, qui repudiau locum unius defuncti, poterit locum illius defuncti de nouo acceptare offerendo pecuniam. h. d. Et nota ex prin. huius legis quod si ultra numerum canonicorum sunt alij canonici deputati, qui in locum decedentium debeant subrogari, & secundum ordinem datu istis canonicis ultra numerum, quilibet ipsorum subrogabit in locum deficientis canonici. ubi si tenes primu locu de numero canonicorum decesserit: ille, qui primu locu obtinet de numero illorum, qui sunt extra canonicorum numeru, in eius locum succedit: & sic de singulis: nisi ille, qui posterior est in ordine, melior sit priore: quia tunc ipse praeposuerit, nisi qui decesserit, fuerit deterior isto, qui primus est in ordine, quise in locum eius subrogari petit.

- 2 Secundo nota hic casum speciale, in quo sunt xv. testes necessarij ad probationem alius cuius actus. & est spale. regulariter autem duos sufficiunt: vt ff. de testi. l. ubi numerus.
- 3 Tertio nota ex fin. huius legis optimu ar. ad questionem. Dicit statutum quod si aliquis prior extractus fuerit de sacculo, qui sit mortuus, quod in eius locum debeat subrogari qui prior reperitur descriptus in numero subrogandorum in loco deficientium. Continetur quod vnus, qui mortuus est, extrahit primo de sacculo, & ille qui primus reperitur descriptus de numero subrogandorum in locum deficientium, non uult subrogari in locum istius mortui tractu temporis, cum reuocatur prioratus officium, extrahit de sacculo quidam alius prior mortuus. modo ille, qui erat primus descriptus in numero subrogandorum in locum deficientium, dicit quod uult in locum istius secundum mortui subrogari. opponit sibi quod non potest: quia noluit in locum primi mortui extracti subrogari. Ista lex determinat contrarium: quia licet renuerit tunc tamen nunc potest acceptare. quod no. Bar.

¶ Cogit. Adde Spec. in tit. de recusa. §. effectus. ubi dicitur quod si arbitrum. limita tñ nisi per statutum disponatur cogi posse, secundum Bal. in l. non iusta. in fi. c. ad Trebel.

Proximos. Qui longo tempore probabiliter militauerint in sacris scrinijs, finito officio cingulo comitatus sacri palatii diu uiuentur: & nihilo minus omnia privilegia data eis salua manent. h. d.

In sacris. Militans in sacris scrinijs, qui ante eorum absentauit, durante tempore comatus praedicti conueniri non potest: & etiam ab indictionibus munerum publicorum officio deposito sunt immunes, & domus, quas in prouincia possident ab onere metatorum non vexantur. Quod autem sit onus metatorum, videbitur §. de metatis. Barto.

Ac parte. Militantes in sacris scrinijs principis, debent esse iij. videlicet xxxiij. super epistolis xxxiij. super libellis couentionalibus, & quatuor qui sunt omnibus praedictis senioribus: nec duplici officio fungi possunt. h. d. Et nota ex hac lege quod quis non potest fungi duplici officio. Concordantia sunt in glo. Bar. Salarium defuncti an debeatur successori toto tempore.

Quis. Si militans in sacris scrinijs decessit, & in eius locum fuerit alius subrogatus, salarium debitum ei inter creditores diuidetur haereditate nondum adita, salua tamen privilegia prerogatiua. ea vero adita, salarium haeredibus debetur pro praeterito tempore, & etiam residui temporis. h. d. Et nota quod successori debetur salarium defuncti pro toto tempore. De quo vide ut dixi §. de domestico. l. si. Bar.

- 1 Notarij actoru pot dari certa forma in exactionibus scienda pro editione actoru.
- 2 Statutum disponens quod hospitale non possit agere nec conueniri nisi coram certo iudice, & sit alius iudex specialiter deputatus per illud statutum pro certis causis: an pro talibus causis poterit agi coram iudice pro hospitali deputato.
- 3 Libellum in scriptis non dicitur quis offerre: licet uadat coram iudice, & dicat notario: scribe quod ego peto a Titio decem, & peto ipsum mihi condemnari in eis.
- 4 Iudex non recipit sportulas, quando proceditur extraordinarie.
- 5 Citatio appellatur sententia.
- 6 Citari per epistolam quod quis possit.
- 7 Aequalitas in iudicijs seruari debet.
- 8 Privilegium quo ad praestationem sportularum uni concessum extenditur ad alium.

In sacris. Militantes in sacris scrinijs, & eorum parentes, vxores, liberi, coloni adscriptitij, & serui eorum ciuiler & criminaliter coram officiorum magistro sunt conueniendi. & si in prouincia conueniunt, satisfacere non coguntur de iudicio liti. licet immobilia non possideant, sed eorum iuramentum cautioni committitur, & noie sportularum nihil soluunt. Nam executoribus agenti in reb' vnus solidu praestabit. & cum ingreditur iudicium dicti magistri, solidos soluunt duos pro editione actoru notarij dimidiu solidu. & si litigat coram delegato, vel arbitro eidem noie sportularu, vnus solidu tamen praestabit: pro oibus vero alijs in iudicio agitandis, tertiu solidu tantu. Itē si non coram magistro sed coram alijs iudicibus maioribus super annonis ciuilibus tutela vel curatione vel nūciatione noui operis conueniant: illos sumptus faciet in tali iudicio quos facere tenebatur coram magistro officioru. Si vero conueniant coram praefecto, aut fisci patrono, aut vrbis praefecto, vel apud architectos illos sumptus praestabit noie sportularum, quos coram arbitris praestabit h. h. iij

Interlocutoria. Ad de q citatio hz duo extrema, interlocutoria citatio i. comissionem & per ipsam citatio id est actum nūcij & relatio. nē. Bar. in l. j. §. nūcijatio. in v. col. in si. ver. qugrit. la. de are. ff. de ope. no. nū. & io. an. in c. Rom. in antepe. col. de for. compet. & Fel. in cap. gratum. de off. dele. in ij. col. & Oldr. in consil. xcvij. Bal. & Pau. de Cast. Alex. De hoc etiam per Bal. in aut. of. feratur. Et sic ex hoc apparet q etiā hodie oblatio libelli in scri ptis est de substātia, etiā reo non petēte, qn agit iudicio ordina rio. Vide qd habet per doct. in c. j. de libel. obla. gl. in Cle. sepe. in ver. necessarii. de ver. sig. Spec. in tit. de libel. concep. §. nūc dicendū. in prin. & per legistas in d. aut. offerat per Bal. in l. ne quicq. §. de plano. de off. procos. & leg. Et cōis conclusio est, q si reus nō petat offerri, sufficiat qualisqualis petitio apud acta per notariū post. Adde tex. in c. preterea. de dila. Sed quid in criminalibus, an requiratur libellus? gl. videi tenuisse q nō, in l. si quis se. C. de accu. quē dixit q quis pōt verbo tenus accusare. & ibi eam sequit Bal. dicens q non est necesse offerre libellū in scriptis. sed vide ibi latius per Sal. qui tenuit q in d. requiratur li bellus. Pro quo est gl. in §. scimus. in aut. de exhib. reis. prater quām in leuibus. l. leuita. de accu. Nec obstat d. l. si qs se. quia ibi procedebat ad querelam. quo casu nō requirit libellus dari in scriptis. c. quia p̄sularum. iij. q. iij. Casus aut vbi hodie libellus nō requiritur in scriptis offerre, vide per Spe. in d. §. nūc dicen dum. in prin. & per doct. in c. j. de libel. obla. Quid in exceptio ne rei, an sit in scriptis dāda: cum dicitur rei libellus: vide Bar. te nentem quod sit. in l. j. in iij. col. de excep. Quid quando im ploratur iudicis officium, an debeat dari libellus? vide Bar. in l. de submeris. & cum Barto. transi Roma. in l. j. de arbit. in ij. col. Alexā. Item nota ex ista gloss. q quod cum proceditur extra ordinem, iudex non potest accipere sportulas.

Adde. Et de hoc dicitur ut not. per Bal. in generaliter in i. col. C. de epi. & cle. q in causis summarijs nō soluntur sportulæ. Et ad hoc adde Bal. in l. si. in i. col. C. de fruct. & l. i. exp̄. Alex. q Item no. ex gl. in verbo, snia, q citatio ap pellatur sententia interlocutoria. Et hoc etiam probat tex. in prin. huius legis ibi: libellos ex snia & c. Et hec sententia dari po test parte absente: vt l. fed & interpella. §. j. ff. de arb. Pro quo facit quod no. Inn. extra de procu. c. auditis. q Item nota ex hac eadem gl. q quis pōt citari per epistolā. & ita de consuetudine obseruatur. concor. d. l. fed & interpella. q Vltimō nota ex ver. qm æqualitatē in iudicijs obseruandā. cōcor. l. si. s. de fruct. & l. i. exp̄. & l. prouidēdū. s. de postu. & j. de rem. l. si. cum li. hic alleg. in gl. q Et ideo priuilegiū vni cōcessum circa p̄s tationem sportularū ad aliū extenditur vt hic. & eodē mo do in dilatione vt l. petendæ. s. de in integ. resti. Barto.

Comperimus. Hic ponitur quomodo adiutor res scribit, um, qui appellatur adiutores quaestoris ex iuris dispositione non poterant esse nisi xij. in scrinio sacre memoria: hoc est, in scrinio registri, in scrinijs verò sacrarum epistolarum, & libellorum conuentionalium quæ sunt scrinia inferiora, solum vij. coadiutores scriniorum dictorum esse poterant. Postea propter im portunitatem quorundam, talis numerus disturbatus fuit: & multi superadditi fuerunt. Et ideo statuit Imperator quod nō faciendo p̄iudiciū illis, qui nunc sunt, quod nulli alij possint eligi in hoc numero coadiutorum durante numero iupradicto qui per legem statutus fuerat. Secundō dicit q si quis de dictis coadiutoribus ad latrunculenſe officium fuerit vocatus, aut etiam fuerit dimissus in numero scriniorum, cū primo esset coadiutor, quod potest in locum sui alium subrogare, dum tamen libellum offerat vni viro illustri significando personam illius quem subrogari vult, & tempus: & dictus subrogandus ordinari debet pro rāto tempore, pro quanto libellus fuit porrectus illustri. Tertiō dicit, q adiutor, qui alium subrogari in suum locum petit, si erat prior in ordine adiutor: & similiter subrogatus erit prior: licet ille subrogatus fuerit q numero memorabili inferioris ordinis. Quarto dicit, q hoc in alijs officijs obseruatur. h. d. vsq; ad fi. In tex. ibi: modo vt examinentur. q Nota ex hac litera q si per formam alicuius statuti, numerus officialium reducitur ad minorem numerum puta cum

Additio. Bald. in aut. offeratur. in fin. C. de lit. contesta. & Ange. in l. j. in princ. in j. col. de eden. & ibi

puta cū essent decē, reducitur ad numerū quinq; q talis redu ctio nullū generat p̄iudiciū in illis officialibus, q erāt electi tēpore reductionis. p̄iudicabit ergo rātū nouæ electioni offi ciorū. In tex. qui prior in adiutorib. q Nota hic q ille, q erat scriniarius, si fuit electus coadiutor scrinioriorū, pōt ambob⁹ istis officijs fungi. Et sic est optimū argu. q capitaneus possit semel deputare aliū ad officiū iudicis malenciorū, & ad officiū notariatus. Nec ob. q qs nō potest fungi duplici of ficio: vt s. eo. l. hac parte. quia hoc est verū, cū officia sint protie nus diuersa: secus qn officio nō erāt diuersa, sed circa idē redē bant. Pro quo vide quod dixi. s. de fac. san. eccle. l. iubemus. §. sanē. & hoc fuit hic de mēte gl. super ver. meruit. q Et sic facit, q si iudex, qui erat tabellio scripsit oīa acta corā se facta: q ex ipsius pronunciare pōt, & sententia lata valet: nec impeditur hic fungi duplici officio: qa circa idē tendunt. Pro quo facit j. qui mi. nō pos. l. his qdē. & extra de cōsue. c. ij. de prabē. c. cū lingu. l. l. vi. q Vltimō no. q subrogatus in locū alteri⁹, succedit in ordinē, quē tenebat ille, in cui⁹ locū subrogatio facta est. Bar. Vide quæ dixi. s. de iure fisci. l. ij. iuxta fi. Adde etiā quod not. Bar. in l. iubemus. §. sanē. el. j. de fac. sanc. eccle. in ver. venio ad tertīa partē. & qd no. Bar. in l. ex sententia. ff. de test. tur. vbi di ctit an notarius possit esse rogat⁹ de cōmissione sibi facta à iu dice & adde quæ dixit Bar. in sua disputatione iudex malefici orū in j. col. Sed an qn potest esse iudex & notarius, debeat habere salariū duplicatū, vide do. Pau. de ca. in l. qui duobus. de cōdi. & demon. & ibi vide Bal. dicens de collateralali exercē te suū officium & officiū alterius, an debeat habere salariū du plicatū & Bal. in j. cōsti. C. in §. ratio. q. & vide qd no. Ange. de duobus officijs vnitis, an debeat vnū salariū, in aut. vt determi. sit nu. cler. & in aut. vt iud. sine quo. suffr. an qs possit offi cio pluriū fungi, vide Iac. de bel. in d. §. ideo. q. per Bart. in l. ij. de stip. seruorū. & in l. si. de collegijs. in ver. quæro, an quis possit in duobus, vbi ponit, an qs possit esse de diuersis colle gijs. de quo s. de colleg. cath. l. xj. & de materia in c. quod pro pter. de ele. per Inn. & Bal. in aut. nisi breuiores. C. de sen. Bal. post Iac. de Are. in d. l. q duobus. per illū tex. & in l. binos. C. de aduo. diuer. iud. & in l. si ad scribatū. C. de appel. & Io. an. in c. cū olim. de re iudi. & tex. in l. duorum. de ope. pub. An gens officii alterius, vel subrogatus, gaudeat eisdē priuilegijs, qui bus ille qui eū subrogauit. & quā potest tē habeat, vide Bart. in l. filiis. ff. de leg. & in l. j. §. ij quibus. de leg. iij. Alex.

Nullus de numero agentium in rebus in locum mortui per pecuniam pōt eua dere: sed in locū eius, debet ille succedere, q in gra du post eum, erat proximus, & dignus labore. h. d.

Aclege. Adiutores cū conueniunt sine scriptis, eorū nomē voce sola sufficit demonstrari: aliās in scriptis tā in actis, q in snia demōstrandū est. Item si adiutores cōmeatu accepto se absentauerint, durāte ab sentia tpe integrū dnt hēre salariū sicut si p̄sentes essent. Itē nullus in locū vocātis coadiutoris debet institui, quousq; ple nus est numer⁹. p. l. statutus. h. d. Itē text. ibi, designatū. q Not. cū agit cōtra aliquē sine scriptis, nudo verbo nomē eius sufficit designari: aliās in scriptis designādū est. p. quo facit l. libellorū ff. de ac. In tex. ibi: aut emolumētōrū. q No. q si ciuitas Peru si cōcessit alicui suo stipediario licentiā, vt iret in Alemāniā: vel vt iret ad bellandū: & staret absens certo tpe: q toto illo tpe, debet habere stipediū: sicut si principaliter seruiret: & eo modo si cōcederet licentiā potestati, vel capitaneo, vt hic. Ad de Bal. in l. si ea. de condi. infer. & gl. in l. desertorē. §. si ad diē. ff. de re mili. Ro. in litera S. not. xxx. Alex. q Et hoc inducit glo. in argu. ad quæstionē clericici, qui toto tpe absentia debet habere p̄bendam, si fuit absens de licentia Papæ. Barto.

Prima. Primō facit mentionem de lege circa adiuto res. Statuta, quæ disponebant, quod nullus de numero adiutorum, qui nunc sunt, diminiui debeat licet sint vltra numerum: vt s. eo. l. comperimus. nec esset alius sub rogandus: nisi adiutor subrogari petens ad latrunculenſe offi cium, vel ad locum secundorū scrinioriorū cōuolauerit. Se

Index q erattabelio. vide glo. & Saly. in l. iudem. §. hīs quo que. s. de fac. san. eccle. Alb. de Rosa. in l. & si cum. ff. de euc.

Agentes in rebus, qui sint. Qui p̄positi agentium, q qui principes agentium. Ad euidentiā p̄mitten, q agentes in rebus sunt illi, de quibus fit mentio per glo. j. de curiosis. l. ij. P̄positi agentium, de quibus fit mentio. j. tit. iij. sunt illi, qui p̄sunt dictis agētibus & Principes agentium: de quibus fit mentio. j. tit. ij. sunt illi, qui palmam laborum emerit per lapsū xxv. ann. per principi pem postea quieti traditi sunt. vt j. titu. ij. l. j. & iij.

Villus. Nullus de numero agentium in rebus in locum mortui per pecuniam pōt eua dere: sed in locū eius, debet ille succedere, q in gra du post eum, erat proximus, & dignus labore. h. d.

Vili. Agēs in rebus, deponēdus vel eximēdus de libro agentium, nō est q aliquē iudicē, ad cui⁹ officium non spectat cognitio contra eundem. h. d.

Successor officialis mortui, quod debeat habere salariū totius temporis. Subrogari, quod non debeat alius loco officialis defuncti, donec hares officialis mortui habeat salariū. Matrícula registri officialiū probat aliquē esse officialē, si ibidem scriptus reperitur. Officialis non scriptus in libro officialium, non debet habere salariū, nec utitur pri uilegijs officialium.

Matriculam. Matrícula agentium in rebus non debet esse, nisi xlvij. quorū quilibet p̄st est ducētis. Circitores verō debēt esse trecētū: & equites quadringētū quinquaginta. Itē si quis de numero du centorū decesserit, hares eius ex testamēto totū salariū percipi pit. & per hoc nullus alius in locū eius subrogandus est per il lud tēpus, quo defuncti officiū durare debet: ne duob⁹ salarijs res publica fatiget. Itē nullus, qui non est scriptus in matrícula p̄dicatōrū registrata in memorialibus Principis, salariū vel p̄miū habebit. h. d. In tex. ibi, ei⁹ fructū successores. q No. q officiali decedente, successor eius debet habere salariū toti⁹ tēporis: vt hic, & s. de dome. l. ij. In tex. ibi, qua de cā. q Not. diligēter, q vbiq; hares officialis mortui, debet habere sala rii totius tēporis, nun q in locum officialis mortui, debet alius subrogari: ne res publica duobus salarijs fatiget. In tex. ibi, di uali probatoria. q Not. istū tex. per quē patet, q ad probandū quē esse officialē cōis, probatur per matrícula registri: in qua registrata sunt oīa noīa officialiū. Secundo not. q hic casum expressum, q si officialis nō reperitur in originali registro, vbi registrant oīa noīa officialiū: q nō debet habere salariū nec porit priuilegio. Tex. est expressus in cōtrariū. in l. scriniarios. C. de test. mili. vbi patet, q notari⁹ militiū: licet sit in matrícula, nō tñ ex hoc dicit miles. & idē voluit Io. And. in titu. de instru. edi. §. restat. ver. & scias. vbi dixit, q quis nō probat tabellio eo ipso, q sit descriptus in matrícula notariorū. Et idē dicit Bal. in l. si cū dies. §. si arbiter. ff. de arbi. nec scholaris, qui nō intrat,

hh v

In ca criminali. Ad de iudi & post eum...

quavis sit in matricula, nisi sit profectus, qui studet in camera...

Ant. in tit. de instr. in ij. col. vbi distinguit, an fiat matricula, de his, q fuerit facti notarij...

Statutum quod scholaris non possit uexari, nisi coram Rectore, intelligitur tam civiliter, quam criminaliter.

Xeo. Nullus de numero centenariorum, vel du centenariorum in rebus agentium...

De prepositis agentium in rebus. Rubrica. Officia duo assumens, cum non possit habere nisi unum...

Agentes. Prepositi agentium in rebus sunt per ordinem faciendi de anno in annum...

ate vel imperitia: vel alia causa adimplere non potest ferre p substitutum eiusdem scriini, chartularii...

Ac saluberrima. Agentes in rebus, & ruxores, serui & liberi in modum sportularum...

Agentes. Finito labore agentium in rebus agens princeps agentium est...

Agentibus. Principes agentium in rebus possunt habere domesticos: quorum industriam & fidem putant esse comprobata...

possum facere p substitutum: qa appositio hdis, facit ne videat electa in industria psona...

Ac saluberrima. Agentes in rebus, & ruxores, serui & liberi in modum sportularum...

Agentes. Finito labore agentium in rebus agens princeps agentium est...

Agentibus. Principes agentium in rebus possunt habere domesticos: quorum industriam & fidem putant esse comprobata...

Agentibus. Principes agentium in rebus possunt habere domesticos: quorum industriam & fidem putant esse comprobata...

Os. Vicaria dignitatis titulus honorat, qui princeps agentium in rebus...

Principes. Princeps agentium in rebus cingulo comitiarum primi ordinis fungitur...

Vicunque. Militas in schola agentium, si fuerit de corpore cohortaliu licet princeps agentium...

Vltis. Agens in rebus couteri noie sportularum coram maioribus iudicibus...

De curiosis & stationarijs. Rubrica. Denunciationsyndici non creditur. Syndicus scienter falsum denuncians puniatur...

Vriosi. Denuncias maleficia puniri si non pbat: & ideo alii p delicto non incarcerantur...

Ilcet autē nō possunt incarceratione: tñ malefactores fugietes pos sunt sub custodia tenere; vt ff. de ser. fug. l. pe. concor. j. co. l. li.

AGentes. Officiū agētū in rebus est curam habere super euictionibus cursus publici, portā do pecuniā publicā per prouinciā, naues cōducendo, & animā lia ad ferēdū annonā: & ali' officialis de hoc nō debet se intro mittere: cōtrafaciēs puniit. Itē p' aiali in cursu publico nō dū cō nō est licitū officiali pecuniā accipere cōtrafaciēs quadruplū restituit. h. d. Et quid sit cursus publicus. no. j. de cur. pu. l. i.

Per id tempus. Condemnatio præfecti facta de agente in rebus est nulla, nisi talis agēs cōtra honorem, honestatem, & decus sui officij commiserit, quia tunc grauius punitur. Bar. **C**arcerare aliquem, & sub custodia tenere, sunt diuersa.

AGentes. Agētes in rebus, singuli per singulas p' uincias sunt mittēdi, qui in euictionibus inspiciendis curam tantum habebunt: & nihil habebunt cum alijs iudicibus vel prouincialibus, & alios illicite nō vexabūt, de causis nō cognoscēt, nec detrudent in carcerem. h. d. **N**o. ex gl. vi. huius legis q' aliud est mittere in carcerem, aliud sub custodia detinere. facit de exac. tribu. l. ij.

Additio. Probat text. in l. j. C. de cust. reo, & facit l. iuc. curritur. in l. i. qui. ex. ca. ma. & vide Bal. in l. i. quoties. s. de exac. trib. & gl. in l. qui neq. s. solutū. de verb. sig. **A**lex. **C**arcerare, aliud est a custodire. l. ex. videtur in cōtra riū in l. aut facta. in s. solent. de quæstio. vbi carcer fit ad custodiam. Ad idē l. j. de priua. carceri. & l. incredibile. C. de pœnis. qd' est verū vbi sit, aliās est pœna certa p' delicto. Sec' verō vbi nulla esset certa pœna: q' tūc diceretur carcer ad pœnā, nō ad custodiā. text. in l. senatus. de iniurijs. & in l. j. s. fi. de aleatorib. & Bar. in d. s. solent. & in l. imperiū. de iur. om. iud. Cy. in l. j. C. de infami. & quid de iure canonico, dic qd' ad pœnā. text. est in c. quāuis. de pœnis. in vj. & vide Ro. in litera i. no. viij. Alex. **De palatinis sacrarum largitionum, & verum priuatarum. Rubri. Qui autem dicantur palatini, dic vt in glo.**

Onus capitacionis non dicitur extraordinarium nec fordidum. l. i.

Palati. Palatini pro capitibus eorum & iugis tantum pensionem fisco solunt: ab enalijs verō muneribus sordidis vacant. h. d. **N**o. q' onus capitacionis non dicitur onus extraordinarium, neque fordidum. **C**ōseruatores monetæ si reperiunt fraudē cōmississe, nō admittunt ad aliud officij.

Villus. Theaurari' vel comes thesaurariorū semel reptus culpabilis ex officio iterato ad eandem militiā non aspirabit, nec etiā aliā acquirere pōt. h. d. **N**o. hic casum cōtra cōseruatores monetæ, q' si reperi sunt fraudem commisisse ad aliud officij, nec ad aliā dignitatē aspirare debent. **V**ide Ange. in aut. de colla. s. iubemus. Alex. **P**relatus malus timet bonum subditum. l. i.

Risco. Singulis annis vn' palatinus mitti debet ad regēdū principatū domorū Cappadocię. h. d. **N**o. hic glo. q' malus prelatatus timet subditū bonū.

Nihil. Palatini nihil habēt cōe cū alijs iudicib' p' uinciarū, sed excepta reuerētia q' eis debet, nō solū p' iudices minores, verum etiā per maiores quilibet iudex debet in suo officio deseruare. Bart.

Vidam. Effectus princeps palatinorum, ad aliam dignitatem conuolare non potest.

Ab officiis. Præses palatinus nō potest iniungere ali quod fordidum munus. Barto.

Lacuit. Palatini per prouincias transfissi anno elapso cingulo liberantur. h. d.

Non aliter. Nullus officium sacrarum, vel priuarum largitionum assumere potest, nisi mediante Principis autoritate, vel annotatione.

Palatinos. Palatini adiutores, & primicerij, officio finito, sicut agētes in rebus a p' b'ie tione tyronū ceterisq' muneribus sordidis imunes sunt. h. d. Et no. gl. j. q' dicit, de extrema pre pedis tibię & fotalaris.

D similitudinem. Officiū palatini quod hodie, anno concluditur, sic scripturiorum officium.

Viros. In ciuitate Cōstātīnopolitana palatinus apud præfectum vrbis nō compellitur litigare, nisi pro seruitutibus, domibus, vel annonis quæstio moueatur. In prouincia verō cognoscit præses contra palatinum: sed in causa criminali contra eum nō fert sententiam ex suggestio ne comitis, sub quo militat palatinus. h. d.

Inter alias. Palatini primicerij, & tres scripturiorum primicerij, tribuni prætoriani militari dignitate funguntur: & nulla potest eis iniungi necessitas publica, vel priuata.

Vebemus. Palatini principes eisdem priuilegijs funguntur, quibus palatini sacrarum largitionum. Et ideo primicerij & primates scripturiorum Principis finito officio inter militares tribunos enumerantur, & nulla sollicitudine negotij priuati vel pub. possunt vrgeri.

De stratoribus. Rubrica.
1. **S**tatum puniens officialem non inquirentem, & punientem maleficiū factum suo tempore, intelligitur si officialis sciverit.
2. **S**tatum dans annum officiali, intra quem potest cognoscere de maleficio, intelligitur de his que clara sunt.

LEX vnica.

Per omnes. Vnus solidus stratoribus, id est, præsidētibus stabulis Principis stipendiij nomine dandus est. & in offerēdo equos principi per prouincias certa & equalis forma seruanda est, quæ statuta est, si aliquis prouincialis stratori dederit ob hoc q' non licet ei accipere, punitur & si iudex hoc sciens punire eum neglexerit, centū librarum auri pœna punitur. h. d. **N**o. istud text. dū dicit, si sciens, quia est casus. q' statuti disponētis q' iudex teneat inquirere & punire sub certa pœna omne homicidiū factū suo tēpore. Nam ita demū punitur, si sciuerit factū esse. **I**tem facit ad aliud, si statutū dicit & dat potestātē intra annum cognoscendi de maleficijs, intelligit de his que sunt clara. Et ita dixi in l. j. ff. si quis test. li. esse ius. fuerit. Bar. **D**e hac q. vide p. Bar. & Ange. in l. ff. si quis test. liber esse ius. fu. Bal. in l. eū qui. s. in popularibus. de iureiurādo. & per Bar. & Ange. alios in l. j. s. castarum. ff. ad Sylla. & vide Bart. in l. genero. ff. de ifami. in illa questione, an ignoranti currat terminus. de qua in l. j. & in l. quādiu. C. q' ad mit. & Bart. in l. cautus. ff. de calūniā. & in l. quinquaginta. C. de excusa. tuto. & l. diuus. circa vltimā. col. de custo. reo. & l. temp. s. hoc interdicit. qd' vi aut clā. & l. o. an. in c. nō seruorū. de ser uis nō ordinā. & per Bald. & Sali. in l. si. s. de dolo. per Bald. in add. Spec. & in ti. de instr. edi. in pe. col. & in l. id qd' pauperis. in iij. col. C. de episc. & cle. l. si ideo. ff. de his quib' vt indi. & in aut. cui relicto. de indicta vid. toll. & in l. j. in princ. ff. de cad. tol. & in l. captatorias. s. de test. milit. & in l. j. in ix. q. s. de insti. & substi. & in l. j. de priua. carce. & in l. j. de his q' a latro. & in l. j. de famosis libellis. & in c. j. de phibita feud. p. Lotha. & in disti putatione inci. qd' scenerator. in j. col. & per Ang. in l. si cū ex ceptioe. s. in hac. ff. qd' me. causa. & in s. si quis rapuerit. in aut. de sancti. epic. coll. ix. & videas oēs: q' multa habes circa disti cta q'. Sed rememoro q' Bal. i. d. l. q' diu. dixit q' tēpus a statuto præfixū ad ponēdū statuta in memoriali. & idē tenet ipse in l. itē veniūt in s. cū ante. de pet. her. & in d. l. q' nūaginta. & in l. pe. de periculo tu. & Pe. de an. in c. canonū statuta. de q. in ver. alibi querit Bar. licet Pau. de ca. in l. facta. s. honorū. ff. ad treb. imō tēpus currere ignorāti, sed dari restitutionē. Alexander.

De castrensijs & ministerianis. Rubrica.
LEX l.
In officio. Castrensijs vel ministerianis officio finito p' lapsum biēnij, alius subroga tur: ipse autē ad aliud officij nullatenus eligetur. h. d. Lex

Iquis. Si vltimus inter ministerianos gradum primar, secundæ, vel tertiæ formæ inter castren sianos fuerit adeptus: scribendus est in matricula for mæ tertiæ. hoc dicit.

Iqui. Militantes in hac militia, & eorū matres & vxores non possunt conueniri in causa ciuili vel criminali, nisi sub comite Castrensiānorū.

Ante omnia. Officiales Principis sumpti sigil latim annexi corā illustri officio rum magistro, ipsi & eorum filij, & vxores cōueniendi sunt exceptis tributarijs, & munerū functionibus, & delictis in prouincia cōmissis, propter quæ cōueniri possunt etiā corā alijs iudicibus. Itē dicit officiales gaudēt priuilegio circa spor tulas: q' non eas soluere tenentur, nisi secūdū modū hic descri ptus: fideiussorē etiā de iudicio listi dare possunt de eorū nume ro, & vbi dare nō possunt, cōmittit eorū iuratoriæ cautioni. h. d. Qui autē sint hi officiales, nō habem' exp'ssum: q' Imperator hoc nō dicit: & ideo pōt dici q' hæc lex feruiat nobis de v'to. De decanis constitutio Græca. Rubrica.

Quatuor. Quatuor ex decanis, qui primū lo cum in ordine tenuerūt, per biē nium, ad primiceriatum officij assumuntur: & alij n' locū eorū debēt subrogari t'rāfacto biēnio. h. d. De priuilegijs eorum, qui in sacro palatio militant. Rubrica.

Nostræ. Decani adherentes famulatoribus Principis coram illustri magistro officiorum con ueniendi sunt. h. d.

Apalatinis. Palatini a cunctis muneribus sordidis sunt immunes ipsi, & eorū filij, & nepotes etiā, ipsi & eorum mācipijs nulla munera debēt inferri: cōtrafaciētes puniunt. h. d.

De cubiculis. Cubicularij Principis, quibus vacatio est concessa, & memoria vacatorum, & libellorū, & epistolarum, & etiam palatini, & agentes in rebus & filij & nepotes eorū ad honores & munera nō vocātur innuit: & a corporalib' & personalibus muneribus sunt immunes. h. d.

Ex aula. Descēdētē ab aliquo officio aulæ principis, licet sint idonei & exempti: tñ ab omnibus muneribus & honoribus eis inuitis sunt expertes. h. d.

Mnes. Qui misionem meruit ad officio, quod in palatio principis exercebat, anteferri de bet omnibus alijs, qui post ad regendas dignitates, vel prouincias fuerunt assumpti: contra facientes pœna hic inser ta puniuntur. hoc dicit.

De priuilegijs scholarum. Rubrica.
1. **P**rohibitum ad aliquod officium ex forma statuti, non potest ad illud assumi sub alio nomine.

Miris. Magistrū militū, milites senatores, schola res suos verberare vel degradare non possunt: sed istud spectat ad officij magistrū officiorū. Itē magister militū suos domesticos senatorios du cenarios vel centenarios facere nō potest: pœna cōtra faciēti imminēt. Itē prohibitus est domesticus pertuū, vel ad tēpus: alio noie assumpto colore quæsitō nō est prohibitionē duran te assumēdus. h. d. **N**ot. istā l. q' si per formā statuti prohibi tum est officij cōseruationis, q' nō potest q' ad illud officium assumi sub alio noie. Et hoc sentit gl. hic, dum sumit argumētum de dño Odone, quis fuit potestas Bononiæ. Nam cū esset prohibitus esse Potestas, fuit factus defensor: & sic habuit officij Potestatis. **N**ota istud dicit: quia facit cōtra id, quod

ponit Bal. in l. Paulus. in §. pluribus. de le a gat. & in l. j. §. j. de postu. & in l. j. de varijs & extraordi. cogni. vbi dicit, q' phibitus aduocari, nō est prohibitus in scriptis con sulere, & sic per indirectū. Quod dicitū sequit do. Abb. in rub. de postu. Sed tu po tes dicere saluando Barto. q' diuersa ratio est inter aduocare & cōsulare: quia aduo care est viuua vox, consulere autē mortua: quia viuua vox plus valet, quā mortua. Bald. in rubrica de testibus. Alex. b

Ac lege. Militās in aliqua militia, qui stipen dijs decursis primicerij factus est, oibus priuilegijs sibi competentibus per fruatur: & etiam in causis ciuilibus corā officiorum magistro tantū cogitur respō dere. In criminalibus verō causis hoc pri uilegium nō sortitur, ne crescat officiorū authoritas, & ne publica vacillet vtilitas. h. d. Et no. q' denegat iurisdictionem in ciuili, & concedit in criminali hoc officio finito: eo verō durante in vtroque casu est iurisdictionē denegata. s. de agentibus in re bus. l. ex eo.

Vidua fungitur priuilegio primi mariti, quousq' fue rit secundo maritata. **P**riuilegium concessum mihi & omnibus descendētib' masculis & fœminis, quādo comprehendat descendētes per lineam fœmininam. **S**ententia sine scriptis ferri potest si concurrat partium uoluntas. **S**olemnitati requirenti sententiam in scriptis ferri, & recitari, partes renunciare possunt.

Quotes. Si scholaris alicuius scholæ corā offi ciorū magistro conuenitur ciuilitur, aut etiā criminaliter, nō cogitur dare fideiussores extraneos, sed de suo numero, dum tñ iurauerit. & quinq' primates eiusdē scholę ex xxx. uiris numerandis a primicerio, vsq' ad xxx. retro det fideiussores: & si qnq' ex prædī ctis primatib' in fideiussores dari nō possunt, vnus extraneus cū numerario dari pōt. qd' priuilegiū habet locū in eis, & corū vxoribus: & etiā viduis & matribus viduis, & liberis, & feruis eorū. Et noīa sportularū per se vel per procuratorē respō dētēs præstabunt f'm ordinē hic d'scriptū, siue corā arbitris, vel offi ciorū magistris, vel corā moderatorē puincia ex delegatione cognoscētē lis agitetur in scriptis, vel sine scriptis, tam ex iuris dispositione q' ex voluntate partiū. Item si cōmeatum acceperint per spatij quinq' mensium, nō possunt illo cōmeatu durā te conueniri ciuilitur, sed criminaliter, pro publicis functioni bus tm. h. d. **D**ominus meus facit mentionē in l. cū quedam puella. de iur. om. iud. potest limitari per dictā Barto. in l. fi. s. idē rescriperunt. ff. de mu. & ho. & l. originē. s. de mancipijs & originarijs. lib. x. Alexā. In text. ibi: in viduitate constituta,

Not. hic q' mulier vidua fungitū priuilegio mariti, quousq' secūdō fuerit maritata. Facit ad hoc l. filij. s. vidua. ff. ad muni. & s. de dignit. l. mulieres. & dixi ibi. **N**ot. singulariter istum tex. q' si priuilegiū cōcedatur mihi & oibus descendētib' masculis & fœminis, q' descēdētēs per lineā fœmininā ita demū fruunt priuilegio si sint viduæ: nō autē si ad f'm matrimonium conuolauerint. **E**t potest esse ratio: quia post q' virū assumunt in totū, ad aliū dicunt se trāsferre, & statutū suū mutare, vt nō. q' de voluntate partium fieri potest vt sententia sine scriptis fer ratur. **E**t sic habes q' illa solennitas, quæ traditur vt sententia feratur in scriptis, & recitet, vt l. ij. s. de sen. ex bre. reci. remitti potest: vt no. in l. j. ff. de ser. & l. ij. s. sed quia. s. de iur. ca lū. & idē est in libellistq' libellus pōt dimitti, licet nō expressē remitti: vt no. in aut. offeratur. s. de litis cōtest. & ibi plenē per Cy. licet quidam cōtra, Et idem est in iura. calum. quia omitti d' pōt, licet nō expressē remitti, vt d. s. licet. q' litis aut cōtesta

Non probatur. Ad dedo. Alex. de Imo. in l. si cui. §. si dem. de ac. cul. vbi dicitur de bar. & Fel. in c. quodam. an te si ver. l. de plim. vbi etiam nonnulla ad materiam probationis ignorantis.

Ignoranti. Ad qd vide Fel. in c. vigilan. ti. de p. r. scri. in j. col. ver. ad ar. & qd ibi dixi in apost.

Non habent stipendium. Adde Bal. in l. si in si de condi. infer. & in addit. ad Spe. in ti. de locat. §. postquam. ver. quid si faber.

an litis contestata. possit omitteri. Alexand.

nec tacite nec expresse potest remitti: vt no. io. And. extra. de offi. dele. c. de causis. Juramentum calumnie an remitti possit Bart. in l. de pupillo. §. qd opus. de ope. no. num. & in l. j. de iura. cal. Et ratio quare ordo iudicarius non potest remitti, est: quia dicitur inuictus in fauore & vtilitate publica fm do. Cardinalis in cle. saepe. de ver. signi. in prin. in xij. q. cui renunciarum non potest. l. ius publicum. ff. de pac. qd est verum in ordinarijs. secus in summarijs, iuxta dicta in extrauagantia, ad reprimendum. Limita predicta, si coram iudice procedit vt ordinario. secus si coram arbitratore, vt Cardina. vbi supra. Acta tamen, videlicet testes, & positiones, possunt dimitti. vide do. Cardin. in Cle. saepe. an litis contestata. possit omitteri. Alexand.

intelligit l. genero. ff. de i. fa. §. Adde qd imo currit contra ignorantem, vt est tex. in l. si. C. de p. r. scri. lon. tep. sed postea datur restitutio. Bar. in l. j. §. si quis autem. ff. de i. fa. act. q. priua. Alex. De re militari. Rubrica.

Milites nostri temporis capti in bello, pro tempore, quo sunt capti, non habent stipendia.

Stipendia. Miles captus ab hostibus, dum ibi est, stipendium vel salarium habere non debet. h. d. ¶ Nor. istud casum qd milites nostri temporis, qui capiuntur in bello, qd si stant capti per certum tempus, per illud tempus non habent stipendium. Bald. allegat istam l. in l. liberti libertate. de ope. liber. Itē infra in fine. Contrarium tenuit Spec. in ti. de locato. §. postquam. ver. quod si mercenarius. & vide c. j. de cle. no. resi. in vj. & ita sequitur Laudensis in tractatu, de principe. in titulo, de milite. in quarta conclusione. sed in noua conclusione dicitur titu. tenet contra Barto. per istum tex. Pro quo facit quod dixit Bar. in l. operæ restituito. ff. de usufruct. lega. & in l. si vno. §. item cum quidam. ff. locati. Alex. Oppo. & soluit vt in glossa.

Mnes. Palatini habentes aliquod priuilegium, quicquid quaesierunt in officio morantes ex donis Principis, aut eorum industria Principe conscio, retinent tanquam castrense peculium: & a labore castrorum non sunt immunes. h. d.

Immites. Missus a militia ignominie causa est infamis, & dignitatem consequi non potest: tñ vbiq; morari potest praterquam in locis interdictis. h. d.

Militia. Volens militare se debet offerre ei: qui ius habet, pbadi, scilicet officiorum magistrato. Itē nullus causa litis vitandæ potest militare. h. d.

Defunctorum. Bona militis decedentis in desertione defuncti confiscantur. hoc dicit. Clericus suspensus ad tempus, an finito tempore debeat habere prebendam temporis prateriti.

Non tantum. In fraudem civilium munerum nullus armatae militiae nomen potest assumere.

Utriusque. Colonii, vel saltuenses ad militiam armatae uolentes, vel inuiti, non sunt admittendi. h. d.

Mnes. Curialis vel cohortalis conditionis existens ad armatam militiam non sumitur. h. d.

Utriusque. Defertor militiae ex indulgentia Principis restituitur non habet pro tpe quo deseruit, perinde ac si militasset in castris, & ideo pro illo tempore stipendium non petit. hoc dicit. ¶ Not. hanc legem pro clerico suspensio ad tempus, an elapso tempore debeat habere prebendam prateriti temporis, & adde l. iij. §. qui militat. ff. eod. quod facit ad multas q. notatas in glo. in c. pastoralis. extra. de appella. & vide glo. ff. de dam. infec. l. inter quos. §. damni. & ibidem per Barto. & Ange.

Is quidem. Duas militias diuersi generis, aut dignitatem & militiam eodem tempore facientes, & contra impetrates, & iudices impetrati non relinquentes, hic in l. c. operum. s. de proxi. sacro. scri. Vltimò nota. glof. quæ dicit, qd quis non potest habere duas militias. ¶ In tex. de tur. electio. nota qd si habenti vno officio deseruit aliud: qd in potestate sua est qd retinere velit. ¶ Duas dignitates sine administratione potest quis habere eodem tempore, in §. & ideo de nouo Cod. compo. & ideo quis potest esse miles & doctor. Bald. in l. si consul. de adopt. vbi plura bona dicit. Alex.

Ignorantia probatur eo ipso quod contrarium non probatur.

Emel. Missus a militia ex causa aegritudinis factus, sanus restituetur non est: tamen non debet miti rente. h. d. ¶ Idem Bar. in prima consili. Digestorum quod est verum, quando factum merum pedit in potestate iudicis. sed si in potestate partium: quia partes eligunt si concordant. no. lo. An. in addi. Spe. in ti. de homicidio. sed pone, & idē Abb. in c. propositi. de prob. Alex. ¶ Not. istud tex. singularem qd nunquam denuntiatio facta pro medicum, qui dicat aliquem infirmum vel ex vulnere remansura cicatricem, aliquid operat, nisi preces dat diligens iudicis inquisitio: & ideo sit cautus assessor, qd in actis faciat registrarum qd iudex diligenter examinavit vtrum ex vulnere esset remansura cicatrix: & ipso diligenter examinato medicus hoc retulit: aliàs non valet.

Super. Serui post hanc legem conditam militiam adempti dominis scientibus efficiuntur liberi, & in seruitute rediguntur. sed qui ante hanc l. militabant, & adhuc militant, si quidem dominis scientibus, idē quod supra: si eis ignoratis intra xxx. dies tantum permittitur eos a militia reuocare. h. d. ¶ No. ignorantia probari posse eo ipso qd contrarium non probatur. & ad hoc allegatur. Bar.

Prescriptio non currit contra ignorantem ad sui incommodum: sed ad comodum sic.

Additio. Similiter de hac cicatrice habes text. in l. quæ ritur. §. si. ff. de ædi. edict. & in l. locum. §. ex eo. de usufr. ¶ Et ista sententia, & aliorum peritorum in arte, potest ferri die feriata, fm Ang. Casus est in l. ij. de fer. ibi: atrox iniuria. Et an talis sententia transeat in rem iudi. vide Lud. in l. ad monendi. ff. de iureiu. Et an ab ea possit appellari, vide doc. in l. ab arbitrio. qui satisd. cog. & talis sententia potest retractari: quia peritorum est vulnere mortale, si cadaver exhibeat coram peritoribus in arte contrarium testificanti, fm lo. And. in titu.

Quis. Dominus patiens seruum in dignitate esse, priuatur dominio, & iure patronatus: sed si eo ignorate seruus eam fuerit adeptus, tunc intra xxx. dies tñ ex quo sciuerit, datur sibi vendicandi potestas. h. d. ¶ No. p. r. scri. ptionē non currere ignorantem. ¶ Et hoc est verum ad incommodum ignorantis, sed ad comodum ignorantis bene currit. Sic

de homicidio. §. j. ver. j. in addi. Spe. & adde Bal. in l. si qs testi bus. in fi. C. de testi. ¶ Et an perito in arte sit credendum, vide Spe. in ti. de prob. §. si. ver. qm. Er Bar. in l. j. ff. de ven. inspiciē. vbi ponit an tales periti iurare debeant: & qd talis assertio eorum possit reprobari. Item fm Ho. in Summa, in tit. de prob. §. qd sunt species. ver. si. o. claud quid si. nam tunc alij debent eligi. al. leg. c. causam matrimonij. de p. ba. & xxvij. q. j. c. nec aliqua. & de ista materia vide quæ scripsi post Bal. in l. Deo nobis. C. de epil. & cle. Quid autē sit cicatrix, vide Bal. & ea quæ ibi dixi in l. si quis. C. de p. r. Alex. & adde qd Ang. tenet hic idē qd Bar. de qua materia per Spec. in ti. de proba. §. j. ver. hic quoq. in j. parte. & glo. in c. fraternitatis. de frigi. & malef. & doct. in c. proposuisti. de proba. & per modernos in c. significasti. el. ij. de homicidio. & Ange. in l. si vacantia. in j. charta. s. de bonis vac. & Ro. in l. j. §. si. de verb. obli. & debet examinari doctor. no. scholaris artium in predictis a iudice. Bart. in l. sciendum. §. vendi. ff. de ædi. edic. vbi dicit, qd appellatione medici non venit scholaris. glof. in c. j. de statu regul. in vj. qd statutum de ingrediente monasterium non extenditur ad modicum doctorem: secus si scholaris. Alex.

Militares. Miles civilis curam non debet assumere. h. d.

Neminem. Nullus in aliquo numero militum potest militare sine licentia Principis. si tñ aliquis de numero deficiat magister militum & dux belli in illius locum alium subrogabit: facta prius declaratione Principis, secundum huius legis tenorem. contra facientes puniuntur. hoc dicit.

Ruina. Damnatus de crimine militari, miles exiens non infamatur, etiam factus veteranus. hoc dicit.

Am collatores. Milites in partibus Orientis obedire debent iussui ducum belli. & in causis civilibus & criminalibus non respondent magisteria potestati, sed duci predicto, nisi ad ducum responsum. Itē sportulas soluunt modo hic descripto, cum conueniuntur singulariter, vel totus numerus militum. Itē duces de causa cognoscetes possunt audire & audientiam alteri delegare. Itē si milites in vno loco constituti ad ducem in alio loco degentem accesserint collatores non sunt expensis grauandi, si nulla necessitate cogere accesserint: sed si necessitate immineret: tunc per triginta dies ipsi sibi met expensas ministrant, postea collatores. Itē milites conuerti ciuilitate, ante negotium peractum non possunt ab eodem criminaliter conueniri coram diuersis iudicibus, vel e conuerso. contra facientes puniunt. Itē per hanc legem non derogatur iurisdictioni magistræ potestatis, cum oēs duces sint ei subiecti. h. d. ¶ In tex. ibi: syndico. hic est casus qd vniuersitas criminaliter accusata non debet per syndicum respondere potestati. Adde Fel. in c. quod sedem. de offi. ordi. & in ca. quonia. §. is autem. de offi. delega. in ij. col. & quod ibi dixi in aposti.

Qui. Dans operam vt Barbari Romanos deprehendant, vel prædam factam cum eis diuisam, viuis comburitur. h. d. ¶ No. istum tex. singularem contra districtuales Tuderti, diuidentes prædam cum aggressoribus viarum: quia viui debent comburi. Bald. ponit alios casus in quibus venit poena mortis, in l. data opera. C. qui accu. non possunt. Alex.

Collatores. Milites in partibus Orientis obedire debent iussui ducum belli. & in causis civilibus & criminalibus non respondent magisteria potestati, sed duci predicto, nisi ad ducum responsum. Itē sportulas soluunt modo hic descripto, cum conueniuntur singulariter, vel totus numerus militum. Itē duces de causa cognoscetes possunt audire & audientiam alteri delegare. Itē si milites in vno loco constituti ad ducem in alio loco degentem accesserint collatores non sunt expensis grauandi, si nulla necessitate cogere accesserint: sed si necessitate immineret: tunc per triginta dies ipsi sibi met expensas ministrant, postea collatores. Itē milites conuerti ciuilitate, ante negotium peractum non possunt ab eodem criminaliter conueniri coram diuersis iudicibus, vel e conuerso. contra facientes puniunt. Itē per hanc legem non derogatur iurisdictioni magistræ potestatis, cum oēs duces sint ei subiecti. h. d. ¶ In tex. ibi: syndico. hic est casus qd vniuersitas criminaliter accusata non debet per syndicum respondere potestati. Adde Fel. in c. quod sedem. de offi. ordi. & in ca. quonia. §. is autem. de offi. delega. in ij. col. & quod ibi dixi in aposti.

Utriusque. Miles, qui a principe meruit patrifamilias suam ad se venire coniugem, liberos, ac seruos censibus non adstrictos, & non alios ducere secum potest. No. coniugem domesticam vel familiarem. Bar.

Collatores. Milites in partibus Orientis obedire debent iussui ducum belli. & in causis civilibus & criminalibus non respondent magisteria potestati, sed duci predicto, nisi ad ducum responsum. Itē sportulas soluunt modo hic descripto, cum conueniuntur singulariter, vel totus numerus militum. Itē duces de causa cognoscetes possunt audire & audientiam alteri delegare. Itē si milites in vno loco constituti ad ducem in alio loco degentem accesserint collatores non sunt expensis grauandi, si nulla necessitate cogere accesserint: sed si necessitate immineret: tunc per triginta dies ipsi sibi met expensas ministrant, postea collatores. Itē milites conuerti ciuilitate, ante negotium peractum non possunt ab eodem criminaliter conueniri coram diuersis iudicibus, vel e conuerso. contra facientes puniunt. Itē per hanc legem non derogatur iurisdictioni magistræ potestatis, cum oēs duces sint ei subiecti. h. d. ¶ In tex. ibi: syndico. hic est casus qd vniuersitas criminaliter accusata non debet per syndicum respondere potestati. Adde Fel. in c. quod sedem. de offi. ordi. & in ca. quonia. §. is autem. de offi. delega. in ij. col. & quod ibi dixi in aposti.

Utriusque. Tribuni vel milites in loco deputato stare debent, non per posse vagari: contra facientes puniuntur.

Collatores. Milites in partibus Orientis obedire debent iussui ducum belli. & in causis civilibus & criminalibus non respondent magisteria potestati, sed duci predicto, nisi ad ducum responsum. Itē sportulas soluunt modo hic descripto, cum conueniuntur singulariter, vel totus numerus militum. Itē duces de causa cognoscetes possunt audire & audientiam alteri delegare. Itē si milites in vno loco constituti ad ducem in alio loco degentem accesserint collatores non sunt expensis grauandi, si nulla necessitate cogere accesserint: sed si necessitate immineret: tunc per triginta dies ipsi sibi met expensas ministrant, postea collatores. Itē milites conuerti ciuilitate, ante negotium peractum non possunt ab eodem criminaliter conueniri coram diuersis iudicibus, vel e conuerso. contra facientes puniunt. Itē per hanc legem non derogatur iurisdictioni magistræ potestatis, cum oēs duces sint ei subiecti. h. d. ¶ In tex. ibi: syndico. hic est casus qd vniuersitas criminaliter accusata non debet per syndicum respondere potestati. Adde Fel. in c. quod sedem. de offi. ordi. & in ca. quonia. §. is autem. de offi. delega. in ij. col. & quod ibi dixi in aposti.

Utriusque. Miles, qui a principe meruit patrifamilias suam ad se venire coniugem, liberos, ac seruos censibus non adstrictos, & non alios ducere secum potest. No. coniugem domesticam vel familiarem. Bar.

Collatores. Milites in partibus Orientis obedire debent iussui ducum belli. & in causis civilibus & criminalibus non respondent magisteria potestati, sed duci predicto, nisi ad ducum responsum. Itē sportulas soluunt modo hic descripto, cum conueniuntur singulariter, vel totus numerus militum. Itē duces de causa cognoscetes possunt audire & audientiam alteri delegare. Itē si milites in vno loco constituti ad ducem in alio loco degentem accesserint collatores non sunt expensis grauandi, si nulla necessitate cogere accesserint: sed si necessitate immineret: tunc per triginta dies ipsi sibi met expensas ministrant, postea collatores. Itē milites conuerti ciuilitate, ante negotium peractum non possunt ab eodem criminaliter conueniri coram diuersis iudicibus, vel e conuerso. contra facientes puniunt. Itē per hanc legem non derogatur iurisdictioni magistræ potestatis, cum oēs duces sint ei subiecti. h. d. ¶ In tex. ibi: syndico. hic est casus qd vniuersitas criminaliter accusata non debet per syndicum respondere potestati. Adde Fel. in c. quod sedem. de offi. ordi. & in ca. quonia. §. is autem. de offi. delega. in ij. col. & quod ibi dixi in aposti.

Utriusque. Miles, qui a principe meruit patrifamilias suam ad se venire coniugem, liberos, ac seruos censibus non adstrictos, & non alios ducere secum potest. No. coniugem domesticam vel familiarem. Bar.

Collatores. Milites in partibus Orientis obedire debent iussui ducum belli. & in causis civilibus & criminalibus non respondent magisteria potestati, sed duci predicto, nisi ad ducum responsum. Itē sportulas soluunt modo hic descripto, cum conueniuntur singulariter, vel totus numerus militum. Itē duces de causa cognoscetes possunt audire & audientiam alteri delegare. Itē si milites in vno loco constituti ad ducem in alio loco degentem accesserint collatores non sunt expensis grauandi, si nulla necessitate cogere accesserint: sed si necessitate immineret: tunc per triginta dies ipsi sibi met expensas ministrant, postea collatores. Itē milites conuerti ciuilitate, ante negotium peractum non possunt ab eodem criminaliter conueniri coram diuersis iudicibus, vel e conuerso. contra facientes puniunt. Itē per hanc legem non derogatur iurisdictioni magistræ potestatis, cum oēs duces sint ei subiecti. h. d. ¶ In tex. ibi: syndico. hic est casus qd vniuersitas criminaliter accusata non debet per syndicum respondere potestati. Adde Fel. in c. quod sedem. de offi. ordi. & in ca. quonia. §. is autem. de offi. delega. in ij. col. & quod ibi dixi in aposti.

Utriusque. Miles, qui a principe meruit patrifamilias suam ad se venire coniugem, liberos, ac seruos censibus non adstrictos, & non alios ducere secum potest. No. coniugem domesticam vel familiarem. Bar.

Collatores. Milites in partibus Orientis obedire debent iussui ducum belli. & in causis civilibus & criminalibus non respondent magisteria potestati, sed duci predicto, nisi ad ducum responsum. Itē sportulas soluunt modo hic descripto, cum conueniuntur singulariter, vel totus numerus militum. Itē duces de causa cognoscetes possunt audire & audientiam alteri delegare. Itē si milites in vno loco constituti ad ducem in alio loco degentem accesserint collatores non sunt expensis grauandi, si nulla necessitate cogere accesserint: sed si necessitate immineret: tunc per triginta dies ipsi sibi met expensas ministrant, postea collatores. Itē milites conuerti ciuilitate, ante negotium peractum non possunt ab eodem criminaliter conueniri coram diuersis iudicibus, vel e conuerso. contra facientes puniunt. Itē per hanc legem non derogatur iurisdictioni magistræ potestatis, cum oēs duces sint ei subiecti. h. d. ¶ In tex. ibi: syndico. hic est casus qd vniuersitas criminaliter accusata non debet per syndicum respondere potestati. Adde Fel. in c. quod sedem. de offi. ordi. & in ca. quonia. §. is autem. de offi. delega. in ij. col. & quod ibi dixi in aposti.

Utriusque. Miles, qui a principe meruit patrifamilias suam ad se venire coniugem, liberos, ac seruos censibus non adstrictos, & non alios ducere secum potest. No. coniugem domesticam vel familiarem. Bar.

Collatores. Milites in partibus Orientis obedire debent iussui ducum belli. & in causis civilibus & criminalibus non respondent magisteria potestati, sed duci predicto, nisi ad ducum responsum. Itē sportulas soluunt modo hic descripto, cum conueniuntur singulariter, vel totus numerus militum. Itē duces de causa cognoscetes possunt audire & audientiam alteri delegare. Itē si milites in vno loco constituti ad ducem in alio loco degentem accesserint collatores non sunt expensis grauandi, si nulla necessitate cogere accesserint: sed si necessitate immineret: tunc per triginta dies ipsi sibi met expensas ministrant, postea collatores. Itē milites conuerti ciuilitate, ante negotium peractum non possunt ab eodem criminaliter conueniri coram diuersis iudicibus, vel e conuerso. contra facientes puniunt. Itē per hanc legem non derogatur iurisdictioni magistræ potestatis, cum oēs duces sint ei subiecti. h. d. ¶ In tex. ibi: syndico. hic est casus qd vniuersitas criminaliter accusata non debet per syndicum respondere potestati. Adde Fel. in c. quod sedem. de offi. ordi. & in ca. quonia. §. is autem. de offi. delega. in ij. col. & quod ibi dixi in aposti.

Carnes. Adde qd... g. lxxxiij. q. ij. admo- nere, in ver. carne. & latius vide Firmam in suo tracta. nouiter impresso. iij. li. vel p. prin. lxxv. q. ver. viij. Adde ad hoc pposi- tum gl. i. c. presbyter. lxxxij. di. in ver. l. & sagimine. qua ad hoc alleg. An. Corf. sing. suis in ver. caro. inci- pro solario. Publici fori. Vide istu in l. cum emptor. s. ff. de da. inf. c. & in l. no intelligit. s. diu. ff. de iur. iur. Bal. in l. ij. ad si. ver. & si isti maiores. s. de rescind. v. c. Pa. & Cauo. in c. cu Ioan. extra de fi- de instru. Heredi. Adde d. A- lexand. de Imol. in l. die functo. de alle. in v. j. col. cu quatuor se. & Bar. & Bal. in l. post duos. & in l. peti- tionem. C. de adu. di- uer. iudi.

Rat. Licet quis militet, no pro- pteca liberatur a patria potestate. Societas inter fratres augmentat inter eos affectio- nem, & eos chariores reddit. Vmalle gas. Hereditas fratris quasi militanti in castrensi peculio nu- meratur. h. d. Et no. q. societas inter fra- tres augmentat affectionem inter eos ad- inuicem, & eos chariores reddit. h. d. Vs. Milites scrinarij, & exces- ptiores, & ceteri militantes habent castrense peculium. h. d. De erogatione militaris annonae. Rubri. Carnis appellatio non uenit lardum. Macellatorum appellatio simpliciter, comprehendit- tur macellatores lardi. Acetum quod non ueniat appellatioe uini.

Rouincialium. Foenum militibus & vexil- liferis opportunu ac etiam eorum habitationis apportatur. hoc dicit. Introitus camere communis probatur per liberos introitus ipsius camere. Xcellentia. Omnis erogatio annonae per susce- ptos facta in scriptis est redigen- da, & etiam quantitas ipsius annonae suscepra, qua de- bet principi declarari: & si quid vltra acceperint qua scripse- rint, in duplum tenetur. h. d. Et nota istum tex. contra officia- les campionis Perusij, qui frumentum quod quandoq. accipiunt non scribunt, q. in duplum tenetur. Nota q. introitus came- rarum communis apparet per liberos introitus ipsius camere. Vbemus. Post calendis Nouembris militibus vinum nouu, no. vetus, tribuitur. h. d. In tex. ibi: dispendiosa. Nota casum contra tutoru, qui post calendis Nouembris faciebat bibi per familiam vini uet- tus, vt de suo resarcire teneatur: quia debebat facere vini uin- nouum: cu erogatio veteris esset damnosa. Vide tex. in l. si quis vinum. s. fin. cum duabus sequentibus, de vino, tritico & oleo l. e. Bar. in l. cum quid. ff. l. cer. pet. in j. opi. Alex.

Epetita. Tempore expedi- tionis militibus debet tradi panis buccellatus, libiscoctus, vinu, acetu, lardu, & carnes veruecinæ, duobus videlicet diebus panis buccella- tus, tertio die panis integer, & vno die vinu. & alio die acetu, & vno die lardum, & duobus diebus carnes. h. d. Et not. hic tex. expressum q. licet acetum fiat de vino: tñ aliud est vinum, aliud acetu. qd apparet: qa ponunt vt species distinctæ & sepa- rata. Itē no. q. lardū no sunt carnes nec eōtra: qa lardū & carnes ponunt vt species separata: & sic appellatioe ma- cellatorū carniū nō cōtinēt macellatores lardi: sed appellatioe ma- cellatorū simpliciter bene cōtinētur macellator lardi. Bar.

Pinatoribus. Exactor militaris annonae cum prouincialib' nullum debet ha- bere commercium, ad hoc vt communem summam in- tra annum possit conferre. hoc dicit. Barto. Valor frumenti & aliarum rerum uenialium inspicitur in loco publici fori. Eptem. Septem diebus fori militibus nō vedun- tur res pretio viliori. h. d. secundū vnam expositionem. Vel aliter sic: Vbi milites p annona res accipiunt, aestimari debet annona prout veditur in foro rerū vt naliu. h. d. Et secūdu hāc le. c. not. hic casum expressum q. quantum frumentū valet, vel alia res mobiles venales, nunq. de- bet inspicere nisi in loco publici fori, & quantum ibi vdi potuis- set. Vnde si pōt vendi multo plus vel multominus extra forū, nō debemus illū locū inspicere, sed aestimationē semper consi- derare debemus secūdu locū publici fori. Adde aliu text. no. in c. j. ibi: nō carius vendat, quam in mercato quam vedere possunt extra, de emp. & vendi. Et ita ibi dicit dñs Pe. q. debet inspicere locus vbi res vendit, nō pretiu loci de quo est vendēs. Et licet forenses & peregrini nō fortiatur forū in loco. l. haeres absens. de iudicijs. tamē possunt se iuuare cōsuetudine loci in rebus emendis Pe. in c. cu causam. el. ij. vbi de materia, de testi- bus, de valore rei probādæ, vide Bar. in l. si. de nau. lib. xj. & l. j. si haeres. ad Trebel. & in l. si feruus. de condi. furtiua. Alex.

Pinatoribus. Exactor militaris annonae cum prouincialib' nullum debet ha- bere commercium, ad hoc vt communem summam in- tra annum possit conferre. hoc dicit. Barto. Valor frumenti & aliarum rerum uenialium inspicitur in loco publici fori. Eptem. Septem diebus fori militibus nō vedun- tur res pretio viliori. h. d. secundū vnam expositionem. Vel aliter sic: Vbi milites p annona res accipiunt, aestimari debet annona prout veditur in foro rerū vt naliu. h. d. Et secūdu hāc le. c. not. hic casum expressum q. quantum frumentū valet, vel alia res mobiles venales, nunq. de- bet inspicere nisi in loco publici fori, & quantum ibi vdi potuis- set. Vnde si pōt vendi multo plus vel multominus extra forū, nō debemus illū locū inspicere, sed aestimationē semper consi- derare debemus secūdu locū publici fori. Adde aliu text. no. in c. j. ibi: nō carius vendat, quam in mercato quam vedere possunt extra, de emp. & vendi. Et ita ibi dicit dñs Pe. q. debet inspicere locus vbi res vendit, nō pretiu loci de quo est vendēs. Et licet forenses & peregrini nō fortiatur forū in loco. l. haeres absens. de iudicijs. tamē possunt se iuuare cōsuetudine loci in rebus emendis Pe. in c. cu causam. el. ij. vbi de materia, de testi- bus, de valore rei probādæ, vide Bar. in l. si. de nau. lib. xj. & l. j. si haeres. ad Trebel. & in l. si feruus. de condi. furtiua. Alex.

Oenaticorum. Milites, vt aliquid habeant in caena a prouincialib', ni- hil possunt accipere. Et not. arg. contra milites nostri temporis, qui non possunt grauare comitatenses vt eis praepa- rent ad comedendum. Sicut. Annonariae species a prouincialibus, sunt tri- buenda mililibus existētibus in castris vicino- ribus. Item milites constituti in castris veteranis duas partes annonae ibidem tantum retinere debent, tertiam verò partem extrahere. h. d. Actuarii. Officiales constituti ad distribuendum militares annonas, si intra xxx. dies an- nonam receptam & militibus assignatam non ostende- rint, per publicum instrumētum tam Reipub. quam militibus de suo inferre cogentur. h. d. Doctor & miles qui non uolunt recipere pagam communi tempore debito, non possunt amplius eam petere.

Ortisimi. Militibus praestanda est annona sin- gulis diebus, & ante lapsum anni: X si eam nolūt recipere, fisci commodis applicatur. h. d. No. istum tex. contra doc. & stipendiarijs cōmunis Peru- si, qui nolunt recipere pagam tempore debito. Nam lapso tē- pore non possunt eam petere. & est speciale in Republica; se- cus in p̄ruata. Concor. j. l. proxima. Vlli. Qui tempore fertilitatis annonam neglexerit recipere de publico, tempore caritiae pretium ipsius aut annonam non petit. h. d. Additio. Vide Bal. in l. acceptam. C. de vsur. in xij. q. al. legantem hunc tex. Bald. in l. non dubium. x. col. de leg. & alleg. cū etiam Bar. in l. libertis quos. s. manumif- sus. de ali. & ciba. leg. Alex. & Ro. & Are. in l. quod te. ff. l. cer. pet. dicit, q. licet aliā dicatur q. si creditor dixit se nolle pecu- niam a debito, q. per hoc non liberatur si pecunia vel res de-

Ege. Miles impedietis exactione annonae aut cōsuetā erogationē, pena hic inserta puni. h. d. ista lex. Salarium debitum defuncto debetur eius heredi. Is scholaribus. Exactor militaris annonae scholari ad numerū regēdum deputato solidū vnū praestabit: deputato verò ad onus prestandi equis annonam salarium dabitur vnā cum annona, & suis haeredibus ipso defuncto. h. d. Et not. q. salariū debi- tum defuncto, praestabitur ipsius haeredi. cōcor. sunt in glo. Nnonas. Annonae debita in publico vniuersis officijs & sacri palatii ministerijs sacris- que scrinijs & ceteris administratijs dignitatum p̄bere eis debent in pretio praxato. h. d. Bar. Deputati ad soluendum stipendia debent sua manu soluere, & non per substitutu. Stipendiarij nō possunt constituere procuratorē ad suum stipendium recipiendum. Statutum ubi mandat aliquid fieri proprijs manibus: tūc fieri nō potest per substitutu. Officiales publici possunt mutuare pecuniam stipendiarijs sub vsuris. Mutuas pecuniam stipendiarijs, an possit eorum stipendium sequere. Sequestrum de re alicuius q. possit fieri qd de delicto constat p̄ publicū instrumētum. Milites qui habuerunt licentiam se absentandi a thesaurarijs, non debent habere stipendium a communi, sed a thesaurarijs.

Pinatores. Opinatores delegati, vt militib' prouincialibus, nō petūt panis excoctionē, si fuerit inter eos consuetudo cōtraria. h. d. Et not. ex hac lege q. consuetudo prouinciae excusat in illis, in quibus aliquādo non excusaretur. Concor. sunt in glo. Bar. Procurator absentis si fuerit negligens in exequendo mandata communis, puni- tur, & etiam donatus, si fuerit conscius. Doimnus ex contumacia procuratoris puniatur si est conscius.

Excoctione. Ab excoctione panis, nulla domus etiā prin- cipis excusat: & si procurator ei, cui panis coquen- tus mādat contumaciter facere neglexerit: puniē- ipse, & dñs eius, si fuerit cōscijs. h. d. Et no. hic casum cōtra procuratores absentiu q. procurator noie aliquid mādat p̄ cōe: qa si neglexerit, puniūt ipsi, & dñi si fuerint cōsci. Vlt. no. hic esse casum, q. dñs ex cōtumacia procuratoris puniē, si est cō- scijs. et hoc nō pōt limitari l. j. s. si p̄cu. ff. l. q. s. ius dic. nō obtē. De militari veste. Rubrica. Veste hyemales fieri debēt a Calendis Septembris usque ad calendis Aprilis, vestes aestiuae a calendis Aprilis usq. ad calendis Septembris.

Testis praesumitur iuratus si dicitur talis testis iuratus. Ratio per testem debet reddi per sensum adui congruentem. Testis, qui dicit rem agitam in suo conspectu, probat. Thesaurarius, qui tenetur soluere stipendia militibus, si habet pecuniam & non solu- it, tenetur ipsis ad vsuras, quas soluerunt pro habenda pecunia. Erogorator annonae iurare debet se of- ficiū legaliter & secūdu iustitiā pera- cūtur: & sua manu numerare debet militibus annonā eis debitā. Itē actarius cū milite negotians, pacisci debet vt p̄ quolibet solido semissem recipiat in tertia parte solidi: vltra aut ex pacto pacis nō pōt sub pretextu prolixitatis tēporis. Et si ratione pacis inter milite actuariū aliqua cōtrouersia oriat, erogator militi dabit qd ei debet: sed idē poterit ad peti- tionē actuarij sequestrari, donec inter eos lis debitū finē acci- piat. Sed si inter actuariū et milites absentes, cōmeatu recepto quāestio sit: pecunia militibus debita sequestrabit apud deuot- tissima principia: si tñ milites, q. cōmeatū recipiūt, sunt de nu- mero xxx. quibus cōmeatus fuit cōcessus, & actarius de pa- cōtione publicū ostēderit instrumētū. Itē tribun' xxx. militibus tñ pōt dare licētā cōmeādū: & si pluribus dederit licētā com- meādū, illi plures nō habebūt stipēdiū: sed erogator ipm rōne publice reportabit. ipse teneat tribunus, & de suo proprio eidē satisfaciāt. Itē x. primates ex principijs deuotissimis, & vnus- quisq. caput scholē iuratus debet deponere apud acta, sub suo aspectu vnūquēq. militē recepisse de manu erogatoris anno- nā ei debitā. Et hāc relationē tribuno & deuotissimis prin- cipijs, & de tribus mēribus i tres mēses, & postea notificare Prin- cipi. Itē erogator pecuniam publicā, quā recipit, debet inter mi- lites, intra duos tres vel quatuor mēses erogare, cōsiderata los- ci distātia: & si hoc facere distulerit omne damnū resarciet mi- litibus, q. ex negotiatioe sunt passī. Itē si erogator huius legis p̄cepta violauerit, aut i officio aliquā scelus cōmiserit, poenis hic insertis ordine hic scripto puniē. Itē salariū debitū militibus defunctis filijs & vxoribus militū p̄ erogatorē praestabit. h. d. In tex. ibi: erogator manu sua. No. q. cōseruatores monetae ciuitatis Perusij q. sunt deputati ad soluēdu stipēdiā, nō pnt sol- uere stipēdiū per substitutu: sed sua manu soluere debent. In- tex. ibi: per suā manu. No. q. stipendiarij cōstitui non pos- sunt procuratorē ad suū stipēdiū recipiēdu: quia per manū propriam ipsorum debent recipere. & ideo sint cauti procura- tores communis q. nunq. procuratori ipsorum soluant. Additio. Pro quo est bon' tex. in rōne sui. l. j. q. ne aut. de cadu. tol. ibi: vel domū suis manibus. Ex quo apparet, q. vbi lex vel statutū mandat aliquid suis manibus fieri, nō pōt per substitutu expediri, vt tenet Alber. in suo di- ctionario: & sequit' hoc dictū pro valde notabili Lu. in l. j. si quis ita. de ver. ob. & sequit' gl. in cle. j. in verbo, psonaliter. de vita & ho. cle. Bald. in c. j. in s. iniuria. de pa. iur. fir. in fi. prin. & quib' mo. feu. amit. ca. j. & in c. j. si qs. decellerit. si de feur. fue. cōtra. facit l. j. q. ne aut. de cad. tol. Alex. Adde Bar. in l. si. de his q. publi. col. illa. lib. x. Itē i ver. in tex. ibi: habita. A duer- te qa hoc dictū Bar. nō videt verū: qm id, qd hic dicit, est spe- ciale in milite, qm agit vt stipēdiū militis sequestrat: ergo in cō- trariū est ius cōe. l. ius singulare. ff. de legi. & cōtra Bart. hic fa- cit. l. si fideiusor. s. si satisfatū. Et adde qd hic dicit de milite, specialiter habet etiā locū i doctore. l. fori. & l. aduocati. de ad- uo. diuer. iud. Alex. In tex. ibi: ipse cū actuario. No. q. officia- les publici pnt mutuare pecuniam stipēdiarijs sub vsuris: tñ vsu- ra nō possunt trāscēdere tertiā partē eius qd mutuāt, vt hic. qd no. In tex. ibi: sup his verō. No. q. ille, q. mutuauit pecuniam stipēdiarijs, & si sibi nō satisfat, pōt eorū stipēdiū sequestra- ri. arg. tñ contra in l. stipendiū. s. de exec. rei iud. In tex. ibi: py- stacia habita. No. istam literā coniuncto versu. protulerit. qd est j. quia hic est casus q. non pōt fieri sequestrū de re alicuius, nisi debitū ostēdat p̄ publicū instrumētum. In tex. ibi: de pro- prijs facultatibus. No. cōtra cōseruatores monetae, qui dant quandoq. licentiam militibus se absentandi cōtra formam statutorum. Nam stipendiarij non debent habere stipēdiū pro illud tempus a communi, sed a cōseruatoribus. In tex. ibi: iuratus deponat. Nota istum tex. pro eo quod diximus quod: talis testis iuratus, & c. nā per hoc probatur iuramen- tum praecessisse vthic, & lege Theopompus. ff. de dote pra-

leg. n. cauti est vt de iuramento apparet, vt ibi no. Dy. In text. ibi sub obtutibus. No. q. testis qui reddit cam sui dicti, de- bet rñdere per sensum corporis actui cō- gruētē: vt hic, & l. testiu. s. de test. VI tam apparet hic, q. si testis dicit rē agita- tam fuisse, sicut superius dictū est: et ita fa- ctum est in meo cōspectu, valet & probat. In tex. ibi: hoc videlicet. No. q. ille qui tenet soluere stipēdiū stipēdiarijs, si ha- bet pecuniam, & negligit soluere eis, & ob- hoc stipēdiā nō accipiat pecuniam sub vsu- ris, q. ille tenetur restituere omnes vsuras & omnia damna quā incurunt occasio- ne illius negligentiae. Milites Perusini nisi ad custodiam ciuitatis Castell- li debent habere salarium a ciuitate Perusij, non a ci- uitate Castell- Milites Perusini non possunt ire ad custodiam alicuius castr- ciuitatis, sine licentia, quam debent habere, in scriptis. Custodibus a nuncio communis, an soluat nuncio, uel cō- muni, renūsiōe.

Pro cōcordia. Ad uerte q. feruitu postu- mus p̄ substitutu nō idoneū & dignū. ita Bar. in l. agētes. de p- po. ag. in rebus. s. co. lib. Cōtrarius tñ alle- gat hic hac l. iubem'. & in l. p̄batorias. de di. off. & appa. iudic. Tu dic spale esse i al- quib' casib' vt nō pos- sit, & maxime qñ ele- cta est industria plo- na: facit c. in crimina- lib' v. q. ij. gl. in cle. j. de vi. & ho. cle. facit qd not. Bald. in c. j. s. furtū. de pac. iura. fir- aliā autē se regulari- ter. Et ita inuit d. Ale- xā. posse Bar. saluari- vt hic in addi. Expediri. Adde Fel. no. in c. qm̄ apofoliti- ca. s. is aut. de of. dele. in prin. & in ij. col. in- med. in ver. vtrū hoc. Per publicū instru- mētū. Adde istū l. i. l. i. r. v. si. s. de agr. & cē. Dār qd licētiam militib' se absentādū. Adde qualiter puniā- tur dātes p̄tē abeu- di militib', de qbus hic. & dic qd dāt illis, quorū uenia abierūt salariū ex eorū p̄prio ita sentit tex. huius l. scdm̄ Ro. qd ad hoc p- sin. eū alle. in suo sin. lxx. incip. dātis licen- tiam. Congruētē. Adde Fel. in c. literis. de pra- sumpt. in j. col. ver. in- glo. ij. cum seq.

Vm sape. Milites de- putati ad cu- stodiā alicuius personae, vel lo- ci, annonā de publico nō p̄ci- piūt, sed a cōstituta p̄sona sala- rium habebūt de publico. Itē milites non debēt ad custodiā alicui' deputari sine li- cētā Principis in scriptis obtēta: cōtra fa- ctiēs p̄ena hic inserta puniunt. h. d. No. ex prin. q. si milites ciuitatis Perusij desti- nant ad custodiā ciuitatis Castell- q. sti- pēdiū debet habere a ciuitate Perusij nō a ciuitate Castell- sed ab alia ciuitate reci- piēt annonā p̄ ipsis, & p̄ eqs. Vlti. no. q. q. milites ciuitatis Perusij nō pnt incōsulto cōi- re ad custodiā alicui' castr- ciuitatis Perusij, sine licentia cōis in scriptis data. & ideo sint cauti, vt semp̄ licētā in scriptis faciāt registrari. Vlti. glo. sumit arg. an custodiā alicui' nōcicio cōis debeat soluere nōcio, vel cōi. Dic vt in ea. No. hic vnā gl. q. vult carceratū nō alē. lū ab eo q. fecit eū carcerari, si habet vn̄ se alia: aliā sec'. & idē uoluit Bar. in l. sanctū. ff. de rerū diu. & Bal. in suo tract. de carceribus. in fine. Aret. in s. si. in fi. Inst. de act. & adde Bart. & ibi scripti in l. iij. s. de feud. ex quib. cau. in pos. e. Alex. De excoctione, & translatione militarium annonarum. Rubrica. Consuetudo prouinciae excusat in illis, in quibus aliquando non excusaretur.

Pinatores. Opinatores delegati, vt militib' prouincialibus, nō petūt panis excoctionē, si fuerit inter eos consuetudo cōtraria. h. d. Et not. ex hac lege q. consuetudo prouinciae excusat in illis, in quibus aliquādo non excusaretur. Concor. sunt in glo. Bar. Procurator absentis si fuerit negligens in exequendo mandata communis, puni- tur, & etiam donatus, si fuerit conscius. Doimnus ex contumacia procuratoris puniatur si est conscius.

Excoctione. Ab excoctione panis, nulla domus etiā prin- cipis excusat: & si procurator ei, cui panis coquen- tus mādat contumaciter facere neglexerit: puniē- ipse, & dñs eius, si fuerit cōscijs. h. d. Et no. hic casum cōtra procuratores absentiu q. procurator noie aliquid mādat p̄ cōe: qa si neglexerit, puniūt ipsi, & dñi si fuerint cōsci. Vlt. no. hic esse casum, q. dñs ex cōtumacia procuratoris puniē, si est cō- scijs. et hoc nō pōt limitari l. j. s. si p̄cu. ff. l. q. s. ius dic. nō obtē. De militari veste. Rubrica. Veste hyemales fieri debēt a Calendis Septembris usque ad calendis Aprilis, vestes aestiuae a calendis Aprilis usq. ad calendis Septembris.

Aprilis. Adde Spe. in ti. de procu. s. j. veritem q est miles. Tu vid oino de his vestib? gtiuis et hyc malibus Ant. Corfe. sing. suis i ver. vestis. inci. pro salario. vbi refert & sequit istum hic allegauit Anto. Corfe. Ro. fm. cccc. xc. inci. aliud no scri mus. que tu ide Corfe. no alleg. Considerata coditioe psona. Adde Anto. Corfe. sing. suis in ver. coditio. inci. aliquis promisit mih fa cere veste. vbi alleg. tex. & gl. huius legis de quo oino p Fel. in c. cam quaz. col. xij. ad fl. extra de vfu. & per do. meti Iaso. May. in l. j. col. j. s. de leg. Neme expellat. Ad de Flo. in l. scitria. s. q cu aliter. ad l. Aquil. & Bal. in l. v. vim. ff. de iustu. et iu. e. Andr. de l. in titu. de mil. va. q cotumax e. vbi tenet ide pro recupera tione. & adde eum etia in ti. de pa. iur. fir. in s. conuenticula.

LEX I. Mnem. Canonē vestiu a calendas Septēbris vsq ad calendas Aprilis a Respublica soluet. h. d. † No. hic eē ca sum, vestes hyemales faciēdas esse a calen dis mēsis Septēbris, & durare vsq ad calē das mēsis Aprilis, & vestes aēstiuas a calēdis mēsis Aprilis, vsq ad Calēdas mensis Septēbris. qd not. p familiaribus, quibus promittit vestis vernalis, & aēstiuas: etiā pro illis quibus in testamēto relinquitur.

LEX I I I. Rouincia. Prouincie Thracie pro quibus libet viginti iugis, seu capitib' anno quolibet vnā vestē praestabūt ad vsus militū. Scythia & Misia pro xxx. iugibus, seu capitibus qd in Aegypto & partibus Oriētis seruaū: & si vestē nō habēt loco ei' vnū aureū praestabūt, exceptis Hofstroenatis, & Ifauria, q ad auri praestationē nō tenent. h. d. Chlamydem qui promisit facere, cuius pretij, & ualoris facere debet. Sarcores pro factura chlamydis non possunt accipere nisi unum florenum.

LEX I I I. Ortissimis. Ad vestē militis non praesta bunt bini tremisses, sed vnus solidus. h. d. † No. q p vna chlamyde nō sufficit vnus florenus: vt hic, & in gl. in ver. chlamy dibus. vnde si promitto tibi facere chlamydē: intelligit maioris pretij q sit vnus florenus auri, qd est verū considerata coditioe psona. Nā si promittit vnū militi vel vnū doctori maioris pretij esse debet. secus si alij vili psona. † Vltimō no. cōtra sarcores, q pro factioe vni' chlamydis nō pnt accipere nisi vnū florenum. Adde gl. no. in s. cū ex aliena. Insti. de rerum diuisi. quaz dixit, q valet cōsequētia. factior: ergo fur. Alexan.

LEX I. Militaris. Quinque partes pretij vestis militaris in pecuniam debent dari fortissimis militibus: debilibus verd sexta pars in pāno. h. d. † No. ex gl. ista, q armentū in dubio intelligitur de animalibus magnis: sed q grex de pecudibus & animalibus minutis. qui ergo promittit gregē pōt dare pecudes: sed qui promittit armentū nō potest dare, nisi bestias magnas, & grossas. quod no. De metatis, & epidemeticis. Rubrica. Castrametari vna ciuitas contra aliam dicitur, quando edificat contra aliam castrum circumdatum vallibus & similibus. In gl. Rubricae ibi, ex eo. castrametati. Not. ex hac gl. q pax que facta fuit apud Sartana, i qua dictū fuit, q pax † intelligit rupta p vnā cōmunitatē alteri faciēdo castrametationē: nā intelligit vna cōitas castrametari cōtra alia, qn edificat castrū cōtra alia circūdatū vallibus, fossatis, barbacanis, et similib' q no.

LEX I I I. Siquis. Mensor deputatus ad hospitāda mensuranda per epidemeticos & militibus danda, seu assignanda, si in hospitio domus scripsit nomen militis, cui fuit hospitium assignatum, postea aboleuerit, punitur poena falsi. h. d. Ergasteria dicuntur angiportus.

LEX I I. Qualibet. Vbicunq; Princeps est, vel milites sub Principe militantes, p hospitādis dictis militibus dñi domus debet domus suas diuidere in tres partes. vnā partē pro se debent retinere, alia militibus, quā optauerint, eis tradere aliam verd partē dñis domus relinquere: sed ab hac inquietatioe ergasteria mercimonijs deputata sunt immunita. Si tñ in parte domus militibus assignata stabulū deficiat in ergasterio partē pro sta

bulo debet habere. Itē illustribus militibus assignabūt dimidia domū eorū, eis tñ electioe seruata: cōtra faciēs puniū poena hic inserta. h. d. † No. ex gl. i. ver. ergasteria. qd dicat angipor tus. No. tex. q milites nō debēt hospitari in domibus ciuū que allegat Laudēsis in tractatu de principe, in ti. de milite, in ij. cōclusioe. Et adde q ciues tenent dare militibus habitatio nē, licet nō teneant dare victū, s. lectū, oleū, & alias massarias, in l. j. de salga. hosp. nō pnt. q est cōtra id qd hodie fit. Alexā. Episcopus non perdit iurisdictionem suam per superuenientiam legati.

LEX I I I. Vnctos. Praesentibus iudicibus q de causa cognoscendi habēt potestātē, nō debent eorū ptores id est iudices ordinarij adtri. h. d. † No. q si dominus legatus venit ad ciuitatē Perusij, et hospitatur in domo domini epi: q dñs episcopus propter eius pntentā nō perdit suā iurisdictionē. & ideo nō debēt volentes litigare adire dñm legatū, sed dñm episcopū. Et ita tenet hic gl. & habuistis in auf. de defen. ciuū. s. nulla. vbi defensor ciuitatis non perdit iurisdictionē suam per praesentiam praesidis.

LEX I I I. Abricensium. Domus fabricensium ad hospites recipiendos non grauat. h. d. Non habetis hic alia. Bar. Vltio quando accipitur pro defensione. Amici & vicini licite percutiunt volentē me per vim de possessione mea expellere.

LEX I I I. Euotum. Nullus miles ad praesidium publicum seu priuatum potest accedere. & cōtrafacientē tanq sacrilegū quilibet potest expellere: & administrator, qui eū transmitterit, punitur: atq; dictis militibus traieuntibus solum hospitari licet, nihil pro se vel pro animalibus ab hospitante quaerent vel exigent, siue hospitis inuitus siue volēs det, et in hospitio inuitis residentia dominis domorū nō faciēt. cōtra faciēs punitur. h. d. In tex. ibi: vltionis. † No. q pro defendenda possessione sua licitū est vlscisci: & talis vltio non est propriē vltio, sed defensio, vt dicit gl. qd no. ad q. de eo qd dicitur in iudicio ad sui defensionē Titū vlsciscendo pcutisse. Nā istud verbū vltiois, nō sumit hic p offensa, sed potius p defensa. In tex. ibi: q primū. † No. hic tex. expressē, q si aliquis vult me expellere de possessione mea, q amici mei, & vicini mei pnt pcutere volētē me expelle, ne me expellat. q ē valde notādū.

LEX I I I. Qmnes. Hospitantes milites in domibus habitatio nū eorū nullā aliā discussionē vel poenam debent subire. Item nullus debet impetrare vt a mune re hospitandi milites sit immunis: sed vicini domus grauentur, contra facientes puniuntur & carebunt impetratis. h. d.

LEX I I I. Ac lege. Quidā in hac lege nominati dum viuūt & post mortē eorū haredes, filij, parentes, nepotes, fratres, sorores, vxores eorum tres domos propter molestiam recipiendi milites habent immunes, quiddā duas, quiddā vnam tantum, quiddā dimidiā tantum. h. d. Et no. de angiportu. de quo s. eo. l. ij.

LEX I I I. Decem. Tribuni primiceriorū decē immunitatē habēt ab hospite recipiēdo in domibus, quas tenent in vrbe Constantinopolitana. h. d. De comaeatu. Rubrica.

LEX I. Necui. Tempore expeditionis nullus militibus cōmeatum dare potest, contra faciēs capite punitur. h. d.

LEX I I I. Vicunque. Qui de scrinijs, aut agentibus in rebus, aut etiā palatinis, vt comitibus sacrarum & priuatarum remuneratione obsecundat, si vltra tempus comaeatus concessum per sex menses absens fuerit. Item qui proprio arbitrio comaeatum nō accepit, & qui per quadriennium desidā officio non seruerit, aut vltra quadriennium steterit: poena hic inserta panitur. h. d.

LEX I I I. Siquis. Qui sine cōmeatu anno, biēnio triennio, vel quadriē. vacauerit, mō hic scripto puniē. h. d. De

De tyronibus. Rubrica. Scholaris qui non stat firmus dicitur vagus: & an gaudeat priuilegio scholarium.

LEX I. Vilus. In tex. ibi: vagus. no. ex isto tex. conūctā gl. q ille dicit vagus, qui in loco firmē nō stat. † Et sic est ar. q scholaris, q nō stat firmus, dicit vagus. & nō gaudet priuilegio scholarium. Contrariū tñ est veritas q siue sit vagus, siue nō, gaudet priuilegio scholaris: igit & vt in auf. habita. s. ne fil. p pat. Nec ob. ista lex, q a verū est quo ad hoc vt nō efficiatur magister. † Et est illa lex ad ar. q ille dicitur vagabundus, qui nō stat firmē in loco. Pro hoc est tex. iuncta glo. in l. i. iij. s. abesse. ff. de dam. infe. que dam tñ gl. licet malē dicat, dicit q ille dicit vagabundus, q nō habet propriū domiciliū: vt l. eius. s. Celsus. ff. ad munic. Nam scdm hoc semper esset necesse q eius ciuitas aratrum pateret. qd tñ est falsum, vt hic vides. Et hic habes q s. vagabundus, de quo per Bar. in l. i. iij. s. pator ait. de damno infe. in l. ad cognitionē. & ibi dixi. ff. ex quib. cau. in pos. ea. & Bar. in l. j. C. de vltis Thracensibus. In ver. & sic est argu. in quantum Bar. vult q scholaris vagus gaudeat priuilegio scholarium. adde gl. in p. sexti. in ver. cōmoratib'. q licet scholaris parū studeat: tñ gaudet priuilegio scholarium. & do. Ant. in proce. Decretalia sequit si honeste viuūt. Ego tñ puto q scholaris vagus & nō studēs: nō gaudet priuilegio, p gl. hic, & per gl. de studijs lib. beralib' vrbis Romę. in l. j. & gl. in c. odij. & c. egredi. xxiiij. q. j. vbi innuit cōtra scholares eūtes ad ecclesias visum mulieres, gl. in c. sunt qui. in verbo, qd nā. de poeni. disti. j. & glo. in l. cū ea. C. de tranlac. Facit quod per Fulg. in l. qui sub praetextu. C. de sacrosan. eccle. glo. in l. j. de studijs libe. vrb. Romę. & ideo enumerati in dictis gl. nō debēt gaudere priuilegio, per no. p Bar. in p. Digest. in j. col. vbi dixit q licet qd sit descriptus in mercatorū matricula: nō tñ dicit mercator, nisi illū actū exercat: ita in scholari. Facit qd dixit Fran. Tigr. de Pils in l. semper. s. quibusdā. de iure immunita. tex. in c. xenij. in verbo, lite rarū. de elec. in vj. ver. gl. & tex. in auf. habita. C. ne filius p pa. pro hoc l. semper. s. negotiatores. & l. ne quidā. C. de test. mili. & l. diuus Traianus. & l. ex ea. ff. eo. tit. vbi miles gaudet priuilegio si exercet militiā. facit l. scrinarios. de test. mili. Facit tex. in l. si duas. s. maxime. ver. non aliter. de excusa. tur. Et ex hoc sequit contra Bar. q vagus & non studens, nō gaudet priuilegio. Sed pōt saluari q loquit si inhonestē viuūt: secus si honestē, licet parum studeat. Quid de doctore ignaro, & non studēte, vide Bar. in l. si. s. de profes. & medi. & ibi scripsi. Item quid si scholaris exercet artē, vel officiū, an gaudeat priuilegio. Dicit sic, si principaliter veniat ad studium causa studij. nō verū, ex quib. cau. maio. & Fran. Tigr. in d. s. quibusdam. Quid de non intrante, sed studēte in domo. And. de l. in auf. habita. alleg. Hierony. dicentem ingenium docile, sine magistro laudabile est licet Bal. in d. auf. indistinctē dixerit, scholarē praeficantem non gaudere priuilegijs. Alex.

LEX I I I. Yrones. No. cōtra iuuenes docto. qui volūt celsiorē locū obtinere, & omnibus anteire; qm nō pnt: quia tantū illis doctoribus cōceduntur, quibus laborum assiduitas & stipendiorum proluxitas suffragatur. De littorum & itinerum custodia. Rubrica. Vnica. Aluberrima. In tex. naucleri deponant. Not. hanc l. pro portanti bus frumentum & aliud bladum, quando timent accusari de concussione, vt semper vadant coram officiali communis & notificent ei ad quem locum portare vel lint: nam hoc factio non timebunt de aliqua concussione, quā contra eos fieri possit. De defertoribus, & occultoribus. Rubrica. Receptantes rebelles & bānitos ita demū puniuntur, si sciūt ipsos esse rebelles. Domus in qua retinetur ludus, vel sit proditio, si debeat deuariari ex forma statuti, & retineatur per procuratorem, vel per eum fiat proditio in scio domino, quōd

domus non deuariabitur, sed procurator ipse tenetur. a In loco. Quis dica vagabundus, vide gl. fi. in l. hares absens. s. proinde. ff. de iud. vbi per Ang. Rebelles. An et qn receptor teneat, vide do. Soci. in cōst. cc. xij. inci. in ea. Mar. Petri. verfi. prateria. & ij. in ij. parte. char. cl. xv. Adde dñm in l. oēs. nu. ij. & qd ibi posuit in apost. ad ipsū in ver. q est necesse etiā probare. s. de agric. & censu. lib. xij.

LEX I. Siquis. Recipiēs sciētē defertorem in agro vel in domo, si est actor vel procurator capitaliter puniet: si est dñs, vel praediū cōfiscabit, si ipsius est. Itē manifestās defertorē praemiā. Itē defertores sunt, qui tpe belli absentauerūt se a li gnis. Itē si semetipsū prodiderit veniā mereit: puniē verō defertor poena mortis vilis, quā si iudex dissimulat vel gratia data distulerit, ipse puniē. h. d. In tex. ibi: si sciēs, prudēs. † No. pro receptatibus rebelles: q ita demū si sciāt ipsos esse rebelles: cōcord. qd no. ff. de recept. l. j. & vide qd dixi s. de fabricen. l. fi. In tex. ibi: vel procurator. No. ad questionē dicit statutū q si in aliqua domo fuit ludus retentus, q debet deuariari: vel si in aliqua domo esset ordinata, pditio cōtra cōmune q debet de struī domus q si actor vel procurator retinuerit ludū in ea, vel proditioē ordinauit, q nō deuariabit domus, sed procurator punietur: tunc enim ad deuariationē procedit, cum dominus domus scelera commiserit, vt hic. quod facit ad not. s. de fal. mo. l. j. † Vltimō no. ex si. legis magnā poenā contra officiales qui poenas legibus vel statutis impositas gratia vel dissimulatioe imponere differunt. de quo hic in gl. vlti. Et sic facit contra capitaneos Perusij, qui malefactores dissimulant, vt puniantur. Ad quod facit quod s. diximus. Adde l. j. in fi. et ibi Bal. C. de monopolijs. Alex.

LEX I I I. Desertores. Desertor inuentus resistens, vt rebellis punitur. Item diligens desertor possit euadere. h. d. Et no. hic pro rebellibus. De veteranis. Rubrica. Veteranus q excusetur a pedagio. Irreuerenter loqui non dicitur, nec malē, qui potestati dicit, tu.

LEX I. Vm introissent. Veterani gaudent priuilegijs hic descriptis. h. d. † No. ex hac l. de pedagio, qd colligit per eum, qui stat in porta, & nō permittit aliquem transire, nisi certū quid ei soluat, q ab hoc pedagio veteranus excusatur. † No. in tex. ibi: te nobis. nō esse malē locutū siue irreuerenter, si quis potestati dicit, tu, & nos, vos: quia ita hoc fuit dictū Imperatori. & hoc verum est, nisi consuetudo sit in contrariū. Bar. Adde q rescriptum papę, vitiat, si rescribit alicui in plurali dicendo vobis, & c. agatur quinq; illu. persona. text. in c. quā graui. de crimine fal. licet in c. filius. de testa. & in c. j. de peregrinis. loquitur in plurali. Adde etiam q Imperator loquitur sibi ipsi. l. fi. C. de edendo l. j. C. quomodo & quando iur. & in l. resp. C. de dona. inter vi. & vxor. in l. secunda C. si pendente appel. mors interuenit. Alex.

LEX I I I. Roidendum. Veteranus factus protector nullis iniurijs est pulsandus, contra faciēs est secundū qualitatem facti per rectorē pro uincia puniendus. h. d. Bar.

LEX I I I. Veterani. Veteranus qui se latrocinio dederit, priuilegijs nudatus competentibus poenis a rectore prouincia punitur. h. d.

LEX I I I. Vilus. Veteranus effectus inuitus, vel nolens non militat, & sententia contra eum lata tali ordine non valet, nisi dum ipse militabat, quaestio in cognitionem esset deducta: quia tunc ibi finitur, licet veteranus sit effectus, nisi specialī priuilegio contrarium sit sibi indultū. h. d. † Et no. ex hac lege q licet ego efficiar alterius fori lite incepta cōtra mettam iudicium ibidem finiri debet, vbi ini

Acceptit. Ad quod a vide lae per Felin. in c. cu sit. de fo. cope. in v. col. in prin. in vers. ampliatu conclud.

Ordinatus. Sed qd qn statum dicit q vnuerstas debeat facere syndici cu auctoritate seu pte pntis dis. an sufficiat q auctoritas seu pntis accedat ex interuallo, vide p dominu Soci. in c. xv. inc. v. in pre dictis publicis instrumētis. vers. vel post. cūdo modo circa medium in dicta parte char. xvv.

Adde pro hoc qua sito Bald. in l. habeat. nu. vj. & quod ibi posui in apost. ad ipsum in vers. nil operetur consensus sequens. s. de sacrosan. ecclie. in lect.

per do. Ant. in repe. c. consultationibus. in xxij. col. de iure patro. per Imo. in l. ad testium. de testi. per Bald. in l. ij. de serui. & aqua. l. no ignorat. qui accus. no possunt. per loā. Fab. in §. sed cu aliquis. Insti. de testamētis p Ang. in aut. de tabellionibus. §. pe. vel si. Bal. Sal. & Ang. in l. j. c. de test. vbi limitant esse verum. nisi interuenisset decretū. vel creatio superioris. quo casu licet non esset tabellio: tamen hoc casu valent gesta per eum. Et hoc expresse vult Bart. etiam respondens ad d. l. j. c. de testam. quia illa lex non facit ad propositum. secundum eos: quia loquitur in actu testificandi. qui est permissus: de iure coi: cum omnes liberi a natura nascantur. & per consequens in tali actu non requiritur decretum. secus in casu nostro d. l. Herennius. & vide Bal. in l. ij. c. de indic. vid. tol. Alexan.

tiū accepit. cōcor. ff. de iudic. l. vbi corptum. & l. si quis postea. ff. eod. ti. & l. cūm quēdam puella. ff. de iur. omni. iudi. De numerarijs. c. c. Rubrica.

MORAX. Numerarij. i. seruicētes rectoribus in diuersis obsequijs. tormentis & carceribus puniuntur. h. d. No. hanc l. cōtra eos. qui volunt seruire diuersis iudicibus in pluribus obsequijs. nā puniuntur. Adde q idē tenuit Spec. & loā. and. in ti. de instr. edi. §. restat. vers. quid si is. & ver. ex prēm. & de prob. §. j. vers. illud autē. hoc per tex. in l. Herennius. vbi voluit Bar. ff. de decurionib. de qua q. in l. barbarius. per Inn. & alios in c. j. de fide instr. & Gul. de Suza in l. decernimus. de sac. san. ecclie. per Iac. de Bel. in disputa tione incipit. cauet aliquo iure. quam ponit post l. ij. c. quomodo et qn iud. Pau. de Leazaris in c. cū dilectus. de fide instr.

per do. Ant. in repe. c. consultationibus. in xxij. col. de iure patro. per Imo. in l. ad testium. de testi. per Bald. in l. ij. de serui. & aqua. l. no ignorat. qui accus. no possunt. per loā. Fab. in §. sed cu aliquis. Insti. de testamētis p Ang. in aut. de tabellionibus. §. pe. vel si. Bal. Sal. & Ang. in l. j. c. de test. vbi limitant esse verum. nisi interuenisset decretū. vel creatio superioris. quo casu licet non esset tabellio: tamen hoc casu valent gesta per eum. Et hoc expresse vult Bart. etiam respondens ad d. l. j. c. de testam. quia illa lex non facit ad propositum. secundum eos: quia loquitur in actu testificandi. qui est permissus: de iure coi: cum omnes liberi a natura nascantur. & per consequens in tali actu non requiritur decretum. secus in casu nostro d. l. Herennius. & vide Bal. in l. ij. c. de indic. vid. tol. Alexan.

VINUMERARIJ. Numerarij. qui hodie tabularij appellantur. tormentis subiacentur. nisi iudicibus vel alijs ad prouinciam per Principem destinatis. nomen debitorum subactorum testificatione demonstrauerint. vt eis iudicantibus ad solutionem oēs scī debitorum compellantur. tempusq tabulariorum triennio concludit. h. d. Et no. hāc legē cōtra tabularios. & cōseruatores. q nō asignāt numerū debitorū communis per publicū instrumentū. non faciunt litem suā per hanc legem. quod nota.

VMERARIOS. Tabularij praefecti pratorio. cingulum & ordinem militiā retinent. hoc dicit. 1. Vnus officialis non debet se intrromittere de officio alterius. 2. Deputatus ad maleficia de una porta. non debet se intrromittere de maleficijs alterius porte.

INPRONCIIS. In omni prouincia duo tabularij collocantur. vnus ad rationem artis fiscalis. alius super titulis largitionalibus. i. super donis. que Principi largiuntur. nullusq debet se de alterius officio immiscere. & contra faciens puniuntur. & celans talē culpā similiter est puniendus. h. d. † No. hūc text. q nunq vnus officialis debet se alteri officio immiscere. vt hic de excuto. & exact. l. ij. † Et sic est casus hic q si sunt plures deputati ad officij maleficiorum. & quilibet p sua porta: q deputatus in vna porta nō debet scribere in causis maleficiorū alterius porte. Cas. est hic. Vltimō no. gl. qd sit fiscus. & qd sit garrū. 1. Notarius actorum. si fiat notarius priorum ciuitatis. nō propterea desinit esse notarius actorum.

EXCEPTORES. Licet scriptor alicuius iudicij existens scribatur decurio. non desinit esse scriptor: & cognoscere debet numerā ciuitatis: & peracto officio ad propriam curā redit. h. d. † Et not. ex hac l. q si notarius actorum sit notarius priorum ciuitatis Perusij: q non propterea desinit esse actorum: sicut non desineret si

efficeretur decurio. hodie tamen nullus decurio potest esse tabellio: vt s. de decul. vniuersos. **EDIUTIUS.** Numerarij a communione actuariorum abstinere debent. contra facientes puniuntur.

1. In creatione officialis mos antiquus seruari debet. Syndicus ut dicitur legitime ordinatus. uniuersis mandato superioris conuocari debet in loco consueto. & sicut no campana. 2. Gestis ab officiali. qui communiter reputatur officialis. cum non sit. quia non fuit legitime electus. non tenent. 3. Lex Barbarius. de offi. pratoris. q. non procedit quando quis non fuit legitime electus.

ACTUARIOS. Actuarij secundum consuetudinē antiquā sunt ordinandi. & si aliter facti fuerint. facta ab eis non valēt. & ipsi & facientes puniuntur. h. d. † No. ex prin. q vbiunq creat officialis alijs. semper debet mos antiquus seruari. aliās creatio esset nulla: vt l. nō tā tūm. de decur. Et sic est casus q syndicus creatus nō cōgregata vnueritate ad sonū cāpanae. vel alio modo: vel nō cōgregata in loco. vbi aliās cōsuetata fuerat cōgregari. vel nō cōgregata de mādato superioris. prout consueuerat: nō dicitur legitime ordinatus. & ita de facto obtinui. per hāc legē. † Ex fin. legis no. q licet aliquis habeatur. & reputetur pro publico officiali & re vera nō sit. ex eo q nō fuerit legitime ordinatus. vel quia reputatur tabellio. cū non sit. vel iudex cū non sit: q acta facta per eū nullius sint momenti: & ipse facies puniit. Nec obstat l. Barbarius. ff. de off. præt. quia quādo q quis est electus solēnitertitū propter defectū personae nō pot esse: & tūc facta per eū valent. cū sint publica. vt ibi. Quādo q quis potest esse. sed non est electus secundum formam debitam: & tunc facta per eū non valēt. vt hic. Et ita tenet Gul. de Cug. in d. l. Barbarius.

ADDITIO. Et de hoc vide p oēs scribētes in l. Barbarius. per illū tex. de off. præt. per Inn. et alios in c. j. de fi. instr. Spe. & lo. And. in tit. de instr. edi. §. restat. vers. quid si is. & ver. ex prēm. scēdo. iuncto ver. si. & in tit. de proba. §. j. ver. illud autē. cū ver. seq. Guid. de Sza. in l. decernimus c. de sacrosan. ecclie. & per Iac. de Are. in disputa. inci. produco cōtra te instrumentū. & per Iac. de Bel. in disputa. tione: cauetur aliquo iure. & ipse ponit in l. ij. c. qnō & quando iud. per Pau. de Lea. in c. cū dilectus. de fi. instr. per Bal. & Imo. & Pau. de Ca. in l. ad testium. de test. per Bal. in l. ij. in vlti. col. de fer. & aqua. & in l. non ignorat. c. qui accus. non pos. per loā. Fab. in §. sed cū aliquis. Insti. de test. per Ang. in aut. de tabel. in §. pe. aliās si. per lo. An. in repe. c. consuluit. in xxxij. col. de iure patr. p do. Alex. in l. j. ad fi. c. de test. vbi omnino videas. Alex.

SCRINIARIOS. A praefecto pratorio scriniarij vel sumere mutuo vel aliquid pro expensis publicis cuiquam promittere. h. d.

EMINI. Nullus in numero militum ordinatus & numeratus actuaris fieri potest nec actuaris deposito officio ad aliquam militiam aspirare potest. h. d.

1. Ascendere q quis debeat de gradu in gradū in dignitatibus. non autē descendere. 2. Instrumentum eūens solēnitate de bita. non caret suspitione falsitatis.

VIL. Scriniarius eodē numerarios ultra quartanas vices habere non possit. nec etiā chartularios interpellato tēpore nō cōtinuato. & debet esse in numero rario interualli bēnī. in chartulario anni. Itē numerarius ad similitudinē chartularij nō pot descendere. Itē numerarij. scriniariorū Oriētis. & asiane. scilicet diocessis. eligunt de numero hic notato. In diocessi verō Pontica. & Thraciae eligi possunt hi. quos scriniarij dixerūt eligēdos. instrumētāq ab eis facta sunt solēnitē aā solēnitē hic descripta. aliās suspiciōe falsi nō carēt. exceptis hic inferi nominatis. h. d. † No. i dignitatib. quē debere semp de gradu in gradū ascendere. nō autē descendere. † Vltimō no. q instrumētū carēs solēnitē debita nō est sine suspiciōe falsi. † Adde q idē tenet Cy. in l. iubeamus. c. de test. vbi dixit q notarius talia omittēs debet puniri de falso. & parti tenet ad interesse. qd sequit Bar. in l. i. librarius. de re. iur. Et adde q tale instrumētū nō valet. & si p imperitiā. & errorē notarij eēt omissa solēnitās aliqua substantialis: vt no. gl. et doc. in l.

in l. abiguitates. C. de test. & Bal. in l. iuris. C. qui admī. & intel ligitur ita lex in fi. & ibi gl. s. de fideius. secus si per errore conuulset soluere aliquod. quod non esset necessarius: quia posset corrigere: quia talis error non obest. l. errores. s. de test. & l. si librarius. & l. fin. §. si cum esset. ff. de tabulis exhi. & in l. Imperator. ff. de statu ho. Alex.

OFFICIO. Officium actuarij. quod olim durabat biennio. hodie concluditur anno. Bart.

ERHANC. Officiales praefecti praetorio Illyricani si dignitate comitiū adipiscant. praesertur sententia interlocutoria. seu decretū electionis: & illud dari eis debet quod ante hanc legem dabatur cum officio praedicto deposito eligebant praetoriani tribuni. h. d. De cursu publico. & angarijs. & parangarijs. Rubrica.

1. Coniciens equum ad uecturam si eum percussit suste uel ligno. ob quod deterioratus est uel mortuus tenetur.

QUOS. In tex. ibi. nō lignis vel fustib. † No. optimā legē cōtra conductōrē equorum. qui equū conduxit ad uecturā. & vt ambulare. percussit eum cum fuste vel ligno. quod si ex hac percussione equus deterioratus sit. ad eum periculum spectat: quā nō debuit eum percutere fuste vel ligno: sed si eū percussisset flagello vel calcariibus. & casu equus esset mortuus. aut etiā deterioratus: tunc non spectaret ad eum periculum: quia licitē potuit equum flagello vel calcari cadere. 2. Ergo puto quod si sit mortuus ex percussione calcariū. debet inspicī qualitas pōnae. puta si erat talis. qui solitus erat equitare. nam si esset talis. qui non esset solitus equitare. puta in scholari: procedat quod hic dicitur. sed si erat solitus. & bonus equitator. credo quod tenetur quauis sit mortuus calcariibus. per not. per Bal. in l. quae fortuitis. in materia leuis culpae. C. de pigno. actio. vbi etiam dicit. q nēdū de leui. sed de leuisi ma. & de dolo: nō qualitas personarū debet referri ad genera culparū. l. fiscus. de leg. ij. & in l. inter artifices. de solu. Alexā. 3. Per uiam publicam & rectam quod quis ire teneatur. Suspicio quod sit contra eos. qui non uadunt per uiam rectam.

RASIDIBUS. Praesides & rationales. quibus anona per Rempublicā subministrat. pro pecoribus gubernandis vsurpare nō possunt bubulcos. Itē nullus cū annona aliā uia debet tenere. nisi per publicū cursum. excepto praefecto praetorio. cui p cursum publicū proficiscēdi licētia est cōcessa. h. d. † No. ex hac l. q semper qs debet se tenere ad uia publicā & rectā. qua cōmuniter oēs utuntur: aded q si extra eam reperitur. mala suspicio est cōtra eū. quod no. cōtra portātes. contra deuetit. De quo habes calum j. eo. l. si quis per publicum. & s. de nau. l. qui fiscales. 1. Omnes per uiam rectam. si non permittunt se scrutari. capi possunt. & retineri per custodes.

VECTIONES. Nullus iudex vel custos publici cursum aliquem ire. nisi vadens primō seriem suae euectionis ostendat. & volens resistere aut ultra tempus vehere retinebitur vbi fuerit reperter. & secundū qualitatem personae per iudicem competentem punietur. h. d. † Not. contra illos. qui reperunt in itinere: de quibus est suspicio. ne aliquid portent contra deuetitum. Nam si non permittunt tunc se scrutari. possunt capi. & retineri per custodes ad hoc deputatos: & ex sola resistentia debent acriter puniri. vt hic. 1. Nullo licet non sit descriptus in licentia mihi data per datarios portandi res meas extra ciuitatem. tamen illas licitē portat.

PARIPPUM. Parippus appellatur qui licentiā habens de duobus uehiculis euehendis. tertium euehit. aut euectionē extra ordinem facit. Si autē secundum licentiā sibi datam quis uehat. non debet delictum reputari siue euectionē faciat euectioni praeposita. siue mulio. h. d. † Not. ex hoc text. quod si gabellarij portarū dederint mihi licentiā portādī mea ar-

nesia extra ciuitatem. & districtum. si aranea mulione portauerim per mulionem. quamuis mulio non sit in licentia descriptus. sed solum ego: licitē tamen poterunt per eum portari. quod nota. Bart.

IQUIS. Istam legem not. ad id quod dixi s. eod. l. ij.

VECTIONUM. Senatus cum ad principē vadit. habet potestātē euectionis: & faciens contra uetitū publicū cursum poena hic inserta puniuntur.

NONOMNIBUS. Stabula puincialiu nō debent fieri sumptu publico sed expēsis puincialiu: pro quibus expēsis habebunt animaliu sterces. h. d.

VDICIBUS. Faciendae euectionis copia omnibus iudicibus denegatur. excepto praefecto praetorio. & officiorū magistrorū: nisi ob transmittendas publicas functiones euectionē faciant: poena contra facientibus imminente. hoc dicit.

GRAUISSIME. Super animalibus ad euectionem cursus publici deputatis nullus cōtractus locationis. etiam ad uecturā. vel emptionis tenetur poena grauiissima contra facientibus imminente. h. d.

QUONIAM. Veredorum sella computato freno & pectorali. cum pectorali debet esse sexaginta librarū. si autem sit ultra sella. cedatur per frusta. pectorale uerō publicatur exceptis illis. qui sunt sub rusticitate constituti. qui in sacculis onera portāt. hoc dicit.

NONPATIMUR. Non debēt rustici qui hypophorū comi appellatur perducendo equos per publicum cursum indigna expoliatione vexari: poena contra facientibus imminente. hoc dicit. 1. Multi debent onerari secundum onus consuetum. Mulus. qui oneratur secundum consuetum. si desedit. onerans non tenetur.

PUBLICI. Exhibitio cursus publici secundum consuetudinem locorum cōmittitur. vt plaustra. i. currus faciāt onerari. h. d. Vel aliter: currus debet onerari secundū consuetudinem. h. d. † No. ex hac l. optimū arg. q muli debēt onerari secundū onus ad portādū sufficientes. secundū cōsuetudinē reputant. Et facit q si onerari mulū tuum cū onere quinquaginta librarū. qui bonus & sufficiens reputabatur ad tantū pōdus. & cū fuerit sic oneratus desedit ex pōdere: q ego non teneor: quia pmissum est mihi ipsum onerare secundum consuetudinem & sufficientiam. per hanc legem.

IQUIS. Mittētis equū in cursū publicū nō mittētis quadruplū pretij dicti eq fisco restituat. h. d.

IS TANTUM. Legati gentiū Principi nō subditariū cursum publico possunt uti. Et not. larg. pro ambasiatoribus Florentiae vt possint onerare equos cōmunis Perusij. pro portādīs rebus eorum Perusium.

EMO MULIONEM. Subtrahens mulionem euectioni deputatū. decem libras argenti fisco soluat. hoc dicit. 1. Statutum quod possit fieri quod praebenda amone tantum ualeat. dummodo pretium non sit uile. 2. Equus. qui malē pascutur. non potest ambulare. Conductores equorum tenentur ad interesse. si eis non dant bene comedere. 3. Conductores equum ad uecturam. non tenentur ei dare tantam praebendam. quando auena est cara. sicut quando uilis.

NIMALIA. Curari debet ne equorū cursui publico deputatorū pabula. i. pbeda cariorē pūcio vedaat: & ceterū nō teneat puincialis uiliorū pūcio. dere. h. d. † No. q pot fieri statutū. q tyroes cōs Perusij uenitū ad ciuitatē. q pbedā annone nō possit uedi. nisi tāto pūcio. dūmodo pūcio nō sit magis uile q debeat. † Vltimō no. q qn equus habet malē ad comedē. nō pot ambulare. Et facit cōtra conductores equorū ad uecturā. q nō dederūt eis bene comedere: quia si macri facti sunt. tenentur ad interesse. p ista legē cū gl. qd no. 1. Vltimō no. q est argumētū lex ista q cōducens equū ad uecturā. nō teneat dare equo tātū de pbedā cū est carā. q tū cū est

PERCUSIT EUM CUM FUSTE. Adde Ant. Corfe. in. luis in ver. conductor. incip. aliquis conduxit equum. vbi alleg. istū hic. & eū se quē. assignat tū aliā rationē hic. quā mihi videtur esse potior.

Ibi. qua licet. Hanc de pnam. amē corde. sing 60. fido. condutor. H. p. 1. dominus n. 14. ff. de p. p. 1. par. su. h. d. sed amē.

Non extendit ultra numerum septem dierum. Adde Anto. Conf. in fin. suis in ver. gabel. la. gl. iij. incip. si aliquid est data licentia. vbi allegat. & sequitur ipsum hic de quo per Rom. in repet. rub. de arbit. col. xix.

Curiales ad praestandum animalia indebita ad cursum publicum non grauantur: quia satis est si conferunt in pabulis & pecunijs equorum deputatorum curae suae publicae. h. d. Bar.

Nemo. Nullus dux postquam suum ducatum intrauit debet uti cursu publico, sed iumentis proprijs: quod etiam obseruat in officialibus cohortalibus: poena contra facientes imminente. h. d.

Clerici quod collectari & grauari possunt ad datia, quando aliqua societas venit in comitatu depradando & occidendo.

Villus. Etiam ecclesia tpe expeditionis non excusatur ab angarijs & perangarijs. h. d. Nota istam legem contra clericos, ut propter istam societatem, quae venit in comitatu depradando, currando & occidendo, ut possint clerici grauari ad datia & collectas, & alia onera fordida, ut contra dictas gentes reparatur.

Licentia data alicui pro extrahendo frumentum uel pamos extra comitatum, quod non extendatur ultra septem dies.

Lex vniuersalis

Ractatores. Licentia data pro animalibus ad vehendum, & ad arripendum iter, debet biduum continere: ad moram vero trahenda quinque dies tantum, & nulli debet dari pro se & necessarijs sibi personis, nisi illis tantum qui animalia curae suae publicae deputata persequuntur. h. d. Nota ex hac l. optimi ar. q. si alicui est data licentia de extrahendo certam quantitatem frumenti extra ciuitatem vel comitatum: quod haec licentia non extenditur ultra numerum septem dierum quorum quis habet duos ad arripiedum iter: alios vero quinque pro itinere perficiendo. Quod facit pro licentijs quae datur per gabellarios portarum, de extrahendo salmas pannorum extra districtum. Bar. Vide Ro. idem tenentem in rub. de arbit. in xxxij. col. in ver. conclusio. Alex.

Lex I.

Raefectura. Cornicularijs praefectorum complotum munere Principis purpuram adorare debent, & cum sint orio donati ad aliquod officium non deuocentur. h. d.

Lex II.

Raefectarios. Praefectarij exactiones prouincialibus facere non debent: nec etiam habere custodiam horreorum contra facientes puniuntur. h. d. Et sunt praefectarij officiales praefecti.

Lex III.

Cornicularij. Cornicularij primi scrinii praefecti in pretorio, sortita laborum requie priuilegijs hic insertis gaudent. h. d.

Lex I.

Rater eos. Qui administrauerunt multa officia in prouincia, officio finitimo Principis purpuram non adorant. Item apparitor sedis vrbane illustris de concussione piscorum conuictus puniuntur. hoc dicit cum l. seq.

Lex IIII.

Vmerarios. Numerarij illustrium complota militia & principatus munere functi, gaudent priuilegijs hic insertis. Item qui sunt de numero militum gaudent priuilegijs eorum: qui vero sunt ultra numerum, non hoc dicit cum l. seq.

Magistratus ciuitatis dicitur membrum ciuitatis.

LEX I.

Officio. Proconsul vel legatus non debet esse curialis vel adscriptus alicui corpori. & si adscriptus esset, debet restitui ei: & apparitores legatorum debent esse quadringenti. h. d. cum l. seq. Nota quod magistratus ciuitatis dicitur esse membrum ciuitatis. De cohorta. et princi. cornicu. ac primi. Rub. Deputatus ad capiendum uel decipiendum malefactores potest ipsos in carcerem mittere.

LEX I.

Mnes. Stationarij, qui Irenarche appellantur, non debent facere exactiones, nec aliquem in carcerem mittere, nisi crimen sit manifestum. contrafacientes puniuntur. h. d. Nota quod deputatus ad capiendum malefactores vel ad ipsos denunciandos non potest ipsos in carcerem mittere, etiam si crimen sit notorium. Dixi s. de decu. l. fi.

LEX II.

Villus. Nullus iudex volentem militare approbare debet, sine sacra approbatione, & licentia Principis, sicut facit alia approbatoria, nec permittere etiam vehere, exceptis prouincijs officialibus, qui cursus publici sollicitudinem sustinent. h. d. Bart.

LEX III.

Solita co. Solita priuilegia concessa per diuum Diocletianum principem confirmantur, & etiam extenduntur: ut j. describitur.

Vicunque. Primpilarius Holdrenae puincia si multos habet filios, vni loco sui substituit, alterum tradit curiae: alteros vero deputat militiae cui uolet. Si vero duos tantum habet: tunc satisfacet curiae & cohorti: & si vnum tantum habet, tradet ordini suae patriae priuilegio contra hoc indulto, nullatenus valituro. & qui fuerit ciuitatum obsequio aggregatus, cogi poterit tam ipse, quam eius pater ad filium alium curiae deputandum, qui se ob priuilegium patris excusare uolebat, curiae deseruire ostendendo quomodo in patris priuilegium successit. h. d.

Sententia in criminalibus contra absentem, ubi est poena relegationis, non ualeat. Practica citandi absentem cum proceditur contra eum.

Apparitor. Apparitor criminofus fugiens, est citandus: quod nisi uenerit intra tantum diem feretur contra ipsum sententia condemnatoria, & ipso non comparente, condemnabitur. h. d. Apparitor dicitur nuncijs. l. cum clericis. ad fi. de epis. & cler. & in autent. de test. in §. si uero ignoti. & Ro. in not. lxxvj. in litera c. vbi cotumax quis non dicitur, nisi praecedente contumacia. Alex.

Et nota quod licet sententia non ualeat, si in criminali proferatur contra absentem, ubi est poena relegationis. l. absentem. ff. de poen. tamem contra officialem ferri potest, ut l. ne diu. s. de poen. Nota etiam gl. hic posita ad modum citandi, cum debet ferri sententia contra absentem: quia debet fieri comminatio quod nisi citatus intra talem terminum ueniat feretur sententia condemnatoria contra eum. Non ergo sufficit ipsum citari simpliciter ad sententiam audiendam, sed quod ueniat: aliam sententia ferretur contra eum: quod nota. Et idem credo in ciuili ubi lite non contestata potest ferri sententia, ut si pars est absens quod debet fieri comminatio modo praedicto: aliam non. Bal. uoluit contra in l. cohen taneum. c. quomodo & quando iu. in ij. col. Adde quod Alb. no. Bar. in l. aut qui aliter. in prin. quod vi aut clam. Quid si quis fuit citatus ad audiendam uoluntatem iudicis, an sententia diffinitura ualeat. do. de Ro. quod non in decisionibus suis, decis. cccxxvj. Et potest esse ratio: quia citatio talis dicitur incerta cum uoluntas iudicis possit esse in alio quam in sententia. l. vbi dicitur. de interro. act. ig. arb. in §. si talis citatio non tendebat ad aliquid, nisi ad sententiam audiendam, quod talis sententia teneret, iuxta cle. saepe. de ver. sig. alijs de appel. cle. appel. & l. Titius. de libe. & posth. & l. certum. ff. si cer. pe. Et hoc uidetur fuisse de mente Bal. in l. cohen taneum. in ij. col. quo. & quoniam iud. Adde gl. in c. contumaciam. in gl. pe. de haer. & ibi Imo. & Ananiam in vij. col. & in c. ad petitionem. de accu. Ro. in litera f. no. xxvj. Alex.

Ordinariorum. Apparitores quoruuscumque iudicum non possunt scribi in numero militari aliquorum, aut contemplatione alicuius stipendij relaxari, priusquam primipili rationem reddiderint, nec etiam petere ut quieti donentur. Item solutus militia ob delictum non ob quietem accipiet. & bona talis delinquentis illi militiae relinquuntur. h. d. Barto.

Ordinariorum. Apparitores quoruuscumque iudicum non possunt scribi in numero militari aliquorum, aut contemplatione alicuius stipendij relaxari, priusquam primipili rationem reddiderint, nec etiam petere ut quieti donentur. Item solutus militia ob delictum non ob quietem accipiet. & bona talis delinquentis illi militiae relinquuntur. h. d. Barto.

Er Illyricum. In Illyrico centum apparitores singulis iudicibus obsecudent, & non ultra. ad quae obsequia non deputabuntur iniquit: sed illi tantum, qui sollicitudines debitas exequuntur. h. d.

Vicunque. Ad officium emendi chartas, vel tabulas, ubi acta publica Principis describuntur, nullus deputabitur: nisi prius suum nomen in matricula scribi fecerit. h. d. Verbum repedare, idem est quod a capite incipere.

Iquis ex grege. Exemptus de grege cohortalius ad pristinum sacramentum repedare, allegare debet & ostendere Principis oraculum ex certa scientia concessum. h. d. Nota hic de verbo repedare. nam idem significat quod a capite incipere. hoc dicit Barto.

Icohortalis. Apparitor cohortalis vel cohorti obnoxius, & eorum filij, nulla tamen praescriptione obstante, ad aliam militiae conuolantes retrahi possunt ad propriae conditione. quod etiam in omnibus deputatis aliam cui negotiationi, vel ergasterijs obseruandum est, ut non possint ad aliqua prouincialium officia conuolare. h. d.

Villum. Nullus primipilarius vel cohortalis ad aliam militiae aspirabit, etiam ex aduocatione Principis: & statim restituendus est curiae ciuitatis unde oriundus est. hoc dicit.

Uisquis. Obligatus cohorti, etiam ex priuilegio Principis concessio, motu proprio ad dignitatem aliam non aspirabit, & carebit effectu priuilegij, & cohortalis militiae non habebit. h. d. Nota casum singulari, in quo priuilegium Principis concessum motu proprio nullum est momenti. regulariter contra, ut in c. si motu proprio. extra. de praeben. lib. vi. Ita hic est casus expressus quod si statutum dicat quod habens unum officium non debeat aliud accipere, quod si accipiat, ille, qui sic acceperit, careat officio accepto & eius effectus etiam puniatur in hoc quod non debet habere stipendium primi officij, nec eius priuilegium.

De diuer. offi. et appari. iudi. & c. Rubrica.

Quando. Adstrictus chartarum officio vel publicis rationibus, si ad militiae conuolauerit ad primum officium reuocatur: & in locum talis reiectus substituitur alius, quem mensura dignum faciunt. h. d.

Villus. Resolutus a militia ad eadem non aspirabit sine licentia Principis: et impetrans cohortarij per obreptionem, punietur in quatuor libris auri. h. d. Nota Bal. not. in l. ij. de libertis & eorum liberis. quod doctores solutus & priuatus doctoratu propter delictum, non potest iterato intrando examen redoctorari. & per eundem in l. ij. de manu. vind. ubi dixit, referendo vltimotanos quod si comes Palatinus creauit tabellionem, qui postea propter delictum fuit priuatus tabellionatu, non potest de nouo creari per comitem Palatinum. Pro quo facit c. praeful. ij. q. iij. Alex.

Villus. Apparitor praefecti praetorio publicae utilitatis obiectu, aut etiam executionis priuatus negotij, non reuocatur ab obsequio ciuitatis ubi oriundus est: aut in qua lae firmiter constituit poena immunitatis.

nente vacantibus, & ipsis acceptantibus a quod obseruat in domesticis, & praefectoribus in rebus agendis palatinis & stratoribus. h. d.

Vicunque. Apparitor ob culpam vel negligentiam motus officio per suam ad nullam militiae aspirabit, cohortarij facti poena grauissima iustitiae. h. d.

Nhis. Nullus debet fieri praefectus Asiae, comes Orientis praefectus Augustalis, vel eorum vicarij: nisi per sacri scrinii probatoria consecretur poena contrafacientibus imminente. h. d.

Dsplendidioris. Qui militia inferioris gradus proficit, ad maiorem potest accedere: dum tamen faciat proposito honore adipiscendi, non cupiditate lucris: vel ut possit delicta facta occultare vel habilius in futurum relinquere. h. d. Et nota quod clausus iustitiae multum errat in hoc, quando delicta maiorum celantur.

Uiros. Duces & apparitores & limitanei castrorum conueniunt sub officio magistrorum, non tamen per hoc derogat iurisdictioni magistrum militum Thraciae vel Illyrici, qui ex consuetudine contra eos iurisdictionem habent. h. dicit. Et nota ex hac l. quod si statuto caueat scholarum debere contineri tamen sub episcopo, & de consuetudine est quod rector etiam cognoscat de his quae sunt statutum non derogat iurisdictioni rectoris, quam habet ex consuetudine. secus si ea haberet a lege. Pro hoc facit quod nota in c. j. extra. de constit. lib. vi. Secundum nota quod consuetudo dat iurisdictionem ordinariam, sicut lex. & hoc nota gl. s. de ema. lib. i. q. j. & si. l. c. praetor. §. j. de iudi. & ibi gl. & in l. more. ibi doc. & in verbo seq. in verbo, nec ipsa lit. ff. de iur. om. iud. de quo per Io. And. in c. j. de offi. ordi. & in c. iij. de consue. & in c. Romana. circa prin. de fo. cope. in vj. & de excep. in fi. in vj. Facit quod nota in c. cum cotingat. de fo. cope. vide tex. & Bar. in l. fi. §. j. de aqua plu. arc. & ibi dixi. & Ro. in lra c. no. lxxxvij. Alex.

Robatorias. Memoriales & agentes in rebus & apparitores praefecti praetorio Orientis, non sortiuntur primam militiae, nisi secundum consuetudinem sint eorum electiones manu Principis approbatae, non per litterarum exempla: & debent dicti officiales esse fideles Christiani. h. d.

Nota ex glo. in verbo, authenticis. quod si statutum dicit quod instrumentum confessionatum per manus publici notarij de contractu rogati plenam fidei faciat, & executioni mandet, quod instrumentum exemplatum etiam autoritate iudicis non faciat fidei, nec mandabit executioni: quod non est scriptum de manu notarij rogati de contractu: & sic statutum ad id se non extendit. secus autem si illa verba, manu notarij, & c. non essent in statuto: quia tunc illud exemplum autoritate iudicis authenticatum faceret fidei, & executioni mandaret: ut l. chirographis. ff. de administ. tut. Dixi in aut. ut spon. largi. §. si quis in alio quo. s. de ede. Vide scdm do. Card. in c. j. de vita & hone. cle. & tex. de poen. dif. j. c. periculose, & quod dixit Bald. in c. j. §. furtum, de pace iur. fir. & lo. And. in c. sicut dignum. de homi. & Dominicus in c. si quis viduam. l. dif. in ea. l. in fi. adde Ang. in aut. ut frat. filij. §. j. in fi. No. istam l. probatorias. ibi: manu principis: quia per eam patet quod ubi debet fieri aliquid per manus alicuius, non potest tale fieri per alium. quod nota. propter id quod hic dicit Barto. adde l. singulos. ff. de test. per glo. ibi: proprio chirographo. & quod dicit do. Card. in Clem. j. de iure iur. per illum tex. in verbo, per manus nostras. ubi dixit, quod quoties in statuto vel scripto dicitur aliquid debere fieri per manus nostras, non potest fieri per substitutum. Alleg. glo. singulari in Cle. j. de vita & hone. cler. & Ioan. And. in c. sicut dignum. de homi. ubi dicitur, si occiderit suis manibus, quod non habet locum in per alium occiderit. De quo Dominicus in c. si quis viduam. l. dif. quod dictum fuit originaliter. fac. de Bel. ut refert Bal. in c. j. §. furtum. de pace iura. firman. Facit de poen. dif. j. c. periculose.

Circaquam q. semper consistens est. Iudex in c. coru. e. io. n. s. cum sequentibus ubi plura adducit in consequentibus qd. not. perperuo.

Bartolus super tribus libris Codicis.

¶ Per eos. Adde Sali. in l. ij. in fine. C. de his qui a latro.

¶ Adde Bart. in l. j. §. familiae. ff. de public. & in l. si post deposi. rā. §. de affes. dixi post Panor. in c. j. nu. viij. in apost. ver. officia. l. tum. extra de restitu. spol. Et tamen debilis cautela ne teneatur, quam ponit iste in l. i. §. de condi. & demon. Bal. melius in l. obserua. re. §. proficisci. post princ. ver. quid si sta. tutū. ff. de offi. procō. & leg. refert & sequitur Thomas Ferrar. in suo tracta. cautela. cau. xlix. incip. potestates terrarum.

¶ Propria authoritate. Adde Ludo. Pon. in l. j. x. col. ff. de re iudic. & Flor. in l. que admodū. §. magistratus. ff. ad l. Aquil. & do. Alex. de Imo. in l. sed eximendi. §. item si quis eum. & Paul. de Cast. in cōsi. cxcij. vide tamen Paul. de Cast. & Bar. aliter loquentes in l. vt vim. de iust. & iur. & Car. in cle. ij. §. ceterum. de regu. iur. quod potest resisti, quando graua men est irreparabile: alias non. & sequitur Dyn. in regula, quod quis, in vj.

Adde cle. sicuti. de arbi. & text. in l. sape. de offi. prae. si. & in l. nulli. ibi: pro sua conscientia. de epis. & cle. vbi Bald. vide quae scripsi post Bart. in l. pen. de princ. agen. in reb. lib. xij. Adde text. & ibi Abb. in c. licet ex quadam. de testi. ibi: proprio iuramento. & Ro. in litera r, notabili l.

¶ **A**c sanctione. Approbatio facta per principem militis militare volentis, habes subscriptionem principis & administratum, sub quibus ipse debet militare, ipsi traditur: exemplum verò eorundem iudicio subscriptionem habens apud officium dimittitur. Item istis approbatorijs egent tantum illi, de quibus fit mentio in l. proxima. & egent, si alio modo militat, puniuntur. hoc dicit: cum l. sequen.

De executoribus & exactoribus. Rubrica.

¶ Potestas quod teneatur pro furto, barataria, & concussione per eius officiales factis.

LEX I.

¶ **N**e per diuersas.

Ne apparitores vel palatini exactores, per prouinciam vagando inferat prouincialibus molestiam: periculum gestorū per eos pertinet ad eos quorum sunt apparitores, vel exactores. h. d. ¶ Nota hanc legem contra capitaneum & Potestatem Perusij, q̄ si eorum officiales, quos per comitatum Perusij mittunt, aliquod illicitum faciunt: puta

furtum, baratariam vel concussione, tenentur ipsi de omnibus gestis & factis per eos.

LEX II.

¶ **V**icunque. Deputatus ad officium, se non intronmittit de officio sui collegae. h. d. No. hanc legem ad id quod dixi §. de mune. l. in prouincijs.

¶ **S**ue. Exactor intra annū debet ostendere quid exegit: & si non exegit, causam denotare, aliter punitur. hoc dicit.

¶ **¶** Officiali facienti ultra modum resisti potest propria authoritate.
¶ Nuncio pignoranti ultra modum licite resisti potest.

¶ **C**ontra. Facienti exactorem ultra modum potest licite resisti: & si probatur criminofus, potest puniri. h. d. ¶ Not. officiali facienti ultra modum posse resisti propria authoritate. concor. §. de iur. fis. l. defensionis facultas. ¶ Vltimò nota hanc legem contra baiulos qui sunt deputati ad pignorandum aliquem. Nam si accipiunt pignora ultra modum debitum, licite potest eis resisti, & debent etiam puniri, quod not. Bart.

¶ Quis ex necessitate assumit duo officia, licet non tria.

¶ **S**ancimus. Exactor praefecti praetorio antequam exactorem publicarū pecuniarū inceptam compleat, aliam incipere non potest. Si tamen fuerit necessitas, duas exactiones in eadem prouincia simul faciendas suscipere potest, sed non tres: poena contrafacientibus imminente. h. h. ¶ Nota quem ex necessitate posse suscipere duo officia, simul & semel: sed non tria.

De lucris a duocatorum & concussione officiorum suae apparitorum. Rubrica.

LEX I.

¶ **S**i quis. Cognoscens se laesum à durcenarijs, centenarijs vel aduocatis pandat iniuriam, vt dicti officiales conuicti puniantur.

De primipilo. Rubrica.

LEX III.

¶ **V**m ex sola. Solū ex causa primipili filius non existens haeres patris potest conueniri pro patre: in alijs verò secus. hoc dicit. ¶ Nota quod commoda officij debentur post administrationem. quod facit ad not. per Bart. in l. j. §. diuus. verū. quid si sit per electum. de var. & extraor. cog. & ibi dixi post Barto. Alexan.

Publica laceritiae vel consulum nunciatores vel insinuatores constitutionum. Rubrica.

¶ Officialis, qui dissimulat maleficia acriter punitur.

LEX vnica.

¶ **Q**uicquid nostrorum. Portāstriūphalia noua Principis suum salarium debet consequi: non autem ab alijs quibus portat aliquid ultra percipiet: poena contrafacientibus imminente. & etiam officiales, qui praedicta dissimulant, puniuntur. hoc dicit. ¶ Nota istam legem contra officiales, qui maleficia dissimulatione non puniunt, nam sunt acriter puniendi, vt hic, & §. de deser. l. j. Ad praesens hic non habetis alia.

Regestum.

aa bb cc dd ee ff gg hh, quaterniones. ii, duernio.

LVGDVNI,

Excudebat Petrus Fradin,

1552.